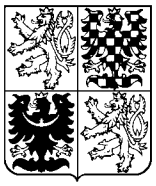
Ročník 2003

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 79 **Rozeslána dne 31. července 2003** **Cena Kč 81,50**

OBSAH:

218. Zákon o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže)

219. Zákon o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby)

220. Zákon o státním dluhopisovém programu na úhradu výdajů spojených s výstavbou dálnice D47

221. Zákon o dočasné ochraně cizinců

222. Zákon, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

223. Zákon, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

224. Zákon, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů

225. Zákon, kterým se mění zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění zákona č. 517/2002 Sb.

226. Zákon, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů

227. Zákon, kterým se mění zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 119/2002 Sb. a zákona č. 309/2002 Sb., a některé další zákony

228. Zákon, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů

229. Zákon, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů

218

ZÁKON

ze dne 25. června 2003

o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ODPOVĚDNOST MLÁDEŽE ZA PROTIPRÁVNÍ ČINY A SOUDNICTVÍ VE VĚCECH MLÁDEŽE

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Účel zákona a jeho vztah k jiným zákonům

(1) Tento zákon upravuje podmínky odpovědnosti mládeže za protiprávní činy uvedené v trestním zákoně, opatření ukládaná za takové protiprávní činy, postup, rozhodování a výkon soudnictví ve věcech mládeže.

(2) Projednáváním protiprávních činů, kterých se dopustili děti mladší patnácti let a mladiství, se sleduje, aby se na toho, kdo se takového činu dopustil, užilo opatření, které účinně přispěje k tomu, aby se nadále páchání protiprávního činu zdržel a našel si společenské uplatnění odpovídající jeho schopnostem a rozumovému vývoji a podle svých sil a schopností přispěl k odčinění újmy vzniklé jeho protiprávním činem; řízení musí být vedeno tak, aby přispívalo k předcházení a zamezování páchání protiprávních činů.

(3) Pokud tento zákon nestanoví jinak, užije se na toho, kdo v době spáchání činu nepřekročil osmnáctý rok věku, obecných právních předpisů.[1])

§ 2

Vymezení některých pojmů

Podle tohoto zákona se rozumí:

a) protiprávním činem provinění, trestný čin nebo čin jinak trestný,

b) mládeží děti mladší patnácti let a mladiství,

c) dítětem mladším patnácti let ten, kdo v době spáchání činu jinak trestného nedovršil patnáctý rok věku,

d) mladistvým ten, kdo v době spáchání provinění dovršil patnáctý rok a nepřekročil osmnáctý rok svého věku,

e) opatřeními výchovná opatření (§ 15 až 20), ochranná opatření (§ 21 až 23) a trestní opatření (§ 24 až 35); přiměřená omezení a přiměřené povinnosti ve smyslu trestního zákona a trestního řádu nahrazují výchovná opatření,

f) orgány činnými podle tohoto zákona jsou policejní orgány, státní zástupci a soudy pro mládež,[2])

g) soudem pro mládež zvláštní senát anebo v zákonem stanovených případech předseda takového senátu nebo samosoudce příslušného okresního, krajského, vrchního a Nejvyššího soudu,

h) obecným soudem jiný senát nebo samosoudce téhož soudu nebo jiný soud, který neprojednává protiprávní činy mládeže.

§ 3

Základní zásady

(1) Nikdo nemůže být podle tohoto zákona postižen za čin, který nebyl trestný podle zákona v době, kdy byl spáchán, a jen tento zákon v návaznosti na trestní zákon stanoví, které jednání je proviněním, a sankce a způsob jejich ukládání, směřující především k obnovení narušených sociálních vztahů, začlenění dítěte mladšího patnácti let nebo mladistvého do rodinného a sociálního prostředí a k předcházení protiprávním činům.

---

[1]) Trestní zákon.
Trestní řád.
Občanský soudní řád.
Zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

[2]) § 12 odst. 1 až 5 trestního řádu.

(2) Trestní opatření lze použít pouze tehdy, jestliže zvláštní způsoby řízení a opatření, zejména obnovující narušené sociální vztahy a přispívající k předcházení protiprávním činům, by zřejmě nevedly k dosažení účelu tohoto zákona.

(3) Opatření uložené podle tohoto zákona musí přihlížet k osobnosti toho, komu je ukládáno, včetně jeho věku a rozumové a mravní vyspělosti, zdravotnímu stavu, jakož i jeho osobním, rodinným a sociálním poměrům, a musí být přiměřené povaze a stupni nebezpečnosti spáchaného činu. Politické, národní, sociální nebo náboženské smýšlení mladistvého nebo dítěte mladšího patnácti let, jeho rodiny nebo rodiny, v níž žije, anebo způsob výchovy mladistvého nebo dítěte mladšího patnácti let nemůže být důvodem k uložení opatření podle tohoto zákona.

(4) V řízení podle tohoto zákona je třeba postupovat s přihlédnutím k věku, zdravotnímu stavu, rozumové a mravní vyspělosti osoby, proti níž se vede, aby její další vývoj byl co nejméně ohrožen a aby projednávané činy a jejich příčiny i okolnosti, které je umožnily, byly náležitě objasněny a za jejich spáchání byla vyvozena odpovědnost podle tohoto zákona. Řízení je přitom třeba vést tak, aby působilo k předcházení dalším protiprávním činům. Orgány činné podle tohoto zákona přitom spolupracují s příslušným orgánem sociálně-právní ochrany dětí.

(5) V řízení podle tohoto zákona je třeba chránit osobní údaje osoby, proti níž se řízení vede, a její soukromí, aby každá taková osoba byla chráněna před škodlivými vlivy, a při dodržení zásady, že je považována za nevinnou, dokud její vina nebyla prokázána zákonným způsobem.

(6) Každé dítě mladší patnácti let nebo mladistvý, nestanoví-li tento zákon jinak, má právo na to, aby jeho čin byl projednán bez zbytečného odkladu a v přiměřené lhůtě soudem pro mládež.

(7) Řízení podle tohoto zákona musí směřovat k tomu, aby poškozený dosáhl náhrady škody způsobené protiprávním činem, nebo se mu dostalo jiného přiměřeného zadostiučinění.

(8) Soudci, státní zástupci, příslušníci policejních orgánů a úředníci Probační a mediační služby působící v trestních věcech mládeže musí mít zvláštní průpravu pro zacházení s mládeží.

§ 4
Výkon soudnictví ve věcech mládeže

Soudnictví ve věcech mladistvých a ve věcech posuzování činů jinak trestných spáchaných dětmi mladšími patnácti let vykonávají soudy pro mládež.

HLAVA II
MLADISTVÍ

Díl 1
Trestní odpovědnost mladistvých

§ 5
Odpovědnost mladistvého

(1) Mladistvý, který v době spáchání činu nedosáhl takové rozumové a mravní vyspělosti, aby mohl rozpoznat jeho nebezpečnost pro společnost nebo ovládat své jednání, není za tento čin trestně odpovědný.

(2) Dopustí-li se mladistvý uvedený v odstavci 1 činu jinak trestného nebo není-li z jiných zákonných důvodů trestně odpovědný, lze vůči němu použít obdobně postupů a opatření uplatňovaných podle tohoto zákona u dětí mladších patnácti let.

§ 6
Provinění

(1) Trestný čin[3]) spáchaný mladistvým se nazývá provinění.

(2) Čin, jehož znaky jsou uvedeny v trestním zákoně, není proviněním, jestliže je spáchán mladistvým a stupeň jeho nebezpečnosti pro společnost je malý.

(3) Nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro posouzení provinění spáchaného mladistvým trestní zákon.

Díl 2
Zánik trestnosti

§ 7
Účinná lítost

Trestnost činu, na který trestní zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let, spáchaného mladistvým zaniká, jestliže mladistvý po spáchání činu

a) dobrovolně odstranil nebo napravil způsobený následek, anebo se o to pokusil, zejména nahradil způsobenou škodu, učinil opatření potřebná k její náhradě nebo se jinak pokusil odčinit způsobené následky,

b) svým chováním projevil účinnou snahu po nápravě a

c) čin neměl trvale nepříznivých následků pro poškozeného nebo pro společnost.

---

[3]) § 3, 7, 8, 10 a § 89 odst. 1 trestního zákona.

§ 8

Promlčení trestního stíhání

(1) Trestnost činu zaniká uplynutím promlčecí doby, jež činí

a) deset let, jde-li o provinění, na které trestní zákon stanoví výjimečný trest,

b) pět let, činí-li horní hranice trestní sazby odnětí svobody nejméně deset let,

c) tři léta u ostatních provinění.

(2) Ohledně počátku, stavení a přerušení promlčecí doby platí obdobně ustanovení trestního zákona.[4])

(3) Uplynutím promlčecí doby nezaniká trestnost provinění, stanoví-li tak ohledně promlčení trestných činů trestní zákon.[5])

Díl 3

Opatření ukládaná mladistvým

§ 9

Účel opatření

(1) Účelem opatření vůči mladistvému je především vytvoření podmínek pro sociální a duševní rozvoj mladistvého se zřetelem k jím dosaženému stupni rozumového a mravního vývoje, osobním vlastnostem, k rodinné výchově a k prostředí mladistvého, z něhož pochází, i jeho ochrana před škodlivými vlivy a předcházení dalšímu páchání provinění.

(2) Ustanovení trestního zákona o zvlášť nebezpečném recidivistovi[6]) se u mladistvých neužijí.

§ 10

Druhy opatření

(1) Mladistvému lze uložit pouze tato opatření:

a) výchovná opatření,

b) ochranná opatření a

c) trestní opatření.

(2) Výchovná opatření je možné mladistvému, proti němuž se řízení vede, uložit s jeho souhlasem již v průběhu tohoto řízení před rozhodnutím soudu pro mládež o vině mladistvého.

Upuštění od uložení trestního opatření

§ 11

(1) Soud pro mládež může upustit od uložení trestního opatření mladistvému, který spáchal provinění menší nebezpečnosti činu pro společnost, jeho spáchání lituje a projevuje účinnou snahu po nápravě,

a) jestliže vzhledem k povaze spáchaného činu a k dosavadnímu životu mladistvého lze důvodně očekávat, že již projednání věci před soudem pro mládež postačí k jeho nápravě,

b) dopustil-li se činu z neznalosti právních předpisů, která je zejména vzhledem k jeho věku, rozumové vyspělosti a prostředí, ve kterém žil, omluvitelná, nebo

c) jestliže soud pro mládež přijme záruku za nápravu mladistvého a má za to, že vzhledem k výchovnému vlivu toho, kdo záruku nabídl, povaze spáchaného činu a osobě mladistvého se uložení trestního opatření nejeví nutným.

(2) Upustí-li soud pro mládež od uložení trestního opatření, může věc vyřídit tím, že mladistvého napomene, anebo může přenechat postižení mladistvého zákonnému zástupci, škole, jíž je mladistvý žákem, nebo školskému zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy[7]) (dále jen „výchovné zařízení"), v němž žije; v takovém případě si soud pro mládež předem vyžádá stanovisko školy nebo výchovného zařízení. Zákonný zástupce, škola nebo výchovné zařízení jsou povinni o výsledku vyrozumět soud pro mládež.

§ 12

Soud pro mládež může upustit od uložení trestního opatření mladistvému i tehdy, jestliže

a) mladistvý spáchal provinění ve stavu vyvolaném duševní poruchou a soud pro mládež má za to, že ochranné léčení, které zároveň ukládá, zajistí nápravu mladistvého lépe než trestní opatření, nebo

b) je vůči němu užito ochranné nebo výchovné opatření a k dosažení účelu tohoto zákona není třeba uložit trestní opatření.

§ 13

Upustí-li soud pro mládež od uložení trestního opatření, hledí se na mladistvého, jako by nebyl odsouzen.

---

[4]) § 67 odst. 2 až 4 trestního zákona.

[5]) § 67a trestního zákona.

[6]) § 41 a 42 trestního zákona.

[7]) Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů.

§ 14

Podmíněné upuštění od uložení trestního opatření

(1) Za podmínek uvedených v § 11 odst. 1 může soud pro mládež podmíněně upustit od uložení trestního opatření, považuje-li za potřebné po stanovenou dobu sledovat chování mladistvého.

(2) Při podmíněném upuštění od uložení trestního opatření soud pro mládež stanoví zkušební dobu až na jeden rok. Zároveň mladistvému může uložit ochranné opatření nebo výchovné opatření směřující k tomu, aby vedl řádný život; zpravidla mu též uloží, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou proviněním způsobil.

(3) Soud pro mládež může vzhledem k okolnostem případu a osobě mladistvého ponechat podmíněné upuštění od uložení trestního opatření v platnosti i přesto, že mladistvý zavdal příčinu k uložení trestního opatření, a

a) stanovit nad mladistvým dohled, pokud nebyl již uložen,

b) přiměřeně prodloužit zkušební dobu, ne však o více než jeden rok, nebo

c) stanovit dosud neuložená výchovná opatření uvedená v § 15 až 20 směřující k tomu, aby mladistvý vedl řádný život.

(4) Jestliže mladistvý, u něhož bylo podmíněně upuštěno od uložení trestního opatření, vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým opatřením, vysloví soud pro mládež, že se osvědčil; jinak rozhodne o uložení trestního opatření, a to popřípadě již během zkušební doby.

(5) Neučinil-li soud do jednoho roku od uplynutí zkušební doby rozhodnutí podle odstavce 4, aniž na tom měl mladistvý, u něhož bylo podmíněně upuštěno od uložení trestního opatření, vinu, má se za to, že se osvědčil.

(6) Bylo-li vysloveno, že se mladistvý, u něhož bylo podmíněně upuštěno od uložení trestního opatření, osvědčil, anebo má-li se za to, že se osvědčil, hledí se na něj, jako by nebyl odsouzen.

Díl 4

Výchovná opatření

§ 15

Ukládání a druhy výchovných opatření

(1) Při upuštění od trestního opatření nebo podmíněném upuštění od trestního opatření mohou být k dosažení účelu tohoto zákona uložena mladistvému výchovná opatření. Dovoluje-li to jejich povaha, je možné použít vůči mladistvému výchovného opatření i vedle uloženého ochranného nebo trestního opatření nebo v souvislosti se zvláštními způsoby řízení. Výchovná opatření lze uložit nejdéle na dobu současně stanovené zkušební doby u podmíněného odsouzení nebo podmíněného odložení peněžitého opatření; jsou-li ukládána samostatně nebo vedle jiného ochranného nebo trestního opatření, lze je uložit nejdéle na dobu tří let.

(2) Výchovnými opatřeními jsou

a) dohled probačního úředníka,

b) probační program,

c) výchovné povinnosti,

d) výchovná omezení,

e) napomenutí s výstrahou.

(3) Výchovná opatření může soud pro mládež a v přípravném řízení státní zástupce ukládat se souhlasem osoby, proti níž se řízení vede, již v průběhu trestního řízení, a to nejdéle do jeho pravomocného skončení. Mladistvý může kdykoli v průběhu řízení až do jeho pravomocného skončení svůj souhlas odvolat prohlášením adresovaným soudu pro mládež a v přípravném řízení státnímu zástupci, který vede řízení. Výkon výchovného opatření tím končí.

(4) Výchovná opatření usměrňují způsob života mladistvého, a tím podporují a zajišťují jeho výchovu.

(5) Jestliže se ukáže, že úplné nebo včasné plnění výchovného opatření je pro mladistvého nemožné nebo je nelze na něm spravedlivě požadovat, soud pro mládež a v přípravném řízení státní zástupce nařízené výchovné opatření zruší nebo změní.

§ 16

Dohled probačního úředníka

(1) Dohledem probačního úředníka se rozumí pravidelné sledování chování mladistvého v jeho rodině a způsobu výchovného působení rodičů na něj, kontrola dodržování uloženého probačního programu a výchovných povinností a omezení uložených mladistvému soudem pro mládež a v přípravném řízení státním zástupcem nebo vyplývajících ze zákona a jeho pozitivní vedení probačním úředníkem k životu v souladu se zákonem.

(2) Účelem dohledu probačního úředníka je:

a) sledování a kontrola chování mladistvého, zaměřená na zajištění ochrany společnosti a snížení možnosti opakování trestné činnosti,

b) odborné vedení a pomoc mladistvému s cílem zajistit, aby v budoucnu vedl řádný život.

(3) Mladistvý, kterému byl uložen dohled probačního úředníka, je povinen

a) spolupracovat s probačním úředníkem způsobem, který mu probační úředník stanoví na základě programu jeho výkonu,

b) dostavovat se k probačnímu úředníkovi ve lhůtách, které mu budou stanoveny probačním úředníkem; při stanovení těchto lhůt probační úředník přihlédne k poměrům mladistvého, jeho životní situaci v době výkonu dohledu i k prostředí, v němž žije,

c) informovat probačního úředníka o svém pobytu, zaměstnání, dodržování uložených přiměřených omezení nebo povinností a jiných důležitých okolnostech pro výkon dohledu určených probačním úředníkem,

d) nebránit probačnímu úředníkovi ve vstupu do obydlí.

§ 17

Probační program

(1) Probačním programem se rozumí zejména program sociálního výcviku, psychologického poradenství, terapeutický program, program zahrnující obecně prospěšnou činnost, vzdělávací, doškolovací, rekvalifikační nebo jiný vhodný program k rozvíjení sociálních dovedností a osobnosti mladistvého, a to s různým režimem omezení v běžném způsobu života, který směřuje k tomu, aby se mladistvý vyhnul chování, které by bylo v rozporu se zákonem, a k podpoře jeho vhodného sociálního zázemí a k urovnání vztahů mezi ním a poškozeným. Probační program schvaluje ministr spravedlnosti a zapisuje se do seznamu probačních programů vedeného Ministerstvem spravedlnosti.

(2) Soud pro mládež a v přípravném řízení státní zástupce může uložit mladistvému povinnost podrobit se probačnímu programu podle odstavce 1, jestliže

a) je vhodný vzhledem k potřebám mladistvého a zájmům společnosti,

b) je mu poskytnuta dostatečná možnost seznámit se s obsahem probačního programu a

c) mladistvý souhlasí se svou účastí na něm.

(3) Byla-li provinění způsobena škoda, zpravidla se mladistvému uloží, aby ji podle svých sil nahradil.

(4) Dohledem nad výkonem probačního programu soud pro mládež a v přípravném řízení státní zástupce pověří probačního úředníka. Neplní-li mladistvý probační program, postupuje probační úředník podle § 80 odst. 4.

(5) O ukončení probačního programu a jeho výsledku podá probační úředník bez zbytečného odkladu zprávu soudu pro mládež nebo státnímu zástupci, který probační program uložil.

§ 18

Výchovné povinnosti

(1) Soud pro mládež a v přípravném řízení státní zástupce může mladistvému uložit výchovnou povinnost, kterou stanoví, aby zejména

a) bydlel s rodičem nebo jiným dospělým, který je odpovědný za jeho výchovu,

b) jednorázově nebo ve splátkách zaplatil přiměřenou peněžitou částku, kterou zároveň určí, na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti poskytovanou podle zvláštního zákona,

c) vykonal bezplatně ve volném čase společensky prospěšnou činnost určitého druhu,

d) usiloval o vyrovnání s poškozeným,

e) nahradil podle svých sil škodu způsobenou proviněním anebo jinak přispěl k odstranění následku provinění,

f) podrobil se léčení závislosti na návykových látkách, které není ochranným léčením podle trestního zákona,

g) podrobil se ve svém volném čase vhodnému programu sociálního výcviku, psychologickému poradenství, terapeutickému programu, vzdělávacímu, doškolovacímu, rekvalifikačnímu nebo jinému vhodnému programu k rozvíjení sociálních dovedností a osobnosti mladistvého, který není probačním programem.

(2) Výchovná povinnost zaplatit peněžitou částku se uloží, jestliže lze předpokládat, že peněžitá částka bude zaplacena z peněžitých prostředků, s nimiž smí mladistvý samostatně nakládat. Soud pro mládež a v přípravném řízení státní zástupce může stanovit, že peněžitá částka bude zaplacena v přiměřených měsíčních splátkách.

(3) Vykonání společensky prospěšné činnosti určitého druhu smí být mladistvému uloženo jen tak, aby nenarušilo jeho přípravu na budoucí povolání, především plnění povinností souvisejících se vzdělávacím programem školy, nebo výkon povolání či zaměstnání, a na dobu nejvýše čtyř hodin denně, osmnácti hodin týdně a šedesáti hodin celkem.

(4) Při ukládání výchovné povinnosti podle odstavce 1 písm. c) a g) soud pro mládež přihlédne ke zdravotní způsobilosti mladistvého.

§ 19

Výchovná omezení

(1) Soud pro mládež a v přípravném řízení státní zástupce může mladistvému uložit výchovné omezení, kterým stanoví, aby zejména

a) nenavštěvoval určité akce, zařízení nebo jiné pro mladistvého nevhodné prostředí,

b) nestýkal se s určitými osobami,

c) nezdržoval se na určitém místě,

d) nepřechovával předměty, které by mohly sloužit k páchání dalších provinění,

e) neužíval návykové látky,

f) neúčastnil se hazardních her, sázek a hraní na výherních hracích přístrojích,

g) neměnil bez předchozího ohlášení probačnímu úředníkovi místo svého pobytu,

h) neměnil bez předchozího oznámení probačnímu úředníkovi bezdůvodně svoje zaměstnání.

(2) Výchovné omezení podle odstavce 1 písm. a), b), c), d) a g) smí být mladistvému uloženo jen tak, aby nenarušilo jeho přípravu na budoucí povolání, především plnění povinností souvisejících se vzdělávacím programem školy, nebo výkon povolání či zaměstnání.

§ 20

Napomenutí s výstrahou

(1) Napomenutím s výstrahou soud pro mládež a v přípravném řízení státní zástupce mladistvému v přítomnosti jeho zákonného zástupce důrazně vytkne protiprávnost jeho činu a upozorní ho na konkrétní důsledky, jež mu hrozí podle tohoto zákona v případě, že by v budoucnu páchal další trestnou činnost.

(2) Je-li to účelné a vhodné, může soud pro mládež a v přípravném řízení státní zástupce při vyslovení napomenutí s výstrahou současně přenechat postižení mladistvého jeho zákonnému zástupci, škole, jíž je mladistvý žákem, nebo výchovnému zařízení, v němž žije; v takovém případě si soud pro mládež předem vyžádá stanovisko školy nebo výchovného zařízení. Zákonný zástupce, škola nebo výchovné zařízení jsou povinni o výsledku vyrozumět soud pro mládež nebo státního zástupce.

(3) Napomenul-li soud pro mládež a v přípravném řízení státní zástupce mladistvého a udělil mu zároveň výstrahu, popřípadě přenechal-li postižení mladistvého jeho zákonnému zástupci, škole nebo výchovnému zařízení, hledí se na mladistvého, jako by nebyl odsouzen.

Díl 5

Ochranná opatření

§ 21

Druhy ochranných opatření

(1) Ochrannými opatřeními jsou ochranné léčení,[8]) zabrání věci[9]) a ochranná výchova. Jejich účelem je kladně ovlivnit duševní, mravní a sociální vývoj mladistvého a chránit společnost před páchaním provinění mladistvými.

(2) Ochrannou výchovu lze uložit pouze podle tohoto zákona, ostatní ochranná opatření se ukládají podle trestního zákona.[10])

§ 22

Ochranná výchova

(1) Soud pro mládež může mladistvému uložit ochrannou výchovu, pokud

a) o výchovu mladistvého není náležitě postaráno a nedostatek řádné výchovy nelze odstranit v jeho vlastní rodině nebo v rodině, v níž žije,

b) dosavadní výchova mladistvého byla zanedbána, nebo

c) prostředí, v němž mladistvý žije, neposkytuje záruku jeho náležité výchovy,

a nepostačuje uložení ústavní výchovy podle zákona o rodině.

(2) Ochranná výchova potrvá, dokud to vyžaduje její účel, nejdéle však do dovršení osmnáctého roku věku mladistvého; vyžaduje-li to zájem mladistvého, může soud pro mládež ochrannou výchovu prodloužit do dovršení jeho devatenáctého roku.

(3) Není-li možné ochrannou výchovu ihned vykonat, nařídí soud pro mládež do doby jejího zahájení dohled probačního úředníka.

(4) Od výkonu ochranné výchovy soud pro mládež upustí, pominou-li před jejím započetím důvody, pro něž byla uložena.

§ 23

Přeměna ústavní a ochranné výchovy

(1) Jestliže převýchova mladistvého pokročila do té míry, že lze očekávat, že i bez omezení, kterým je podroben během výkonu ochranné výchovy, se bude řádně chovat a pracovat, avšak dosud nepominuly všechny okolnosti, pro něž byla ochranná výchova uložena, může soud ochrannou výchovu přeměnit v ústavní výchovu, nebo může rozhodnout o podmíněném umístění mladistvého mimo takové výchovné zařízení. Přitom může mladistvému uložit dohled probačního úředníka nebo jiné výchovné opatření.

(2) Nesplní-li mladistvý očekávání, že bez ome-

[8]) § 72 trestního zákona.

[9]) § 73 trestního zákona.

[10]) § 72 a 73 trestního zákona.

zení, jimž byl podroben ve výchovném zařízení, kde vykonával ochrannou výchovu, se bude řádně chovat, soud pro mládež podmíněné umístění mimo výchovné zařízení zruší a rozhodne, že se ve výkonu ochranné výchovy pokračuje. Obdobně postupuje soud pro mládež při přeměně ústavní výchovy na ochrannou výchovu.

Díl 6

Trestní opatření

§ 24

Druhy trestních opatření

(1) Za spáchané provinění může soud pro mládež mladistvému uložit pouze tato trestní opatření:

a) obecně prospěšné práce,
b) peněžité opatření,
c) peněžité opatření s podmíněným odkladem výkonu,
d) propadnutí věci,
e) zákaz činnosti,
f) vyhoštění,
g) odnětí svobody podmíněně odložené na zkušební dobu (podmíněné odsouzení),
h) odnětí svobody podmíněně odložené na zkušební dobu s dohledem,
i) odnětí svobody nepodmíněné.

(2) Trestní opatření uložené podle tohoto zákona v návaznosti na trestní zákon musí vzhledem k okolnostem případu a osobě i poměrům mladistvého napomáhat k vytváření vhodných podmínek pro další vývoj mladistvého; výkonem trestního opatření nesmí být ponížena lidská důstojnost.

§ 25

Ukládání trestního opatření

(1) Při výměře trestního opatření se jako k polehčující okolnosti přihlédne zejména k tomu, že pachatel

a) úspěšně vykonal probační program nebo jiný vhodný program sociálního výcviku, psychologického poradenství, terapeutický program, program zahrnující obecně prospěšnou činnost, vzdělávací, doškolovací, rekvalifikační nebo jiný vhodný program k rozvíjení sociálních dovedností a osobnosti mladistvého,
b) poskytl zadostiučinění poškozenému, nahradil úplně nebo alespoň částečně způsobenou škodu, odčinil nebo alespoň zmírnil újmu, kterou mu způsobil, a přičinil se o obnovení právních a společenských vztahů, které narušil svým chováním, nebo
c) po spáchání provinění se choval tak, že lze důvodně předpokládat, že se v budoucnu již trestné činnosti nedopustí.

(2) Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry soud pro mládež přihlédne také k tomu, že mladistvý spáchal provinění ve stavu zmenšené příčetnosti, který si přivodil vlivem návykové látky.

(3) Ukládá-li soud pro mládež úhrnné nebo souhrnné trestní opatření mladistvému, který spáchal provinění jednak před tím, než překročil osmnáctý rok svého věku, jednak po tom, co tento věk dovršil, postupuje podle ustanovení o úhrnném nebo souhrnném trestu,[11]) popřípadě o upuštění od uložení souhrnného nebo dalšího trestu,[12]) přičemž se hranice trestních sazeb u provinění spáchaných před tím, než mladistvý překročil osmnáctý rok, posuzují podle tohoto zákona.

§ 26

Obecně prospěšné práce, zákaz činnosti a vyhoštění

(1) Za podmínek stanovených v trestním zákoně může soud pro mládež uložit mladistvému obecně prospěšné práce[13]) s přihlédnutím k jeho stanovisku k možnosti jejich uložení, které je povinen zjistit; horní hranice sazby tohoto trestního opatření u mladistvého nesmí převyšovat polovinu horní hranice stanovené v trestním zákoně. Obecně prospěšné práce nesmí vzhledem ke své povaze nebo okolnostem, za kterých jsou vykonávány, ohrožovat zdraví, bezpečnost nebo mravní vývoj mladistvých. Soud pro mládež může vedle trestního opatření obecně prospěšných prací uložit i vhodná výchovná opatření.

(2) Zákaz činnosti může soud pro mládež mladistvému uložit, není-li to na překážku přípravě na jeho povolání, přičemž horní hranice sazby nesmí převyšovat pět let. Soud pro mládež může vedle trestního opatření zákazu činnosti uložit i vhodná výchovná opatření.

(3) Vyhoštění může soud pro mládež uložit jen za podmínek stanovených v trestním zákoně[14]) ve výměře

[11]) § 35 trestního zákona.
[12]) § 37 trestního zákona.
[13]) § 45 a 45a trestního zákona.
[14]) § 57 trestního zákona.

od jednoho do pěti let. Přitom přihlédne též k rodinným a osobním poměrům mladistvého a dbá toho, aby tímto trestem nebyl vydán nebezpečí zpustnutí.

§ 27

Peněžité opatření

(1) Peněžité opatření ve výměře od 1 000 Kč do 500 000 Kč může soud pro mládež mladistvému uložit za podmínek stanovených v trestním zákoně,[15]) je-li mladistvý výdělečně činný nebo jeho majetkové poměry uložení takového trestního opatření umožňují. Soud pro mládež může vedle peněžitého opatření uložit i vhodná výchovná opatření.

(2) U mladistvého, který je výdělečně činný, lze peněžité opatření stanovit také formou denní sazby s přihlédnutím k jeho dennímu výdělku, a to ve výši od 100 Kč do 1 000 Kč na den na dobu 5 až 500 dnů. Současně soud pro mládež stanoví celkovou výši peněžitého opatření a způsob jeho splácení.

(3) Ukládá-li soud pro mládež peněžité opatření, stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebylo vykonáno, náhradní trestní opatření odnětí svobody až na jeden rok. Náhradní trestní opatření nesmí však ani spolu s uloženým odnětím svobody přesahovat horní hranici trestní sazby snížené podle § 31 odst. 1.

(4) Soud pro mládež může po právní moci rozhodnutí o uložení peněžitého opatření rozhodnout po vyjádření mladistvého, že jeho zaplacení nebo nevykonaný zbytek bude nahrazen tím, že mladistvý odsouzený vykoná obecně prospěšnou činnost v rámci probačního programu pro tento účel zřízeného.

§ 28

Peněžité opatření s podmíněným odkladem výkonu

(1) Soud pro mládež může podmíněně odložit výkon peněžitého opatření,

a) jestliže vzhledem k osobě mladistvého, zejména s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a prostředí, ve kterém žije a pracuje, a k okolnostem případu má důvodně za to, že účelu trestního opatření bude dosaženo i bez jeho výkonu, nebo

b) jestliže přijme záruku za nápravu mladistvého a vzhledem k výchovnému vlivu toho, kdo záruku nabídl, má důvodně za to, že účelu trestního opatření bude dosaženo i bez jeho výkonu.

(2) Povolení podmíněného odložení výkonu peněžitého opatření se netýká výkonu ostatních trestních opatření uložených vedle tohoto trestního opatření, pokud není v rozsudku stanoveno jinak.

§ 29

Zkušební doba

(1) Při podmíněném odložení výkonu peněžitého opatření stanoví soud pro mládež zkušební dobu až na tři léta; zkušební doba počíná právní mocí rozsudku.

(2) Podmíněně odsouzenému mladistvému může soud pro mládež uložit výchovná opatření.

(3) Doba, po kterou podmíněně odsouzený mladistvý vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, se započítá do zkušební doby nově stanovené při podmíněném odložení výkonu peněžitého opatření pro týž skutek nebo do zkušební doby stanovené při uložení úhrnného nebo souhrnného trestního opatření.

§ 30

Rozhodnutí o osvědčení

(1) Jestliže mladistvý, kterému byl podmíněně odložen výkon peněžitého opatření, vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud pro mládež, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se peněžité opatření vykoná.

(2) Jestliže byla záruka za nápravu mladistvého, kterému byl podmíněně odložen výkon peněžitého opatření, odvolána tím, kdo ji poskytl, přezkoumá soud pro mládež chování mladistvého během zkušební doby, a shledá-li, že podmíněné odložení výkonu peněžitého opatření neplní své poslání, rozhodne, že se peněžité opatření vykoná; jinak podmíněné odložení výkonu peněžitého opatření ponechá v platnosti.

(3) Neučiní-li soud pro mládež do roka od uplynutí zkušební doby rozhodnutí podle odstavce 1, aniž na tom měl vinu mladistvý, kterému byl podmíněně odložen výkon peněžitého opatření, má se za to, že se mladistvý osvědčil.

(4) Bylo-li vysloveno, že se mladistvý, kterému byl podmíněně odložen výkon peněžitého opatření, osvědčil, anebo má-li se za to, že se osvědčil, hledí se něj, jako by nebyl odsouzen.

(5) Rozhodne-li soud pro mládež podle odstavce 1 nebo 2, že se trestní opatření vykoná, rozhodne zároveň o náhradním trestním opatření odnětí svobody (§ 27 odst. 3).

(6) Ustanovení § 27 odst. 4 se tu užije obdobně.

[15]) § 53 a § 54 odst. 1, 2 trestního zákona.

§ 31

Odnětí svobody

(1) Trestní sazby odnětí svobody stanovené v trestním zákoně se u mladistvých snižují na polovinu, přičemž však horní hranice trestní sazby nesmí převyšovat pět let a dolní hranice jeden rok.

(2) Nepodmíněné odnětí svobody může soud pro mládež mladistvému uložit jen tehdy, jestliže by s ohledem na okolnosti případu, osobu mladistvého nebo předchozí použitá opatření uložení jiného trestního opatření zjevně nepostačovalo k dosažení účelu tohoto zákona.

(3) V případě, že mladistvý spáchal provinění, za které trestní zákon ve zvláštní části dovoluje uložení výjimečného trestu, a že stupeň nebezpečnosti takového provinění pro společnost je vzhledem k zvlášť zavrženíhodnému způsobu provedení činu nebo k zvlášť zavrženíhodné pohnutce nebo k zvlášť těžkému a těžko napravitelnému následku mimořádně vysoký, může soud pro mládež uložit mladistvému odnětí svobody na pět až deset let, má-li za to, že by odnětí svobody v rozmezí uvedeném v odstavci 1 k dosažení účelu trestního opatření nepostačovalo.

§ 32

Mimořádné snížení odnětí svobody

(1) Má-li soud pro mládež vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům mladistvého za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody stanovené trestním zákonem bylo pro mladistvého nepřiměřeně přísné a že lze účelu trestního opatření dosáhnout i odnětím svobody kratšího trvání, může snížit trestní opatření odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby zákonem stanovené bez omezení uvedeného v trestním zákoně.[16])

(2) Soud pro mládež může snížit trestní opatření odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby bez omezení uvedeného v trestním zákoně též tehdy, jestliže odsuzuje mladistvého za přípravu k provinění nebo za pokus provinění a má vzhledem k povaze a závažnosti přípravy nebo pokusu za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody stanovené zákonem bylo pro mladistvého nepřiměřeně přísné a že lze účelu trestního opatření dosáhnout i trestním opatřením kratšího trvání.[17])

§ 33

Podmíněné odsouzení a podmíněné odsouzení s dohledem

(1) Při podmíněném odsouzení[18]) mladistvého nebo jeho podmíněném odsouzení k odnětí svobody s dohledem[19]) stanoví soud pro mládež zkušební dobu na jeden rok až tři léta. Současně může soud pro mládež uložit i výchovná opatření.

(2) Soud pro mládež může vzhledem k okolnostem případu a osobě mladistvého ponechat podmíněné odsouzení v platnosti i přesto, že mladistvý odsouzený zavdal příčinu k nařízení výkonu trestního opatření odnětí svobody, a

a) stanovit nad mladistvým odsouzeným dohled, pokud nebyl již uložen,

b) přiměřeně prodloužit zkušební dobu, ne však o více než dvě léta, přičemž nesmí překročit horní hranici zkušební doby v trvání pěti let,[20]) nebo

c) uložit další výchovné opatření uvedené v § 15 až 20 směřující k tomu, aby vedl řádný život.

(3) Na výkon dohledu se užije obdobně ustanovení § 16.

§ 34

Promlčení výkonu trestního opatření

(1) Uložené trestní opatření nelze vykonat po uplynutí promlčecí doby, jež činí pět let, a bylo-li uloženo výjimečné trestní opatření odnětí svobody nad pět let až do deseti let, činí promlčecí doba deset let.

(2) Ohledně počátku, stavení a přerušení promlčecí doby platí ustanovení trestního zákona.[21])

(3) Výkon trestního opatření uloženého pro trestné činy, o nichž tak stanoví trestní zákon,[22]) se nepromlčuje.

§ 35

Zahlazení odsouzení

(1) Na mladistvého, kterému bylo uloženo nebo

---

[16]) § 40 odst. 4 trestního zákona.

[17]) § 40 odst. 2 trestního zákona.

[18]) § 58 až 60 trestního zákona.

[19]) § 60a a 60b trestního zákona.

[20]) § 59 odst. 1 trestního zákona.

[21]) § 68 odst. 2 až 4 trestního zákona.

[22]) § 67a a 68a trestního zákona.

rozhodnutím prezidenta republiky zmírněno nebo prominuto trestní opatření odnětí svobody v délce nepřevyšující jeden rok, se hledí jako by nebyl odsouzen, jakmile bylo vykonáno nebo bylo od výkonu takového trestního opatření nebo jeho zbytku pravomocně upuštěno.

(2) O tom, zda se zahlazuje odsouzení mladistvého k odnětí svobody, na které se nevztahuje odstavec 1, rozhodne soud pro mládež, přihlížeje k jeho chování ve výkonu odnětí svobody, po výkonu tohoto trestního opatření. Bylo-li trestní opatření odnětí svobody podle rozhodnutí prezidenta republiky zmírněno, soud pro mládež takto postupuje poté, co byl mladistvý po výkonu zmírněného odnětí svobody propuštěn na svobodu.

(3) Vyslovil-li soud pro mládež, že se mladistvý podmíněně odsouzený, podmíněně odsouzený k odnětí svobody s dohledem nebo podmíněně propuštěný z výkonu trestního opatření odnětí svobody osvědčil, hledí se na něho, jako by nebyl odsouzen.

(4) Na mladistvého, kterému bylo uloženo peněžité opatření, se hledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile bylo vykonáno nebo bylo od výkonu tohoto trestního opatření nebo jeho zbytku pravomocně upuštěno.

(5) Na mladistvého, kterému bylo uloženo propadnutí věci, se hledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile nabyl právní moci rozsudek, jímž bylo toto trestní opatření uloženo.

(6) Na mladistvého, kterému bylo uloženo trestní opatření obecně prospěšných prací nebo zákazu činnosti, se hledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile bylo takové trestní opatření vykonáno nebo bylo od výkonu trestního opatření nebo jeho zbytku pravomocně upuštěno.

(7) Na mladistvého, kterému bylo uloženo trestní opatření vyhoštění, se hledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile uplyne doba, na kterou bylo uloženo.

Díl 7

Řízení v trestních věcech mladistvých

Oddíl 1

Soud a osoby na řízení zúčastněné

§ 36

Osobní a odborné předpoklady

V řízení proti mladistvým je třeba dbát toho, aby vyšetřování, projednávání i rozhodování jejich trestních věcí bylo svěřováno osobám, jejichž znalost otázek souvisících s výchovou mládeže zaručí splnění výchovného účelu řízení. Orgány činné podle tohoto zákona postupují ve spolupráci s příslušným orgánem sociálně-právní ochrany dětí a s Probační a mediační službou.

§ 37

Místní příslušnost

(1) Řízení koná soud pro mládež, v jehož obvodu mladistvý bydlí, a nemá-li stálé bydliště, soud, v jehož obvodu se zdržuje nebo pracuje.

(2) Nelze-li žádné takové místo zjistit nebo jsou-li mimo území České republiky, koná řízení soud pro mládež, v jehož obvodu bylo provinění spácháno; jestliže nelze místo činu zjistit, koná řízení soud pro mládež, v jehož obvodu čin vyšel najevo.

§ 38

Společné řízení

(1) O všech proviněních mladistvého a proti všem mladistvým, jejichž provinění spolu souvisí, se koná společné řízení, pokud to je vhodné z hlediska všestranného a objektivního objasnění věci, hospodárnosti a rychlosti řízení s přihlédnutím k osobám mladistvých, ohledně nichž se koná společné řízení.

(2) Pouze výjimečně lze konat společné řízení proti mladistvému a dospělému, jestliže je to nutné pro všestranné a objektivní objasnění věci a není to na újmu mladistvého. Takové společné řízení koná soud pro mládež, a pokud jde o mladistvého, užije se i ve společném řízení ustanovení tohoto zákona.

(3) Nejsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 2 a byla-li podána společná obžaloba na mladistvého a dospělého, vyloučí soud pro mládež věc dospělého a postoupí ji příslušnému obecnému soudu.

§ 39

Postoupení věci

Vyžaduje-li to prospěch mladistvého, může příslušný soud postoupit věc soudu pro mládež, u něhož je konání trestního řízení se zřetelem na zájmy mladistvého nejúčelnější.

§ 40

Spolupráce s orgánem sociálně-právní ochrany dětí, se zájmovými sdruženími občanů a s osobami realizujícími probační programy

(1) Orgány činné podle tohoto zákona a úředníci Probační a mediační služby spolupracují s příslušným orgánem sociálně-právní ochrany dětí, zájmovými sdruženími občanů a s osobami realizujícími probační programy, aby posílili výchovné působení řízení ve věcech mladistvých, vytvořili podmínky pro individuální přístup k řešení jednotlivých věcí, včas reagovali na potřeby a zájmy mladistvých a poškozených osob i všech dalších subjektů dotčených trestnou činností a také tímto způsobem trestné činnosti zamezovali a jí předcházeli. Do řešení jednotlivých provinění podle tohoto zákona zapojují též zájmová sdružení občanů a jiné subjekty působící ve společenském prostředí

mladistvého, v němž došlo k provinění, a blízké sociální okolí obviněného a poškozeného.

(2) Zájmová sdružení občanů a osoby realizující probační i jiné programy nebo věnující se sociální práci mohou způsobem stanoveným v zákoně upozorňovat orgány činné podle tohoto zákona a příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí na skutečnosti nasvědčující tomu, že bylo spácháno provinění, a dávat tak podnět k vhodné reakci na něj. Zároveň se mohou podílet na výkonu soudních rozhodnutí a spolupůsobit při nápravě mladistvých a při vytváření jejich vhodného sociálního zázemí.

Oddíl 2

Provádění úkonů řízení ve věcech mladistvých

§ 41

Způsob provádění úkonů řízení ve věcech mladistvých

(1) Při provádění úkonů řízení ve věcech mladistvých se musí jednat s osobami na úkonu zúčastněnými tak, jak to vyžaduje význam a výchovný účel řízení; vždy je nutno šetřit jejich osobnosti. Při jednání s mladistvými se musí s přihlédnutím k jejich věku a duševní vyspělosti postupovat tak, aby nedošlo k narušení jejich psychické a sociální rovnováhy a jejich další vývoj byl co nejméně ohrožen.

(2) Úkony přípravného řízení, kterých se účastní mladistvý, provede zpravidla policejní orgán určený k úkonům v trestních věcech mladistvých osob, státní zástupce specializovaný na věci mládeže nebo soudce soudu pro mládež, ledaže nelze zajistit provedení úkonu takovým orgánem činným podle tohoto zákona a provedení úkonu nelze odložit. To platí i o provádění dožádání.

Oddíl 3

Mladistvý

§ 42

Práva mladistvého

(1) Mladistvý má právo na zacházení přiměřené jeho věku, duševní vyspělosti a zdravotnímu stavu.

(2) Mladistvý musí mít obhájce od okamžiku, kdy jsou proti němu použita opatření podle tohoto zákona nebo provedeny úkony podle trestního řádu, včetně úkonů neodkladných a neopakovatelných, ledaže nelze provedení úkonu odložit a vyrozumění obhájce o něm zajistit.

(3) Ve vykonávacím řízení musí mít mladistvý obhájce,

a) jestliže soud pro mládež rozhoduje ve veřejném zasedání a mladistvý nedovršil osmnácti let,

b) jde-li o podmíněné propuštění z výkonu trestního opatření odnětí svobody mladistvého, který v době konání veřejného zasedání nedovršil devatenáctý rok.

(4) V řízení o stížnosti pro porušení zákona, v řízení o dovolání a v řízení o návrhu na povolení obnovy musí mít mladistvý obhájce, jestliže v době konání veřejného zasedání nedovršil devatenáctý rok.

(5) Všechny orgány činné podle tohoto zákona jsou povinny vždy mladistvého poučit o jeho právech a poskytnout mu plnou možnost jejich uplatnění. Ve vhodných případech jej poučí i o podmínkách pro podmíněné zastavení trestního stíhání, narovnání nebo odstoupení od trestního stíhání.

§ 43

Zákonný zástupce mladistvého

(1) Zákonný zástupce mladistvého je oprávněn mladistvého zastupovat, zejména zvolit mu obhájce, činit za mladistvého návrhy, podávat za něho žádosti a opravné prostředky; je též oprávněn zúčastnit se těch úkonů, kterých se podle zákona může zúčastnit mladistvý. Ve prospěch mladistvého může zákonný zástupce tato práva vykonávat i proti jeho vůli.

(2) V případech, v nichž zákonný zástupce mladistvého nemůže vykonávat svá práva uvedená v odstavci 1 a je nebezpečí z prodlení, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce ustanoví k výkonu těchto práv mladistvému opatrovníka. Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.

§ 44

Obhájce mladistvého

(1) Obhájcem mladistvého nemůže být ten, kdo současně zastupuje osobu, jejíž zájmy si odporují se zájmy mladistvého, a ten, kdo byl mladistvému jako obhájce takovou osobou zvolen.

(2) Neužije-li mladistvý práva zvolit si obhájce a nezvolí-li mu ho ani jeho zákonný zástupce, může mu ho zvolit jeho příbuzný v pokolení přímém, jeho sourozenec, osvojitel, manžel, druh, jakož i zúčastněná osoba. Tyto osoby tak mohou učinit i proti jeho vůli.

(3) Mladistvý si může místo obhájce, který mu byl ustanoven nebo osobou k tomu oprávněnou zvolen, zvolit obhájce jiného.

Oddíl 4

Poškozený

§ 45

Zájmy a práva poškozeného

(1) Orgány činné podle tohoto zákona jsou povinny přihlížet k oprávněným zájmům poškozeného, poučit ho o jeho právech a poskytnout mu plnou mož-

nost jejich uplatnění; státní zástupce a v řízení před soudem předseda senátu posoudí vhodnost a účelnost některého ze zvláštních způsobů řízení vedoucích mimo jiné k náhradě škody nebo jinému odčinění škodlivých následků činu.

(2) Poškozený, jehož adresa pobytu, sídla nebo místa podnikání je známa, musí být příslušným orgánem činným podle tohoto zákona vyrozuměn, jestliže mladistvý prohlásí, že je připraven škodu vzniklou činem nahradit, jinak odčinit nebo přispět k narovnání škodlivých následků činu. Totéž platí v případě, že mladistvý na sebe vezme povinnost, která se bezprostředně dotýká zájmů poškozeného.

Oddíl 5

Zvláštní ustanovení o vazbě a zadržení mladistvého

§ 46

Vazba mladistvého

(1) Mladistvý může být vzat do vazby jedině tehdy, nelze-li účelu vazby dosáhnout jinak.

(2) O zadržení, zatčení nebo vzetí do vazby mladistvého je třeba bez zbytečného odkladu vyrozumět jeho zákonného zástupce, jeho zaměstnavatele, příslušné středisko Probační a mediační služby a příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí; jde-li o mladistvého, kterému byla uložena ochranná výchova, vyrozumí se o tom výchovné zařízení, ve kterém vykonává ochranou výchovu.

§ 47

Trvání vazby

(1) Vazba v řízení ve věcech mladistvých nesmí trvat déle než dva měsíce, a jde-li o zvlášť závažné provinění[23]) nesmí trvat déle než šest měsíců. Po uplynutí této doby může být vazba výjimečně prodloužena až o další dva měsíce a v řízení o zvlášť závažném provinění až o dalších šest měsíců, pokud nebylo možné pro obtížnost věci nebo z jiných závažných důvodů trestní stíhání v této lhůtě skončit a propuštěním mladistvého na svobodu hrozí, že bude zmařeno nebo podstatně ztíženo dosažení účelu trestního stíhání. K takovému prodloužení může dojít pouze jednou v přípravném řízení a jednou v řízení před soudem pro mládež.

(2) O prodloužení lhůty vazby v přípravném řízení rozhoduje soudce okresního soudu pro mládež na návrh státního zástupce. Návrh na prodloužení lhůty vazby je povinen doručit státní zástupce tomuto soudu nejpozději 15 dnů před skončením lhůty; stejně je povinen postupovat i tehdy, jestliže v době kratší než 15 dnů před skončením vazební lhůty podá obžalobu.

(3) O prodloužení vazby v řízení před soudem rozhoduje soudce soudu pro mládež nadřízeného soudu pro mládež, který je příslušný věc projednat nebo který věc již projednává. Návrh na prodloužení lhůty vazby je povinen předseda senátu doručit nadřízenému soudu pro mládež nejpozději 15 dnů před skončením lhůty.

(4) Pokud návrh není způsobem uvedeným v odstavci 2 nebo 3 doručen, musí předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce propustit mladistvého na svobodu nejpozději den po uplynutí lhůty, na niž bylo trvání vazby omezeno.

(5) Lhůty uvedené v odstavci 1 se počítají od doby, kdy došlo k zatčení nebo zadržení mladistvého, anebo nepředcházelo-li zatčení nebo zadržení, od doby, kdy došlo na základě rozhodnutí o vazbě k omezení osobní svobody mladistvého. Při vrácení věci státnímu zástupci k došetření běží lhůta uvedená v odstavci 2 ode dne, kdy byl spis doručen státnímu zástupci.

(6) Délka trvání vazby, o níž bylo rozhodnuto v rámci mimořádných opravných prostředků,[24]) se posuzuje samostatně a nezávisle na vazbě v původním řízení.

(7) Po propuštění mladistvého z vazby lze nařídit dohled probačního úředníka nad mladistvým, který může trvat až do skončení trestního stíhání. Pro výkon dohledu platí obdobně § 16.

§ 48

Přezkoumávání důvodů vazby

Všechny orgány činné podle tohoto zákona jsou povinny zkoumat v každém období trestního stíhání, zda důvody vazby trvají nebo zda se nezměnily; pomine-li důvod vazby, musí být mladistvý ihned propuštěn na svobodu. Je-li shledán u mladistvého některý z důvodů vazby, jsou orgány činné podle tohoto zákona povinny zkoumat, zda nelze další výkon vazby mladistvého nahradit jiným opatřením. Jakmile bude zajištěno takové náhradní opatření, musí být mladistvý bez zbytečného odkladu propuštěn z vazby. Orgány činné podle tohoto zákona přitom postupují v součinnosti s Probační a mediační službou a s příslušným orgánem sociálně-právní ochrany dětí.

§ 49

Nahrazení vazby jiným opatřením

(1) Vazbu mladistvého lze nahradit zárukou, do-

---

[23]) § 41 odst. 2 trestního zákona.

[24]) § 265o odst. 2, § 275 odst. 3, § 287 a § 314k odst. 1 trestního řádu.

hledem, slibem[25]) nebo jeho umístěním v péči důvěryhodné osoby.

(2) Vazbu mladistvého lze také nahradit peněžitou zárukou.[26])

§ 50

Náhrada vazby mladistvého jeho umístěním v péči důvěryhodné osoby

(1) Mladistvý, u něhož jsou dány důvody vazby, může být místo vzetí do vazby svěřen do péče důvěryhodné osoby, jestliže

a) taková osoba je ochotná a schopná se ujmout péče o něho a dohledu nad ním, písemně se zaváže, že bude o mladistvého pečovat a převezme odpovědnost za to, že se mladistvý na předvolání dostaví k orgánu činnému podle tohoto zákona a splní i další podmínky, které určí soud,

b) mladistvý souhlasí s tím, že bude svěřen do její péče, a písemně se zaváže, že se bude chovat podle dohodnutých podmínek a splní i další podmínky stanovené soudem pro mládež.

(2) Neplní-li důvěryhodná osoba nebo mladistvý své závazky podle odstavce 1, rozhodne orgán rozhodující o vazbě na návrh mladistvého, důvěryhodné osoby, v jejíž péči se mladistvý nalézá, nebo i bez návrhu, že

a) tuto osobu i mladistvého zprostí závazků, které přijali podle odstavce 1, a

b) současně určí jinou důvěryhodnou osobu za podmínek podle odstavce 1 nebo přijme jiné opatření nahrazující vazbu, anebo není-li to možné, rozhodne o vazbě nebo vydá příkaz k zatčení mladistvého.

§ 51

Zadržení mladistvého

(1) Mladistvý, který nedovršil v době zadržení osmnáctý rok svého věku, musí být umístěn odděleně od dospělých.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí, pokud

a) mladistvý nemůže být zadržen na místě určeném pro výkon zadržení mladistvých vzhledem k nutnosti zajistit jeho bezpečnost nebo bezpečnost jiných osob, nebo

b) není k dispozici dosažitelné místo pro zadržení mladistvých.

Oddíl 6

Ochrana soukromí mladistvých a veřejnost řízení

§ 52

Zveřejňování informací

Dokud není trestní stíhání pravomocně skončeno, mohou orgány činné podle tohoto zákona zveřejňovat jen takové informace o řízení vedeném proti mladistvému, kterými nebude ohroženo dosažení účelu trestního řízení a které neodporují požadavku ochrany osobnosti mladistvého a osobních údajů, a to i jiných osob zúčastněných na řízení.

§ 53

Rozsah zákazu zveřejňování

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, nikdo nesmí jakýmkoli způsobem zveřejnit žádnou informaci, ve které je uvedeno jméno, popřípadě jména, a příjmení mladistvého, nebo která obsahuje informace, které by umožnily tohoto mladistvého identifikovat.

(2) Za postup v rozporu s odstavcem 1 se nepovažuje sdělení informací během trestního řízení, pokud účelem takového postupu není jejich zveřejnění, anebo je-li jejich účelem pátrání po mladistvém. Totéž obdobně platí o sdělení informací probačním úředníkem dalším osobám, pokud je jejich sdělení nutné pro získání informací, které se vztahují k vypracování zprávy vyžadované tímto zákonem, nebo bez nichž nelze kvalifikovaně provádět dohled nad mladistvým nebo o něj pečovat, popřípadě kontrolovat plnění podmínek a omezení, které mu byly stanoveny, a zajistit bezpečnost osob, jež s ním přicházejí do kontaktu.

(3) Osoby, kterým byly sděleny informace podle odstavce 2, je nesmějí nikomu dále sdělovat, pokud toto sdělení není nutné pro účely uvedené v tomto ustanovení. O tom musí být poučeny.

(4) Osoby, kterým byly sděleny informace podle odstavce 2, jsou povinny

a) uložit tyto informace odděleně od jakýchkoliv dalších záznamů o mladistvém, kterého se tyto informace týkají,

b) zajistit, pokud tento zákon nestanoví jinak, aby nikdo další neměl k těmto informacím přístup.

§ 54

Hlavní líčení a veřejné zasedání a publikování informací o nich

(1) Hlavního líčení a veřejného zasedání se mo-

[25]) § 73 trestního řádu.

[26]) § 73a trestního řádu.

hou účastnit pouze obžalovaný mladistvý, jeho dva důvěrníci,[27]) jeho obhájce, zákonní zástupci a příbuzní v přímém pokolení, sourozenci, manžel nebo druh, poškozený a jeho zmocněnec, svědci, znalci, tlumočníci, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí, úředníci Probační a mediační služby a zástupce školy nebo výchovného zařízení. Na návrh mladistvého může být hlavní líčení nebo veřejné zasedání konáno veřejně.[28])

(2) Publikování informací o průběhu hlavního líčení nebo veřejného zasedání, které by vedly ke ztotožnění mladistvého ve veřejných sdělovacích prostředcích nebo jiným způsobem, je zakázáno. Stejně tak je zakázáno publikování každého textu nebo každého vyobrazení týkajícího se totožnosti mladistvého.

(3) Rozsudek se vyhlašuje veřejně v hlavním líčení v přítomnosti mladistvého. Odsuzující rozsudek může být uveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích jen bez uvedení jména a příjmení mladistvého a při přiměřené ochraně mladistvého před nežádoucími účinky jeho uveřejnění. Předseda senátu může s přihlédnutím k povaze a charakteru provinění a přiměřené ochraně zájmů mladistvého rozhodnout o jiném způsobu uveřejnění a o omezeních s tím spojených. Proti takovému usnesení není stížnost přípustná.

Oddíl 7
Dokazování

§ 55
Zjištění poměrů mladistvého

(1) V trestních věcech mladistvých obviněných jsou orgány činné podle tohoto zákona povinny se zvláštní pečlivostí objasňovat a dokazovat příčiny jejich provinění a skutečnosti významné pro posouzení jejich osobních, rodinných i jiných poměrů. Orgány činné podle tohoto zákona provádějí s veškerou pečlivostí všechna šetření potřebná pro poznání osobnosti a dosavadního způsobu života mladistvého, jakož i prostředků vhodných k jeho znovuzačlenění do společnosti a zamezení opakování provinění.

(2) V řízení je nutno co nejdůkladněji zjistit též stupeň rozumového a mravního vývoje mladistvého, jeho povahu, poměry i prostředí, v němž žil a byl vychován, jeho chování před spácháním provinění a po něm a jiné okolnosti důležité pro volbu prostředků vhodných pro jeho nápravu, včetně posouzení toho, zda a v jakém rozsahu má být uloženo výchovné opatření, ochranné opatření nebo trestní opatření.

(3) Orgány činné podle tohoto zákona uloží zjištění poměrů mladistvého příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí, případně též Probační a mediační službě.

§ 56
Zpráva o osobních, rodinných a sociálních poměrech a aktuální životní situaci mladistvého

(1) Je-li nezbytné zjistit podrobnější informace pro další postup řízení a pro uložení nejvhodnějšího opatření, je třeba vypracovat zprávu o osobních, rodinných a sociálních poměrech mladistvého a aktuální životní situaci mladistvého, ke které soud pro mládež a v přípravném řízení státní zástupce přihlédne při konečném rozhodnutí ve věci.

(2) Vypracování podrobné zprávy o osobních, rodinných a sociálních poměrech mladistvého a aktuální životní situaci mladistvého uloží předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí, případně též Probační a mediační službě.

(3) Zpráva o osobních, rodinných a sociálních poměrech mladistvého a aktuální životní situaci mladistvého musí být písemná, pokud předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce neurčí jinak, a musí obsahovat zejména věk mladistvého, stupeň jeho zralosti, dále jeho postoj k provinění a jeho ochotu zajistit nápravu způsobených škod nebo odčinění dalších následků, rodinné poměry mladistvého, včetně vztahu mladistvého k jeho rodičům, stupeň vlivu rodičů na něho a vztah mezi mladistvým, jeho širší rodinou a blízkým sociálním okolím, záznamy o školní docházce, jeho chování a prospěchu ve škole, a je-li zaměstnán, i skutečnosti významné pro posouzení jeho chování v zaměstnání, přehled jeho předchozích provinění a opatření vůči němu použitých, jakož i popis jejich výkonu, včetně způsobu chování mladistvého.

§ 57
Výslech mladistvého

(1) Při výslechu obviněného mladistvého je nutno postupovat ohleduplně a šetřit jeho osobnost.

(2) Ke konfrontaci mladistvého je možno přistoupit jen výjimečně, a to až v řízení před soudem pro mládež.

§ 58
Vyšetření duševního stavu

(1) K vyšetření duševního stavu mladistvého se přiberou dva znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací na dětskou psychiatrii.

---

[27]) § 201 odst. 2 trestního řádu.

[28]) § 199 trestního řádu.

(2) Pozorování duševního stavu nemá trvat déle než jeden měsíc; do té doby je třeba podat posudek. Na odůvodněnou žádost znalců může soud pro mládež a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce tuto lhůtu prodloužit, nikoli však více než o jeden měsíc. Proti rozhodnutí o prodloužení lhůty je přípustná stížnost.

Oddíl 8

Společná ustanovení o přípravném řízení

§ 59

Obecné ustanovení

Ve věcech provinění mladistvých je státní zástupce povinen věnovat výkonu dozoru[29]) zvýšenou pozornost; dbá přitom o to, aby policejní orgány zacházely s mladistvými ohleduplně, a svou činnost organizuje tak, aby bylo možné ve všech vhodných případech využít přiměřená výchovná opatření a zvláštní způsoby řízení.

§ 60

Zahájení trestního stíhání

O zahájení trestního stíhání mladistvého[30]) je třeba bez zbytečného odkladu informovat též jeho zákonného zástupce, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí a Probační a mediační službu.

Oddíl 9

Společná ustanovení o řízení před soudem

§ 61

Předběžné projednání obžaloby

(1) K usnadnění rozhodnutí při předběžném projednání obžaloby může předseda senátu vyslechnout mladistvého, opatřit potřebná vysvětlení a objasnit poměry mladistvého. Objasněním poměrů mladistvého může být pověřen probační úředník, který také může být požádán o mimosoudní zprostředkování mezi obviněným a poškozeným za účelem rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání nebo narovnání.

(2) Předseda senátu nařídí předběžné projednání obžaloby v trestních věcech mladistvých také tehdy, má-li za to, že jsou tu okolnosti odůvodňující odstoupení od trestního stíhání podle § 70 odst. 1.

§ 62

Rozhodnutí po předběžném projednání obžaloby

(1) Po předběžném projednání obžaloby soud pro mládež může také odstoupit od trestního stíhání, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 70 odst. 1.

(2) Samosoudce soudu pro mládež obžalobu předběžně neprojednává,[31]) ale podle výsledků jejího přezkoumání může také odstoupit od trestního stíhání, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 70 odst. 1.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 2 mohou státní zástupce, obviněný a poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 63

Nepřípustnost trestního příkazu

V řízení ve věci mladistvého nelze vydat trestní příkaz.

§ 64

Hlavní líčení a veřejné zasedání

(1) Nejde-li o řízení proti uprchlému, nelze hlavní líčení a veřejné zasedání konat v nepřítomnosti mladistvého.

(2) O hlavním líčení a veřejném zasedání je třeba vyrozumět též příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí. Státní zástupce musí být i při veřejném zasedání vždy přítomen.

(3) Při hlavním líčení a veřejném zasedání proti mladistvému

a) soud pro mládež vyloučí veřejnost, i když předtím rozhodl o jeho veřejném konání podle § 54 odst. 1, také tehdy, jestliže je to na prospěch mladistvého,

b) zástupce příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí má právo činit návrhy a dávat vyslýchaným otázky; slovo k závěrečné řeči mu přísluší po mladistvém.

(4) V průběhu celého hlavního líčení a veřejného zasedání dbá předseda senátu ochrany zájmů mladistvého obviněného a zájmů poškozeného.

§ 65

Rozhodnutí soudu v hlavním líčení

(1) Při svém rozhodování soud pro mládež přihlédne také k okolnostem vyplývajícím ze zprávy o osobních, rodinných a sociálních poměrech mladistvého a aktuální životní situaci mladistvého, byla-li vyžádána a předložena.

(2) Soud pro mládež v hlavním líčení může také

[29]) § 157 odst. 2 a § 174 trestního řádu.

[30]) § 160 trestního řádu.

[31]) § 314c trestního řádu.

odstoupit od trestního stíhání, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 70 odst. 1.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 2 může státní zástupce, obžalovaný a poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 66

Rozhodnutí soudu mimo hlavní líčení

(1) Vyjdou-li mimo hlavní líčení najevo okolnosti odůvodňující rozhodnutí podle § 70 odst. 1, soud pro mládež může odstoupit od trestního stíhání.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 může státní zástupce, obžalovaný a poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 67

Doručení rozhodnutí

(1) Opis rozsudku se doručí vždy též příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí a Probační a mediační službě.

(2) Nebyl-li zástupce příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí přítomen při vyhlašování usnesení, proti němuž je přípustná stížnost nebo jímž bylo trestní stíhání zastaveno nebo přerušeno anebo věc postoupena, doručí se mu opis tohoto usnesení.

Oddíl 10

Zvláštní způsoby řízení

§ 68

Obecné ustanovení

Zvláštní způsoby řízení je možno v trestních věcech mladistvých použít, jen jestliže se podezření ze spáchání provinění jeví na základě dostatečného objasnění skutkového stavu věci zcela důvodným a mladistvý je připraven nést odpovědnost za spáchaný čin, vypořádat se s jeho příčinami a přičinit se o odstranění škodlivých následků jeho provinění. V případě potřeby lze na mladistvém požadovat, aby se zavázal k chování omezujícímu možnosti spáchání dalších provinění.

§ 69

Druhy zvláštních způsobů řízení

V trestních věcech mladistvých lze použít těchto zvláštních způsobů řízení:

a) podmíněného zastavení trestního stíhání,[32])

b) narovnání[33]) a

c) odstoupení od trestního stíhání.

Odstoupení od trestního stíhání

§ 70

(1) V řízení o provinění, na které trestní zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje tři léta, může soud pro mládež a v přípravném řízení státní zástupce z důvodu chybějícího veřejného zájmu na dalším stíhání mladistvého a s přihlédnutím k stupni nebezpečnosti provinění pro společnost a osobě mladistvého odstoupit od trestního stíhání mladistvého, jestliže

a) trestní stíhání není účelné a

b) potrestání není nutné k odvrácení mladistvého od páchání dalších provinění.

(2) Součástí rozhodnutí o odstoupení od trestního stíhání je též výrok o zastavení trestního stíhání pro skutek, ve kterém bylo spatřováno provinění, jehož se odstoupení od trestního stíhání týká.

(3) Odstoupit od trestního stíhání lze zejména v případě, jestliže mladistvý již úspěšně vykonal vhodný probační program, byla úplně nebo alespoň částečně nahrazena škoda způsobená proviněním a poškozený s takovým odškodněním souhlasil, anebo bylo mladistvému vysloveno napomenutí s výstrahou a takové řešení lze považovat z hlediska účelu řízení za dostatečné.

(4) Proti usnesení podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek. Poškozený se o odstoupení od trestního stíhání vyrozumí.

(5) V trestním stíhání mladistvého, od něhož bylo odstoupeno, se však pokračuje, prohlásí-li mladistvý do tří dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o odstoupení od trestního stíhání oznámeno, že na projednání věci trvá. O tom je třeba obviněného poučit.

(6) Jestliže bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého a v řízení se pokračovalo jen proto, že mladistvý na projednání věci trval, soud pro mládež, neshledá-li důvod ke zproštění mladistvého, vysloví sice vinu, trest však neuloží.

§ 71

Odstoupení od trestního stíhání se eviduje jako skutečnost významná pro trestní řízení podle zvláštního zákona.[34])

---

[32]) § 307 a 308 trestního řádu.

[33]) § 309 až 314 trestního řádu.

[34]) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění zákona č. 126/2003 Sb.

Oddíl 11
Opravné prostředky a řízení o nich

§ 72
Osoby oprávněné podat opravné prostředky

(1) Opravné prostředky ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí; lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně.

(2) Stížnost ve prospěch mladistvého mohou podat též jeho příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenec, osvojitel, manžel a druh; lhůta k podání stížnosti jim končí týmž dnem jako mladistvému.

(3) Návrh na povolení obnovy řízení v neprospěch obviněného může podat jen státní zástupce do šesti měsíců od doby, kdy se dozvěděl o skutečnostech odůvodňujících podání návrhu na povolení obnovy, nejdéle však do uplynutí poloviny doby promlčení trestního stíhání.

Oddíl 12
Společná ustanovení

§ 73

(1) Zvláštní ustanovení o trestním řízení ve věcech mladistvých se neužije

a) v řízení o proviněních, která obviněný spáchal jednak před dovršením osmnáctého roku, jednak po jeho dovršení, jestliže trestní zákon na čin spáchaný po dovršení osmnáctého roku stanoví trest stejný nebo přísnější, nebo

b) bylo-li zahájeno trestní stíhání až po dovršení devatenáctého roku mladistvého.

(2) Ustanovení tohoto zákona o účasti orgánu pověřeného péčí o mládež se neužije, jestliže se úkon provádí po dovršení devatenáctého roku věku mladistvého.

Oddíl 13
Výkon rozhodnutí

§ 74
Obecné ustanovení

Jestliže tato hlava neobsahuje ustanovení zvláštní, užije se na výkon ochranných a trestních opatření obecných ustanovení trestního řádu o výkonu odpovídajících ochranných opatření a trestů.

§ 75
Působnost Probační a mediační služby při výkonu rozhodnutí

(1) Probační a mediační služba zajišťuje v řízení podle tohoto zákona dohled nad mladistvým a v případech, kdy dohled nebyl uložen, provádí úkony směřující k tomu, aby mladistvý vedl ve zkušební době řádný život, pokud bylo rozhodnuto

a) o propuštění mladistvého z vazby za současného uložení dohledu,

b) o podmíněném zastavení trestního stíhání,

c) o podmíněném upuštění od trestního opatření s dohledem,

d) o uložení obecně prospěšných prací za současného uložení výchovných opatření,

e) o uložení peněžitého opatření s podmíněným odkladem výkonu,

f) o podmíněném odsouzení, včetně podmíněného odsouzení s dohledem,

g) o podmíněném propuštění z výkonu odnětí svobody, včetně podmíněného propuštění z výkonu odnětí svobody za současného uložení dohledu, a

h) o uložení dalších trestních, ochranných a výchovných opatření a soud předal věc Probační a mediační službě.

(2) Probační úředník může být i ve vykonávacím řízení pověřen předsedou senátu zjišťováním potřebných údajů o osobě mladistvého a jeho poměrech.

§ 76
Výkon trestního opatření odnětí svobody

Výkon trestního opatření odnětí svobody upravuje zvláštní zákon.

§ 77
Zvláštní důvod odkladu výkonu trestního opatření odnětí svobody

(1) Výkon odnětí svobody nepřevyšující jeden rok uložený mladistvému lze na jeho návrh odložit na dobu potřebnou k dokončení jeho vzdělání nebo jiné přípravy k povolání, nejdéle však na dobu dvou let.

(2) Jestliže mladistvý v době odkladu nespáchal žádné provinění ani trestný čin a úspěšně dokončil své vzdělávání nebo jinou přípravu k povolání, může soud pro mládež s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného provinění, k délce vzdělání nebo jiné přípravy k povolání, osobě mladistvého a jeho poměrům rozhodnout o upuštění od výkonu odnětí svobody.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

(4) Bylo-li upuštěno od výkonu odnětí svobody podle odstavce 2, hledí se na mladistvého, jako by nebyl odsouzen.

§ 78
Podmíněné propuštění mladistvého

(1) Mladistvého lze na návrh státního zástupce nebo ředitele věznice podmíněně propustit z výkonu

odnětí svobody za podmínek stanovených v trestním zákoně[35]) i dříve, než vykoná jeho polovinu nebo dvě třetiny.

(2) Při podmíněném propuštění podle odstavce 1 stanoví soud zkušební dobu na jeden rok až pět let.

§ 79

Přeřazení mladistvého

(1) Dovrší-li mladistvý ve výkonu odnětí svobody devatenáctý rok svého věku, může soud pro mládež rozhodnout, že se odsouzený přeřadí do věznice pro ostatní odsouzené. Při rozhodování přihlédne zejména k dosaženému stupni jeho převýchovy a k délce zbytku trestu. Přeřadí-li soud pro mládež odsouzeného do věznice pro ostatní odsouzené, musí zároveň rozhodnout, do kterého typu věznice bude odsouzený pro další výkon trestu zařazen.

(2) Rozhodnutí o přeřazení odsouzeného do věznice pro ostatní odsouzené se vždy považuje za rozhodnutí o přeřazení do věznice s přísnějším režimem.

§ 80

Výkon dohledu probačního úředníka

(1) Výkon dohledu nařídí předseda senátu soudu pro mládež středisku Probační a mediační služby, v jehož obvodu mladistvý bydlí nebo se zdržuje.

(2) Probační úředník při výkonu dohledu dohlíží na plnění povinností uložených mladistvému, a za tím účelem také pravidelně navštěvuje mladistvého, nad nímž vykonává dohled, v jeho bydlišti, na pracovišti a ve škole.

(3) Pomoc a poradenství provádí probační úředník v rámci přípravy a realizace individuálně připraveného programu výkonu dohledu pro mladistvého.

(4) Poruší-li mladistvý, kterému byl uložen dohled, závažně nebo opakovaně podmínky dohledu nebo jiná uložená výchovná opatření, informuje o tom probační úředník bez zbytečného odkladu předsedu senátu soudu pro mládež, který dohled uložil. V případě méně závažného porušení stanovených podmínek a výchovných opatření může probační úředník udělit mladistvému výstrahu; tyto výstrahy však mohou být uděleny nejvýše dvě v průběhu jednoho roku. Udělení výstrahy není rozhodnutím podle trestního řádu.

(5) Nestanoví-li předseda senátu jinak, zpracuje probační úředník nejméně jednou za šest měsíců zprávu, ve které informuje předsedu senátu soudu pro mládež, který dohled uložil, o průběhu výkonu dohledu nad mladistvým, o plnění uložených výchovných opatření mladistvým a o jeho osobních, rodinných a sociálních poměrech a aktuální životní situaci.

§ 81

Změna výchovných opatření

(1) O změně nebo zrušení výchovných opatření rozhoduje ve veřejném zasedání okresní soud pro mládež, který výchovné opatření uložil, a to na návrh státního zástupce, probačního úředníka, příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí, anebo i bez takového návrhu.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 82

Výkon ochranné výchovy

(1) Ochranná výchova se vykonává ve výchovných zařízeních; vyžaduje-li to však zdravotní stav mladistvého, má jeho umístění do zdravotnického zařízení přednost před výkonem ochranné výchovy.

(2) Výkon ochranné výchovy nařídí předseda senátu diagnostickému ústavu podle zvláštního zákona.[7])

(3) Jestliže mladistvý není ve vazbě a není obava, že uprchne, může mu předseda senátu poskytnout před nástupem přiměřenou lhůtu k obstarání jeho záležitostí.

§ 83

Upuštění od výkonu ochranné výchovy

(1) O upuštění od výkonu ochranné výchovy před jejím započetím rozhodne soud pro mládež, který ochrannou výchovu uložil, a to ve veřejném zasedání na návrh státního zástupce, probačního úředníka, příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí, anebo i bez takového návrhu.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 84

Propuštění z ochranné výchovy

(1) O propuštění z ochranné výchovy rozhoduje ve veřejném zasedání okresní soud pro mládež, v jehož obvodu se ochranná výchova vykonává, a to na návrh státního zástupce, příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí, probačního úředníka, mladistvého, nebo výchovného zařízení, anebo i bez takového návrhu.

(2) Jestliže návrh podle odstavce 1 nebyl podán výchovným zařízením, je před rozhodnutím třeba vyslechnout zástupce tohoto zařízení.

[35]) § 61 a 62 trestního zákona.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 85

Podmíněné umístění mimo výchovné zařízení

(1) O podmíněném umístění mladistvého mimo výchovné zařízení, ve kterém vykonává ochrannou výchovu, rozhoduje ve veřejném zasedání na návrh státního zástupce, příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí, probačního úředníka, výchovného zařízení, na žádost mladistvého, anebo i bez takového návrhu, okresní soud pro mládež, v jehož obvodu se ochranná výchova vykonává.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 86

Prodloužení ochranné výchovy

(1) O prodloužení ochranné výchovy rozhoduje ve veřejném zasedání okresní soud pro mládež, v jehož obvodu se ochranná výchova vykonává, a to na návrh státního zástupce, příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí, probačního úředníka, nebo výchovného zařízení, anebo i bez takového návrhu.

(2) Jestliže návrh podle odstavce 1 nebyl podán výchovným zařízením, je před rozhodnutím třeba vyslechnout zástupce tohoto zařízení.

(3) Prodloužit ochrannou výchovu lze jen tehdy, jestliže bylo s jejím výkonem již započato.

(4) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost.

§ 87

Změna ochranné výchovy

(1) O změně ochranné výchovy v ústavní výchovu a naopak rozhoduje ve veřejném zasedání okresní soud pro mládež, v jehož obvodu se ochranná výchova nebo ústavní výchova vykonává, a to na návrh státního zástupce, probačního úředníka, příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí, výchovného zařízení, nebo mladistvého, anebo i bez takového návrhu.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 88

Zahlazení odsouzení

(1) O zahlazení odsouzení mladistvého rozhodne předseda senátu soudu pro mládež, který rozhodoval ve věci v prvním stupni, i bez návrhu nebo žádosti.

(2) Proti rozhodnutí o zahlazení odsouzení je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

HLAVA III
ŘÍZENÍ VE VĚCECH DĚTÍ MLADŠÍCH PATNÁCTI LET

§ 89

Dítě mladší patnácti let

(1) Dítě mladší patnácti let není trestně odpovědné.

(2) Dopustí-li se dítě mladší než patnáct let činu jinak trestného, učiní soud pro mládež opatření potřebná k jeho nápravě, která jsou uvedena v § 93 (dále jen „opatření").

(3) Jednání dítěte mladšího než patnáct let, které je jiným protiprávním činem, než je uveden v odstavci 2, se posuzuje a projednává podle obecných předpisů.

§ 90

Zahájení řízení

(1) Dítěti mladšímu než patnáct let, které se dopustilo činu jinak trestného, lze opatření uložit na návrh státního zastupitelství. Státní zastupitelství je povinno návrh podat bezodkladně poté, jakmile se dozví, že trestní stíhání je nepřípustné, protože jde o osobu, která není pro nedostatek věku trestně odpovědná.

(2) Nebylo-li řízení o uložení opatření dítěti mladšímu než patnáct let, které se dopustilo činu jinak trestného, zahájeno na návrh státního zastupitelství podle odstavce 1, může je soud pro mládež zahájit i bez návrhu.

(3) Řízení o návrhu na uložení opatření dítěti mladšímu než patnáct let, které se dopustilo činu jinak trestného, podaném někým jiným než státním zastupitelstvím soud pro mládež zastaví. To nevylučuje zahájení řízení soudem pro mládež podle odstavce 2.

§ 91

Účastníci řízení

(1) Účastníky řízení o uložení opatření dítěti mladšímu než patnáct let, které se dopustilo činu jinak trestného, jsou nezletilé dítě, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí, zákonní zástupci dítěte, osoby, kterým bylo dítě svěřeno do výchovy nebo jiné obdobné péče, jakož i další osoby, o jejichž právech a povinnostech má být v řízení jednáno. Podalo-li návrh podle § 90 odst. 1, je účastníkem řízení také státní zastupitelství.

(2) Opatrovníkem dítěte pro řízení ustanoví soud pro mládež advokáta.

§ 92

Jednání

(1) V řízení nemusí být dítě vyslechnuto, bylo-li jeho jednání, v němž je spatřován čin jinak trestný, spolehlivě prokázáno jiným způsobem. Jeho názor ve věci musí být vždy zjištěn.

(2) Nerozhodne-li soud pro mládež jinak, konají se jednání ve věcech uložení opatření dítěti mladšímu než patnáct let, které se dopustilo činu jinak trestného, s vyloučením veřejnosti; účast při jednání soud pro mládež vždy povolí úředníkům Probační a mediační služby.

(3) Ustanovení § 52 až 54 platí obdobně.

§ 93

Opatření

(1) Dopustí-li se dítě mladší patnácti let činu jinak trestného, může mu soud pro mládež uložit, a to zpravidla na základě výsledků předchozího pedagogicko-psychologického vyšetření, tato opatření:

a) dohled probačního úředníka,

b) zařazení do terapeutického, psychologického nebo jiného vhodného výchovného programu ve středisku výchovné péče,[7])

c) ochrannou výchovu.

(2) Ochrannou výchovu soud pro mládež uloží dítěti, které spáchalo čin, za nějž trestní zákon ve zvláštní části dovoluje uložení výjimečného trestu, a které v době spáchání činu dovršilo dvanáctý rok svého věku a je mladší než patnáct let.

(3) Ochranná výchova může být uložena též dítěti mladšímu patnácti let, odůvodňuje-li to povaha spáchaného činu jinak trestného a je-li to nezbytně nutné k zajištění jeho řádné výchovy.

(4) Na dohled probačního úředníka se s přihlédnutím k věku dítěte použijí přiměřeně ustanovení § 16 odst. 1 a 2 a § 80 odst. 1, 3, 4 a 5. Probační úředník při výkonu dohledu také pravidelně navštěvuje dítě mladší patnácti let, nad nímž vykonává dohled, v jeho bydlišti a ve škole.

(5) Při ukládání opatření podle odstavce 1 písm. a) a b) soud pro mládež dbá na výchovné působení na dítě a sleduje i preventivní účinek opatření.

(6) Dítěti může být současně uloženo i více opatření, je-li to potřebné k dosažení účelu tohoto zákona (§ 1 odst. 2).

(7) Soud pro mládež může upustit od uložení opatření, postačuje-li k dosažení účelu tohoto zákona (§ 1 odst. 2) projednání činu dítěte státním zástupcem nebo před soudem pro mládež.

(8) O uložení opatření soud pro mládež rozhoduje rozsudkem.

§ 94

Uveřejnění výsledků řízení

(1) Výsledek řízení o uložení opatření dítěti mladšímu než patnáct let, které se dopustilo činu jinak trestného, může být uveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích jen po právní moci rozhodnutí, kterým bylo řízení skončeno, a jen bez uvedení jména a příjmení dítěte, dalších účastníků řízení a jejich opatrovníků nebo jiných zástupců.

(2) Výjimky ze zákazů uveřejnění uvedených v odstavci 1 může povolit v odůvodněných případech soud pro mládež.

§ 95

Náhrada nákladů řízení

(1) Za poskytnutí právních služeb při výkonu funkce opatrovníka dítěte náleží advokátu odměna, náhrada hotových výdajů a náhrada za promeškaný čas ve výši a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem;[36]) výše odměny se přitom řídí ustanoveními tohoto zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.

(2) Odměnu, náhradu hotových výdajů a náhradu za promeškaný čas za poskytnuté právní služby je povinen zaplatit stát. V odůvodněných případech stát poskytne advokátu na jeho žádost přiměřenou zálohu.

(3) V odůvodněných případech přizná soud pro mládež státu náhradu nákladů, které mu vznikly zaplacením odměny, náhrady hotových výdajů a náhrady za promeškaný čas advokátu podle odstavce 2, a to proti dítěti, jeho zákonným zástupcům, osobám, kterým bylo dítě svěřeno do výchovy nebo jiné obdobné péče, popřípadě proti dalším osobám, o jejichž právech a povinnostech bylo v řízení jednáno, bylo-li uloženo některé z opatření uvedených v § 93 odst. 1, lze-li to po nich spravedlivě žádat a odůvodňují-li to jejich majetkové poměry. Byla-li náhrada nákladů uložena více osobám, jsou ji povinny poskytnout státu společně a nerozdílně.

§ 96

Užití předpisů o občanském soudním řízení

Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje soud pro mládež v řízení podle této hlavy podle předpisů upravujících občanské soudní řízení.

HLAVA IV
SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ K ČÁSTI PRVNÍ

§ 97

(1) Pokud jiné předpisy mluví o trestech, rozumí se jimi podle povahy věci též trestní opatření podle tohoto zákona.

---

[36]) Vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.

(2) Pokud jiné předpisy mluví o trestním řízení, rozumí se jím podle povahy věci též řízení ve věcech mladistvých podle tohoto zákona.

§ 98

Na řízení ve věcech, v nichž byla podána obžaloba přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se užijí dosavadní předpisy.

ČÁST DRUHÁ
Změna trestního zákona

§ 99

Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 120/1962 Sb., zákona č. 53/1963 Sb., zákona č. 56/1965 Sb., zákona č. 81/1966 Sb., zákona č. 148/1969 Sb., zákona č. 45/1973 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 10/1989 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 47/1990 Sb., zákona č. 84/1990 Sb., zákona č. 175/1990 Sb., zákona č. 457/1990 Sb., zákona č. 545/1990 Sb., zákona č. 490/1991 Sb., zákona č. 557/1991 Sb., nálezu Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 4. září 1992 uveřejněného v částce 93/1992 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky uveřejněného pod č. 91/1994 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky uveřejněného pod č. 103/1997 Sb., zákona č. 53/1997 Sb., zákona č. 92/1998 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 96/1999 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 210/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 305/1999 Sb., zákona č. 327/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 101/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 405/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 134/2001 Sb., zákona č. 139/2001, zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 134/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb. a zákona č. 482/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 26 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Jde-li o pachatele ve věku blízkém věku mladistvých, může soud v zájmu využití výchovného působení rodiny, školy a dalších subjektů uložit, a to samostatně nebo vedle přiměřených omezení nebo povinností uvedených v odstavcích 3 a 4, též některá z výchovných opatření uvedených v zákoně o soudnictví ve věcech mládeže za podmínek stanovených pro mladistvé pachatele.“.

Dosavadní odstavce 5 až 7 se označují jako odstavce 6 až 8. V novém odstavci 7 se číslovka „5“ nahrazuje číslovkou „6“.

2. V § 34 písmeno h) zní:

„h) svedl k činu jinak trestnému, provinění nebo trestnému činu jiného, zejména dítě mladší patnácti let, mladistvého nebo osobu ve věku blízkém věku mladistvých,“.

3. V § 40 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Má-li soud vzhledem k poměrům osoby blízké věku mladistvých nebo okolnostem případu za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody stanovené trestním zákonem bylo pro ni nepřiměřeně přísné a že lze účelu trestu dosáhnout trestem kratšího trvání, může trest odnětí svobody uložit v rámci trestní sazby snížené o jednu čtvrtinu; to neplatí u zvlášť závažných trestných činů, kde se užije nesnížených sazeb trestu odnětí svobody.“.

4. V § 65 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se ruší označení odstavce 1.

5. § 74 včetně nadpisu zní:

„§ 74
Obecné ustanovení

Trestní odpovědnost mladistvých a sankce jim ukládané upravuje zvláštní zákon. Pokud zvláštní zákon nestanoví jinak, postupuje se podle tohoto zákona.“.

6. § 75 až 87 se zrušují.

7. § 217 včetně nadpisu zní:

„§ 217
Ohrožování výchovy mládeže

(1) Kdo vydá, byť i z nedbalosti, osobu mladší než osmnáct let nebezpečí zpustnutí tím, že

a) svádí ji k zahálčivému nebo nemravnému životu,
b) umožní ji vést zahálčivý nebo nemravný život, nebo
c) závažným způsobem poruší svou povinnost pečovat o osobu mladší než osmnáct let,

bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Kdo umožní, byť i z nedbalosti, osobě mladší než osmnáct let hru na hracím přístroji, který je vybaven technickým zařízením, které ovlivňuje výsledek hry a které poskytuje možnost peněžité výhry, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo peněžitým trestem nebo zákazem činnosti.

(3) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let bude pachatel potrestán,

a) spáchal-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 ze zavrženíhodné pohnutky,
b) pokračuje-li v páchání takového činu po delší dobu,
c) spáchal-li takový čin opětovně, nebo
d) získal-li takovým činem značný prospěch.“.

8. Za § 217 se vkládají nové § 217a a 217b, které včetně nadpisu znějí:

„§ 217a

Svádění k pohlavnímu styku

(1) Kdo nabídne, slíbí nebo poskytne osobě mladší osmnácti let za pohlavní styk s ní, nebo za její pohlavní sebeukájení, obnažování nebo jiné srovnatelné chování úplatu nebo jinou výhodu či prospěch, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let bude pachatel potrestán,

a) spáchal-li čin uvedený v odstavci 1 ze zavrženíhodné pohnutky,

b) pokračuje-li v páchání takového činu po delší dobu, nebo

c) spáchal-li takový čin opětovně.

§ 217b

Osoba mladší osmnácti let, která žádá nebo přijme úplatu nebo jinou výhodu či prospěch za to, že sama má pohlavní styk, nebo se sama pohlavně ukájí, obnažuje nebo se dopouští jiného srovnatelného chování, není pro takový čin trestná, a to ani podle ustanovení o návodci nebo pomocníkovi.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna trestního řádu

§ 100

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky uveřejněného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky uveřejněného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky uveřejněného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky uveřejněného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 10 se za slovo „tomto“ vkládají slova „nebo zvláštním“.

2. V § 36 odst. 1 se na konci písmene b) doplňuje slovo „nebo“ a písmeno c) se zrušuje.

Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno c).

3. V § 36a odst. 1 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena b) a c).

4. V § 36a odst. 2 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena c) a d).

5. V § 265r odst. 3 se slova „písm. a) až d)“ nahrazují slovy „písm. a) až c)“.

6. V § 278 odst. 1 se slova „uvedené v § 26 odst. 5 a 6“ nahrazují slovy „uvedené v § 26 odst. 6 a 7“.

7. V části třetí hlavě dvacáté nadpis oddílu prvního zní: „**Řízení ve věcech mladistvých**“.

8. § 291 zní:

„§ 291

Právní úprava řízení

Řízení v trestních věcech mladistvých upravuje zvláštní zákon. Pokud zvláštní zákon nestanoví jinak, postupuje se podle tohoto zákona.“.

9. § 292 až 301 se zrušují.

10. V § 314e odst. 4 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až d) se označují jako písmena a) až c).

11. V části třetí hlavě dvacáté první v nadpisu oddílu pátého se slova „a ochranné výchovy“ zrušují.

12. § 354 až 357 se zrušují.

13. V § 363 se věta druhá zrušuje.

14. V § 364 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o přestupcích

§ 101

V zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky uveřejněného pod č. 52/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 254/

/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 312/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 78/2002 Sb., zákona č. 216/2002 Sb., zákona č. 259/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., § 26 zní:

„§ 26

Přestupky na úseku soudnictví mládeže

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo v rozporu se zákonem uveřejní informaci o provinění spáchaném mladistvým nebo informaci z řízení ve věci mladistvého, anebo informaci z řízení ve věci dítěte mladšího patnácti let a uvede přitom jeho jméno, příjmení nebo jiné okolnosti, z nichž lze usuzovat na jeho osobu, anebo kdo v té souvislosti uveřejní podobiznu mladistvého nebo dítěte mladšího patnácti let.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 50 000 Kč.“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o výkonu trestu odnětí svobody

§ 102

Zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 359/1999 Sb., zákona č. 3/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Výkonem trestu se podle tohoto zákona rozumí též výkon trestního opatření odnětí svobody uloženého mladistvému; jeho výkonem se sleduje dosažení účelu stanoveného zákonem o soudnictví ve věcech mládeže.“.

2. V § 65 odst. 2 se slova „výchovného zařízení“ nahrazují slovy „školského zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o výkonu vazby

§ 103

Zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění zákona č. 208/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb. a zákona č. 3/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 26a odst. 1 se slova „výchovného zařízení“ nahrazují slovy „školského zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy“.

2. V § 26a odst. 2 se slova „výchovné zařízení“ nahrazují slovy „školské zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy“.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

§ 104

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2004.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

219

ZÁKON

ze dne 25. června 2003

o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ODRŮDY, OSIVO A SADBA PĚSTOVANÝCH ROSTLIN

HLAVA PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1
Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin, registraci odrůd druhů pěstovaných rostlin, uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu (dále jen „druhový seznam"), dozor nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem právnickým a fyzickým osobám a sankce za jejich porušení. Zákon dále upravuje výši poplatku za podání žádosti o registraci osoby uvádějící rozmnožovací materiál do oběhu.

(2) Tento zákon se nevztahuje na rozmnožovací materiál pěstovaných rostlin pro výzkumné a pokusné účely, pro šlechtění nových odrůd rostlin a pro uchovávání genetické rozmanitosti rostlin. Dále se tento zákon nevztahuje na reprodukční materiál lesních dřevin lesnicky významných druhů a umělých kříženců, určených k obnově lesa a zalesňování a pro udržování a zvyšování biologické různorodosti lesa včetně genetické různorodosti stromů a pro trvale udržitelné hospodaření v lesích.

§ 2
Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) odrůdou soubor rostlin náležející k nejnižšímu stupni botanického třídění, který lze vymezit projevem znaků vyplývajících z určitého genotypu nebo kombinace genotypů, odlišitelný od každého jiného souboru rostlin projevem nejméně jednoho z těchto znaků a považovaný za jednotku rozmnožovatelnou beze změny,

b) rozmnožovacím materiálem pěstovaných rostlin (dále jen „rozmnožovací materiál") semena k pěstování rostlin (dále jen „osivo") nebo hlízy, oddenky, oddělky, cibule, sazenice révy, školkařské výpěstky, sadba chmele, části rostlin sloužící k rozmnožování a výpěstky získané z buněčných nebo tkáňových kultur, k pěstování rostlin (dále jen „sadba"),

c) komponentami odrůdy linie, klony nebo jiné odrůdy, z nichž se daná odrůda skládá nebo z nichž se vyrábí rozmnožovací materiál dané odrůdy,

d) geneticky modifikovanou odrůdou odrůda, která zahrnuje geneticky modifikované rostliny,[1])

e) udržovacím šlechtěním odrůdy systematický postup podle obecně uznávané praxe, zajišťující zachování uniformity a stálosti odrůdy,[2])

f) udržovatelem odrůdy osoba, která provádí nebo zajišťuje udržovací šlechtění odrůdy,

g) uváděním do oběhu obchodní skladování, prodej, dovoz nebo jiný způsob převodu nebo přechodu rozmnožovacího materiálu na jinou osobu, pokud jsou tyto činnosti prováděny za účelem jeho obchodního využívání; za uvádění do oběhu se pro účely tohoto zákona považuje i nabízení k prodeji; za uvádění do oběhu se nepovažuje výroba nebo úprava rozmnožovacího materiálu u jiné osoby, která není spojena s převodem nebo přechodem rozmnožovacího materiálu, a poskytnutí rozmnožovacího materiálu pro šlechtitelské, výzkumné a pokusné účely,

h) uznávacím řízením proces úředního zkoušení množitelských porostů a rozmnožovacího materiálu; formou uznávacího řízení je též osvědčování vlastností rozmnožovacího materiálu pro účely vývozu s vydáváním mezinárodně platných certifikátů,

i) sazenicemi zeleniny mladé rostliny vyrobené z osiva, sadby nebo částí rostlin k výsadbě pro pěstování zeleniny ke konečné spotřebě,

---

[1]) Zákon č. 153/2000 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty a o změně některých souvisejících zákonů.

[2]) Zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin, ve znění pozdějších předpisů.

j) podnoží výpěstek odpovídajícího druhu nebo odrůdy vhodný pro štěpování odrůdy révy, ovocných druhů, okrasných druhů, nebo zeleniny,

k) úředním popisem odrůdy popis zahrnující znaky, jimiž je odrůda vymezena, sestavený na základě úředních zkoušek odlišnosti, uniformity a stálosti odrůdy, vztahující se na rostliny vypěstované z uznaného nebo standardního osiva anebo sadby,

l) kategorií rozmnožovacího materiálu šlechtitelský rozmnožovací materiál, rozmnožovací materiál předstupně, základní rozmnožovací materiál, certifikovaný rozmnožovací materiál, standardní rozmnožovací materiál, konformní rozmnožovací materiál nebo obchodní rozmnožovací materiál, kterým je rozlišena biologická hodnota a rozsah sledování vlastností příslušného rozmnožovacího materiálu,

m) šlechtitelským rozmnožovacím materiálem rozmnožovací materiál odpovídající úřednímu popisu odrůdy v péči udržovatele odrůdy, který slouží k výrobě rozmnožovacího materiálu předstupňů a nepodléhá uznávacímu řízení, pokud není uváděn do oběhu nebo využíván pro výrobu certifikovaného rozmnožovacího materiálu,

n) rozmnožovacím materiálem předstupňů rozmnožovací materiál vyráběný nebo zajišťovaný udržovatelem odrůdy jako kategorie předcházející základnímu rozmnožovacímu materiálu,

o) základním rozmnožovacím materiálem rozmnožovací materiál vyrobený udržovatelem nebo pod jeho dohledem přímo ze šlechtitelského rozmnožovacího materiálu nebo z rozmnožovacího materiálu předstupně sloužící k výrobě certifikovaného rozmnožovacího materiálu,

p) certifikovaným rozmnožovacím materiálem rozmnožovací materiál vyrobený přímo z uznaného šlechtitelského rozmnožovacího materiálu, z rozmnožovacího materiálu předstupně nebo ze základního rozmnožovacího materiálu nebo z certifikovaného rozmnožovacího materiálu,

r) standardním rozmnožovacím materiálem rozmnožovací materiál registrované odrůdy zeleniny, který nepodléhá uznávacímu řízení,

s) konformním rozmnožovacím materiálem rozmnožovací materiál odrůdy ovocného druhu a révy, který nepodléhá uznávacímu řízení,

t) obchodním rozmnožovacím materiálem rozmnožovací materiál druhů uvedených v druhovém seznamu uváděný do oběhu, který nemá vlastnosti základního rozmnožovacího materiálu, certifikovaného rozmnožovacího materiálu, standardního rozmnožovacího materiálu nebo konformního rozmnožovacího materiálu,

u) generací ročník nebo pořadí (stupeň) následného množení v rámci jedné kategorie rozmnožovacího materiálu používané u rozmnožovacího materiálu předstupňů a certifikovaného rozmnožovacího materiálu,

v) množitelským porostem rostlinný porost sloužící k výrobě rozmnožovacího materiálu,

w) dodavatelem právnická nebo fyzická osoba, která uvádí do oběhu, případně vyrábí rozmnožovací materiál,

x) klonem potomstvo vegetativně množené odrůdy z určitých stanovištních podmínek, které na základě znaků fenotypu a zdravotního stavu výchozích rostlin odpovídá popisu odrůdy; označení klonu lze při uznávacím řízení používat spolu s názvem odrůdy,

y) partií rozmnožovacího materiálu nejvyšší povolené množství vyjádřené hmotností nebo počtem kusů stejnorodého rozmnožovacího materiálu určitého druhu, odrůdy nebo směsi osiv představované jedním průměrným vzorkem nebo jednotkou rozmnožovacího materiálu,

z) Státní odrůdovou knihou úřední seznam odrůd rostlin, které jsou v České republice zaregistrovány,

aa) uzavřenou pěstitelskou oblastí katastrální území, v němž je uplatňován zvláštní režim ochrany rozmnožovacího materiálu,

bb) zdravotní třídou označení rozmnožovacího materiálu révy, chmele, ovocného a okrasného druhu, který je viruprostý nebo testovaný na viry,

cc) členským státem členský stát Evropských společenství,

dd) společným katalogem odrůd seznam odrůd druhů zemědělských rostlin a odrůd druhů zelenin sestavený příslušným orgánem Evropských společenství na základě národních seznamů odrůd členských států,

ee) úřední zkouškou odborné a zkušební úkony provedené Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským (dále jen „Ústav“) podle tohoto zákona a podle zvláštního zákona.[3])

HLAVA DRUHÁ
OBĚH OSIVA A SADBY

§ 3
Uvádění rozmnožovacího materiálu do oběhu

(1) Rozmnožovací materiál se smí uvádět do oběhu v kategoriích

a) šlechtitelský rozmnožovací materiál, rozmnožo-

[3]) Zákon č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském, ve znění pozdějších předpisů.

vací materiál předstupňů, základní rozmnožovací materiál nebo certifikovaný rozmnožovací materiál zemědělských druhů, chmele, zeleniny, révy a ovocných druhů,

b) standardní rozmnožovací materiál zeleniny nebo konformní rozmnožovací materiál u ovocných druhů a révy za podmínek uvedených v § 9 a 10, nebo

c) obchodní rozmnožovací materiál povolený Ministerstvem zemědělství (dále jen „ministerstvo") u zemědělských druhů za podmínek uvedených v § 11.

(2) Rozmnožovací materiál zemědělských druhů a zeleniny lze též uvádět do oběhu jako směs osiv podle § 12 nebo u zeleniny jako sazenice zeleniny podle § 15.

(3) Rozmnožovací materiál podle odstavce 1 se smí uvádět do oběhu za předpokladu, že jsou splněny požadavky na jeho kvalitu, zejména na čistotu, výskyt jiných rostlinných druhů a škodlivých příměsí, na klíčivost, vlhkost, zdravotní stav, pravost druhu a odrůdy a na další vlastnosti významné pro použití rozmnožovacího materiálu (dále jen „vlastnosti"), které ministerstvo stanoví vyhláškou.

(4) Rozmnožovací materiál révy, ovocných a okrasných druhů a zeleniny pro okrasné účely lze uvádět do oběhu podle § 25.

(5) Dodavatel, který vyrábí rozmnožovací materiál v kategoriích standardní rozmnožovací materiál, konformní rozmnožovací materiál, sazenice zeleniny nebo rozmnožovací materiál okrasných druhů podle odstavce 4, je kromě splnění podmínek uvedených v § 9 pro standardní rozmnožovací materiál nebo v § 10 pro konformní rozmnožovací materiál povinen

a) popsat kritické body a zajistit jejich kontrolu ve výrobním procesu,

b) zabezpečit čistotu a pravost druhu nebo odrůdy rozmnožovacího materiálu a kontrolovat jeho zdravotní stav,

c) zajistit vedení záznamů o kontrole kritických bodů a kontrolách správních úřadů a jejich uchovávání po dobu 5 let.

(6) Na dodavatele, který nevyrábí rozmnožovací materiál, se vztahuje ustanovení odstavce 5 písm. b).

(7) Druhy, jejichž základní rozmnožovací materiál nebo certifikovaný rozmnožovací materiál smí být uváděn do oběhu jen mořený nebo je u nich stanovena mezní hodnota výskytu škodlivých organizmů, na základě které je stanovena povinnost moření, stanoví ministerstvo vyhláškou.

(8) Rozmnožovací materiál předstupňů může být vyráběn i z rozmnožovacího materiálu předstupňů po vymezený počet generací. Ministerstvo stanoví vyhláškou počty generací u jednotlivých druhů rostlin.

(9) Certifikovaný rozmnožovací materiál může být vyráběn i z certifikovaného rozmnožovacího materiálu pocházejícího přímo z uznaného šlechtitelského rozmnožovacího materiálu, rozmnožovacího materiálu předstupňů a základního rozmnožovacího materiálu u druhů, které stanoví ministerstvo vyhláškou.

(10) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti uvádění rozmnožovacího materiálu do oběhu podle odstavců 1, 3, 7, 8 a 9.

§ 4

Uznávací řízení

(1) Uznávací řízení zahrnuje

a) řízení o uznání množitelského porostu a

b) řízení o uznání rozmnožovacího materiálu.

(2) U rozmnožovacího materiálu révy, chmele, ovocných a okrasných druhů, který má charakter školkařského výpěstku nebo části rostliny sloužící k rozmnožování, je řízení o uznání množitelského porostu a o uznání rozmnožovacího materiálu společné.

(3) Uznávacímu řízení podléhají tyto kategorie rozmnožovacího materiálu:

a) šlechtitelský rozmnožovací materiál, je-li uváděn do oběhu nebo využíván pro výrobu certifikovaného rozmnožovacího materiálu,

b) rozmnožovací materiál předstupňů, je-li rozmnožovací materiál z něj vyráběný uváděn do oběhu,

c) základní rozmnožovací materiál,

d) certifikovaný rozmnožovací materiál.

(4) Předpokladem pro uznání rozmnožovacího materiálu je, že

a) odrůda

1. je registrovaná,
2. jejíž registrace skončila, avšak lhůta podle § 37 odst. 5 dosud běží,
3. je zapsána ve společném katalogu odrůd nebo alespoň v jednom ze seznamu členských států,
4. není registrovaná, ale množená dodavatelem jen pro zahraničního odběratele, jejíž dovoz byl Ústavem povolen podle § 18 odst. 5, a která je uvedena v seznamu odrůd vhodných pro certifikaci v mezinárodním obchodu podle schémat systému Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj, a u které existuje úřední popis, nebo
5. není registrovaná, ale množená dodavatelem jen pro zahraničního odběratele u révy, chmele, ovocných a okrasných druhů, a existuje její popis,

b) vzorek je odebrán z uzavřeného a označeného obalu podle § 19; je-li vzorek odebrán z obalu neuzavřeného podle § 19, musí být rozmnožovací

materiál uložen a zajištěn tak, aby nemohlo dojít k manipulaci nebo úpravám, které by vedly k jeho záměně, smíchání nebo znehodnocení.

(5) Uznávací řízení se může provést i u odrůdy přihlášené k registraci podle § 28, u které existuje úřední popis odrůdy. Množitelské porosty a rozmnožovací materiál se uzná podle § 5 až 7, přičemž právní účinky tohoto uznání nastávají až dnem nabytí právní moci rozhodnutí o registraci odrůdy.

(6) Uznávací řízení provádí Ústav nebo jím pověřená osoba na základě žádosti dodavatele o uznání množitelského porostu a na základě žádosti o uznání rozmnožovacího materiálu, která se podává po skončeném řízení o uznání množitelského porostu. Uznávání množitelských porostů a rozmnožovacího materiálu u révy, chmele, ovocných a okrasných druhů provádí Ústav.

(7) Dodavatel, který vyrábí rozmnožovací materiál podléhající uznávacímu řízení podle odstavce 3, je povinen

a) podat žádost o uznání množitelského porostu v termínu, který stanoví ministerstvo vyhláškou,

b) podat žádost o uznání rozmnožovacího materiálu.

(8) Při odběru vzorku z partie rozmnožovacího materiálu musí být

a) dodržen technologický postup, který stanoví ministerstvo vyhláškou, a

b) provedena kontrola průvodních dokladů partie rozmnožovacího materiálu a dodrženy závazné pokyny pro opětovné uzavírání a označování obalů po provedené kontrole.

(9) O uznání množitelských porostů a rozmnožovacího materiálu vydá Ústav nebo jím pověřená osoba uznávací list, který nemá povahu rozhodnutí podle předpisů o správním řízení.

(10) Pokud byla žádost podána u Ústavu a v řízení bylo zjištěno, že nejsou splněny podmínky pro vydání uznávacího listu, Ústav rozhodne o zamítnutí žádosti.

(11) Pokud byla žádost podána u pověřené osoby a v řízení bylo zjištěno, že nejsou splněny podmínky pro vydání uznávacího listu, pověřená osoba předá dokumentaci Ústavu k dalšímu řízení.

(12) Jestliže Ústav v řízení podle odstavce 11 zjistí, že podmínky pro vydání uznávacího listu byly splněny, žádosti vyhoví, v opačném případě, při zjištění, že podmínky splněny nebyly, rozhodne o zamítnutí žádosti.

(13) Uznávací řízení nebo jeho části podle odstavce 1 může probíhat též v členských státech; výsledky těchto řízení, o nichž je dodavatel povinen písemně informovat Ústav, jsou pro podmínky České republiky rovnocenné. Je-li prováděno ve třetí zemi, musí dodavatel předložit Ústavu mezinárodní certifikát nebo certifikát úřední autority příslušného státu.

(14) Ministerstvo stanoví vyhláškou technologický postup a způsob odběru vzorků, postup při kontrole průvodních dokladů partie rozmnožovacího materiálu a závazné pokyny pro opětovné uzavírání a označování obalů po provedené kontrole.

§ 5
Uznávání množitelských porostů

(1) Žádost o uznání množitelského porostu podává dodavatel Ústavu. Žádost obsahuje

a) u fyzických osob jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu,[4]) identifikační číslo, místo trvalého pobytu a místo podnikání dodavatele, liší-li se od místa trvalého pobytu, včetně přiděleného čísla registrace podle § 16; u právnických osob obchodní firmu, identifikační číslo a sídlo,

b) název druhu a název odrůdy rozmnožovacího materiálu; u révy, chmele, ovocných a okrasných druhů popřípadě též označení klonu,

c) kategorii rozmnožovacího materiálu a generaci, která má být vyrobena; u révy, chmele, ovocných a okrasných druhů též zdravotní třídu, pokud tak stanoví ministerstvo vyhláškou,

d) jméno, příjmení, místo trvalého pobytu, popřípadě obchodní firmu a identifikační číslo osoby, která s dodavatelem uzavřela písemnou smlouvu o výrobě rozmnožovacího materiálu, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu, identifikační číslo a sídlo, jde-li o právnickou osobu,

e) výměru množitelského porostu a jeho umístění v příslušném katastrálním území,

f) původ a množství osiva nebo sadby použité k založení porostu,

g) sled předplodin na pozemku v předcházejících letech podle požadavků, které ministerstvo stanoví vyhláškou,

h) souhlas držitele šlechtitelských práv, je-li odrůda chráněna podle zvláštního právního předpisu;[2]) u trvalých kultur postačí předložit tento souhlas v průběhu uznávacího řízení,

i) doklady potřebné k ověření původu rozmnožovacího materiálu, které ministerstvo stanoví vyhláškou,

j) označení pověřené osoby, která provede uznávací řízení množitelského porostu,

k) u révy, chmele, ovocných a okrasných druhů ná-

[4]) Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

zev skupiny porostu, které ministerstvo stanoví vyhláškou.

(2) Dodavatel, který žádá o uznání množitelského porostu, je povinen podle pokynů Ústavu viditelně označit pozemek číslem množitelského porostu. Povinnost označení se nevztahuje na množitelské porosty révy, chmele, ovocných a okrasných druhů.

(3) Ústav řízení o uznání množitelského porostu zastaví, nejsou-li splněny podmínky stanovené v odstavcích 1 a 2, a to ani ve lhůtě uvedené ve výzvě k doplnění žádosti.

(4) Ústav nebo pověřená osoba provede přehlídku množitelského porostu a o jejím výsledku vyhotoví záznam, který zašle dodavateli, jenž žádost o uznání množitelského porostu podal.

(5) Ústav nebo pověřená osoba vydá uznávací list, jestliže

a) vlastnosti množitelského porostu a výsledky úředních zkoušek vyhovují požadavkům stanoveným vyhláškou,
b) množitelský porost splňuje podmínku minimální vzdálenosti od porostu stejného nebo příbuzného druhu, který by mohl cizosprášením, přenosem chorob nebo jiným způsobem ohrozit množitelský porost.

(6) Množitelský porost se neuzná, nejsou-li splněny podmínky podle odstavce 5, nebo i tehdy, vyskytují-li se v něm karanténní škodlivé organismy.

(7) Uznávací list o uznání množitelského porostu obsahuje

a) název druhu, název odrůdy, u révy, chmele, ovocných a okrasných druhů popřípadě též označení klonu,
b) údaj o výměře množitelského porostu,
c) výsledek přehlídky množitelského porostu, popřípadě dalších předepsaných úředních zkoušek,
d) kategorii rozmnožovacího materiálu a generaci,
e) u ovocných a okrasných druhů i zdravotní třídu.

(8) Uznávací list množitelského porostu vydávaný pověřenou osobou obsahuje kromě náležitostí uvedených v odstavci 7 také údaj o oprávnění vydat tento uznávací list.

Uznávání rozmnožovacího materiálu

§ 6

(1) Žádost o uznání rozmnožovacího materiálu podává dodavatel Ústavu. Žádost obsahuje kromě údajů uvedených v § 5 odst. 1 písm. a) až c)

a) množství rozmnožovacího materiálu s uvedením počtu a druhu balení a čísla použitých návěsek s výjimkou vegetativně množených odrůd révy, chmele, ovocných a okrasných druhů,
b) rok sklizně rozmnožovacího materiálu,
c) číslo uznávacího listu o uznání množitelského porostu, z něhož byl rozmnožovací materiál bezprostředně vyroben,
d) číslo partie rozmnožovacího materiálu,
e) údaj o chemickém nebo jiném ošetření, pokud byl rozmnožovací materiál před odběrem vzorku takto ošetřen,
f) údaj o místě, kde je rozmnožovací materiál uložen,
g) označení pověřené osoby, která provede uznávací řízení rozmnožovacího materiálu,
h) u ovocných a okrasných druhů i zdravotní třídu.

(2) Ústav provede kontrolu splnění podmínek žádosti o uznání rozmnožovacího materiálu podle odstavce 1, a zjistí-li, že žádost obsahuje nedostatky, vyzve dodavatele k jejich odstranění a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu.

(3) Uznání rozmnožovacího materiálu se zastaví, nejsou-li splněny podmínky stanovené v odstavci 1 nebo neodstraní-li dodavatel nedostatky v žádosti ve lhůtě stanovené Ústavem.

(4) Ústav nebo pověřená osoba odebere vzorek rozmnožovacího materiálu z partie rozmnožovacího materiálu a provede zkoušky potřebné k vydání uznávacího listu. Dodavateli nevzniká nárok na finanční náhradu za odebraný vzorek. Uznávací list je vydán, jestliže z výsledku provedených zkoušek u odebraného vzorku je zřejmé, že rozmnožovací materiál má ke dni uznání vlastnosti stanovené pro jednotlivé druhy vyhláškou.

(5) Ústav rozmnožovací materiál neuzná, obsahuje-li karanténní škodlivé organismy nebo nemá vlastnosti stanovené vyhláškou pro jednotlivé druhy.

(6) Dokladem o uznání rozmnožovacího materiálu je uznávací list vydaný Ústavem nebo pověřenou osobou. Dokladem o neuznání rozmnožovacího materiálu je rozhodnutí vydané Ústavem.

(7) Uznávací list obsahuje

a) název druhu rozmnožovacího materiálu a název odrůdy,
b) údaj o množství rozmnožovacího materiálu, včetně počtu a druhu balení,
c) číslo partie rozmnožovacího materiálu,
d) číslo uznávacího listu o uznání množitelského porostu, ze kterého byl rozmnožovací materiál vyroben,
e) údaj o způsobu úpravy rozmnožovacího materiálu a o použitém chemickém přípravku, byl-li použit,
f) čísla použitých návěsek, s výjimkou vegetativně množených odrůd révy, chmele, ovocných a okrasných druhů,

g) výsledky zkoušek,

h) u ovocných a okrasných druhů i zdravotní třídu.

(8) Uznávací list vydávaný pověřenou osobou obsahuje kromě náležitostí uvedených v odstavci 7 také údaj o oprávnění vydat tento uznávací list.

(9) Ministerstvo stanoví vyhláškou výčet a rozsah úředních zkoušek rozmnožovacího materiálu.

§ 7

(1) Dodavatel, který požádal o uznání rozmnožovacího materiálu, je povinen vést a uchovávat po dobu 5 let záznamy o

a) hmotnosti nebo počtu kusů, původu a vlastnostech rozmnožovacího materiálu použitého k výrobě rozmnožovacího materiálu,

b) hmotnosti nebo počtu kusů a vlastnostech vyrobeného rozmnožovacího materiálu,

c) hmotnosti nebo počtu kusů vyrobeného rozmnožovacího materiálu, z něhož byl odebírán vzorek podle § 4 odst. 4 písm. b).

(2) Ústav v uznávacím řízení provádí odborné a zkušební úkony, jimiž opatřuje nezbytné podklady pro vydání uznávacího listu. Ústav může k provedení těchto úkonů uzavřít smlouvu s fyzickou nebo právnickou osobou, která splňuje podmínky podle § 17. Ústav může pověřit osobu k činnostem uvedeným v § 17.

(3) Náklady za provedení odborných a zkušebních úkonů spojených s uznávacím řízením hradí Ústavu dodavatel podle zvláštního zákona.[3]) Pověřeným osobám hradí náklady dodavatel podle písemně dohodnutých podmínek.

(4) Seznam území obcí uzavřených pěstitelských oblastí pro výrobu základního rozmnožovacího materiálu sadby brambor, mimo které není sadba brambor z přehlížených množitelských porostů určených k její výrobě uznávána, a ve kterých smí být pěstovány brambory výhradně z předstupňů, ze základního rozmnožovacího materiálu nebo certifikovaného rozmnožovacího materiálu, stanoví příloha č. 2 k tomuto zákonu.

(5) Ministerstvo může stanovit vyhláškou seznam uzavřených pěstebních oblastí pro výrobu základního rozmnožovacího materiálu révy, chmele, ovocných a okrasných druhů, kde je zakázána výsadba jiného než na zdravotní stav testovaného materiálu.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) minimální vzdálenost množitelského porostu od porostů stejného nebo příbuzného druhu, které by mohly cizosprášením, přenosem chorob nebo jiným způsobem ohrozit množitelský porost, a požadavky na vlastnosti množitelského porostu,

b) požadavky na předplodiny množitelských porostů vymezených druhů v předcházejících letech,

c) postupy pro hodnocení množitelských porostů, včetně hodnocení u druhů zařazených ve schématech Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj pro certifikaci osiv v mezinárodním obchodě,

d) požadavky na vlastnosti rozmnožovacího materiálu stanovené pro jednotlivé druhy,

e) druhy, jejichž rozmnožovací materiál předstupňů smí být vyráběn po vymezený počet generací z uznaného rozmnožovacího materiálu předstupňů, a způsob označování těchto generací,

f) druhy, jejichž certifikovaný rozmnožovací materiál smí být vyráběn z certifikovaného rozmnožovacího materiálu pocházejícího bezprostředně z uznaného šlechtitelského rozmnožovacího materiálu, rozmnožovacího materiálu předstupňů a základního rozmnožovacího materiálu,

g) pro vymezené druhy způsob označování zdravotních tříd základního rozmnožovacího materiálu nebo certifikovaného rozmnožovacího materiálu vyrobeného postupy vhodnými k výrobě zdravého rozmnožovacího materiálu a stanoví vlastnosti, které takto označený základní rozmnožovací materiál nebo certifikovaný rozmnožovací materiál musí mít,

h) termíny a způsoby podávání žádostí o uznání množitelského porostu a rozmnožovacího materiálu včetně vzorů formulářů,

i) doklady potřebné k ověření původu rozmnožovacího materiálu,

j) způsob vedení evidence při výrobě rozmnožovacího materiálu,

k) metody zkoušení rozmnožovacího materiálu ke zjištění jeho vlastností,

l) náležitosti čísla množitelského porostu a čísla partie rozmnožovacího materiálu a maximální hmotnost nebo počet kusů v partii rozmnožovacího materiálu,

m) použití měrných jednotek hmotnosti a plochy pro jednotlivé druhy rostlin,

n) zkoušky potřebné ke zjištění vlastností množitelských porostů a rozmnožovacího materiálu u jednotlivých druhů,

o) požadavky na přípustné limity zjišťované u množitelského porostu úředními zkouškami,

p) podmínky na vlastnosti pozemku, na kterém je množitelský porost, a vlastnosti půdy, popřípadě substrátu, ve kterém je množitelský porost a rozmnožovací materiál pěstován,

r) vzory dokladů vydávaných Ústavem nebo pověřenými osobami.

§ 8

Uvádění rozmnožovacího materiálu do oběhu před ukončením úřední zkoušky klíčivosti

(1) Rozmnožovací materiál lze uvést do oběhu před ukončením úřední zkoušky klíčivosti nebo zkoušky klíčivosti provedené pověřenou osobou za předpokladu, že dodavatel

a) podá žádost o uznání rozmnožovacího materiálu podle § 6,

b) zajistí provedení zkoušek stanovených vyhláškou,

c) písemně nebo prostřednictvím dálkového přenosu dat oznámí odběrateli hodnoty zjištěné zkouškou podle písmene b) a na návěsce obalu nebo v doprovodném dokladu uvede jméno, příjmení a místo trvalého pobytu dodavatele, číslo partie, výsledek zkoušky klíčivosti a text „dodáno do oběhu před ukončením zkoušky klíčivosti“,

d) vede evidenci o rozmnožovacím materiálu uvedeném do oběhu před ukončením zkoušky klíčivosti včetně údajů o prvním odběrateli tohoto materiálu; způsob vedení evidence stanoví vyhláška.

(2) Není-li splněn některý z požadavků uvedených v odstavci 1 nebo rozmnožovací materiál nesplňuje požadavky na jeho vlastnosti [§ 7 odst. 6 písm. d)], dodavatel nesmí uvést rozmnožovací materiál do oběhu před ukončením zkoušky klíčivosti.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou zkoušky podle odstavce 1 písm. b), způsob vedení evidence podle odstavce 1 písm. d) a požadavky na vlastnosti rozmnožovacího materiálu pro jednotlivé druhy podle odstavce 2.

§ 9

Standardní rozmnožovací materiál

(1) Standardní rozmnožovací materiál uváděný do oběhu musí být druhově a odrůdově pravý, odrůdově čistý a musí splňovat požadavky na vlastnosti, které ministerstvo stanoví vyhláškou. Za tyto vlastnosti rozmnožovacího materiálu odpovídá dodavatel, který je povinen odběrateli písemně oznámit skutečně zjištěné vlastnosti rozmnožovacího materiálu uváděného do oběhu.

(2) Ústav provádí následnou kontrolu standardního rozmnožovacího materiálu. Zjistí-li, že rozmnožovací materiál nemá vlastnosti standardního rozmnožovacího materiálu stanovené tímto zákonem a jeho prováděcími předpisy, zakáže jeho další uvádění do oběhu a nařídí odstranit označení deklarující rozmnožovací materiál jako standardní.

(3) Standardní rozmnožovací materiál, u kterého byly následnou kontrolou zjištěny vlastnosti porušující ustanovení tohoto zákona a jeho prováděcích předpisů, musí být dodavatelem na jeho náklady zničen a o likvidaci pořízen protokol; toto opatření se nevztahuje na hodnoty nižší klíčivosti.

(4) Dodavatel, který vyrábí standardní rozmnožovací materiál, je povinen

a) odebírat vzorky z každé vyrobené partie rozmnožovacího materiálu a uchovávat je pro účely následné kontroly po dobu 2 let; tato povinnost se nevztahuje na rozmnožovací materiál česneku a šalotky,

b) vést a uchovávat po dobu 5 let záznamy o

1. původu, hmotnosti nebo počtu kusů rozmnožovacího materiálu použitého k výrobě,
2. stavu množitelského porostu k výrobě rozmnožovacího materiálu, které ministerstvo stanoví vyhláškou,
3. hmotnosti nebo počtu kusů vyrobeného rozmnožovacího materiálu a o osobě, jíž byl předán,
4. hmotnosti nebo počtu kusů rozmnožovacího materiálu použitého ve vlastním podniku,
5. vlastnostech vyrobeného rozmnožovacího materiálu.

(5) Dodavatel, který jako první uvádí do oběhu standardní rozmnožovací materiál v České republice nebo jej přebalí, je povinen vést a uchovávat po dobu 5 let záznamy o

a) původu, hmotnosti nebo počtu kusů rozmnožovacího materiálu k prodeji,

b) prodeji rozmnožovacího materiálu s uvedením množství a vlastností rozmnožovacího materiálu,

c) osobě odběratele a datu prodeje,

d) hmotnosti nebo počtu kusů rozmnožovacího materiálu použitého ve vlastní firmě,

e) hmotnosti nebo počtu kusů rozmnožovacího materiálu, který byl zničen podle odstavce 3.

§ 10

Konformní rozmnožovací materiál

(1) V kategorii konformní rozmnožovací materiál může být uváděn do oběhu jen rozmnožovací materiál odrůd ovocných druhů a odrůd révy.

(2) Konformní rozmnožovací materiál musí být druhově pravý, odrůdově čistý a musí splňovat stanovené požadavky na vlastnosti; zejména musí být prostý škodlivých organizmů, nesmí vykazovat příznaky napadení škodlivými organizmy, nebo vykazovat vlastnosti snižující způsobilost jeho použití. Podrobnosti stanoví ministerstvo vyhláškou. Konformní rozmnožovací materiál lze označovat zkratkou CAC.

(3) Dodavatel vyrábějící konformní rozmnožovací materiál je povinen provádět kontrolu jeho druhové pravosti, odrůdové čistoty a stanovených poža-

davků na jeho vlastnosti, jakož i vést a po dobu 5 let uchovávat záznamy o

a) jeho původu a vlastnostech,
b) jeho hmotnosti nebo o počtu kusů rozmnožovacího materiálu použitého k výrobě,
c) technologickém postupu pěstování,
d) stavu množitelského porostu, z něhož bude vyráběn konformní rozmnožovací materiál,
e) způsobu chemického ošetření rostlin,
f) výživě rostlin,
g) zdravotním stavu rostlin podle zvláštního zákona,[5])
h) sklizni,
i) hmotnosti nebo počtu kusů vyrobeného konformního rozmnožovacího materiálu,
j) nákupu, výrobě a prodeji konformního rozmnožovacího materiálu a o prováděných kontrolách.

(4) Dodavatel konformního rozmnožovacího materiálu odpovídá za vlastnosti tohoto materiálu.

(5) Množitelský porost musí svými vlastnostmi splňovat požadavky stanovené prováděcím právním předpisem. Ministerstvo stanoví vyhláškou požadavky na vlastnosti množitelského porostu.

(6) Konformní rozmnožovací materiál uváděný do oběhu musí svými vlastnostmi, balením a označením odpovídat požadavkům, které ministerstvo stanoví vyhláškou.

(7) Konformní rozmnožovací materiál uváděný do oběhu musí být označen názvem druhu a odrůdy.

(8) Konformní rozmnožovací materiál se smí uvádět do oběhu jen za podmínek, že se jedná o odrůdu

a) chráněnou podle zvláštního zákona,[2]) nebo
b) registrovanou, nebo
c) zapsanou v seznamu vedeném dodavatelem a jejíž popis je u dodavatele uložen.

(9) Množitelský porost a rozmnožovací materiál v kategorii konformní rozmnožovací materiál podléhají namátkové kontrole Ústavu nejméně jedenkrát za kalendářní rok u každého dodavatele, který konformní rozmnožovací materiál vyrábí.

(10) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti uvádění do oběhu konformního rozmnožovacího materiálu podle odstavců 1 až 9.

§ 11
Obchodní rozmnožovací materiál

(1) Rozmnožovací materiál druhů uvedených v druhovém seznamu se smí uvádět do oběhu jako obchodní, pokud bylo vydáno povolení podle § 40 odst. 1.

(2) Obchodní rozmnožovací materiál může uvádět do oběhu pouze dodavatel, který

a) splní požadavky na označování a balení podle § 19,
b) označí, zda jde o formu jarní nebo ozimou nebo jiné zvláštní použití rozmnožovacího materiálu,
c) vede evidenci o hmotnosti nebo počtu kusů, dodavateli a odběrateli rozmnožovacího materiálu a uchovává ji po dobu 5 let.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou výčet druhů uvedených v druhovém seznamu, u nichž je možno uvádět do oběhu rozmnožovací materiál v kategorii obchodní rozmnožovací materiál.

§ 12
Směs osiv

(1) Směs osiv odrůd jednoho nebo více druhů uváděná do oběhu k použití pro zemědělskou výrobu (dále jen „směs“) smí obsahovat jen takové osivo jednotlivých odrůd, jaké dovoluje tento zákon uvádět do oběhu samostatně.

(2) Kdo hodlá vyrábět směs k uvádění do oběhu, je povinen sdělit Ústavu předem podíl jednotlivých druhů a názvy odrůd ve směsi a případný obchodní název směsi.

(3) Ústav

a) eviduje směs podle odstavce 2 a přidělí každé směsi před uvedením do oběhu registrační číslo,
b) odebere úřední vzorek a uchová jej pro případ následné kontroly po dobu 5 let.

(4) Způsob přidělení registračního čísla, odběr vzorku a údaje o způsobu míchání a evidence stanoví ministerstvo vyhláškou.

(5) Směs uváděná do oběhu musí být zřetelně označená jako směs a musí být označena údaji a způsobem podle § 19 odst. 7.

(6) Směs pro zemědělskou výrobu lze uvádět do oběhu, pokud

a) osivo bylo před smícháním uznáno jako základní rozmnožovací materiál nebo certifikovaný rozmnožovací materiál, nebo bylo povoleno jako standardní rozmnožovací materiál nebo obchodní rozmnožovací materiál,
b) směs je určena a označena pro použití jako směs
   1. obilnin nebo směs obilnin a luskovin pro výrobu zrna,

[5]) Zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči, ve znění pozdějších předpisů.

2. jiných druhů kromě trav pro krmné účely,
3. trav a jiných pícnin pro krmné účely,
4. různých druhů pro zelené hnojení.

(7) Směs k využití mimo zemědělskou výrobu

a) smí obsahovat i druhy neuvedené v druhovém seznamu,
b) podléhá ustanovením tohoto zákona, obsahuje-li podíl druhů uvedených v druhovém seznamu.

(8) Do oběhu smí být uváděna směs standardního osiva zeleniny odrůd téhož druhu za předpokladu, že budou dodržena ustanovení § 19 odst. 12 a § 19 odst. 13 písm. f).

§ 13

Rozmnožovací materiál v ekologickém zemědělství

(1) Výrobu rozmnožovacího materiálu pro ekologické zemědělství upravuje zvláštní zákon.[6])

(2) Obal[7]) rozmnožovacího materiálu pro ekologické zemědělství musí být výrazně označen slovy „Určeno pro ekologické zemědělství".

(3) Pro ekologické zemědělství lze použít pouze rozmnožovací materiál, který nevyžaduje moření podle § 3 odst. 7.

§ 14

Rozmnožovací materiál geneticky modifikovaných odrůd

(1) Uvádění do oběhu rozmnožovacího materiálu geneticky modifikovaných odrůd musí být v souladu s ustanoveními tohoto zákona a s ustanoveními zvláštního zákona.[1])

(2) Použití rozmnožovacího materiálu geneticky modifikované odrůdy, která není v České republice registrována, pro pokusné účely a zkoušky se řídí ustanoveními zvláštního zákona.[1])

(3) Údaje na obalu rozmnožovacího materiálu geneticky modifikovaných odrůd uváděných do oběhu podle odstavce 1 musí obsahovat označení podle zvláštního zákona.[1])

(4) Každá osoba, která uvádí rozmnožovací materiál geneticky modifikované odrůdy do oběhu, musí ve svém obchodním katalogu zřetelně označit, že se jedná o geneticky modifikovanou odrůdu.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti o údajích na obalu rozmnožovacího materiálu geneticky modifikovaných odrůd uváděných do oběhu.

§ 15

Sazenice zeleniny

(1) Sazenice zeleninových druhů uvedených v druhovém seznamu lze uvádět do oběhu, pokud

a) pochází z osiva, sadby nebo části rostliny registrované odrůdy v kategorii základní rozmnožovací materiál, certifikovaný rozmnožovací materiál nebo standardní rozmnožovací materiál,
b) byly vypěstovány a uchovávány odděleně a nedošlo ke smíchání jednotlivých partií rozmnožovacího materiálu zeleniny,
c) vykazují vlastnosti a jsou baleny a označeny způsobem, který stanoví tento zákon a vyhláška,
d) neobsahují škodlivé organismy nebo nevykazují zjevné příznaky poškození škodlivými organismy.

(2) Dodavatel, který vyrábí sazenice zeleniny a uvádí je do oběhu, musí

a) být pro tuto činnost registrován podle § 16,
b) informovat Ústav a podle zvláštního zákona také Státní rostlinolékařskou správu o výskytu škodlivých organismů,[5])
c) splňovat podmínky pro
   1. sledování a kontrolu kritických bodů výrobního procesu,
   2. odběr vzorků Ústavem nebo pověřenou osobou,
   3. evidenci a vedení záznamů.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se vztahují rovněž na česnek, sazečku cibule a šalotku.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) požadované vlastnosti sazenic zeleniny,
b) podrobnosti způsobu balení a označování sazenic zeleniny,
c) podmínky pro sledování a kontrolu kritických bodů výrobního procesu sazenic zeleniny,
d) podrobnosti postupu při odběru vzorků,
e) náležitosti evidence a způsob vedení záznamů.

§ 16

Registrace činnosti a povinnost ohlašování a vedení záznamů

(1) Dodavatel, který vyrábí nebo dováží rozmnožovací materiál révy, chmele, ovocných a okrasných druhů a sazenice zeleniny za účelem uvedení do oběhu, musí být pro tuto činnost registrován u Ústavu. U dodavatelů rozmnožovacího materiálu okrasných druhů

---

[6]) Zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství.

[7]) § 2 písm. a) zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech).

se povinnost registrace vztahuje i na dodavatele, kteří je pouze uvádějí do oběhu, a to jiným než konečným spotřebitelům. Ústav na základě žádosti registruje osobu,[4]) která

a) prokáže odbornou způsobilost podle požadavků, které ministerstvo stanoví vyhláškou,

b) uhradí správní poplatek.[8])

(2) Žádost o registraci musí obsahovat

a) u fyzických osob jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu, identifikační číslo, místo trvalého pobytu a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu, u právnických osob obchodní firmu, identifikační číslo a sídlo,

b) druh a rozsah činnosti, o kterou je žádáno,

c) jméno a příjmení osoby odpovědné za daný úsek činnosti,

d) registrační číslo, bylo-li již osobě, která žádost podává, přiděleno podle zvláštního zákona.[5])

(3) Ústav může registraci zrušit na základě žádosti dodavatele nebo při porušení ustanovení tohoto zákona.

(4) Dodavatelé, kteří nepodléhají registraci podle odstavce 1, musí Ústavu oznámit zahájení činnosti alespoň 1 měsíc písemně předem. Vzor oznámení a jeho náležitosti stanoví ministerstvo vyhláškou.

(5) Ústav přidělí každému dodavateli podle odstavce 1 registrační číslo a dodavateli podle odstavce 4 evidenční číslo.

(6) Ústav vede evidenci osob uvedených v odstavcích 1 a 4.

(7) Registraci podle odstavce 1 a oznámení o zahájení činnosti podle odstavce 4 nepodléhá dodavatel, který vyrábí sazenice zeleniny s určením pro konečného spotřebitele, jehož činností není výroba zeleniny za účelem jejího prodeje, nebo dodává rozmnožovací materiál okrasných druhů výlučně konečnému spotřebiteli.

(8) Dodavatel, který vyrábí konformní rozmnožovací materiál, je povinen oznámit Ústavu rozsah výroby v kalendářním roce v termínech, které ministerstvo stanoví vyhláškou.

§ 17
Smlouvy o provádění zkušebních úkonů a pověřování osob

(1) Ústav může uzavřít smlouvu s právnickou nebo fyzickou osobou k provádění dílčích zkušebních úkonů podle § 7 odst. 2, jestliže

a) je odborně a technicky způsobilá k provádění zkušebních úkonů,

b) při předchozím provádění zkoušek jednala objektivně, odborně a způsobem, který jí nepřivodil neoprávněný majetkový prospěch nebo jinou neoprávněnou výhodu.

(2) Ústav může pověřit fyzické osoby

a) k provádění přehlídek množitelských porostů a k vydávání dokladů o uznání nebo neuznání těchto množitelských porostů,

b) k odběru vzorků rozmnožovacího materiálu pro zkoušení v pověřené laboratoři,

c) k vedení pověřené zkušební laboratoře s oprávněním vydávat doklad o uznání nebo neuznání rozmnožovacího materiálu.

(3) Smlouvy podle odstavce 1 se uzavírají na 2 roky; pověření podle odstavce 2 může být uděleno na dobu 3 let. Platnost smlouvy i pověření končí vždy datem 31. prosince druhého nebo třetího roku, který následuje po roce, v němž byla uzavřena smlouva nebo uděleno pověření. Platnost smlouvy i pověření mohou být po skončení doby jejich platnosti prodlouženy.

(4) Osoby podle odstavce 1 nebo 2 jsou povinny vést evidenci o činnostech, které jsou předmětem smlouvy nebo pověření, a na vyžádání Ústavu je musí kdykoli předložit.

(5) Všechny úkony prováděné osobami podle odstavců 1 nebo 2 podléhají dozoru Ústavu. Při nesplnění podmínek může Ústav osobám, s nimiž uzavřel smlouvu nebo jimž udělil pověření, smlouvu nebo pověření zrušit spolu s uvedením důvodů. Opakovaně lze pak se stejnou osobou uzavřít smlouvu nebo udělit pověření po uplynutí nejméně 3 let.

(6) Osobě, s níž byla uzavřena smlouva nebo které bylo uděleno pověření, neplyne ze strany Ústavu žádný finanční nebo hmotný nárok.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) kvalifikační a technické předpoklady způsobilosti a rozsah znalostí osob podle odstavce 1 nebo 2 a způsob prokazování těchto předpokladů a znalostí,

b) způsob prokazování technických předpokladů a prokazování znalostí.

§ 18
Dovoz rozmnožovacího materiálu

(1) Dovážet lze rozmnožovací materiál

a) odrůd registrovaných v České republice, jde-li o druhy uvedené v druhovém seznamu,

[8]) Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

b) okrasných druhů a ostatních druhů neuvedených v druhovém seznamu,

c) odrůd zapsaných ve společném katalogu odrůd nebo v jednom ze seznamů odrůd členských států.

(2) Rozmnožovací materiál podle odstavce 1 písm. a) smí být dovážen, je-li v zemi původu úředně uznán jako rozmnožovací materiál předstupňů, základní rozmnožovací materiál nebo certifikovaný rozmnožovací materiál a je opatřen platnými doklady mezinárodních organizací nebo obdobnými platnými doklady jiného oprávněného orgánu.

(3) Standardní rozmnožovací materiál může být dovážen, jen je-li odrůda v České republice registrována.

(4) Konformní rozmnožovací materiál ovocných druhů se nesmí dovážet, mimo konformního rozmnožovacího materiálu z členských států.

(5) Jen s povolením Ústavu lze dovážet

a) rozmnožovací materiál v České republice neregistrovaných odrůd druhů uvedených v druhovém seznamu, který bude na základě smlouvy mezi dodavatelem v České republice a osobou jiné země rozmnožován nebo upravován výhradně pro vývoz jako rozmnožovací materiál,

b) rozmnožovací materiál odrůd, o jejichž registraci byl Ústav požádán a registrační řízení nebylo dosud ukončeno; tento rozmnožovací materiál smí být dovážen jen v kategoriích rozmnožovací materiál předstupňů a základní rozmnožovací materiál v množství, které stanoví vyhláška; rozmnožovací materiál z něho vyrobený nesmí být uveden do oběhu dříve, než je odrůda registrována.

(6) Ústav vydá povolení k dovozu rozmnožovacího materiálu podle odstavce 5 osobě, která

a) předloží Ústavu kopii smlouvy podle odstavce 5 písm. a) a umožní odběr vzorků pro následnou kontrolu,

b) uhradí správní poplatek[8]) a

c) v žádosti o povolení uvede

1. u fyzických osob jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu, identifikační číslo, bydliště, místo trvalého pobytu, včetně přiděleného čísla registrace podle § 16; u právnických osob obchodní firmu, identifikační číslo a sídlo dodavatele nebo osoby, která dovoz zajišťuje,
2. množství a kategorii rozmnožovacího materiálu,
3. vědecký název druhu a název odrůdy,
4. u fyzických osob jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu, identifikační číslo, bydliště, místo trvalého pobytu nebo sídlo osoby, která má v České republice právo s dovezeným rozmnožovacím materiálem po propuštění celním orgánem nakládat; u právnických osob obchodní firmu, identifikační číslo a sídlo,
5. jméno, příjmení, bydliště a místo trvalého pobytu nebo sídlo osoby, které je rozmnožovací materiál vyrobený z dovezeného rozmnožovacího materiálu smluvně určen; u právnických osob obchodní firmu, identifikační číslo a sídlo,
6. že rozmnožovací materiál, který bude v České republice rozmnožován nebo upraven, bude beze zbytku vyvezen, nedojde-li v roce, ve kterém byl vyroben, k registraci odrůdy.

(7) Celní orgán propustí do režimu volného oběhu[9]) nebo aktivního zušlechťovacího styku[9]) rozmnožovací materiál, u něhož jsou splněny podmínky podle odstavců 1 až 6.

(8) Nesmějí být dováženy

a) směsi osiv pro zemědělskou výrobu,

b) rozmnožovací materiál odrůd, které obsahují geneticky modifikované organismy, s výjimkou případů povolených podle zvláštního právního předpisu.[1])

(9) Dovozce je povinen oznámit Ústavu každý jednotlivý případ dovozu rozmnožovacího materiálu předstupňů, základního rozmnožovacího materiálu, certifikovaného rozmnožovacího materiálu, standardního rozmnožovacího materiálu, konformního rozmnožovacího materiálu nebo obchodního rozmnožovacího materiálu nejpozději do 7 dnů od uvolnění z celního režimu. Na požádání je povinen předložit Ústavu kopie mezinárodních certifikátů nebo obdobných dokladů vydaných příslušným úřadem země původu.

(10) Ministerstvo stanoví vyhláškou množství rozmnožovacího materiálu, který může být dovážen podle odstavce 5 písm. b).

§ 19

Označování a balení rozmnožovacího materiálu

(1) Rozmnožovací materiál uváděný do oběhu musí nést vždy označení druhu, popřípadě formy k odlišení pěstitelských nebo užitkových vlastností.

(2) Název odrůdy

a) musí být uveden u všech druhů obsažených v druhovém seznamu v kategoriích šlechtitelský rozmnožovací materiál, rozmnožovací materiál předstupňů, základní rozmnožovací materiál, certifikovaný rozmnožovací materiál a standardní rozmnožovací materiál,

[9]) Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

b) musí být uveden u konformního rozmnožovacího materiálu podle § 10 odst. 7,

c) se neuvádí u obchodního rozmnožovacího materiálu; označení odrůdy může být použito jen jako informace dodavatele rozmnožovacího materiálu, a to v případech, kdy je pro způsob pěstování taková informace potřebná,

d) u okrasných druhů může být uváděn podle § 25.

(3) Rozmnožovací materiál, který je uznáván podle § 4 až 7, smí být uváděn do oběhu jen v obalech uzavřených úředně nebo pod dozorem Ústavu, zamezujících účinně jeho záměnu. Obalem se rozumí i materiál použitý k vytvoření svazku rostlin, velkoobjemové vaky a kontejnery z tuhého materiálu. Sadba brambor může být uváděna do oběhu jen na základě žádosti dodavatele podané Ústavu a se souhlasem konečného spotřebitele i v neuzavřených obalech za předpokladu, že jejich označení a zaevidování bylo provedeno pod dozorem Ústavu.

(4) Obaly rozmnožovacího materiálu, který je uznáván podle § 4 až 7, musí být pod dozorem Ústavu opatřeny úřední pojistkou a úřední návěskou. Náklady na pořízení úředních pojistek a úředních návěsek hradí dodavatel. Toto ustanovení se vztahuje též na uzavírání a označování podle certifikačních schémat systému Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj.

(5) Obaly, které byly úředně nebo pod dozorem Ústavu uzavřeny, smí být znovu uzavřeny pouze úředně nebo pod dozorem Ústavu. Pokud dojde k opětovnému uzavření, musí být tato skutečnost vyznačena na úřední návěsce spolu s datem posledního uzavření a názvem úřadu, který takové uzavření provedl.

(6) Údaje na návěsce rozmnožovacího materiálu uváděného do oběhu a vyžadované tímto zákonem musí být dobře čitelné a nesmazatelné.

(7) Na návěsce rozmnožovacího materiálu uváděného do oběhu, s výjimkou révy, chmele, ovocných a okrasných druhů a malých balení určených pro konečného spotřebitele, musí být uvedeny tyto náležitosti:

a) označení druhu nebo druhů, jde-li o směs včetně váhového procentuálního zastoupení ve směsi,

b) označení odrůdy (odrůd u směsi), nejde-li o obchodní rozmnožovací materiál,

c) údaj o kategorii a generaci rozmnožovacího materiálu,

d) číslo partie rozmnožovacího materiálu,

e) hmotnost nebo počet kusů rozmnožovacího materiálu v obalu; v případě, že byly použity granulované přípravky na ochranu rostlin, obalovací látky nebo jiné pevné přísady, uvede se typ a orientační poměr mezi hmotností čistého osiva a celkovou hmotností; u sadby brambor též velikostní třídění,

f) měsíc a rok posledního úředního odběru vzorků pro zjištění vlastností rozmnožovacího materiálu,

g) druh chemického ošetření a použitý přípravek,

h) název dodavatele, který zajišťuje výrobu nebo dovoz rozmnožovacího materiálu,

i) označování a další údaje hybridních odrůd a linií, které ministerstvo stanoví vyhláškou,

j) označení certifikačního úřadu a státu nebo jejich počáteční písmena,

k) označení země výroby.

(8) Dojde-li k novému přezkoušení vlastností osiva nebo alespoň klíčivosti, mohou být na úřední návěsce nebo na jejím dodatku uvedena slova „znovu přezkoušeno (měsíc a rok)".

(9) Návěska révy, chmele a ovocných druhů musí obsahovat údaje uvedené v odstavci 7 písm. a), b), c), e), h), j) a k). Návěska pro okrasné druhy musí obsahovat náležitosti uvedené v odstavci 7 písm. a), e), h) a k). Další náležitosti návěsky stanoví ministerstvo vyhláškou.

(10) Rozmnožovací materiál, který je uznáván podle § 4 až 7, a standardní rozmnožovací materiál, obchodní rozmnožovací materiál a konformní rozmnožovací materiál musí být označován návěskou předepsaného rozměru, barvy a obsahu.

(11) Návěsky a případné pojistky obalů standardního rozmnožovacího materiálu, obchodního rozmnožovacího materiálu, konformního rozmnožovacího materiálu a rozmnožovacího materiálu okrasných druhů nesmějí být svým vzhledem zaměnitelné s úředními návěskami a úředními pojistkami.

(12) Rozmnožovací materiál uváděný do oběhu v malém balení musí být zajištěn tak, aby obal nebylo možno otevřít bez zjevného poškození a údaje na něm musí být srozumitelné pro spotřebitele.

(13) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) způsob označování obalů, jejich uzavírání a zabezpečení uzávěru,

b) opatření, která jsou považována za úřední pojistku podle odstavce 4,

c) další požadavky, které musí splňovat úřední návěska,

d) požadavky na návěsku a na uvádění povinných údajů stanovených Organizací pro ekonomickou spolupráci a rozvoj,

e) opatření pro označování a balení směsí osiv,

f) nejvyšší hmotnost nebo počet kusů rozmnožovacího materiálu, které se považují za malá balení, a údaje o jejich označování,

g) podrobnosti pro balení a označování rozmnožovacího materiálu vegetativně množených druhů.

§ 20

Zákaz klamání

(1) Rozmnožovací materiál nesmí být uváděn do oběhu s údaji, které jsou nepravdivé, neúplné, přehnané nebo jinak klamající, ani v obalech, které mohou vyvolat nesprávné představy o jejich obsahu.

(2) Jako rozmnožovací materiál nesmí být uváděn do oběhu jiný rostlinný materiál, který je svým vzhledem, úpravou nebo způsobem uvádění do oběhu s ním zaměnitelný. Nejedná-li se o rozmnožovací materiál podle tohoto zákona, nesmí být použito označení „vhodný k setí" nebo „vhodný k sázení".

§ 21

Zvláštní ustanovení o odpovědnosti za vady

Při koupi rozmnožovacího materiálu jednoletých druhů, s výjimkou sazenic zeleniny, je záruční doba 1 rok, pokud nebude sjednána doba delší. U víceletých druhů končí záruční doba 1 rok po dosažení vývojového stupně potřebného k určení pravosti odrůdy. U sazenic zeleniny a květin je záruční doba 3 týdny.

§ 22

Kontrola výroby a uvádění do oběhu rozmnožovacího materiálu

(1) Ústav u rozmnožovacího materiálu uváděného do oběhu

a) provádí přezkoumání vlastností uznaného rozmnožovacího materiálu,

b) kontroluje dodržování ustanovení tohoto zákona a vyhlášek ze strany osob uvádějících rozmnožovací materiál do oběhu,

c) koná správní řízení při zjištění porušení zákona.

(2) Pověření zaměstnanci Ústavu jsou oprávněni

a) vstupovat na pozemky, kde se rozmnožovací materiál vyrábí, a na pozemky dotčené a do prostor, kde se rozmnožovací materiál upravuje, skladuje, označuje, balí a prodává, jakož i do dopravních prostředků, kterými je přepravován,

b) vyžadovat od osob uvedených v odstavci 3 písm. a) bodu 1 potřebné doklady, včetně skladové a účetní evidence; informace a nezbytnou věcnou, osobní a jinou součinnost potřebnou k výkonu jejich kontrolní činnosti, včetně poskytnutí kontrolních vzorků rozmnožovacího materiálu,

c) zakázat prodej a zaplombovat rozmnožovací materiál u dodavatele a u konečného prodejce, zjistí-li při kontrole na místě, že rozmnožovací materiál určený k prodeji nemá vlastnosti stanovené tímto zákonem,

d) kontrolovat v uzavřené pěstitelské oblasti dodržování povinností podle § 7 odst. 4.

(3) Kontrolované osoby jsou

a) povinny pověřeným zaměstnancům Ústavu

1. poskytnout potřebné doklady včetně skladové a účetní evidence, informace a nezbytnou věcnou, osobní a jinou součinnost potřebnou k výkonu jejich činnosti, včetně poskytnutí kontrolních vzorků rozmnožovacího materiálu,

2. umožnit vstup na pozemky, kde se rozmnožovací materiál vyrábí, a na pozemky dotčené a do prostor, kde se rozmnožovací materiál upravuje, skladuje, označuje, balí a obchoduje se s ním, jakož i umožnit prohlídku dopravních prostředků, kterými je přepravován,

b) oprávněny vyžadovat od Ústavu úhradu za odebrané kontrolní vzorky, pokud kontrolou bylo zjištěno splnění vlastností požadovaných zákonem.

(4) Pokud tento zákon nestanoví jinak, postupuje Ústav při výkonu kontroly podle zvláštního zákona.[10])

(5) Ústav zvláštním opatřením dodavateli

a) zakáže uvádění do oběhu rozmnožovacího materiálu, jehož vlastnosti neodpovídají tomuto zákonu, avšak je možné je napravit,

b) nařídí zničení vyrobeného, dovezeného nebo skladovaného rozmnožovacího materiálu, jehož vlastnosti neodpovídají ustanovením tohoto zákona a nelze je napravit,

c) nařídí zničení rozmnožovacího materiálu, jehož uvádění do oběhu by ohrozilo zdraví lidí, zvířat a životní prostředí; v takovém případě Ústav určí způsob jeho likvidace.

(6) Prokáže-li následná kontrola, že rozmnožovací materiál nesplňuje požadavky stanovené tímto zákonem a jeho prováděcími předpisy, Ústav zruší uznávací list o uznání rozmnožovacího materiálu.

HLAVA TŘETÍ
ZVLÁŠTNÍ REŽIM OBĚHU OSIVA A SADBY

§ 23

Rozmnožovací materiál révy

(1) Rozmnožovací materiál révy se smí uvádět do oběhu podle § 3 odst. 1 písm. a) a b), je-li prostý škodlivých organismů nebo bez zjevných příznaků napadení těmito organismy.

(2) Rozmnožovací materiál odrůdy révy, která je

[10]) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

v řízení o registraci podle § 28 a 29 nejméně čtvrtý rok po výsadbě odrůdy do zkoušek pro registraci, může být uváděn do oběhu jako uznaný, a to pouze osobou, která o registraci požádala, za předpokladu, že tento rozmnožovací materiál je opatřen popisem odrůdy, který vyhotovil Ústav.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou pro rozmnožovací materiál révy požadavky na množitelské porosty a požadavky na vlastnosti rozmnožovacího materiálu.

§ 24

Rozmnožovací materiál ovocných druhů

(1) Rozmnožovací materiál ovocných druhů může být uváděn do oběhu jako

a) uznaný podle § 3 odst. 1 písm. a), nebo

b) konformní podle § 10.

(2) Uznávat lze rozmnožovací materiál odrůd ovocných druhů, které jsou

a) registrované podle § 26 odst. 1,

b) právně chráněné podle zvláštního zákona.[2])

(3) K uznání lze přihlásit podnože a ostatní části rostlin druhů nebo jejich hybridů, u nichž Ústav neprovádí registraci odrůd, je-li nebo má-li na ně být naroubován materiál některého z druhů zařazených do druhového seznamu nebo jejich hybridů. Generativně množené podnože, které mají být použity k výrobě uznaných školkařských výpěstků ovocných druhů uvedených v druhovém seznamu, musí pocházet z uznaného rozmnožovacího materiálu. Podnož meruzalky, která má být použita k výrobě uznaných školkařských výpěstků ovocných druhů uvedených v druhovém seznamu, musí pocházet z uznaného množitelského porostu.

(4) Ústav zřídí kolekci odrůd za účelem ověření, zda rozmnožovací materiál splňuje požadavky podle tohoto zákona.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou požadavky na vlastnosti množitelských porostů a požadavky na osivo a sadbu ovocných druhů.

§ 25

Rozmnožovací materiál okrasných druhů

(1) Rozmnožovací materiál okrasných druhů může být uznáván nebo označován názvem odrůdy, pouze jedná-li se o odrůdu

a) registrovanou,

b) právně chráněnou,[2]) nebo

c) zapsanou v seznamu vedeném dodavatelem a u dodavatele je uložen její popis.

(2) Pokud materiál podléhá uznávání, označí se úřední návěskou.

(3) Rozmnožovací materiál okrasných druhů uváděný do oběhu musí

a) být druhově pravý a čistý, a je-li označen názvem odrůdy, také odrůdově pravý a odrůdově čistý,

b) být prostý škodlivých organismů, nesmí mít zjevné příznaky napadení těmito organismy, nebo vykazovat nedostatky, které snižují způsobilost jeho použití,

c) být prostý vad, které by mohly snížit jeho kvalitu,

d) vykazovat dostatečnou klíčivost, jde-li o osivo,

e) vykazovat dostatečnou životaschopnost a velikost odpovídající jeho použití jako rozmnožovacího materiálu.

(4) Za jakost a vlastnosti rozmnožovacího materiálu okrasných druhů odpovídá dodavatel, který je povinen písemně deklarovat skupinu rostlin, druh, případně odrůdu, označení dodavatele, počet nebo hmotnost podle druhu a charakteru rozmnožovacího materiálu a další vlastnosti stanovené vyhláškou. Dodavatel opatří rozmnožovací materiál uváděný do oběhu návěskou, štítkem nebo jiným dokumentem. V případě prodeje rozmnožovacího materiálu konečnému spotřebiteli se mohou náležitosti označení omezit pouze na příslušnou informaci o zboží. Je-li rozmnožovací materiál uváděný do oběhu pouze s označením skupiny rostlin, dodavatel označí skupinu rostlin takovým způsobem, aby nemohlo dojít k záměně s označením ostatních odrůd. K označení používá dodavatel vlastní návěsky.

(5) Dodavatel, který vyrábí rozmnožovací materiál okrasných druhů, je povinen

a) popsat a kontrolovat kritické body ve výrobním procesu, které ovlivňují kvalitu materiálu podle § 10 odst. 3 písm. a), c), e) až g), a o výsledcích kontroly vést záznamy,

b) zajistit čistotu a pravost rozmnožovacího materiálu skupin rostlin, nebo druhů, nebo odrůd podle odstavce 3,

c) vést popisy obecně známých nebo popsaných odrůd jím uváděných do oběhu,

d) vést záznamy o nákupu a prodeji rozmnožovacího materiálu,

e) uchovávat veškeré záznamy po dobu 5 let.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 4 se vztahují rovněž na rozmnožovací materiál lesních dřevin pěstovaných na zemědělské půdě jako intenzivní kultury rychlerostoucích dřevin pro energetické účely (dále jen „účelové lignoformní kultury“) nebo intenzivní kultury jehličnanů pěstovaných jako vánoční stromky (dále jen „vánoční stromky“), pokud doba jejich pěstování nepřekročí 10 let (dále jen „doba sklizně“); dojde-li k překročení stanovené doby sklizně, nařídí ministerstvo smýcení porostu účelových lignoformních kultur nebo vánočních stromků anebo s přihlédnutím ke stanovisku

ústředního orgánu státní správy lesů rozhodne o jejich jiném využití. Ministerstvo nařídí smýcení porostu účelových lignoformních kultur nebo vánočních stromků po době sklizně, nejdéle však do 1 roku, případně ve stanovené lhůtě a v souladu se závazným stanoviskem ústředního orgánu státní správy lesů umožní jejich užití jiným způsobem.

(7) Ministerstvo stanoví podrobnosti o pěstování, případně i o vlastnostech rozmnožovacího materiálu účelových lignoformních dřevin a vánočních stromků vyhláškou.

HLAVA ČTVRTÁ
ODRŮDOVÝ ŘÁD

§ 26
Podmínky pro registraci odrůdy

(1) Předpokladem pro registraci odrůdy je zjištění, že odrůda

a) je odlišná podle odstavce 4,
b) je uniformní podle odstavce 5,
c) je stálá podle odstavce 6,
d) má užitnou hodnotu podle odstavce 7, není-li dále stanoveno jinak,
e) má název vyhovující požadavkům podle § 27,
f) má zajištěné udržovací šlechtění,
g) geneticky modifikovaná zahrnuje pouze geneticky modifikované rostliny, které lze uvádět do oběhu v České republice podle zvláštního zákona;[1]) jsou-li rostliny nebo části rostlin takové odrůdy určeny pro výrobu potravin nebo složek potravin, musí být tyto potraviny nebo složky schváleny podle zvláštního zákona.[11])

(2) Požadavek podle odstavce 1 písm. a) až d) nemusí být splněn u odrůd uchovávaných z důvodů zachování genetické rozmanitosti.

(3) Užitná hodnota není podmínkou registrace odrůd, jde-li o

a) komponenty hybridů,
b) odrůdy trav, které nejsou určeny k využití jako pícnina,
c) odrůdy zeleninových, ovocných a okrasných druhů a léčivých a aromatických rostlin,
d) odrůdy, u kterých je vyžadována registrace pouze pro vývoz mimo členské státy,
e) odrůdy neuvedené pod písmeny a) až d), pokud byl požadavek užitné hodnoty splněn při registraci v jiném členském státě a pokud žadatel požádá o registraci odrůdy bez zkoušení užitné hodnoty.

(4) Odrůda se považuje za odlišnou, jestliže se zřetelně odlišuje projevem nejméně jednoho znaku od každé jiné odrůdy,

a) která je zapsaná ve Státní odrůdové knize v České republice nebo v obdobném seznamu členského státu nebo ve společném katalogu odrůd,
b) u které byla v České republice nebo v členském státě podána žádost o zápis do úředního seznamu, nebo
c) která je uváděna do oběhu podle tohoto zákona.

(5) Odrůda se považuje za uniformní, jestliže je dostatečně jednotná v projevu znaků, které se zahrnují do zkoušení odlišnosti, jakož i znaků používaných k popisu odrůdy, s výhradou odchylek, které lze oprávněně očekávat v důsledku zvláštností jejího rozmnožování.

(6) Odrůda se považuje za stálou, jestliže v projevu znaků zahrnutých do zkoušení odlišnosti, jakož i ve znacích používaných k popisu odrůdy zůstává beze změny po opakovaném množení, nebo v případě zvláštního rozmnožovacího cyklu na konci každého takového cyklu.

(7) Odrůda má užitnou hodnotu, představuje-li souhrnem svých vlastností ve srovnání s jinými registrovanými odrůdami alespoň v některé pěstitelské oblasti zřejmý přínos pro pěstování nebo pro její využití anebo pro produkty od ní odvozené. Vykazuje-li odrůda některé vynikající vlastnosti, může být od jednotlivých horších vlastností odhlédnuto.

§ 27
Název odrůdy

(1) Pro jednu a tutéž odrůdu musí být použit stejný název v České republice jako v jiném členském státě nebo členu Unie.[2]) To neplatí, pokud název odporuje ustanovení odstavce 2.

(2) Není přípustný název odrůdy

a) složený pouze z čísel, s výjimkou případů, kdy je takové označení zavedenou praxí pro označování odrůd,
b) shodný nebo zaměnitelný s názvem používaným pro jinou odrůdu téhož nebo příbuzného druhu v České republice, v členském státě nebo členu Unie,[2])

[11]) Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

c) vyvolávající nesprávné představy o hodnotě, vlastnostech, původu odrůdy nebo totožnosti šlechtitele,

d) shodný nebo zaměnitelný s ochrannou známkou, označením původu nebo zeměpisným označením pro stejné nebo podobné výrobky, nebo jinak porušující práva nebo chráněné zájmy jiných osob,

e) obtížně vyslovitelný, obsahující vulgarismy nebo jinak jazykově nevhodný.

(3) Podrobnosti pro posouzení vhodnosti názvu odrůdy vzhledem k požadavkům podle odstavce 2 stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) Osoba, která podává žádost, je povinna sdělit Ústavu do 6 měsíců před předpokládaným ukončením zkoušek návrh názvu odrůdy vyhovující požadavkům podle odstavců 1 a 2.

(5) Ústav zveřejňuje návrh názvu odrůdy ve Věstníku Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského (dále jen „Věstník Ústavu"). Námitku proti názvu odrůdy lze vznést u Ústavu do 3 měsíců po zveřejnění návrhu názvu. O námitkách rozhoduje Ústav přiměřeně podle ustanovení správního řádu; proti jeho rozhodnutí není přípustné odvolání.

(6) Jestliže se po vydání rozhodnutí o registraci prokáže, že název odrůdy v době rozhodnutí o registraci nevyhovoval požadavkům uvedeným v odstavcích 1 až 3, musí být název odrůdy upraven v souladu s těmito požadavky. Ústav může schválit používání původního názvu odrůdy jako doplňkového označení.

§ 28

Podání žádosti o registraci odrůdy

(1) Žádost o registraci odrůdy se podává Ústavu.

(2) Registrovány mohou být odrůdy druhů uvedených v druhovém seznamu a odrůdy okrasných, léčivých a aromatických rostlin.

(3) O registraci odrůdy může požádat osoba (dále jen „žadatel"), která

a) je držitelem šlechtitelských práv k odrůdě podle zvláštního zákona,[2]) nebo

b) podala žádost o udělení ochranných práv k odrůdě podle zvláštního zákona[2]) a o udělení ochranných práv k odrůdě ještě nebylo rozhodnuto, nebo

c) je udržovatelem odrůdy, která není chráněná podle zvláštního zákona.[2])

(4) Osoby uvedené v odstavci 3, které nemají bydliště, trvalý pobyt nebo sídlo v České republice nebo v členském státě, musí k podání žádosti a k jednání v řízení o registraci odrůdy zmocnit zástupce, který má bydliště, trvalý pobyt nebo sídlo v České republice.

§ 29

Řízení o registraci

(1) Žádost musí obsahovat

a) jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu nebo název a místo trvalého pobytu žadatele, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, jde-li o právnickou osobu,

b) jméno, příjmení a místo trvalého pobytu zmocněné osoby, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu a sídlo, jde-li o právnickou osobu, v případě postupu podle § 28 odst. 4,

c) latinský a český název druhu, popřípadě jiný stupeň botanického třídění,

d) název nebo předběžné označení odrůdy, která je předmětem žádosti,

e) údaj o tom, zda se jedná o geneticky modifikovanou odrůdu,

f) údaje o výjimečných vlastnostech odrůdy vyžadujících zvláštní způsob zkoušení,

g) charakteristiku hlavních znaků odrůdy,

h) údaj o tom, ze kterých případných komponent se odrůda skládá,

i) informaci o tom, ve kterých zemích a pod jakým názvem je odrůda zapsána v úředním seznamu odrůd, popřípadě probíhá řízení o takovém zápisu,

j) informaci o tom, kdo je udržovatelem odrůdy a kde je udržovací šlechtění prováděno,

k) informaci o užitkovém zaměření odrůdy, je-li na tom závislý způsob zkoušení,

l) informaci o tom, zda je odrůda určena výhradně pro vývoz.

(2) Při podání žádosti musí žadatel

a) uhradit správní poplatek,[8])

b) doložit v případě, že jde o geneticky modifikovanou odrůdu, že geneticky modifikované rostliny, které zahrnuje, lze uvádět do oběhu v České republice podle zvláštního zákona[1]) v rozsahu umožňujícím zkoušení odrůdy podle § 30 odst. 2.

(3) Nesplňuje-li žádost náležitosti a požadavky stanovené tímto zákonem nebo vyskytují-li se překážky, které brání dalšímu řízení, Ústav vyzve žadatele, aby nedostatky odstranil, a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu; současně ho upozorní, že v případě neodstranění nedostatků v žádosti bude řízení zastaveno. Pokud žadatel nedostatky v žádosti neodstraní, Ústav řízení zastaví.

§ 30

Zkoušení odrůd

(1) Žadatel je povinen

a) dodat Ústavu bezplatně rozmnožovací materiál v potřebném množství a jakosti, nezbytný k pře-

zkoumání odrůdy podle odstavce 2 ve lhůtě zveřejněné ve Věstníku Ústavu; pokud žadatel rozmnožovací materiál dodá opožděně, Ústav odloží zahájení zkoušek do následujícího zkušebního období,

b) uhradit Ústavu náklady za odborné úkony spojené s registračním řízením; Ústav je oprávněn požadovat zálohu od osoby, na jejíž žádost se odborné úkony mají provést, popřípadě i úhradu nákladů předem, je-li zřejmé, že budou provedeny a jaká bude jejich přibližná výše; Ústav je povinen oznámit žadateli tuto skutečnost do 90 dnů po zahájení řízení o registraci odrůdy včetně výše a termínů takto požadovaných úhrad. Ústav řízení přeruší, pokud žadatel náklady neuhradí.

(2) Ústav přezkoumá, zda odrůda vyhovuje požadavkům stanoveným v § 26, jestliže jsou splněny náležitosti a požadavky podle § 28 a 29.

(3) Ústav ke zjišťování odlišnosti, uniformity, stálosti a užitné hodnoty provádí polní a laboratorní zkoušky podle metodik, které zveřejňuje ve Věstníku Ústavu.

(4) Ústav umožní osobě, která prokáže důvodný zájem, aby se seznámila se zkouškami prováděnými podle odstavce 3.

(5) Ústav může k provádění dílčích zkušebních úkonů podle zvláštního zákona[3]) uzavřít smlouvu s jinou odborně způsobilou fyzickou nebo právnickou osobou za předpokladu, že tyto dílčí zkušební úkony budou prováděny pod odborným dozorem Ústavu.

(6) Ústav ukončí další zkoušení a zamítne žádost o registraci, prokáží-li dílčí výsledky zkoušení, že odrůda nesplňuje některý z předpokladů pro registraci stanovených zákonem.

(7) Ústav je oprávněn přezkoumat stav a dokumentaci udržovacího šlechtění zkoušené odrůdy. Zjistí-li Ústav, že stav udržovacího šlechtění nezaručuje další existenci odrůdy nebo výrobu rozmnožovacího materiálu s vlastnostmi požadovanými tímto zákonem nebo není vedena dokumentace udržovacího šlechtění, vyzve žadatele, aby nedostatky odstranil, a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu. Nejsou-li nedostatky odstraněny ve stanovené lhůtě, Ústav žádost o registraci odrůdy zamítne.

(8) Ústav po ukončeném vegetačním cyklu zkoušené odrůdy sdělí dílčí výsledky

a) žadateli o registraci,
b) Odrůdové komisi,
c) dalším zájemcům na požádání.

§ 31
Odrůdová komise

(1) Odrůdovou komisi jmenuje ministr zemědělství na návrh ředitele Ústavu na dobu 5 let z okruhu zemědělských odborníků, představitelů výzkumu, školství, šlechtitelů, množitelů a zájmových svazů. Za každého člena je jmenován náhradník.

(2) Odrůdová komise je sedmičlenná, řízená předsedou voleným členy komise.

(3) Jednání Odrůdové komise svolává předseda, a to minimálně jednou za 6 měsíců.

(4) Jednání Odrůdové komise se řídí jejím jednacím řádem, který komise přijme na svém prvním zasedání. Jednací řád schvaluje ministerstvo.

(5) Odrůdová komise si může přizvat na svá jednání experty, kteří nemají hlasovací právo.

(6) Odrůdová komise vydává doporučení k

a) registraci odrůdy s ohledem na splnění předpokladů podle § 26 odst. 1 písm. d) na základě výsledků provedených zkoušek,
b) metodikám zkoušek užitné hodnoty,
c) zařazení odrůd do zkoušek podle § 38 odst. 3,
d) metodikám, výsledkům i k publikaci výsledků zkoušek podle § 38 odst. 5.

Doporučení sděluje Odrůdová komise Ústavu ve lhůtě do 30 dnů.

§ 32
Rozhodnutí o registraci

(1) Ústav vydá rozhodnutí o registraci odrůdy, jejíž zkoušení bylo ukončeno, a zapíše odrůdu do Státní odrůdové knihy, jestliže

a) jsou splněny předpoklady uvedené v § 26 odst. 1,
b) byla s výsledky zkoušek odrůdy, u které je podmínkou registrace zjišťování užitné hodnoty, seznámena Odrůdová komise a do 30 dnů doručila své doporučení.

(2) Ústav vydá rozhodnutí o registraci odrůdy, nevydá-li Odrůdová komise ve stanovené lhůtě doporučení podle odstavce 1.

§ 33
Zápis do Státní odrůdové knihy

(1) Zápis do Státní odrůdové knihy obsahuje

a) název odrůdy,
b) latinský a český název druhu, k němuž odrůda náleží,
c) jméno a adresu žadatele,
d) jméno a adresu udržovatele odrůdy,
e) datum podání žádosti o registraci,
f) den nabytí právní moci rozhodnutí o registraci,
g) stručný popis významných pěstebních a užitkových vlastností odrůdy,

h) v případě geneticky modifikované odrůdy identifikační údaje o schválení pro uvádění do oběhu v České republice podle zvláštního zákona;[1]) údaje o funkci genetické modifikace,[1]) a pokud je odrůda určena k použití jako potravina nebo pro výrobu potravin, i údaje o schválení podle zvláštního zákona.[11])

(2) Ústav do Státní odrůdové knihy zapisuje též prodloužení registrace, uplynutí doby registrace, zrušení registrace a změny údajů o udržovateli odrůdy, dalšího udržovatele odrůdy a v případě klonů též jejich označení.

(3) Jestliže je odrůda v členském státě registrována s odchylným názvem od názvu schváleného v České republice nebo má-li být pro označování rozmnožovacího materiálu registrované odrůdy vyráběného a uznávaného pro vývoz použito odchylného názvu, zapíše Ústav do Státní odrůdové knihy i tento název.

(4) Ústav každoročně zveřejňuje seznam všech odrůd zapsaných ve Státní odrůdové knize, včetně údajů o jejich udržovatelích. Odrůda hybridní, odrůda geneticky modifikovaná a odrůda uchovávaná z důvodu zachování biologické rozmanitosti se v seznamu uvádí s tímto označením.

(5) Udržovatel registrované odrůdy je povinen sdělit Ústavu do 30 dnů změny údajů uvedených v odstavci 1 písm. d) a h) a v odstavci 3.

(6) Všechny zápisy, změny a doplňky zápisů do Státní odrůdové knihy jsou zveřejňovány ve Věstníku Ústavu.

§ 34

Doba registrace

(1) Odrůda se registruje na dobu do konce desátého kalendářního roku od data zaregistrování odrůdy. Odrůda révy, chmele, ovocné a okrasné dřeviny se registruje na dobu do konce patnáctého kalendářního roku od roku zaregistrování odrůdy.

(2) Registrace může být na žádost udržovatele opakovaně prodloužena. Podáním žádosti se registrace předběžně prodlužuje až do nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti.

(3) Žádost o prodloužení registrace se předkládá Ústavu nejpozději 2 roky před uplynutím doby registrace. Je-li žádost podána po této lhůtě, Ústav žádost zamítne.

(4) Udržovatel, který požádal o prodloužení registrace, je povinen dodat Ústavu bezplatně vzorek rozmnožovacího materiálu v množství, jakosti a termínu, které stanoví Ústav. Vyžádá-li si to Ústav, je povinen poskytnout další nezbytné informace o odrůdě.

(5) Jestliže odrůda splňuje podmínky registrace podle § 26 odst. 1, Ústav prodlouží rozhodnutím registraci odrůdy o 10 let.

§ 35

Udržování odrůdy

(1) Po dobu registrace musí být odrůda udržována udržovacím šlechtěním v České republice nebo v členském státě.

(2) Odrůda může být udržována v jiném státě, pokud je zabezpečena rovnocenná kontrola udržovacího šlechtění. V takovém případě musí být udržovatelem nebo udržovateli pro jednání s Ústavem zmocněn zástupce s trvalým pobytem nebo sídlem v České republice.

(3) Pokud odrůdu udržují další udržovatelé,

a) může každý z nich podat žádost o zápis jako další udržovatel odrůdy; jedná-li se o chráněnou odrůdu, musí být doložen písemný souhlas držitele šlechtitelských práv,

b) další udržovatel je povinen dodat Ústavu bezplatně vzorek rozmnožovacího materiálu v množství, jakosti a termínu, které stanoví Ústav. Vyžádá-li si to Ústav, je povinen poskytnout další nezbytné informace o odrůdě,

c) Ústav udržovatele zapíše, pokud se na základě provedených zkoušek prokáže, že odrůda má vlastnosti, které byly podmínkou její registrace; náklady na zkušební úkony hradí žadatel o zápis jako další udržovatel odrůdy.

(4) Ústav zapíše jako udržovatele osobu, která převzala udržovací šlechtění odrůdy od udržovatele zapsaného ve Státní odrůdové knize. Takovéto převzetí nevyžaduje provedení zkoušek podle odstavce 3 písm. c).

(5) Udržovatel odrůdy je povinen vést záznamy o udržovacím šlechtění a o množství produkovaného rozmnožovacího materiálu a předložit je na požádání Ústavu.

§ 36

Kontrola odrůd po registraci

(1) Ústav je povinen kontrolovat, zda odrůda má ještě vlastnosti, které byly podmínkou registrace podle § 26 odst. 1.

(2) Udržovatel odrůdy je povinen na vyžádání Ústavu dodat zdarma kontrolní vzorky rozmnožovacího materiálu registrované odrůdy za účelem zjištění, zda má odrůda ještě vlastnosti, které byly podmínkou registrace podle § 26 odst. 1, a předložit dokumentaci udržovacího šlechtění.

(3) Pověření zaměstnanci Ústavu mají právo odebírat vzorky rozmnožovacího materiálu z udržovacího

šlechtění registrované odrůdy pro zjištění, zda odrůda je uniformní a stálá.

(4) Zjistí-li Ústav, že registrovaná odrůda již nemá vlastnosti podle § 26 odst. 1 nebo že stav udržovacího šlechtění nezaručuje udržení těchto vlastností, uloží udržovateli odrůdy, aby ve stanovené lhůtě zajistil nápravu, je-li možná. Náklady ověřovacích zkoušek hradí udržovatel odrůdy Ústavu pouze v případě, odpovídá-li za to, že odrůda nesplňuje vlastnosti podle § 26 odst. 1. Nejsou-li nedostatky odstraněny ve stanovené lhůtě, rozhodne Ústav buď o zrušení registrace odrůdy, anebo o zrušení zápisu udržovatele, jestliže odrůdu udržují i další udržovatelé.

§ 37

Zrušení registrace

(1) Ústav ve Státní odrůdové knize vyznačí uplynutí doby registrace, jestliže tato doba podle § 34 uplynula.

(2) Ústav rozhodne o zrušení registrace odrůdy a zrušení vyznačí ve Státní odrůdové knize, jestliže

a) o to požádá udržovatel odrůdy; je-li udržovatelů více, musí žádost podat všichni udržovatelé,
b) odrůda ztratila užitnou hodnotu, pokud je užitná hodnota podmínkou registrace,
c) odrůda ztratila uniformitu nebo stálost,
d) odrůda ohrožuje zdraví lidí, zvířat nebo rostlin anebo životní prostředí,
e) vyjde dodatečně najevo, že nebyly splněny podmínky pro registraci; Ústav v takovém případě může rozhodnout, že se na rozhodnutí o registraci odrůdy hledí, jako by nebylo uděleno,
f) stav udržovacího šlechtění nebo jeho dokumentace neumožňuje další udržení odrůdy, nebo není-li zajištěno udržovací šlechtění odrůdy,
g) odrůda zahrnuje geneticky modifikované rostliny, které již nelze uvádět do oběhu v České republice podle zvláštního zákona.[1])

(3) Jestliže končí registrace odrůdy z důvodů uvedených v odstavci 2 písm. d) nebo g), musí být rozmnožovací materiál stažen z oběhu bez prodlení po vydání rozhodnutí o zrušení registrace.

(4) Jestliže končí registrace odrůdy z důvodů uvedených v odstavci 2 písm. e), musí být rozmnožovací materiál stažen z oběhu ve lhůtě uvedené v rozhodnutí, nejpozději však do konce roku, v němž bylo o zrušení registrace rozhodnuto.

(5) Jestliže končí registrace odrůdy podle odstavce 1 nebo z důvodů uvedených v odstavci 2 písm. a) až c) a f) a odrůda náleží k druhu uvedenému v druhovém seznamu, smí být její rozmnožovací materiál uznáván a uváděn do oběhu ve lhůtě stanovené Ústavem, nejpozději však do 30. června třetího roku po zrušení registrace.

§ 38

Informace o registrovaných odrůdách

(1) Každý má právo se seznámit s vlastnostmi registrované odrůdy zjištěnými Ústavem i s výsledky jejich zkoušek.

(2) Ústav zveřejňuje informace o významných pěstebních a užitkových vlastnostech registrované odrůdy; tím nejsou dotčena ustanovení zvláštního zákona.[12])

(3) Ministerstvo může pověřit Ústav, aby pro účely poskytování informací podle odstavce 2 organizoval s registrovanými odrůdami samostatné zkoušky, které mohou být zakládány i jinou odborně způsobilou fyzickou nebo právnickou osobou.

(4) Výsledky zkoušek podle odstavce 3 jsou Ústavem každoročně zveřejňovány jako Seznam doporučených odrůd. Ústav je oprávněn od zájemců o Seznam doporučených odrůd žádat úhradu nákladů za jeho vytištění. Výše této úhrady je stanovena v ceníku Ústavu.

(5) Zkoušky podle odstavce 3 se provádějí v souladu s metodikami, které ministerstvo pro tento účel zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství (dále jen „Věstník ministerstva").

(6) Na postup podle odstavců 3 až 5 se nevztahují obecná ustanovení předpisů pro správní řízení.

HLAVA PÁTÁ
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 39

Zveřejňování údajů

Ústav ve Věstníku Ústavu zveřejňuje

a) přehled registrovaných a evidovaných dodavatelů,
b) informace o výměře přihlášených a uznaných množitelských porostů podle jednotlivých odrůd za sklizňový rok,
c) informace o množství uznaného rozmnožovacího materiálu podle jednotlivých odrůd za sklizňový rok,
d) seznam odrůd ovocných druhů, jejichž rozmnožovací materiál lze uvádět do oběhu jako konformní rozmnožovací materiál podle § 10,
e) seznam neregistrovaných odrůd révy, jejichž roz-

[12]) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

množovací materiál lze uvádět do oběhu jako konformní rozmnožovací materiál,

f) informace o podaných žádostech o registraci odrůdy,

g) informace o názvech odrůd podle § 27,

h) oznámení o registraci odrůdy a zápisu do Státní odrůdové knihy podle § 32,

i) změny a doplňky zápisů do Státní odrůdové knihy podle § 33,

j) seznam odrůd zapsaných ve Státní odrůdové knize podle § 33,

k) oznámení o zrušení registrace odrůdy podle § 37,

l) požadavky na termín podání žádosti o registraci odrůdy a na termín, místo dodání, množství a jakost rozmnožovacího materiálu pro zkoušky v příslušném vegetačním období podle § 30 odst. 1 písm. a),

m) metodiky zkoušek odrůd podle § 30 odst. 3,

n) seznam klonů odrůd révy, chmele, ovocných a okrasných druhů.

§ 40

Oprávnění ministerstva v mimořádných případech

(1) Ministerstvo může, je-li vážně ohroženo zásobení trhu certifikovaným rozmnožovacím materiálem některého druhu uvedeného v druhovém seznamu, stanovit a ve Věstníku ministerstva oznámit druhy, jejichž rozmnožovací materiál se smí nejdéle po dobu 1 roku uvádět do oběhu se sníženými požadavky na vlastnosti; současně může stanovit druhy, jejichž rozmnožovací materiál se smí uvádět do oběhu jako obchodní, stanovit snížené požadavky na vlastnosti, které musí mít, a způsob jeho kontroly.

(2) Ministerstvo může, jde-li o odvracení škod v důsledku nedostatku rozmnožovacího materiálu registrované odrůdy, stanovit a ve Věstníku ministerstva oznámit, že rozmnožovací materiál vymezené neregistrované odrůdy je dovoleno uvádět do oběhu na dobu nejvýše 1 roku.

(3) Ministerstvo může stanovit a ve Věstníku ministerstva oznámit, že rozmnožovací materiál neregistrované odrůdy smí být uváděn do oběhu po dobu trvání zkoušek podle § 30, nejdéle však po dobu 3 let, jde-li o druh uvedený v druhovém seznamu a ve Státní odrůdové knize není zapsána žádná odrůda daného druhu.

(4) Ministerstvo může v postupu podle příslušných předpisů Evropských společenství zakázat uvádění do oběhu rozmnožovacího materiálu odrůdy zapsané ve společném katalogu, pokud se prokáže, že by její pěstování mohlo ohrozit zdraví lidí, zvířat nebo rostlin anebo životní prostředí.

§ 41

Pokuty

(1) Pokutu do výše 200 000 Kč uloží Ústav osobě, která ztěžuje nebo maří výkon kontroly prováděné v souladu s tímto zákonem.

(2) Pokutu do výše 500 000 Kč uloží Ústav osobě, která

a) uvede do oběhu rozmnožovací materiál včetně směsi a sazenic zelenin, který podle tohoto zákona není dovoleno uvádět do oběhu,

b) nevede záznamy vyžadované tímto zákonem nebo neuchovává je po dobu stanovenou tímto zákonem,

c) neuchovává vzorky, které tento zákon přikazuje uchovávat,

d) uvede do oběhu rozmnožovací materiál včetně směsi, který není balen nebo označen způsobem vyžadovaným v § 13, 14 a 19,

e) nesplní registrační nebo ohlašovací povinnost podle § 16,

f) nesplní ohlašovací povinnost nebo povinnost podání žádosti při dovozu rozmnožovacího materiálu podle § 18,

g) v uzavřené oblasti pro výrobu základní sadby brambor nedodržuje ustanovení § 7 odst. 4,

h) poruší ustanovení § 8 pro uvádění rozmnožovacího materiálu do oběhu před ukončením úřední zkoušky klíčivosti,

i) nevede seznam odrůd nebo nemá uloženy popisy odrůd podle § 10 odst. 8 písm. c) nebo § 25 odst. 1 písm. c).

(3) Pokutu až do výše 1 000 000 Kč uloží Ústav osobě, která

a) poruší zákaz klamání podle § 20,

b) vydává za rozmnožovací materiál a uvádí do oběhu materiál, který není rozmnožovacím materiálem ve smyslu tohoto zákona,

c) nedodrží Ústavem nařízené zvláštní opatření podle § 22 odst. 5,

d) uvede do oběhu rozmnožovací materiál, který svými vlastnostmi neodpovídá vlastnostem uvedeným v uznávacím listu.

(4) Pokutu až do výše 2 000 000 Kč uloží Ústav osobě pověřené podle § 17 odst. 2, která

a) poruší postup pro hodnocení množitelských porostů,

b) vydá uznávací list nebo doklad o neuznání množitelského porostu, aniž by provedla jeho přehlídku,

c) nedodržela ustanovení § 4 odst. 6,

d) vydá uznávací list o uznání rozmnožovacího ma-

teriálu, aniž by provedla zkoušky potřebné k jeho vydání.

(5) Pokutu až do výše 5 000 000 Kč uloží Ústav osobě, která uvede do oběhu rozmnožovací materiál odrůdy, jejíž registrace skončila podle § 37 odst. 2 písm. d) nebo g).

(6) Pokutu do výše dvojnásobku částek uvedených v odstavcích 2 až 4 uloží Ústav osobě, která se dopustila jednání podle odstavců 2 až 4 opětovně. Opětovným porušením povinnosti se rozumí porušení povinnosti stanovené tímto zákonem stejnou osobou v době do 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž jí byla uložena pokuta za předchozí porušení povinnosti podle tohoto zákona.

(7) Při stanovení výše pokuty se přihlédne zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(8) Řízení o uložení pokuty musí být zahájeno do 1 roku ode dne, kdy Ústav zjistil porušení povinností. Pokutu lze uložit nejdéle do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(9) Pokuty vybírá Ústav. Pokutu vymáhá územní finanční orgán. Při vybírání a vymáhání pokut se postupuje podle zvláštního zákona.[13])

(10) Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu.

§ 42

Vztah ke správnímu řádu

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, na rozhodování správních orgánů podle tohoto zákona se vztahuje správní řád,[14]) s výjimkou ustanovení o lhůtách pro rozhodování, jsou-li v rámci řízení prováděny zkoušky nezbytné pro vydání rozhodnutí; v takovém případě Ústav rozhodne nejpozději do 30 dnů ode dne ukončení těchto zkoušek.

(2) Ústav rozhodne o registraci odrůdy nejpozději do 3 měsíců po ukončení zkoušek nezbytných pro rozhodnutí, nebo po obdržení výsledků těchto zkoušek provedených jinými odbornými pracovišti, a uplynula-li lhůta pro podání námitek proti názvu odrůdy.

(3) Odvolání proti rozhodnutím Ústavu vydaným podle § 9 odst. 2 nebo 3, § 22 odst. 5 a § 37 odst. 3 nemá odkladný účinek.

(4) Ústav může požadovat pro účely správního řízení a vydání rozhodnutí podklady v českém jazyce včetně řízení podle § 4.

§ 43

Přechodná ustanovení

(1) Zápisy odrůd ve Státní odrůdové knize provedené před nabytím účinnosti tohoto zákona zůstávají nedotčeny.

(2) Rozhodnutí vydaná podle dosavadních právních předpisů zůstávají v platnosti.

(3) Řízení o registraci odrůdy zahájená a neskončená před nabytím účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

(4) Množitelské porosty založené podle dosavadních právních předpisů a rozmnožovací materiál z nich vyrobený se uznávají podle dosavadních právních předpisů. Rozmnožovací materiál vyrobený z množitelských porostů založených podle dosavadních právních předpisů se uznává podle dosavadních právních předpisů u révy, chmele a ovocných druhů po dobu 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Registrace osob podle dosavadních právních předpisů se považuje za registraci nebo evidenci osob podle tohoto zákona.

(6) Osoby podléhající nově registraci podle § 16 musí podat žádost o registraci nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Návěsky podle dosavadních právních předpisů lze používat nejdéle po dobu 3 let, u révy, chmele a ovocných druhů nejdéle po dobu 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(8) Odrůdy nově zařazených druhů v příloze č. 1 k tomuto zákonu se smějí uvádět do oběhu jako neregistrované nejdéle po dobu 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona za předpokladu, že bude podána žádost o registraci odrůdy nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(9) Rozmnožovací materiál okrasných druhů lze podle tohoto zákona uvádět do oběhu až ode dne vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

§ 44

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin.
2. Zákon č. 357/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných

[13]) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

[14]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

rostlin, a zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 153/2000 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty a o změně některých souvisejících zákonů

§ 45

V zákoně č. 153/2000 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty a o změně některých souvisejících zákonů, se část třetí zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

§ 46

Sazebník správních poplatků uvedený v příloze k zákonu č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 156/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 242/2000 Sb., zákona č. 307/2000 Sb., zákona č. 365/2000 Sb., zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 107/2002 Sb., zákona č. 149/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 146/2002 Sb., zákona č. 173/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 129/2003 Sb., zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 148/2003 Sb. a zákona č. 149/2003 Sb., se mění takto:

Položka 87 zní:

„Položka 87

Podání žádosti	
a) o registraci osoby k uvádění rozmnožovacího materiálu do oběhu (§ 16 zákona)	Kč 100,–
b) o registraci odrůdy (§ 28 a 29 zákona)	Kč 2 000,–
c) o prodloužení registrace odrůdy	Kč 500,–“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám)

§ 47

Zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám), ve znění zákona č. 147/2002 Sb. a zákona č. 149/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písmeno e) zní:

„e) členem Unie stát nebo mezivládní organizace, které jsou členy Unie pro ochranu nových odrůd rostlin,[2])“.

2. V § 7 odst. 1 věta první zní: „Pro jednu a tutéž odrůdu musí být použit stejný název v České republice jako v jiném státě, který je členem Unie (dále jen „členský stát“).“.

3. V § 7 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) shodný nebo zaměnitelný s názvem používaným pro jinou odrůdu téhož nebo příbuzného druhu v České republice nebo v členském státě,“.

4. § 8 zní:

„§ 8

(1) K podání žádosti o udělení ochranných práv k odrůdě (dále jen „žádost“) je oprávněn šlechtitel, který je občanem České republiky nebo právnickou osobou, která má sídlo v České republice, anebo šlechtitel, který je občanem členského státu nebo právnickou osobou, která má sídlo v členském státě, (dále jen „žadatel“). Žádost může podat i více žadatelů společně.

(2) Osobám, na které se nevztahuje ustanovení odstavce 1, může být oprávnění k podání žádosti Ústavem přiznáno v případě, že půjde o

a) občany země, která poskytuje osobám z členských

států obdobnou ochranu pro odrůdy téhož stupně botanického třídění, nebo

b) právnické osoby, které mají sídlo v zemi, která poskytuje osobám z členských států obdobnou ochranu pro odrůdy stejného stupně botanického třídění.“.

5. V § 12 odst. 1 se slova „kterékoli členské zemi“ nahrazují slovy „kterémkoli členském státu“.

6. V § 12 odstavec 2 zní:

„(2) Podá-li žadatel před podáním žádosti v České republice žádost v jiném členském státu, požívá pro podání žádosti k téže odrůdě v České republice po dobu 12 měsíců od podání dřívější žádosti v jiném členském státu právo přednosti, jestliže toto právo uplatnil v žádosti podané u Ústavu. K právu přednosti Ústav nepřihlédne, pokud žadatel do 3 měsíců od podání žádosti u Ústavu nedoloží úředně ověřenou kopii dřívější žádosti podané v jiném členském státu.“.

7. V § 17 odstavec 2 zní:

„(2) Název chráněné odrůdy nebo odrůdy chráněné v jiném členském státu, nebo název s tímto názvem zaměnitelný nesmí být používán pro jinou odrůdu stejného nebo příbuzného druhu.“.

8. V § 30 větách druhé a třetí se slova „členské zemi“ nahrazují slovy „členském státu“.

9. Část druhá se zrušuje.

ČÁST PÁTÁ
ÚČINNOST

§ 48

(1) Tento zákon nabývá účinnosti třicátým dnem po dni jeho vyhlášení s výjimkou ustanovení § 4 odst. 4 písm. a) bodu 3, § 18 odst. 1 písm. c), § 18 odst. 4, § 18 odst. 8 písm. a) a § 40 odst. 4, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

(2) Ustanovení § 18 odst. 3 a § 43 odst. 8 pozbývají platnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 219/2003 Sb.

Druhový seznam

1. Zemědělské druhy	
1.1. Obilniny	
Avena sativa L.	Oves
Hordeum vulgare L.	Ječmen
Secale cereale L.	Žito
Sorghum bicolor (L.) Moench	Čirok
Sorghum sudanense (Piper) Stapf.	Čirok súdánská tráva
Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol.	Pšenice setá
Triticum durum Desf.	Pšenice tvrdá
Triticum spelta L.	Pšenice špalda
X Triticosecale Wittm.	Tritikale
Zea mays L. (partim)	Kukuřice (mimo pukancové a cukrové)
a hybridy druhů	
Sorghum bicolor (L.) Moench x Sorghum sudanense (Piper) Stapf.	Čirok x súdánská tráva
1.2. Krmné plodiny	
1.2.1. Trávy	
Agrostis canina L.	Psineček psí
Agrostis capillaris L. (syn.: Agrostis tenuis Sibth.)	Psineček tenký
Agrostis gigantea Roth	Psineček veliký
Agrostis stolonifera L.	Psineček výběžkatý
Alopecurus pratensis L.	Psárka luční
Arrhenatherum elatius (L.) P. Beauv. ex J.S. et K.B. Presl	Ovsík vyvýšený
Bromus catharticus Vahl	Sveřep samužníkovitý
Bromus sitchensis Trin.	Sveřep sitecký
Dactylis glomerata L.	Srha laločnatá
Festuca arundinacea Schreber	Kostřava rákosovitá
Festuca ovina L.	Kostřava ovčí
Festuca pratensis Hudson	Kostřava luční
Festuca rubra L.	Kostřava červená
X Festulolium hybridy rodů Festuca x Lolium	Festulolium hybridy rodů kostřava x jílek
Lolium multiflorum Lam.	Jílek mnohokvětý
Lolium perenne L.	Jílek vytrvalý
Lolium x boucheanum Kunth	Jílek hybridní
Phalaris aquatica L.	Lesknice vodní
Phleum bertolonii DC.	Bojínek cibulkatý
Phleum pratense L.	Bojínek luční
Poa annua L.	Lipnice roční
Poa nemoralis L.	Lipnice hajní

Poa palustris L.	Lipnice bahenní
Poa pratensis L.	Lipnice luční
Poa trivialis L.	Lipnice obecná
Trisetum flavescens (L.) P. Beauv.	Trojštět žlutavý
1.2.2. Luskoviny a jeteloviny	
Lotus corniculatus L.	Štírovník růžkatý
Lupinus albus L.	Lupina bílá
Lupinus angustifolius L.	Lupina úzkolistá
Lupinus luteus L.	Lupina žlutá
Medicago lupulina L.	Tolice dětelová
Medicago sativa L.	Vojtěška setá
Medicago x varia T. Martyn	Vojtěška proměnlivá
Onobrychis viciifolia Scop.	Vičenec
Pisum sativum L. (partim)	Hrách polní (včetně pelušky)
Trifolium alexandrinum L.	Jetel alexandrijský
Trifolium hybridum L.	Jetel švédský
Trifolium incarnatum L.	Jetel nachový
Trifolium pratense L.	Jetel luční
Trifolium repens L.	Jetel plazivý
Trifolium resupinatum L.	Jetel perský (zvrácený)
Vicia faba L. (partim)	Bob polní
Vicia panonica Crantz	Vikev panonská
Vicia sativa L.	Vikev setá
Vicia villosa Roth	Vikev huňatá
1.2.3. Jiné krmné plodiny	
Brassica napus L. var. napobrassica (L.) Rchb.	Tuřín
Brassica oleracea L. convar. acephala (DC.) Alef. var. medullosa Thell. + var. viridis L.	Kapusta krmná
Phacelia tanacetifolia Benth.	Svazenka
Raphanus sativus L. var. oleiformis Pers.	Ředkev olejná
1.3. Olejniny a přadné rostliny	
Brassica juncea (L.) Czernj. et Cosson	Hořčice sareptská
Brassica napus L. (partim)	Řepka
Brassica nigra (L.) Koch	Hořčice černá
Brassica rapa L. var. silvestris (Lam.) Briggs	Řepice (řepák)
Cannabis sativa L.	Konopí seté
Carthamus tinctorius L.	Světlice barvířská (saflor)
Carum carvi L.	Kmín
Glycine max (L.) Merr.	Sója
Helianthus annuus L.	Slunečnice
Linum usitatissimum L.	Len
Papaver somniferum L.	Mák
Sinapis alba L.	Hořčice bílá
1.4. Brambor a jiné okopaniny	

Solanum tuberosum L.	Brambor
Beta vulgaris L. var. altissima Döll	Cukrovka
Beta vulgaris L. var. crassa Mansf.	Řepa krmná

2. Chmel

Humulus lupulus L.	Chmel

3. Réva

Vitis L.	Réva

4. Zeleninové druhy (mimo použití pro okrasné účely)

Allium ascalonicum L.	Šalotka
Allium cepa L.	Cibule
Allium fistulosum L.	Cibule zimní
Allium porrum L.	Pór
Allium sativum L.	Česnek
Antriscus cerefolium (L.) Hoffm.	Kerblík
Apium graveolens L.	Celer
Asparagus officinalis L.	Chřest
Beta vulgaris L. var. conditiva Alef.	Řepa salátová
Beta vulgaris L. var. vulgaris	Mangold
Brassica oleracea L. convar. acephala (DC.) Alef. var. gongylodes	Kedluben
Brassica oleracea L. convar. acephala (DC.) Alef. var. sabellica L.	Kadeřávek
Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef. var. botrytis L.	Květák
Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef. var. cymosa Duch.	Brokolice
Brassica oleracea L. convar. capitata (L.) Alef. var. alba DC.	Zelí hlávkové bílé
Brassica oleracea L. convar. capitata (L.) Alef. var. rubra DC.	Zelí hlávkové červené
Brassica oleracea L. convar. capitata (L.) Alef. var. sabauda L.	Kapusta hlávková
Brassica oleracea L. convar. oleracea var. gemmifera DC.	Kapusta růžičková
Brassica pekinensis (Lour.) Rupr.	Zelí pekingské
Brassica rapa L. var. rapa	Vodnice
Capsicum annuum L.	Paprika
Cichorium endivia L.	Endivie (štěrbák)
Cichorium intybus L. (partim)	Čekanka salátová
Cichorium intybus L. (partim)	Čekanka průmyslová
Citrullus lanatus (Thunb.) Matsum. et Nakai	Meloun vodní

Cucumis melo L.	Meloun cukrový
Cucumis sativus L.	Okurka
Cucurbita maxima Duchesne	Tykev velkoplodá
Cucurbita pepo L.	Tykev obecná
Cynara cardunculus L.	Karda
Cynara scolymus L.	Artyčok
Daucus carota L.	Mrkev
Foeniculum vulgare Miller	Fenykl
Lactuca sativa L.	Salát
Lycopersicon lycopersicum (L.) Karsten ex Farw.	Rajče
Petroselinum crispum (Miller) Nyman ex A.W. Hill	Petržel
Phaseolus coccineus L.	Fazol šarlatový
Phaseolus vulgaris L.	Fazol obecný
Pisum sativum L. (partim)	Hrách zahradní
Raphanus sativus L.	Ředkev, ředkvička setá
Rheum rhaponticum L.	Reveň (rebarbora)
Scorzonera hispanica L.	Černý kořen
Solanum melongena L.	Lilek vejcoplodý
Spinacia oleracea L.	Špenát setý
Valerianella locusta (L.) Laterr.	Kozlíček polníček
Vicia faba L. (partim)	Bob zahradní

5. Ovocné druhy (mimo použití pro okrasné účely)

Citrus aurantiifolia (Christm.) Swingle	Limeta
Citrus limon (L.) Burm. f.	Citroník
Citrus paradisi Macf.	Grapefruit
Citrus reticulata Blanco	Mandarinkovník
Citrus sinensis (L.) Osbeck	Pomerančovník
Corylus avellana L.	Líska
Cydonia Mill.	Kdouloň
Fragaria x ananassa Duch.	Jahodník velkoplodý
Juglans regia L.	Ořešák vlašský
Malus Mill.	Jabloň
Olea europea L.	Olivovník
Pistacia vera L.	Pistáciovník
Prunus amygdalus Batsch	Mandloň
Prunus armeniaca L.	Meruňka
Prunus avium (L.) L.	Třešeň
Prunus cerasus L.	Višeň
Prunus domestica L.	Slivoň
Prunus persica (L.) Batsch	Broskvoň
Prunus salicina Lindl.	Slivoň japonská
Pyrus communis L.	Hrušeň
Ribes L.	Rybíz, angrešt
Rubus L.	Maliník, ostružiník

Příloha č. 2 k zákonu č. 219/2003 Sb.

Seznam území obcí uzavřených pěstitelských oblastí pro výrobu základní sadby brambor

(§ 7 odst. 4 zákona)

Okres Benešov

Bolina, Borovnice, Čechtice, Černičí, Daměnice, Děkanovice, Dunice, Horní Lhota, Chlum u Vlašimi, Chmelná u Vlašimi, Javorník u Vlašimi, Jeníkov u Vlašimi, Kondrac, Křivsoudov, Kuňovice, Miřetice, Nakvasovice, Nespery, Otročice, Pavlovice u Vlašimi, Pravonín, Rataje u Vlašimi, Římovice, Řísnice, Slavětín u Načeradce, Studený, Tisek, Veliš, Vracovice, Vračkovice, Zdiměřice u Načeradce, Zdislavice u Vlašimi.

Okres Blansko

Crhov u Olešnice, Kněževes, Křtěnov u Olešnice, Olešnice na Moravě, Rozsíčka, Ústup, Veselka u Olešnice.

Okres Bruntál

Bruntál-město, Břidličná, Dlouhá Stráň, Jelení u Bruntálu, Mezina, Moravský Kočov, Nová Rudná, Nová Véska, Oborná, Razová, Stará Rudná, Staré Město u Bruntálu, Valšov, Velká Štáhle.

Okres Havlíčkův Brod

Babice u Okrouhlice, Barovice, Bartoušov, Benátky u Ždírce nad Doubravou, Bělá u Jedlé, Bezděkov u Krásné Hory, Boňkov, Bratroňov, Broumova Lhota, Břevnice, Březinka u Havlíčkova Brodu, Cibotín, Čachotín, Čekánov, Česká Bělá, Česká Jablonná, Český Dvůr, Dlouhá Ves u Havlíčkova Brodu, Dobrá, Dobrá Voda u Jedlé, Dobrohostov, Dolní Jablonná, Dolní Krupá u Havlíčkova Brodu, Dolní Vestec, Dolní Věžnice, Dubí, Habrek, Havlíčkova Borová, Havlíčkův Brod, Herálec, Hluboká u Krucemburku, Horní Krupá u Havlíčkova Brodu, Horní Pohleď, Horní Věžnice, Hřiště, Hurtova Lhota, Chlístov u Okrouhlice, Chloumek, Chřenovice, Chválkov, Chyška, Jedlá, Jedouchov, Jilem u Sedletína, Jilemník, Jiříkov u Kamene, Jitkov, Kamenice u Herálce, Kámen u Habrů, Klanečná, Kněž, Kněžská, Knyk, Kocourov u Slavíkova, Kochánov, Koječín, Kojetín u Havlíčkova Brodu, Kojkovice, Kojkovičky, Kozlov u Ledče nad Sázavou, Krásná Hora, Krátká Ves, Krucemburk, Kunemil, Kvasetice u Květinova, Květinov, Květnov, Kyjov u Havl. Brodu, Leština u Herálce, Leština u Ledče nad Sázavou, Lípa u Havlíčkova Brodu, Lučice, Macourov, Malčín, Michalovice u Havlíčkova Brodu, Mikulášov, Miřátky, Mírovka, Modlíkov u Přibyslavi, Mozolov u Krásné Hory, Nová Ves u Světlé nad Sázavou, Obrvaň, Okrouhlice, Okrouhlička, Olešenka, Olešná u Havlíčkova Brodu, Olešnice u Okrouhlice, Oudoleň, Pavlov u Herálce , Perknov, Peršíkov, Petrkov, Petrovice u Štoků, Počátky u Chotěboře, Poděbaby, Pohled, Poříčí u Přibyslavi, Pozovice, Proseč u Kamene, Přibyslav, Příseka u Světlé nad Sázavou, Radňov u Květinova, Radostín u Havlíčkova Brodu, Rovný, Rozsochatec, Sázavka, Sedletín, Simtany, Skála u Havlíčkova Brodu, Skuhrov u Havlíčkova Brodu, Slavětín u Oudoleně, Slavíkov u Chotěboře, Slavníč, Služátky, Smilov u Štoků, Staré Ransko, Stříbrné Hory u Přibyslavi, Studénka u Štoků, Suchá u Havlíčkova Brodu, Šachotín, Šlapanov, Šmolovy u Havlíčkova Brodu, Štoky, Termesivy, Tis u Habrů, Úhořilka, Úsobí, Utín, Vadín, Vepříkov, Veselá u Sedletína, Veselice u Havlíčkova Brodu, Veselý Žďár, Věž, Volichov, Vrbka u Ledče nad Sázavou, Vysoká u Havlíčkova Brodu, Zbožice, Zdislavice u Herálce, Ždírec u Pohledu, Železné Horky, Žižkovo Pole.

Okres Chrudim

Blatno u Hlinska, Dědová, Dřevíkov, Filipov, Hlinsko v Čechách, Chlum u Hlinska, Jeníkov u Hlinska, Kladno u Hlinska, Možděnice, Rváčov u Hlinska, Srní u Hlinska, Stan u Hlinska, Svobodné Hamry, Trhová Kamenice, Vítanov, Vojtěchov u Hlinska, Všeradov.

Okres Jihlava

Arnolec, Bedřichov u Jihlavy, Boršov, Bradlo, Brtnice, Brzkov, Dobronín, Dobroutov, Dolní Bítovčice, Dolní Smrčné, Doupě, Dušejov, Henčov, Heroltice u Jihlavy, Hodice, Horní Bítovčice, Horní Kosov, Hosov, Hrbov, Hruškové Dvory, Hubenov, Jamné u Jihlavy, Janovice u Polné, Jeclov, Jersín, Jestřebí u Brtnice, Ježená, Jiřín, Kamenice u Jihlavy, Kamenička, Kamenná u Jihlavy, Komárovice u Jihlavy, Kosov u Jihlavy, Kozlov u Jihlavy, Luka nad Jihlavou, Malý Beranov, Meziříčko u Jihlavy, Mirošov u Jihlavy, Mysliboř, Nadějov, Nevcehle, Nové Dvory u Kamenné, Ořechov u Telče, Otín nad Jihlavou, Panenská Rozsíčka, Panská Lhota, Petrovice u Jihlavy, Polná, Předboř nad Jihlavou, Přímělkov, Příseka, Puklice, Růžená, Rybné, Rytířsko, Řehořov, Řídelov, Sedlejov, Skryšov u Polné, Stáj, Střelecká, Střítěž u Jihlavy, Střížov, Studénky, Studnice u Telče, Svatoslav nad Jihlavou, Třeštice, Uhřínovice u Jihlavy, Urbanov, Velký Beranov, Věžnice, Věžnička, Vržanov, Vysoké Studnice, Záborná, Zhoř u Jihlavy, Ždírec na Moravě.

Okres Jindřichův Hradec

Bednáreček, Blažejov, Bořetín u Strmilova, Březina u Deštné, Česká Olešná, Dívčí Kopy, Domašín u Studené, Drunče, Hadravova Rosička, Heřmaneč, Horní Bolíkov, Horní Dvorce, Horní Meziříčko, Horní Němčice, Horní Olešná, Horní Pole, Horní Radouň, Jilem, Leština u Strmilova, Lipnice u Markvarce, Lipovka, Malá Rosička, Malý Jeníkov, Malý Ratmírov, Maršov u Heřmanče, Mostečný, Mutyněves, Nekrasín, Nová Olešná, Nová Včelnice, Okrouhlá Radouň, Oldřiš u Blažejova, Olšany u Dačic, Palupín, Popelín, Rosička u Deštné, Skrýchov, Strmilov, Studená, Sumrakov, Světce, Světlá pod Javořicí, Velký Jeníkov, Zahrádky.

Okres Karlovy Vary

Babice u Poutnova, Beranov, Beranovka, Bohuslav u Poutnova, Brložec u Štědré, Brť, Číhaná u Poutnova, Dřevohryzy, Chodov u Bečova nad Teplou, Chylice u Útviny, Jankovice, Kladruby u Beranova, Klášter Teplá, Kojšovice, Komárov u Štědré, Krásné Údolí, Luhov u Toužimi, Měchov, Mostec, Nezdice u Křepkovic, Odolenovice, Otročín, Pěkovice, Políkno u Toužimi, Popovice u Poutnova, Poseč, Poutnov, Přílezy, Radyně, Sedlo u Toužimi, Služetín u Poutnova, Svinov u Toužimi, Štědrá, Teplá, Tisová u Otročína, Toužim, Útvina.

Okres Klatovy

Běšiny, Bílenice, Bližanovy, Božtěšice na Šumavě, Brod, Brtí, Březí u Čachrova, Březany, Bukovník, Buršice, Čachrov, Častonice, Částkov u Svojšic, Černíč u Hradešic, Damíč, Defurovy Lažany, Dobrotice u Chanovic, Dobřemilice, Dražovice u Sušice, Drouhavec, Holkovice, Horažďovická Lhota, Horní Staňkov, Hořákov, Hradešice, Chanovice, Chotěšov u Velhartic, Chvalšovice u Čachrova, Jetenovice, Jindřichovice u Malonic, Kolinec, Kovčín, Kozí, Krotějov, Kunkovice u Čachrova, Kvasetice, Lehom, Lovčice u Klatov, Lukavice u Strážova, Mačice, Malá Chmelná, Malonice, Maňovice u Pačejova, Maršovice u Svojšic, Milčice, Milínov, Mlázovy, Mlynářovice, Mlýnské Struhadlo, Myslív, Nehodiv, Nemilkov, Olšany u Kvášňovic, Opálka, Pačejov, Petrovice u Sušice, Plánice, Podmokly u Sušice, Podolí u Klatov, Pohoří u Lovčic, Posobice, Přestanice, Radostice u Hlavňovic, Radvanice u Chotěšova, Rajské, Rovná, Rozsedly, Sluhov, Smrkovec

u Hradešic, Soběšice u Sušice, Stojanovice, Strážov na Šumavě, Strážovice u Pačejova, Střítež u Malonic, Svojšice u Sušice, Štipoklasy u Lovčic, Tajanov u Malonic, Tržek, Třebomyslice u Horažďovic, Týřovice u Pačejova, Ujčín, Újezd u Plánice, Újezd u Chanovic, Úloh, Velhartice, Velká Chmelná, Viteň, Vlčkovice u Kolince, Vracov u Číhaně, Zahrádka u Čachrova, Zahorčice na Šumavě, Zámyšl, Zborovy, Zvíkov, Žďár u Nalžovských Hor, Žihobce.

Okres Kutná Hora

Březina nad Sázavou, Dolní Pohleď, Hostkovice u Třebětína, Chlístovice u Pertoltic, Kounice nad Sázavou, Laziště u Pertoltic, Machovice, Michalovice, Milošovice, Pavlovice u Vlastějovic, Pertoltice u Zruče nad Sázavou, Třebětín, Víckovice, Vlastějovice, Volavá Lhota, Zruč nad Sázavou

Okres Nový Jičín

Dobešov, Dolejší Kunčice, Luboměř, Spálov, Veselí u Oder, Vrchy.

Okres Opava

Březová u Vítkova, Budišov nad Budišovkou, Gručovice, Jančí, Jelenice, Leskovec u Vítkova, Lesní Albrechtice, Podlesí nad Odrou, Staré Oldřůvky, Větřkovice u Vítkova.

Okres Pelhřimov

Arneštovice, Bácovice, Bedřichov u Zhořce, Benátky u Houserovky, Bezděčín u Obrataně, Bělá u Horní Cerekve, Bitětice, Bolechov, Bor u Božejova, Bořetice, Bořetín, Božejov, Branišov pod Křemešníkem, Bratřice, Brná, Brtná, Březina u Hořepníku, Budíkov, Buřenice, Bystrá, Cetoraz, Ctiboř u Častrova, Čakovice u Pelhřimova, Čáslavsko, Častonín, Částkovice, Častrov, Čejkov, Čejov, Čelistná, Černov, Černovice u Tábora, Červená Řečice, Číhovice, Čížkov, Dehtáře, Dobešov u Černovic, Dobrá Voda u Pacova, Dobrá Voda u Pelhřimova, Dubovice, Důl , Eš, Heřmaneč u Počátek, Hněvkovice u Humpolce, Hodějovice, Hojanovice, Holušice, Horní Cerekev, Horní Rápotice, Horní Ves, Horní Vilímeč, Hořepník, Hořice u Humpolce, Houserovka, Hrobská Zahrádka, Hroznětice, Hříběcí, Humpolec, Chlovy, Chmelná u Pelhřimova, Cholunná, Chrástov u Horní Cerekve, Chválov u Pelhřimova, Chvojnov, Chýstovice, Chyšná, Jakubín, Janovice u Houserovky, Jelcovy Lhotky, Jetřichovec, Ježov nad Želivkou, Jiřice u Humpolce, Jiřičky, Kaliště, Kámen u Pacova, Kamenice nad Lipou, Kejžlice, Kletečná u Humpolce, Koberovice, Kojčice, Komorovice, Košetice, Kramolín u Křešína, Krasíkovice, Krasoňov, Krumvald, Křeč, Křelovice u Pelhřimova, Křepiny, Křešín u Pacova, Kyjov u Buřenic, Leskovice, Lesná u Velké Chýšky, Léskovec, Lešov, Lhotice, Lhota u Kamenice nad Lipou, Lhotka u Humpolce, Libkova Voda, Lidmaň, Lidmaňka, Lipice, Litohošť, Lískovice, Lísky u Holušic, Lohenice, Lukavec u Pacova, Markvarec u Nové Cerekve, Martinice u Onšova, Mašovice u Hořepníku, Metánov, Mezilesí, Mezná u Pelhřimova, Miletín u Humpolce, Milotice, Milotičky, Mirotín, Mladé Bříště, Mnich, Moraveč, Moudrov, Mysletín, Myslotín, Myslov, Nečice, Nemojov, Nízká Lhota, Nová Buková, Nová Cerekev, Nový Rychnov, Obrataň, Olešná u Pelhřimova, Ondřejov u Pelhřimova, Onšov, Onšovice u Dehtářů, Ostrovec u Houserovky, Pacov, Pavlov u Rynárce, Pejškov, Pelec, Pelhřimov, Petrovice u Humpolce, Píšť u Humpolce, Plačkov, Plevnice, Pobistrýce, Počátky, Podivice, Popelištná, Pravíkov, Poříčí u Bolechova, Pošná, Proseč-Obořiště, Proseč pod Křemešníkem, Proseč u Pošné, Prostý, Přáslavice, Putimov, Radějov u Buřenic, Radětín, Radňov u Rynárce, Rodinov, Rohovka, Roučkovice, Rovná u Hořepníku, Rozkoš u Humpolce, Rynárec, Řečice u Humpolce, Řemenov, Řeženěice, Salačova Lhota, Samšín, Sázava pod Křemešníkem, Sedlice u Želivi, Sedliště u Častonína,

Senožaty, Skoranovice, Skryšov u Pelhřimova, Služátky u Pelhřimova, Speřice, Stanovice u Nové Cerekve, Staré Bříště, Starý Pelhřimov, Stojčín, Strměchy, Střítež pod Křemešníkem, Střítež u Božejova, Střítež u Černovic, Sudkův Důl, Svatava u Černovic, Svépravice, Světlice, Syrov, Šimpach, Štědrovice, Těchobuz, Těchoraz, Těšenov, Těškovice u Onšova, Tukleky, Turovka, Týmova Ves, Ústrašín, Útěchovice pod Stražištěm, Útěchovice u Hořepníku, Útěchovičky, Vadčice, Velká Chyška, Velká Rovná, Velká Ves, Velký Rybník u Humpolce, Vesce u Počátek, Veselá u Častrova, Věžná, Vilémov u Humpolce, Vintířov, Vitice u Humpolce, Vlásenice - Drbohlavy, Vlasenice u Kamenice nad Lipou, Vlásenice u Pelhřimova, Vlčetín, Vlkosovice, Vojslavice nad Želivkou, Vokov u Rynárce, Vranice u Humpolce, Vratišov u Mezné, Vřesník, Vyklantice, Vyskytná, Vysoká Lhota, Zahrádka u Pošné, Zachotín, Zajíčkov, Záhoří u Humpolce, Zhoř u Pacova, Zhořec u Pacova, Zlátenka, Zmišovice, Želiv, Žirov, Žirovnice.

Okres Písek

Blehov, Branišovice u Ratiboře, Březí u Kovářova, Březí u Milevska, Hrazany, Hrazánky, Chyšky, Klisín, Klisinec, Kovářov, Osletín, Podchýšská Lhota, Přeštěnice, Radvánov, Ratiboř, Rohozov, Střítež u Milevska, Týnice, Vlksice, Zhoř u Milevska

Okres Plzeň - jih

Bezděkov u Kasejovic, Budislavice, Čečovice, Čmelíny, Hradiště u Kasejovic, Chloumek u Kasejovic, Kasejovice, Kladrubce, Klikařov, Kotouň, Liškov, Měrčín, Mladý Smolivec, Mohelnice u Nepomuka, Nekvasovy, Neurazy, Nezdřev, Nová Ves u Horažďovic, Nová Ves u Nepomuka, Oselce, Partoltice, Podhůří u Nepomuka, Přebudov, Radochovy, Řesanice, Soběsuky u Nepomuka, Starý Smolivec, Újezd u Kasejovic, Víska, Vojovice, Záhorčičky, Životice u Kasejovic.

Okres Plzeň - sever

Březín, Čestětín, Dolní Jamné, Hrad Nečtiny, Chudeč, Kamenná Hora, Kejšovice, Krašov, Krsy, Mezí, Polínka, Potok, Račín u Nečtin, Trhomné, Zhořec u Manětína.

Okres Prachatice

Běleč u Těšovic, Bohumilice v Čechách, Bošice, Budilov, Čkyně, Dolany u Čkyně, Horosedly u Čkyně, Hradčany u Čkyně, Jelemek, Kralovice, Lažišťka, Lčovice, Nebahovy, Onšovice u Čkyně, Prachatice, Předenice u Čkyně, Spůle u Čkyně, Staré Prachatice, Těšovice u Prachatic, Zálezly u Čkyně, Zdenice, Žernovice.

Okres Přerov

Boškov, Jindřichov u Hranic, Kovářov u Potštátu, Kyžlířov, Lipná, Padesát Lánů, Partutovice.

Okres Příbram

Bor u Sedlčan, Hudčice, Jesenice u Sedlčan, Kosova Hora, Koupě, Krašovice, Krásná Hora nad Vltavou, Mokřice, Nedrahovice, Nedrahovické Podhájí, Podmoky, Vletice, Volenice u Březnice, Vysoká u Kosovy Hory I., Vysoká u Kosovy Hory II., Zhoř nad Vltavou.

Rychnov nad Kněžnou

Bačetín, Bohdašín v Orlických Horách, Bystré v Orlických Horách, Dobré, Dobřany v Orlických Horách, Janov v Orlických Horách, Kamenice u Dobrého, Kounov u Dobrušky,

Nedvězí u Dobrušky, Ohnišov, Rovné u Dobrého, Sněžné, Spáleniště, Šediviny, Sudín, Tis, Zákraví.

Okres Strakonice

Bělčice, Březí u Blatné, Černětice, Čestice, Dobrš, Drážov, Dřešín, Dřešínek, Hornosín, Chvalšovice, Jetišov, Katovice, Kváskovice u Drážova, Lhota pod Kůstrým, Libětice, Malenice, Marčovice, Metly, Nahořany u Čkyně, Nihošovice, Nuzín, Počátky u Volyně, Podruhlí, Předmíř, Předslavice, Račí u Nišovic, Radešov u Čestic, Řiště, Starov, Strašice v Pošumaví, Střídka, Škůdra, Švejcarova Lhota, Tisov, Úlehle, Vacovice, Víska u Strakonic, Zámlyní, Záhrobí, Zálesí u Drážova, Zechovice, Zvotoky.

Okres Svitavy

Banín, Borová u Poličky, Lavičné, Lezník, Oldřiš u Poličky, Polička, Pomezí, Pustá Kamenice, Radiměř, Rohozná u Poličky, Střítež u Poličky.

Okres Šumperk

Drozdov, Habartice u Jindřichova, Hanušovice, Horní Studénky, Hynčice nad Moravou, Hynčina, Chrastice, Jedlí, Křivá Voda, Podlesí-město, Pusté Žibřidovice, Staré Město pod Kralickým Sněžníkem, Stříbrnice, Šléglov, Vlaské, Vysoký Potok, Zborov na Moravě, Zlatý Potok.

Okres Tábor

Babčice, Bendovo Záhoří, Blanička, Bradáčov, Domamyšl, Hartvíkov, Horní Světlá u Bradáčova, Chrbonín, Janov u Mladé Vožice, Kozmice u Chýnova, Krchova Lomná, Lejčkov, Malešín u Vodice, Malý Ježov, Nahořany u Mladé Vožice, Nové Dvory u Pořína, Oblajovice, Pojbuky, Pořín, Prasetín, Radostovice u Smilových Hor, Radvanov u Mladé Vožice, Rodná, Smilovy Hory, Stojslavice, Velký Ježov, Vodice u Tábora, Zadní Lomná, Zadní Střítež.

Okres Třebíč

Bransouze, Brtnický Číchov, Čechtín, Horní Heřmanice, Horní Smrčné, Horní Vilémovice, Hroznatín, Chlum nad Jihlavou, Kouty u Třebíče, Nový Telečkov, Radonín, Radošov, Rohy, Třebíčský Číchov, Věstoňovice, Zašovice.

Okres Ústí nad Orlicí

Bystřec, České Petrovice, Dolní Heřmanice v Čechách, Horní Heřmanice v Čechách, Jamné nad Orlicí, Klášterec nad Orlicí, Koburk, Kunvald, Mistrovice nad Orlicí, Rýdrovice, Výprachtice.

Okres Žďár nad Sázavou

Albrechtice u Rozsoch, Blažejovice u Rozsoch, Blažkov, Bobrůvka, Bohdalec, Bohdalov, Bolešín, Borovnice u Jimramova, Branišov nad Pernštejnem, Bratrušín, Bystřice nad Pernštejnem, Černá, Divišov, Dlouhé na Moravě, Dolní Bory, Domanín u Bystřice nad Pernštejnem, Domanínek, Hlinné, Hluboké u Dalečína, Hodíškov, Horní Bory, Horní Rožínka, Chroustov u Bohdalova, Jámy, Jimramov, Jimramovské Pavlovice, Jiříkovice u Nového Města na Moravě, Kněževes nad Oslavou, Koníkov, Krásné nad Svratkou, Krásněves, Křídla, Kundratice u Rozsoch, Malá Losenice, Malé Tresné, Maršovice u Nového Města na Moravě, Míchov, Nová Ves, Nové Dvory u Velké Losenice, Nové Město

na Moravě, Nyklovice, Obyčtov, Odranec, Olešínky, Olešná na Moravě, Ostrov nad Oslavou, Pavlov, Petrovice u Nového Města na Moravě, Pikárec, Podlesí u Sněžného, Podolí nad Bobrůvkou, Pohledec, Pokojov, Polom u Sulkovce, Pořežín, Račice u Dlouhého, Radenice, Radešín nad Bobrůvkou, Radešínská Svratka, Radňovice, Radostín nad Oslavou, Radostín u Vojnova Městce, Rodkov, Rousměrov, Rovečné, Rovné, Rozsochy, Roženecké Paseky, Rudolec, Řečice nad Bobrůvkou, Sazomín, Sedliště u Jimramova, Sklené nad Oslavou, Slavkovice, Starý Telečkov, Strachujov, Suky, Sulkovec, Trhonice, Ubušín, Unčín, Vatín, Věcov, Velká Losenice, Velké Tresné, Vepřová, Veselíčko u Žďáru nad Sázavou, Věstín, Věstínek, Vojetín u Rozsoch, Vojnův Městec, Vojtěchov u Lísku, Zahradiště, Znětínek, Zubří u Nového Města na Moravě, Zvole nad Pernštejnem.

220

ZÁKON

ze dne 25. června 2003

o státním dluhopisovém programu na úhradu výdajů spojených s výstavbou dálnice D47

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Státní dluhopisový program

(1) Účelem státního dluhopisového programu je úhrada výdajů spojených s výstavbou dálnice D47.

(2) Maximální rozsah tohoto státního dluhopisového programu je 47 600 000 000 Kč.

(3) Veškeré závazky vyplývající z tohoto státního dluhopisového programu budou splaceny nejpozději uplynutím 25 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) O prostředky získané emisí státních dluhopisů podle tohoto zákona lze překročit celkové výdaje státního rozpočtu schválené zákonem o státním rozpočtu v rozpočtovém roce, ve kterém budou takto získané finanční prostředky použity. O toto překročení se v příslušném rozpočtovém roce mění saldo státního rozpočtu a financující položky.

§ 2

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

221

ZÁKON

ze dne 26. června 2003

o dočasné ochraně cizinců

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1
Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje

a) podmínky vstupu a pobytu cizince[1]) na území České republiky (dále jen „území“) za účelem poskytnutí dočasné ochrany a jeho vycestování z území,

b) řízení o udělení a odnětí oprávnění k pobytu za účelem poskytnutí dočasné ochrany na území (dále jen „oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany“),

c) právní status cizince, který žádá o udělení oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany (dále jen „žadatel o poskytnutí dočasné ochrany“), a cizince, kterému bylo uděleno oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany (dále jen „cizinec požívající dočasné ochrany“),

d) působnost Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) a Policie České republiky (dále jen „policie“) v této oblasti státní správy.

(2) Česká republika poskytne dočasnou ochranu cizincům z důvodu

a) ozbrojeného konfliktu, občanské války nebo stálého násilí,

b) živelní pohromy, nebo

c) soustavného nebo hromadného porušování základních lidských práv a svobod, anebo soustavného nebo hromadného pronásledování z národnostních nebo náboženských důvodů.

(3) Česká republika poskytne dočasnou ochranu

a) cizincům, kteří hromadně opustili stát, jehož jsou občany, nebo který jim přiznal azyl,

b) cizincům, kteří hromadně opustili stát svého posledního trvalého bydliště, jsou-li osobami bez státního občanství,

c) cizincům, kteří se do státu podle písmene a) nebo b) nemohou vrátit,

a to v případě, že nastane důvod pro poskytnutí dočasné ochrany podle tohoto zákona.

(4) Podle tohoto zákona se postupuje v případě, že dočasná ochrana cizinců byla vyhlášena nařízením vlády nebo rozhodnutím Rady Evropské unie.[2])

Vstup na území za účelem poskytnutí dočasné ochrany

§ 2

(1) Cizinci, který v rámci hraniční kontroly[3]) projeví úmysl žádat Českou republiku o dočasnou ochranu, policie

a) povolí vstup na území z důvodu podání žádosti o udělení oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany (dále jen „žádost o poskytnutí dočasné ochrany“) a vyznačí tuto skutečnost do cestovního dokladu,[4])

b) sdělí jeho práva a povinnosti v souvislosti s poskytováním dočasné ochrany v jeho mateřském jazyce nebo v jazyce, ve kterém je schopen se dorozumět,

c) vydá hraniční průvodku podle zvláštního právního předpisu,[5]) nemůže-li cizinec předložit cestovní doklad, a vyznačí do ní povolení ke vstupu,

d) sejme otisky prstů,

e) stanoví místo pobytu na území (humanitární středisko, § 40) a druh přepravy do místa pobytu na území; policie dopraví cizince do stanoveného místa pobytu na území, jestliže to vyžaduje zdravotní stav cizince nebo je důvodná obava, že bude ohrožen veřejný pořádek, anebo nepředloží-li ci-

---

[1]) § 1 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 217/2002 Sb.

[2]) Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími.

[3]) § 3 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb.

[4]) § 108 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění zákona č. 140/2001 Sb. a zákona č. 217/2002 Sb.

[5]) Zákon č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

zinec cestovní doklad. Náklady spojené s přepravou cizince do stanoveného místa pobytu na území nese stát a hradí je ministerstvo.

(2) Projevením úmyslu žádat Českou republiku o dočasnou ochranu se rozumí projev vůle cizince, z něhož je zřejmé, že cizinec hledá v České republice dočasnou ochranu. Projevit úmysl žádat v České republice o dočasnou ochranu lze písemně nebo ústně do protokolu.

(3) Cizinec je oprávněn pobývat na území nejméně po dobu stanovenou pro podání žádosti o poskytnutí dočasné ochrany (§ 46). V případě, že cizinec žádost o poskytnutí dočasné ochrany nepodá ve stanovené lhůtě, je povinen opustit území.

(4) Policie informuje neprodleně ministerstvo o počtu osob, jimž byl povolen vstup na území.

§ 3

(1) Cizinec, který projevil úmysl žádat Českou republiku o dočasnou ochranu podle tohoto zákona, je povinen prokázat svoji totožnost předložením

a) cestovního dokladu,[4]) nebo
b) jiného úředně vydaného dokladu státu, jehož je občanem, nebo státu, ve kterém měl naposledy trvalé bydliště.

(2) Doklady uvedené v odstavci 1 mohou být nahrazeny čestným prohlášením, ve kterém cizinec uvede údaje prokazující jeho totožnost.

(3) Prokázáním totožnosti se rozumí uvedení těchto údajů: jména, příjmení, dne, měsíce a roku narození, státního občanství, nejde-li o osobu bez státního občanství, a posledního trvalého bydliště mimo území.

Řízení o oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany

§ 4

K řízení o udělení nebo odnětí oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany je příslušné ministerstvo.

§ 5

Účastníkem řízení podle tohoto zákona je

a) žadatel o poskytnutí dočasné ochrany,
b) cizinec požívající dočasné ochrany, s nímž bylo zahájeno řízení o odnětí oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany.

Podání žádosti o poskytnutí dočasné ochrany

§ 6

(1) Cizinec, jemuž byl povolen vstup na území, může podat žádost o poskytnutí dočasné ochrany nejpozději do 24 hodin od povolení vstupu; brání-li podání této žádosti důvody hodné zvláštního zřetele na vůli cizince nezávislé, může tak učinit bez zbytečného odkladu po zániku těchto důvodů.

(2) Žádost o poskytnutí dočasné ochrany může podat cizinec, který pobývá na území

a) na základě víza nebo povolení k dlouhodobému pobytu podle zvláštního právního předpisu, nebo cizinec, na něhož se nevztahuje vízová povinnost,
b) bez platného oprávnění k pobytu, za předpokladu, že dobrovolně a bezodkladně projevil úmysl žádat Českou republiku o poskytnutí dočasné ochrany u nejbližšího orgánu služby cizinecké a pohraniční policie.

(3) Policie cizince uvedeného v odstavci 2 písm. b) dopraví vždy do humanitárního střediska, náklady spojené s jeho přepravou hradí ministerstvo.

§ 7

Na cizince, který podá žádost o poskytnutí dočasné ochrany, se vztahuje povinnost stanovená v § 3.

§ 8

Žádost o poskytnutí dočasné ochrany adresovaná ministerstvu se podává v humanitárním středisku na tiskopise uvedeném v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

Důvody pro neudělení, odnětí a zánik oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany

§ 9

(1) Oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany nelze udělit, jestliže existuje důvodné podezření, že žadatel o poskytnutí dočasné ochrany

a) se dopustil zločinu proti míru, válečného zločinu nebo zločinu proti lidskosti ve smyslu mezinárodních dokumentů obsahujících ustanovení o těchto trestných činech,
b) je vinen činy, které jsou v rozporu se zásadami a cíli Organizace spojených národů, nebo
c) představuje ohrožení bezpečnosti státu.

(2) Oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany může být odepřeno, jestliže žadatel o poskytnutí dočasné ochrany

a) byl pravomocně odsouzen za spáchání zvlášť závažného trestného činu a za předpokladu, že tato skutečnost nadále představuje nebezpečí pro společnost, nebo
b) uvedl nepravdivé údaje nebo zamlčel skutečnosti podstatné pro spolehlivé zjištění skutečného stavu věci.

(3) Oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany může být dále odepřeno, jestliže existuje důvodné podezření, že se žadatel o poskytnutí dočasné ochrany dopustil na území jiného státu před podáním

žádosti o poskytnutí dočasné ochrany závažného trestného činu.

(4) Oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany nelze udělit, pokud Česká republika dosáhla počtu vydaných oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany stanoveného nařízením vlády nebo rozhodnutím Rady Evropské unie. Toto ustanovení se nevztahuje na sloučení rodiny podle tohoto zákona.

§ 10

(1) Oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany se odejme, jestliže

a) cizinci požívajícímu dočasné ochrany poskytne dočasnou ochranu jiný stát nebo mu bylo na území jiného státu uděleno povolení k trvalému anebo obdobnému pobytu,

b) cizinci požívajícímu dočasné ochrany bylo na území uděleno povolení k trvalému pobytu podle zvláštního právního předpisu,[5]) nebo

c) byl zjištěn důvod, pro který nelze udělit oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany podle § 9 odst. 1.

(2) Oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany lze odejmout, pokud byl zjištěn důvod, pro který může být odepřeno oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany podle § 9 odst. 2 a 3.

(3) Zanikne-li důvod, pro který bylo uděleno oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany z důvodu sloučení rodiny, a nebude-li shledán jiný důvod hodný zřetele pro jeho ponechání, toto oprávnění se odejme.

§ 11

Oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany zaniká

a) smrtí osoby či jejím prohlášením za mrtvou,

b) uplynutím lhůty, která byla pro poskytování dočasné ochrany stanovena,

c) udělením azylu na území[6]) či přiznáním postavení uprchlíka podle mezinárodní smlouvy,[7])

d) dnem, kdy ministerstvo obdrželo písemné prohlášení s úředně ověřeným podpisem cizince požívajícího dočasné ochrany o vzdání se oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany,

e) rozhodnutím vlády o zrušení dočasné ochrany (§ 59), nebo

f) rozhodnutím Rady Evropské unie o ukončení dočasné ochrany.[2])

Společná ustanovení o řízení

§ 12

Zastavení řízení

Ministerstvo zastaví řízení, jestliže

a) účastník řízení v jeho průběhu zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého,

b) účastník neodstranil ve lhůtě stanovené ministerstvem vadu žádosti o poskytnutí dočasné ochrany a v řízení nelze z tohoto důvodu pokračovat,

c) uplynula lhůta, která byla pro poskytování dočasné ochrany stanovena nařízením vlády,

d) uplynula lhůta, která byla pro poskytování dočasné ochrany stanovena rozhodnutím Rady Evropské unie,[2])

e) vláda České republiky rozhodla nařízením o zrušení dočasné ochrany,

f) poskytování dočasné ochrany bylo ukončeno rozhodnutím Rady Evropské unie,[2])

g) účastník řízení se bez vážného důvodu opakovaně nedostavuje k ústnímu jednání nebo neposkytuje informace nezbytné pro spolehlivé zjištění skutečného stavu věci a na základě dosud zjištěných skutečností nelze rozhodnout.

§ 13

Přerušení řízení

Ministerstvo řízení usnesením též přeruší na dobu nezbytně nutnou, jestliže účastník řízení se nemůže řízení zúčastnit ze zdravotních nebo jiných důvodů hodných zvláštního zřetele majících trvalejší povahu.

§ 14

Účastník řízení má právo jednat v řízení podle tohoto zákona v mateřském jazyce nebo v jazyce, ve kterém je schopen se dorozumět. Za tím účelem ministerstvo poskytne účastníkovi bezplatně tlumočníka na celou dobu řízení.

§ 15

Doručování písemností

(1) Písemnosti se doručují do vlastních rukou účastníka řízení.

(2) Písemnost, kterou se nepodařilo doručit do

---

[6]) Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

[7]) Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 208/1993 Sb., o sjednání Úmluvy o právním postavení uprchlíků a protokolu týkajícího se právního ostavení uprchlíků.

vlastních rukou účastníka řízení, se uloží v humanitárním středisku, kde je účastník hlášen k pobytu, nebo je-li hlášen k pobytu mimo humanitární středisko, uloží se písemnost v humanitárním středisku, které je nejbližší místu jeho hlášeného pobytu. Oznámení o uložení nedoručené písemnosti se vyvěsí na úřední desce v humanitárním středisku bez zbytečného odkladu. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

(3) V řízení o udělení nebo odnětí oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany nelze doručovat veřejnou vyhláškou.[8])

§ 16

Proti rozhodnutí ministerstva ve věci dočasné ochrany nelze podat odvolání ani rozklad, nelze jej přezkoumat mimo odvolací řízení a nelze provést obnovu řízení.[9])

§ 17

Přezkum rozhodnutí ve věci dočasné ochrany

(1) Žalobu proti rozhodnutí ministerstva lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí.[10])

(2) K řízení je místně příslušný soud, v jehož obvodu má žalobce hlášené místo pobytu.

§ 18

Náklady řízení

Ministerstvo nese náklady řízení ve věci dočasné ochrany do dne nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva.

§ 19

Odměna a úhrada nákladů tlumočníka

Odměna za výkon tlumočnické činnosti a úhrada nákladů spojených s výkonem této činnosti se stanoví dohodou mezi ministerstvem a tlumočníkem. Výše odměny a úhrada nákladů nesmí překročit výši stanovenou podle zvláštních právních předpisů.[11])

Úřad Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky

§ 20

Ministerstvo informuje na požádání Úřad Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky (dále jen „Úřad Vysokého komisaře") o počtu zahájených řízení podle tohoto zákona.

§ 21

(1) Ministerstvo umožní pověřenému zástupci Úřadu Vysokého komisaře na jeho žádost bez průtahů a za předpokladu, že s tím účastník řízení souhlasí,

a) kdykoliv navázat s účastníkem řízení kontakt,

b) být přítomen při pohovoru a ústním jednání.

(2) Údaje, se kterými se Úřad Vysokého komisaře seznámil při pohovoru a ústním jednání, smí užívat pouze pro potřeby plnění svých úkolů.

Právní status žadatele o poskytnutí dočasné ochrany

§ 22

Žadatel o poskytnutí dočasné ochrany je oprávněn pobývat na území po dobu řízení o udělení oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany.

§ 23

(1) Osoba, která projevila úmysl požádat o poskytnutí dočasné ochrany, je povinna strpět osobní prohlídku a prohlídku svých věcí

a) před podáním žádosti o poskytnutí dočasné ochrany,

b) je-li důvodné podezření, že skrývá něco, co je podmínkou pro spolehlivé zjištění skutečného stavu věci, například cestovní či jiný doklad, nebo ukrývá věc ohrožující život či zdraví osob nebo ovlivňující jejich psychiku.

(2) Prohlídku provede policie. O provedení prohlídky sepíše policie záznam.

(3) Osobní prohlídku vykonává osoba stejného pohlaví.

§ 24

(1) Žadatel o poskytnutí dočasné ochrany je povinen pobývat v humanitárním středisku do

a) provedení identifikačních úkonů podle § 26,

b) provedení lékařského vyšetření zaměřeného na zjištění, zda netrpí nemocí ohrožující jeho život či zdraví nebo život či zdraví jiných osob,

c) ukončení karantény nebo jiného opatření v souvis-

---

[8]) § 26 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

[9]) Část čtvrtá zákona č. 71/1967 Sb.

[10]) Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

[11]) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.
Vyhláška č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

losti s ochranou veřejného zdraví, lze-li je uskutečnit v humanitárním středisku.

(2) Ministerstvo provede úkony podle odstavce 1 písm. a) a b) bez zbytečného odkladu.

§ 25

Žadatel o poskytnutí dočasné ochrany je povinen při podání žádosti o poskytnutí dočasné ochrany odevzdat ministerstvu svůj cestovní doklad; to neplatí, pokud pobývá na území na základě víza nebo povolení k dlouhodobému pobytu uděleného podle zvláštního právního předpisu[5]) nebo se na něj vízová povinnost nevztahuje anebo je účastníkem řízení o udělení azylu.[6]) Cestovní doklad se odevzdává na dobu řízení podle tohoto zákona.

§ 26

(1) Žadatel o poskytnutí dočasné ochrany je povinen strpět sejmutí otisků prstů a pořízení obrazového záznamu při podání žádosti o poskytnutí dočasné ochrany.

(2) Sejmutí otisků prstů provádí policie.

(3) Pořízení obrazového záznamu provádí ministerstvo.

§ 27

Žadatel o poskytnutí dočasné ochrany je povinen v průběhu řízení poskytovat ministerstvu nezbytnou součinnost a uvádět pravdivé a úplné informace nezbytné pro spolehlivé zjištění skutečného stavu věci.

§ 28

Zdravotní péče

(1) Žadateli o poskytnutí dočasné ochrany a jeho dítěti se po dobu řízení podle tohoto zákona, po dobu, která je stanovena k podání žaloby proti rozhodnutí ministerstva (§ 17 odst. 1), a po dobu řízení o této žalobě za předpokladu, že žalobě je přiznán odkladný účinek, poskytuje na území bezplatná zdravotní péče v rozsahu péče hrazené ze zdravotního pojištění stanoveném zvláštním právním předpisem[12]) a dále zdravotní péče v souvislosti s nařízenou karanténou anebo jiným opatřením v souvislosti s ochranou veřejného zdraví.

(2) Náklady spojené s poskytováním zdravotní péče podle odstavce 1 nese stát a zdravotnickému zařízení je hradí ministerstvo.

(3) Dítěti, které se narodilo cizinci požívajícímu dočasné ochrany a pobývá na území, se poskytuje na území bezplatná zdravotní péče podle odstavce 1 do doby, než bude rozhodnuto o udělení dočasné ochrany.

Právní status cizince požívajícího dočasné ochrany

§ 29

Cizinec požívající dočasné ochrany, který žádá o ubytování v humanitárním středisku, je povinen strpět osobní prohlídku, je-li důvodné podezření, že ukrývá věc ohrožující život či zdraví osob nebo ovlivňující jejich psychiku. Osobní prohlídka se provádí za podmínek stanovených v § 23 odst. 2 a 3.

§ 30

Cizinec požívající dočasné ochrany, který je hlášen k pobytu mimo humanitární středisko, si hradí náklady spojené s pobytem na území z vlastních prostředků.

§ 31

(1) Na žádost cizince požívajícího dočasné ochrany ministerstvo posoudí, zda jeho osobní a majetkové poměry, popřípadě osobní a majetkové poměry jeho rodinných příslušníků jsou takové, že mu lze poskytnout finanční příspěvek až do výše životního minima.[13]) Žádost o finanční příspěvek se podává ministerstvu v humanitárním středisku.

(2) Žadatel o finanční příspěvek v žádosti uvede své osobní a majetkové poměry na území, popřípadě tyto poměry svých rodinných příslušníků a doloží je všemi dostupnými doklady nebo formou čestného prohlášení.

(3) Proti rozhodnutí ministerstva o žádosti o finanční příspěvek nelze podat žalobu.

§ 32

(1) Cizinec požívající dočasné ochrany se pro účely zaměstnání a samostatné výdělečné činnosti považuje za cizince s povoleným trvalým pobytem.

(2) Cizinec požívající dočasné ochrany se pro účely poskytování zdravotní péče považuje za cizince s povoleným trvalým pobytem.

§ 33

Pro účely studia v základních, středních, vyšších odborných a vysokých školách má cizinec požívající

---

[12]) Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[13]) § 3 odst. 2 a 3 a § 4 zákona č. 463/1991 Sb., o životním minimu, ve znění zákona č. 118/1995 Sb.
§ 1 a 2 nařízení vlády č. 333/2001 Sb., kterým se zvyšují částky životního minima.

dočasné ochrany stejné postavení jako občan České republiky.

Průkazy a cizinecký pas

§ 34

Průkaz žadatele o poskytnutí dočasné ochrany

(1) Policie vydá žadateli o poskytnutí dočasné ochrany průkaz žadatele o poskytnutí dočasné ochrany (dále jen „průkaz žadatele"). Vzor průkazu žadatele je uveden v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Průkaz žadatele se vydá s dobou platnosti na 90 dnů. V případě, že řízení o žádosti o poskytnutí dočasné ochrany nebylo v době platnosti průkazu žadatele pravomocně ukončeno, prodlužuje se doba platnosti průkazu žadatele o 30 dní. Žadatel o poskytnutí dočasné ochrany je povinen neprodleně se dostavit k prodloužení platnosti průkazu žadatele.

(3) Průkaz žadatele je veřejná listina, kterou cizinec prokazuje své jméno a příjmení, datum a místo narození, stav, státní občanství, místo hlášeného pobytu na území a dobu oprávněného pobytu.

(4) Do průkazu žadatele policie na žádost cizince zapíše údaje o jeho dětech mladších 18 let v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, místo hlášeného pobytu na území a dobu oprávněného pobytu.

(5) Průkaz žadatele vydá a dobu platnosti prodlužuje oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie příslušné podle místa hlášeného pobytu cizince.

(6) Průkaz žadatele pozbývá platnosti dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí ve věci dočasné ochrany.

§ 35

Průkaz cizince požívajícího dočasné ochrany

(1) Cizinci požívajícímu dočasné ochrany vydá policie průkaz cizince požívajícího dočasné ochrany (dále jen „průkaz cizince") s platností na dobu uděleného oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany stanovenou podle tohoto zákona. Platnost průkazu cizince se prodlouží, jestliže je rozhodnuto o prodloužení doby poskytování dočasné ochrany. Cizinec požívající dočasné ochrany je povinen neprodleně se dostavit k prodloužení platnosti průkazu žadatele.

(2) Průkaz cizince je veřejná listina, kterou cizinec požívající dočasné ochrany prokazuje své jméno a příjmení, datum a místo narození, rodinný stav, státní občanství a místo hlášeného pobytu na území.

(3) Pokud dítěti mladšímu 18 let nebyl vydán průkaz cizince, zapíše policie na žádost cizince požívajícího dočasné ochrany do průkazu cizince tyto údaje o jeho dětech mladších 18 let: jméno, příjmení, datum narození a místo hlášeného pobytu na území.

(4) Průkaz cizince vydá a dobu platnosti prodlužuje a další zápisy do tohoto průkazu provádí oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie příslušné podle místa hlášeného pobytu cizince požívajícího dočasné ochrany.

(5) Vzor průkazu cizince je uveden v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

(6) Průkaz cizince pozbývá platnosti dnem, kdy bylo odňato nebo zaniklo oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany.

§ 36

Průkaz žadatele a průkaz cizince pozbývá platnosti, jestliže orgán příslušný k jeho vydání rozhodne, že

a) jeho držitel podstatně změnil svou podobu a fotografie neodpovídá skutečné podobě držitele,

b) je poškozen tak, že zápisy v něm uvedené jsou nečitelné nebo je porušena jeho celistvost,

c) obsahuje nesprávné údaje nebo neoprávněně provedené změny.

§ 37

Cizinec požívající dočasné ochrany, který není držitelem cestovního dokladu, je oprávněn požádat policii o vydání cizineckého pasu podle zvláštního právního předpisu.[5])

Hlášení místa pobytu

§ 38

(1) Místem hlášeného pobytu žadatele o poskytnutí dočasné ochrany je humanitární středisko, v němž je ubytován. Žadatel o poskytnutí dočasné ochrany je povinen se přihlásit k pobytu u oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie příslušného podle místa nového pobytu do 3 pracovních dnů ode dne změny místa hlášeného pobytu; to neplatí, je-li cizinec hlášen k pobytu podle zvláštního právního předpisu.

(2) Místem hlášeného pobytu cizince požívajícího dočasné ochrany je humanitární středisko, v němž je ubytován. Cizinec požívající dočasné ochrany pobývající mimo humanitární středisko je povinen se přihlásit k pobytu u oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie příslušného podle místa nového pobytu do 3 pracovních dnů ode dne změny místa hlášeného pobytu; to neplatí, je-li cizinec hlášen k pobytu podle zvláštního právního předpisu.

§ 39

(1) Při ohlášení místa pobytu je žadatel o poskytnutí dočasné ochrany nebo cizinec požívající dočasné ochrany povinen

a) sdělit vyplněním přihlašovacího tiskopisu pří-

jmení, jméno, den, měsíc, rok a místo narození, státní občanství, trvalé bydliště v zahraničí, číslo průkazu žadatele o poskytnutí dočasné ochrany nebo cizince požívajícího dočasné ochrany a předpokládanou dobu pobytu; cizinec vlastnoručně přihlašovací tiskopis podepíše,

b) předložit potvrzení obsahující souhlas vlastníka objektu nebo jeho vymezené části, s ohlášením místa pobytu. Souhlas musí být označen číslem popisným nebo evidenčním, popřípadě orientačním číslem objektu a ten musí být určen k bydlení nebo ubytování; je-li vlastníkem právnická osoba, v potvrzení uvede svůj název, sídlo a identifikační číslo, potvrzení dále opatří svým razítkem, jménem a příjmením a podpisem oprávněné osoby (statutárního orgánu). Potvrzení musí být opatřeno úředně ověřeným podpisem vlastníka; podmínka úředního ověření podpisu neplatí, pokud vlastník podepíše potvrzení před pracovníkem oblastního ředitelství cizinecké a pohraniční policie a současně předloží doklad totožnosti,

c) předložit průkaz žadatele nebo průkaz cizince.

(2) Policie oznámí neprodleně ministerstvu změnu místa pobytu cizince požívajícího dočasné ochrany.

Humanitární středisko

§ 40

(1) Humanitární středisko je organizační součástí organizační složky státu zřízené ministerstvem.

(2) Humanitární středisko slouží k ubytování žadatelů o poskytnutí dočasné ochrany po dobu řízení podle tohoto zákona, po dobu, která je stanovena k podání žaloby proti rozhodnutí ministerstva (§ 17 odst. 1), a po dobu řízení o této žalobě za předpokladu, že žalobě je přiznán odkladný účinek, a cizinců požívajících dočasné ochrany, kteří si nejsou schopni zajistit jiné ubytování. Pro tyto účely může ministerstvo využít azylová zařízení zřízená podle zvláštního právního předpisu.[6])

§ 41

Humanitární střediska provozuje ministerstvo nebo právnická osoba v rozsahu smlouvy uzavřené s ministerstvem a za úplatu.

§ 42

(1) Cizinec ubytovaný v humanitárním středisku má právo na

a) bezplatné poskytování ubytování, stravy a jiných služeb poskytovaných humanitárním zařízením a

b) kapesné

za podmínky, že strpěl úkony nezbytné ke zjištění jeho finančních a majetkových poměrů a tyto poměry jsou takové, že od něho nelze spravedlivě žádat ani částečnou úhradu služeb podle písmene a).

(2) Cizinci požívajícímu dočasné ochrany, který nestrpěl osobní prohlídku při vstupu do humanitárního střediska podle § 29, může humanitární středisko z bezpečnostních důvodů odmítnout ubytování.

§ 43

S ohledem na možnosti humanitárního střediska lze ubytovanému cizinci namísto stravovacích služeb poskytnout finanční příspěvek ve výši odpovídající částce životního minima potřebné k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb podle zvláštního právního předpisu.[14])

§ 44

Cizinec ubytovaný v humanitárním středisku má právo

a) na bezplatné zajištění základního hygienického standardu,

b) s ohledem na možnosti humanitárního střediska na bezplatné zajištění stravy odpovídající zásadám správné výživy a zdravotnímu stavu cizince třikrát denně, v případě dětí do 15 let pětkrát denně,

c) na lůžko a skříňku na uložení osobních věcí,

d) přijímat návštěvy,

e) přijímat balíčky a peníze,

f) přijímat a na svůj náklad odesílat písemná sdělení.

§ 45

Příspěvek obci

Ministerstvo poskytuje obci příspěvek

a) na úhradu nákladů obce vynaložených v souvislosti se zřízením a provozem humanitárního střediska na jejím území,

b) na úhradu neinvestičních nákladů základních škol, které navštěvují žadatelé o poskytnutí dočasné ochrany a cizinci požívající dočasné ochrany.

Povinnost vycestovat a dobrovolný návrat

§ 46

Nepodá-li cizinec žádost o poskytnutí dočasné ochrany ve lhůtě (§ 6 odst. 1), je povinen do 24 hodin

[14]) § 3 odst. 2 zákona č. 463/1991 Sb.
§ 1 a 2 nařízení vlády č. 333/2001 Sb.

z území vycestovat. Oprávnění k pobytu uplynutím této lhůty zaniká.

§ 47

Při vycestování cizince se postupuje podle zvláštního právního předpisu.[5])

§ 48

Dobrovolný návrat

Je-li to ve veřejném zájmu, může nést náklady spojené s dobrovolným návratem do země původu nebo do jiného státu stát; v takovém případě tyto náklady hradí ministerstvo za

a) žadatele o poskytnutí dočasné ochrany na základě jeho písemné žádosti podané v průběhu řízení o udělení oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany, nebo

b) cizince na základě jeho písemné žádosti podané do 24 hodin po nabytí právní moci rozhodnutí o neudělení oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany, rozhodnutí o odnětí oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany nebo rozhodnutí o zastavení řízení o udělení oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany, anebo

c) cizince na základě žádosti podané do 24 hodin ode dne zániku oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany podle § 11 písm. b), c), d) a e).

Evidence

§ 49

(1) Ministerstvo vede evidenci žadatelů o poskytnutí dočasné ochrany a cizinců požívajících dočasné ochrany.

(2) Ministerstvo může údaje vedené v evidencích podle odstavce 1 využívat pouze k plnění úkolů podle tohoto zákona. Údaje z evidencí lze poskytnout, pokud je o ně žádáno v souladu se zvláštním právním předpisem.[15])

(3) Údaje vedené v evidencích podle odstavce 1 jsou vedeny v rozsahu uvedeném v žádosti o poskytnutí dočasné ochrany.

(4) Údaje uchovávané v evidencích podle odstavce 1 ministerstvo po uplynutí 5 let ode dne posledního doplňování zařadí do skartačního řízení s návrhem na jejich skartaci.[16])

§ 50

(1) Policie vede evidenci cizinců, kterým bylo uděleno povolení ke vstupu podle § 2 odst. 1 písm. a).

(2) Policie eviduje otisky prstů žadatelů o poskytnutí dočasné ochrany a cizinců požívajících dočasné ochrany; po uplynutí 5 let ode dne posledního doplňování záznamy zařadí do skartačního řízení s návrhem na jejich skartaci.[16])

(3) Policie a zpravodajské služby České republiky mohou při plnění úkolů podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů[17]) využívat údaje uchovávané v evidencích podle § 49 odst. 1 včetně údajů osobních.

Sloučení rodiny

§ 51

(1) Rodinnému příslušníku cizince požívajícího dočasné ochrany podle tohoto zákona se udělí oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany na základě jím podané žádosti.

(2) Rodinným příslušníkem cizince požívajícího dočasné ochrany se pro účely sloučení rodiny a poskytování finančního příspěvku rozumí

a) manžel za předpokladu trvání manželství v době, kdy nastaly skutečnosti odůvodňující poskytnutí dočasné ochrany,

b) svobodné dítě mladší 18 let,

c) rodič cizince požívajícího dočasné ochrany mladšího 18 let,

d) druh či družka za předpokladu, že spolu trvale žili v době, kdy nastaly skutečnosti odůvodňující poskytnutí dočasné ochrany, a jestliže by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pociťovala jako újmu vlastní.

§ 52

Osobě blízké[18]) cizince požívajícího dočasné ochrany, která není uvedená v § 51 odst. 2, může být uděleno z důvodu hodného zvláštního zřetele oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany, za předpokladu, že spolu trvale žili v době, kdy došlo k událos-

---

[15]) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[16]) Vyhláška č. 117/1974 Sb., kterou se stanoví kritéria pro posuzování písemností jako archiválií a podrobnosti skartačního řízení.

[17]) Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách, ve znění zákona č. 118/1995 Sb.
Zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 67/1992 Sb., o vojenském obranném zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů.

[18]) § 116 občanského zákoníku.

tem vedoucím k hromadnému přílivu vysídlených osob na území.

§ 53

(1) Pokud rodinní příslušníci požívají dočasné ochrany odděleně v různých členských státech Evropské unie, učiní ministerstvo potřebné kroky ke sloučení rodiny za předpokladu splnění podmínek § 51 a 52.

(2) Ministerstvo

a) učiní úkon vůči příslušnému orgánu členského státu Evropské unie a společně rozhodnou, na území kterého státu bude rodina sloučena s ohledem na přání slučované rodiny,

b) vydá průkaz pro přesun cizince požívajícího dočasné ochrany v případě, že dojde ke sloučení rodinných příslušníků na území jiného členského státu EU; vzor průkazu pro přesun cizince požívajícího dočasné ochrany je uveden v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(3) Za účelem sloučení rodiny poskytne ministerstvo v souladu se zvláštním právním předpisem[15]) členskému státu Evropské unie informace uvedené v příloze č. 5 k tomuto zákonu.

§ 54

Předávání osobních údajů do jiných států

Povinnost žádat Úřad pro ochranu osobních údajů o oprávnění k předání nebo předávání osobních údajů týkajících se žadatelů o poskytnutí dočasné ochrany nebo cizinců požívajících dočasné ochrany do států Evropské unie a států s právní ochranou osobních údajů požadovanou zvláštním právním předpisem[15]) se na ministerstvo nevztahuje.

§ 55

Přestupky

(1) Cizinci, který

a) nesetrvá v humanitárním středisku do doby, než budou provedeny identifikační úkony podle § 26,

b) opustí humanitární středisko dříve, než bude lékařsky vyšetřen [§ 24 odst. 1 písm. b)], nebo dříve, než skončí karanténa či jiné opatření v souvislosti s ochranou veřejného zdraví [§ 24 odst. 1 písm. c)], a ohrozí tím život a zdraví jiných osob, nebo

c) nesplnil povinnost hlášení místa pobytu podle § 38,

lze za přestupek uložit pokutu do výše 2 000 Kč.

(2) Obecné podmínky odpovědnosti za přestupek podle odstavce 1 se posoudí a přestupek se projedná podle zvláštního právního předpisu.[19])

(3) Přestupek podle odstavce 1 projednává ministerstvo.

Společná a zmocňovací ustanovení

§ 56

Způsobilost k právním úkonům

Za způsobilého k právním úkonům v řízení ve věci dočasné ochrany se považuje cizinec starší 18 let, který je schopen projevit svou vůli a samostatně jednat.

§ 57

(1) Požádá-li žadatel o poskytnutí dočasné ochrany o udělení azylu podle zvláštního právního předpisu[6]) nebo je-li žadatelem o udělení azylu podle zvláštního právního předpisu,[6]) nevztahují se na něj ustanovení § 24, 28 a § 42 až 44.

(2) Požádá-li cizinec požívající dočasné ochrany o udělení azylu podle zvláštního právního předpisu[6]) nebo je-li žadatelem o udělení azylu podle zvláštního právního předpisu,[6]) nevztahují se na něj ustanovení § 31, § 32 odst. 2 a § 42 až 44.

§ 58

(1) Ministerstvo informuje žadatele o poskytnutí dočasné ochrany nebo cizince požívajícího dočasné ochrany o jeho právech a povinnostech v souvislosti s řízením ve věci dočasné ochrany, s poskytováním dočasné ochrany na území nebo s návratem do státu, který opustil (§ 1 odst. 3), v jeho mateřském jazyce nebo v jazyce, ve kterém je schopen se dorozumět.

(2) Ministerstvo nese náklady vzniklé poskytováním služeb, kapesného a finančního příspěvku cizinci.

§ 59

(1) Vláda nařízením stanoví

a) státy, jejichž obyvatelům bude uděleno oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany,

b) dobu, po kterou bude dočasná ochrana poskytnuta,

c) počet cizinců, kterým lze udělit oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany,

jestliže nastanou důvody pro udělení dočasné ochrany.

(2) Vláda rozhodne nařízením o prodloužení doby poskytování dočasné ochrany na území.

(3) Vláda nařízením rozhodne o ukončení dočasné ochrany cizincům.

[19]) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 60

Účinnost

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2004, s výjimkou ustanovení § 1 odst. 4 v části obsahující slova „rozhodnutím Rady Evropské unie“, § 9 odst. 4 věty první v části obsahující slova „rozhodnutím Rady Evropské unie“, § 11 písm. f), § 12 písm. d) a f) a § 53, které nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

(2) Ustanovení § 1 odst. 2, § 1 odst. 4 v části obsahující slova „nařízením vlády nebo“, § 9 odst. 4 věta první v části obsahující slova „nařízením vlády nebo“, § 11 písm. e), § 12 písm. c) a e) a § 59 ztrácí platnost dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 221/2003 Sb.

.....
razítko humanitárního střediska

Foto
(3,5 x 4,5 cm)

evidenční číslo .....

Žádost o poskytnutí dočasné ochrany

1. a) jméno:

.....

b) příjmení:

.....

c) dřívější příjmení (všechna):

.....

2. datum a místo (stát) narození:

.....

3. trvalé bydliště před příchodem do České republiky (uveďte stát, město nebo obec, kde jste dosud žil/a)

.....

4. pohlaví:

.....

5. státní občanství

.....

a) v den narození:

.....

b) současné/současná (uveďte všechna):

.....

c) nemáte-li žádné, uveďte důvody jeho pozbytí:

.....

6. Rodinný stav:

.....

7. Počet osob, ke kterým máte vyživovací povinnost:

.....

a) děti do 18 let, místo jejich pobytu

.....

.....

b) jméno a příjmení manžela (manželky), místo jejich pobytu

.....

.....

c) ostatní členové rodiny, místo jejich pobytu

.....

.....

9. Zůstali ve Vaší vlasti příbuzní, vůči nimž máte závazky?

.....

10. Uveďte dokumenty, jimiž můžete prokázat svůj příbuzenský vztah k rodinným příslušníkům uvedeným v bodech 7 a 8.

.....

.....

.....

11. Uveďte, kterými doklady v současné době disponujete,

a) cestovní pas (druh, číslo, platnost do):

.....

b) jiné doklady totožnosti (druh, číslo, platnost do):

.....

.....

12. Bylo Vám uděleno oprávnění k pobytu či obdobné povolení členským státem Evropské unie (druh, číslo, platnost do)?

.....

13. Bylo Vám uděleno vízum členským státem Evropské unie (číslo, platnost do)?

.....

14. Žádal jste již o udělení oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany či obdobného oprávnění na území členského státu Evropské unie (kdy, kde, s jakým výsledkem)?

.....

15. a) Máte v současné době finanční prostředky (výše a měna)?

.....

b) Máte movitý nebo nemovitý majetek (jaký a kde)?

.....

c) Máte nárok na důchod nebo jinou sociální dávku (jakou, kde)?

.....

d) Dostáváte materiální pomoc (jakou, od koho)?

.....

16. Bylo nebo je proti Vám vedeno trestní stíhání (kdy, kde, z jakého důvodu a s jakým výsledkem)?

.....

.....

17. Jaký je Váš zdravotní stav?

.....

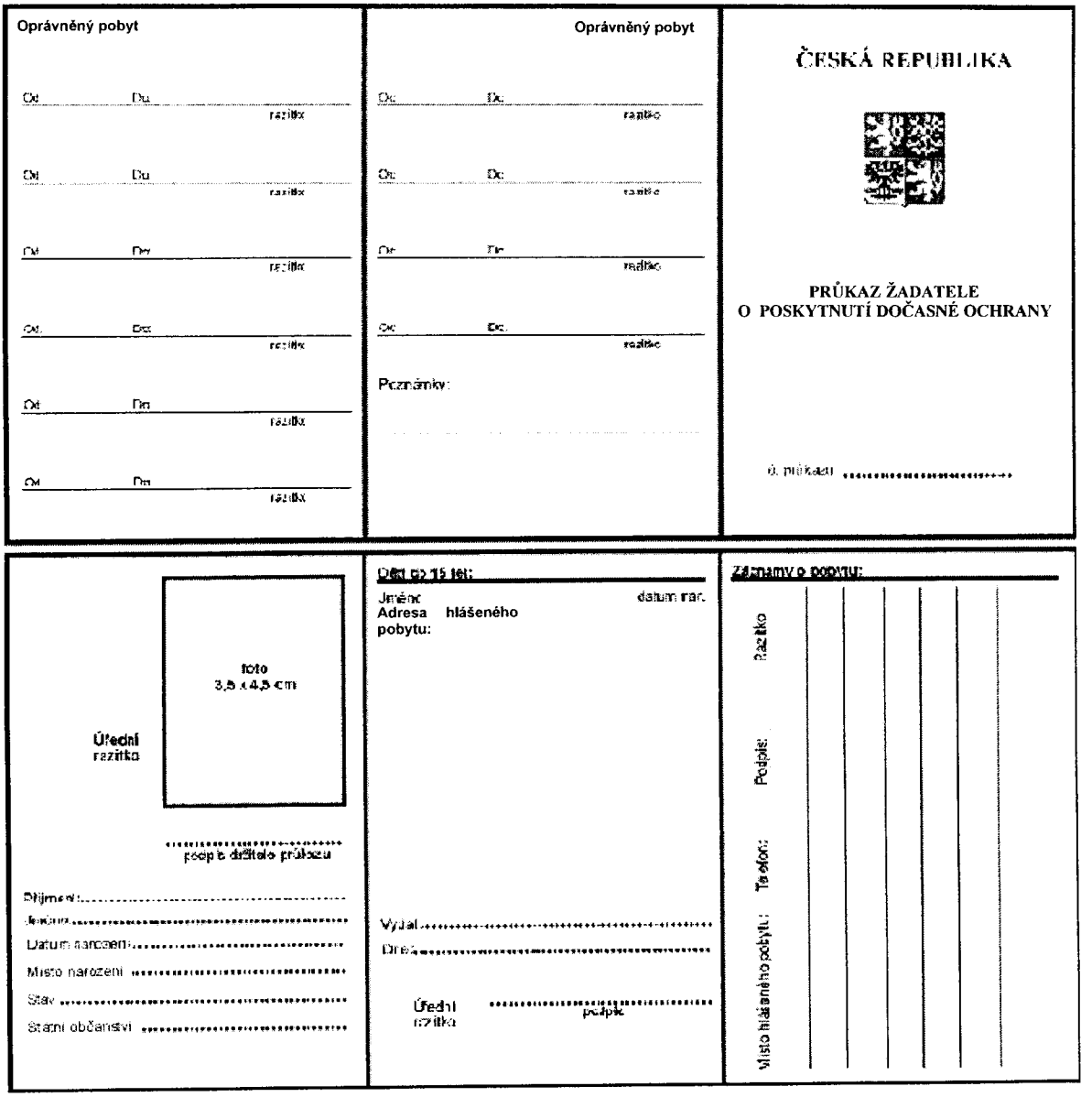
Potvrzuji, že jsem byl poučen o svých právech a povinnostech po dobu pobytu na území České republiky, a to včetně práva kdykoliv se obrátit o pomoc na Úřad Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky a kontaktovat další organizace zabývající se ochranou zájmů uprchlíků.

V ..... dne ..... 20 .....

.....	.....	.....
podpis žadatele	podpis tlumočníka	podpis předkladatele

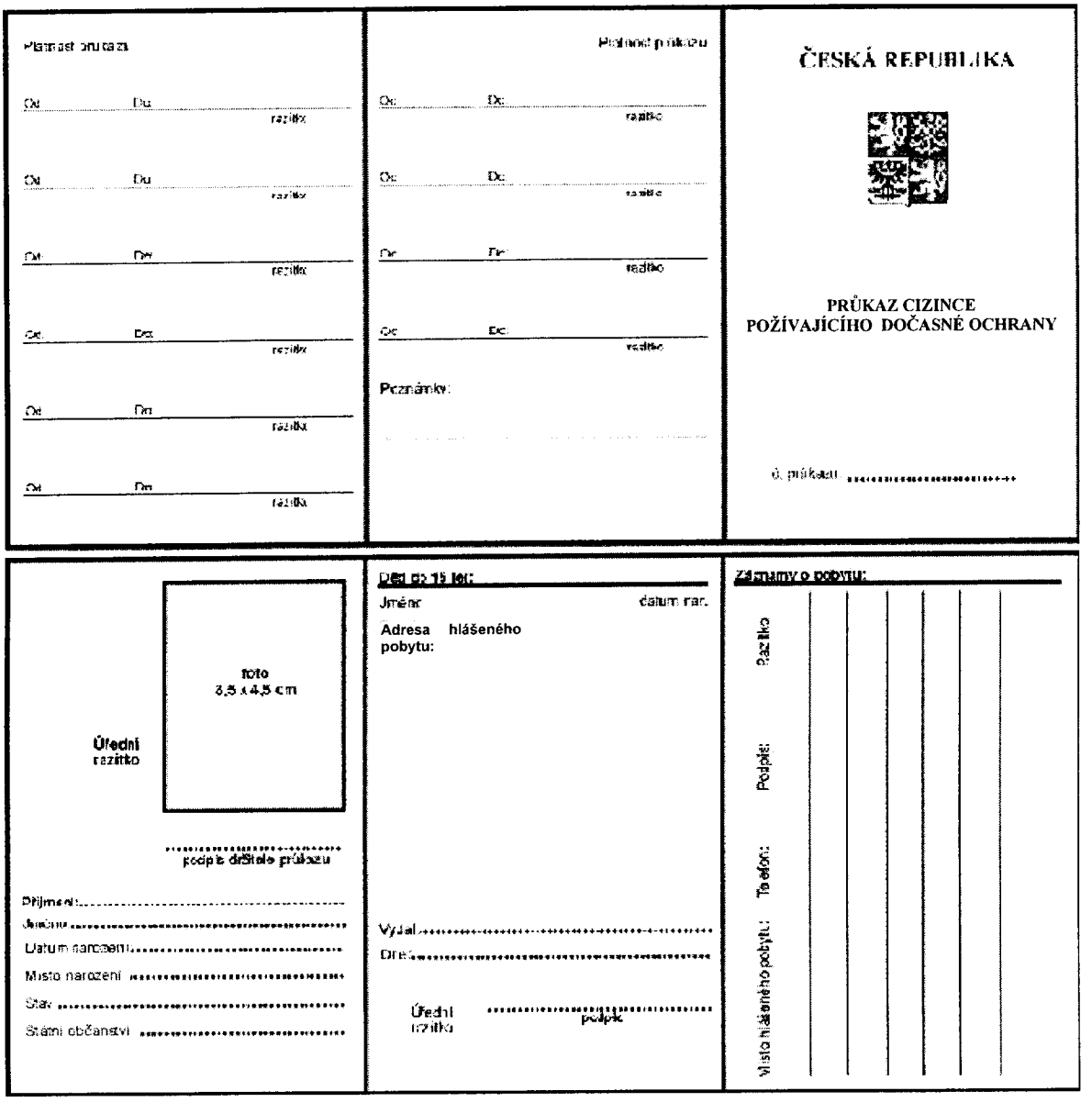
Příloha č. 2 k zákonu č. 221/2003 Sb.

vzor Průkazu žadatele o poskytnutí dočasné ochrany

Příloha č. 3 k zákonu č. 221/2003 Sb.

vzor Průkazu cizince požívajícího dočasné ochrany

Příloha č. 4 k zákonu č. 221/2003 Sb.

vzor Průkazu pro přesun cizince požívajícího dočasné ochrany

Česká republika

Fotografie

Evidenční číslo:

Průkaz je vydaný na základě § 53 odst. 2 písm. b) zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců. Tento průkaz nemá stejnou platnost jako cestovní doklad a je určen pouze pro přesun osoby požívající dočasné ochrany.

Tento průkaz platí pro přesun z ..... do .....

Držitel se musí dostavit dne ..... do (místo) .....

Vydal (kdo, kdy, kde) .....

Osobě požívající dočasné ochrany na území České republiky:

Příjmení: .....

Jméno: .....

Datum a místo (stát) narození .....

Pohlaví .....

Státní příslušnost .....

Zákonný zástupce (jméno, příjmení, datum narození) .....

Úřední razítko .....

V ..... dne .....

.....
podpis vystavovatele

Totožnost držitele průkazu byla zjištěna z dokumentu (druh, číslo, platnost) .....

Totožnost držitele průkazu nebyla zjištěna.

Příloha č. 5 k zákonu č. 221/2003 Sb.

Informace poskytované dalšímu členskému státu Evropské unie za účelem sloučení rodiny

1. osobní údaje týkající se cizince (jméno, státní příslušnost, datum a místo narození, stav a příbuzenský vztah)
2. cestovní či jiné identifikační dokumenty
3. doklady dosvědčující příbuzenský vztah
4. další informace dosvědčující příbuzenský vztah
5. oprávnění k pobytu, víza, jejich vydání či zamítnutí vydané členským státem Evropské unie
6. žádosti o víza či oprávnění k pobytu podané cizincem v určitém členském státě.

222

ZÁKON

ze dne 26. června 2003,

kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o pobytu cizinců

Čl. I

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb. a zákona č. 217/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 3 se za slova „vztahuje i“ vkládají slova „na občana státu, který je vázán mezinárodní smlouvou sjednanou s Evropským společenstvím[1b]) a“.

Poznámka pod čarou č. 1b) zní:

„[1b]) Například Smlouva Evropských společenství a členských států na straně jedné a Švýcarskou konfederací.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1b) se označuje jako poznámka pod čarou č. 1c), a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

2. V § 2 se na konci písmene b) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které včetně poznámky pod čarou č. 3a) zní:

„c) požádal Českou republiku o udělení oprávnění k pobytu za účelem poskytnutí dočasné ochrany na území, a cizince, který pobývá na území na základě uděleného oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany, pokud tento zákon nebo zvláštní právní předpis[3a]) nestanoví jinak.

[3a]) Zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 3a) se označuje jako poznámka pod čarou č. 3b), a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

3. V § 6 odst. 4 se slova „vízum za účelem převzetí povolení k pobytu (§ 75) nebo“ zrušují.

4. V § 6 odst. 5 se za slovo „platnosti“ vkládají slova „povolení k dlouhodobému pobytu nebo“.

5. § 7 a 8 znějí:

„§ 7

(1) Policie v rámci hraniční kontroly cizince, který v tranzitním prostoru mezinárodního letiště požádal o udělení azylu, a v rozhodnutí o jeho neudělení byla vyslovena překážka vycestování[2])

a) udělí cizinci vízum k pobytu do 90 dnů opravňující cizince k pobytu na území po dobu 15 pracovních dnů ode dne udělení víza a toto vízum vyznačí do cestovního dokladu,

b) vydá cizinci hraniční průvodku, nemůže-li předložit cestovní doklad, a vyznačí do ní vízum podle písmene a),

c) upozorní cizince na jeho povinnost dostavit se na policii pro udělení víza za účelem strpění pobytu na území.

(2) Odstavec 1 neplatí, byly-li zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že by cizinec při svém pobytu na území mohl ohrozit bezpečnost státu, zejména s ohledem na skutečnost, že užil síly při prosazování politických cílů nebo svou činností ohrožuje základy demokratického státu, nebo jde-li o nežádoucí osobu.

§ 8

(1) Na cizince, který vstupuje na území pro udělení víza za účelem strpění pobytu na území, se nevztahuje povinnost předložit doklad podle § 5 písm. a) bodů 2 až 6 a § 5 písm. b).

(2) Cizinec, který nemůže při hraniční kontrole předložit cestovní doklad, je povinen prokázat totožnost jiným úředně vydaným dokladem nebo čestným prohlášením, ve kterém uvede své jméno a příjmení, datum a místo narození a státní občanství.“.

6. V § 7 odst. 1 písm. c) se za slovo „víza“ vkládají slova „k pobytu nad 90 dnů“.

7. V § 8 odst. 1 se za slovo „víza“ vkládají slova „k pobytu nad 90 dnů“.

8. V § 9 odst. 1 se na konci textu písmene b) doplňují slova „ ; policie zrušení platnosti do víza vyznačí“.

9. V § 9 odst. 1 písm. g) se slova „písm. e)“ nahrazují slovy „písm. f)“.

10. V § 9 odst. 4 větě druhé se za slovo „příslušníka“ vkládají slova „státního občana České republiky[1]) nebo rodinného příslušníka“.

11. V § 9 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Odepře-li policie vstup na území cizinci, kterému bylo uděleno vízum podle tohoto zákona, z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. c), d), g) až m) nebo n), policie platnost víza zruší a tuto skutečnost do víza vyznačí.“.

12. § 10 se zrušuje.

13. V § 17 se na konci písmene b) slovo „anebo“ zrušuje.

14. V § 17 se na konci písmene c) tečka nahrazuje slovy „ , anebo“ a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) na základě výjezdního příkazu.“.

15. § 17a včetně nadpisu zní:

„§ 17a

Krátkodobá víza

Krátkodobým vízem je

a) letištní vízum – vízum typu A,

b) průjezdní vízum – vízum typu B,

c) vízum k pobytu do 90 dnů – vízum typu C,

d) vízum typu A, B nebo C udělené smluvním státem, které jeho držitele opravňuje k pobytu i na území jiného smluvního státu (dále jen „jednotné schengenské vízum“).“.

16. § 17b včetně nadpisu zní:

„§ 17b

Dlouhodobá víza

Dlouhodobým vízem je

a) vízum k pobytu nad 90 dnů – vízum typu D,

b) vízum typu D nebo D+C udělené smluvním státem, které opravňuje jeho držitele k pobytu i na území jiného smluvního státu (dále jen „dlouhodobé vízum smluvních států“).“.

17. V § 18 se na konci písmene b) slovo „nebo“ zrušuje.

18. V § 18 písm. d) bodu 4 se slova „oprávnění k“ nahrazují slovy „povolení dlouhodobého nebo trvalého“.

19. V § 19 odst. 2 se slova „písm. a)“ zrušují.

20. V § 19 odst. 3 se slovo „víza“ nahrazuje slovem „příkazu“, slovo „vízum“ se nahrazuje slovem „příkaz“ a slovo „vízem“ se nahrazuje slovem „příkazem“.

21. V § 19 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Při ukončení pobytu občana Evropské unie[1a]) postupuje policie podle § 50 odst. 6. Obdobně postupuje i v případě rodinného příslušníka občana Evropské unie.[1a])“.

22. § 20 a 21 se včetně nadpisů zrušují.

23. V § 22 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Průjezdní vízum opravňuje cizince k průjezdu územím při jeho cestě z území jednoho státu na území jiného státu.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

24. V § 22 odst. 3 se slova „je 180 dnů“ nahrazují slovy „se stanoví podle předpokládaného počtu cest na území, nejdéle však na 6 měsíců“.

25. V § 22 odstavec 5 zní:

„(5) Žádost o udělení průjezdního víza lze podat na hraničním přechodu, pokud z nepředvídatelných závažných důvodů cizinec nemohl žádost podat na zastupitelském úřadu a žádá o udělení víza z humanitárních důvodů, z důvodu zájmu České republiky, na základě mezinárodních závazků nebo jiného závažného důvodu. V těchto případech vízum uděluje a do cestovního dokladu vyznačuje policie.“.

26. V § 23 odstavec 2 zní:

„(2) Při podání žádosti podle § 22 odst. 5 je cizinec dále povinen prokázat důvody, na jejichž základě žádá o udělení víza na hraničním přechodu; je-li důvodem žádosti neuskutečněné přistání letadla na území, cizinec k žádosti nepředkládá fotografii.“.

27. V § 24 odst. 2 se slova „je 90 dnů“ nahrazují slovy „se stanoví podle předpokládaného počtu pobytů v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území, nejdéle však na 3 měsíce“.

28. V § 24 odst. 4 se za číslo „182“ vkládají slova „odst. 1“.

29. V § 24 odst. 4 se slova „ , úředního nebo zvláštního pasu“ nahrazují slovy „nebo úředního pasu“ a za slovo „letadla“ se doplňují slova „ , pokud je příslušníkem státu, který je vázán Úmluvou o mezinárodním civilním letectví[7b])“.

Poznámka pod čarou č. 7b) zní:

„[7b]) Úmluva o mezinárodním civilním letectví vyhlášená pod č. 147/1947 Sb.“.

30. V § 26 odst. 2 se slova „je 180 dnů“ nahrazují slovy „se stanoví podle předpokládaného počtu cest na území, nejdéle však na 1 rok“.

31. V § 26 odst. 4 větě druhé se slova „90 dnů“ nahrazují slovy „3 měsíce“.

32. V § 26 odstavec 5 zní:

„(5) Žádost o udělení víza k pobytu do 90 dnů lze podat policii na hraničním přechodu, pokud z nepředvídatelných závažných důvodů cizinec nemohl žádost podat na zastupitelském úřadu a žádá o udělení víza z humanitárních důvodů, z důvodu zájmu České republiky, na základě mezinárodních závazků nebo jiného závažného důvodu.“.

33. V § 26 odst. 6 se slova „5 dnů“ nahrazují slovy „dobu 15 dnů“.

34. § 28 zní:

„§ 28

Při podání žádosti podle § 26 odst. 5 je cizinec povinen předložit cestovní doklad a na požádání doklad o zajištění prostředků k pobytu na území (§ 13), prokázat zajištění nákladů spojených s vycestováním z území (§ 12) a předložit fotografie. Cizinec je dále povinen prokázat důvody, na jejichž základě žádá o udělení víza na hraničním přechodu.“.

35. V § 29 odst. 1 větě druhé se slova „90 dnů“ nahrazují slovy „3 měsíce“.

36. V § 29 odst. 2 se za slovo „prodloužit,“ vkládají slova „pokud pro prodloužení doby pobytu na území nebyly shledány důvody hodné zřetele nebo je-li důvodem žádosti změna účelu pobytu na území anebo“.

37. V § 29a se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Celková doba pobytu cizince na území smluvních států nesmí překročit 3 měsíce v průběhu 6 měsíců ode dne prvního vstupu na území těchto států.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

38. V § 29a se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Jednotné schengenské vízum vydané jiným smluvním státem v zastoupení České republiky je považováno za vízum vydané Českou republikou.“.

39. V hlavě III díl 4 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 9) a 9a) zní:

„Díl 4

Přechodný pobyt na území na dlouhodobé vízum nebo na povolení k dlouhodobému pobytu

Oddíl 1

Vízum k pobytu nad 90 dnů

§ 30

(1) Vízum k pobytu nad 90 dnů uděluje policie na žádost cizince, který hodlá pobývat na území za účelem vyžadujícím pobyt na území delší než 3 měsíce.

(2) Vízum k pobytu nad 90 dnů se dále uděluje cizinci za účelem převzetí povolení k pobytu nebo za účelem podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu vydávaného Ministerstvem zahraničních věcí (§ 49).

(3) Vízum podle odstavce 1 se uděluje s dobou platnosti na 1 rok, vízum podle odstavce 2 s dobou platnosti na 6 měsíců.

(4) Vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem převzetí povolení k pobytu opravňuje cizince k pobytu na území po dobu 3 pracovních dnů, vízum za účelem podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu vydávaného Ministerstvem zahraničních věcí opravňuje k pobytu po dobu 30 pracovních dnů. V případě, že převzetí povolení k pobytu nebo podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu vydávaného Ministerstvem zahraničních věcí brání důvody na vůli cizince nezávislé, považuje se doba pobytu po vstupu cizince na území za prodlouženou až do doby, než tyto důvody pominou. Cizinec je povinen po zániku důvodů podle předchozí věty tyto důvody neprodleně oznámit policii, jde-li o vízum udělené za účelem převzetí povolení k pobytu, nebo Ministerstvu zahraničních věcí, jde-li o vízum udělené za účelem podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu vydávaného tímto ministerstvem.

(5) Policie udělí vízum k pobytu nad 90 dnů jako dlouhodobé vízum smluvních států typu D+C, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 29a odst. 1 a 3.

§ 31

Náležitosti žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů

(1) K žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů je cizinec povinen předložit

a) cestovní doklad,
b) doklad potvrzující účel pobytu na území,
c) prostředky k pobytu na území (§ 13),
d) doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území,
e) výpis z evidence Rejstříku trestů jako podklad

k posouzení trestní zachovalosti (§ 174); to neplatí v případě cizince mladšího 15 let,

f) fotografie.

(2) K žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem zaměstnání je cizinec povinen předložit povolení k zaměstnání a náležitosti podle odstavce 1 písm. a), d), e) a f).

(3) Povinnost předložit výpis z evidence Rejstříku trestů se považuje za splněnou, pokud cizinec podá žádost o tento výpis na zastupitelském úřadu a souhlasí se zasláním tohoto výpisu policii.

(4) K žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů je cizinec na požádání dále povinen předložit

a) doklad obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů jako podklad k posouzení trestní zachovalosti (§ 174) vydaného státem, jehož je cizinec státním občanem, jakož i státy, v nichž cizinec pobýval v posledních 3 letech nepřetržitě po dobu delší než 6 měsíců, nebo čestné prohlášení v případě, že tento stát takový doklad nevydává; doklad nelze vyžadovat od cizince mladšího 15 let,

b) lékařskou zprávu, že netrpí závažnou nemocí; o předložení lékařské zprávy lze požádat pouze v případě důvodného podezření, že závažnou nemocí trpí.

§ 32

Podání žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů na území

(1) Žádost o udělení víza k pobytu nad 90 dnů lze podat na území policii za podmínky, že

a) cizinec tuto žádost podává v průběhu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů vydané za účelem společného soužití rodiny v rozsahu manžel, nezletilé nebo zletilé nezaopatřené dítě a žádá o udělení víza za jiným účelem,

b) cizinec tuto žádost podává v průběhu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů a žádá o udělení víza za účelem společného soužití rodiny v rozsahu manžel, nezletilé nebo zletilé nezaopatřené dítě,

c) vízum má být uděleno nezletilému nebo zletilému nezaopatřenému cizinci za účelem společného soužití se zákonným zástupcem, jenž na území pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k pobytu anebo na vízum k pobytu nad 90 dnů anebo je státním občanem České republiky.

(2) Žádost o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území lze podat na území policii, pokud jde o cizince,

a) kterému vycestování z území brání překážka na jeho vůli nezávislá,

b) jehož vycestování není možné (§ 179), nebo

c) který podal žalobu nebo kasační stížnost ve věci dočasné ochrany podle zvláštního právního předpisu[9]) a byl-li této žalobě nebo kasační stížnosti přiznán odkladný účinek rozhodnutím soudu podle zvláštního právního předpisu.[9])

(3) V případech podání žádosti podle odstavce 1 písm. a) nebo b) neplatí povinnost cizince předložit doklad podle § 31 odst. 4 písm. a).

(4) Vízum k pobytu nad 90 dnů vyznačuje do cestovního dokladu policie.

§ 33

Vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území

(1) Policie udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území v případech uvedených v § 32 odst. 2.

(2) Dobu platnosti víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území policie stanoví na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však na dobu 1 roku.

(3) Cizinec, kterému bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 32 odst. 2 písm. a), je povinen na požádání policie prokázat, že překážka vycestování z území trvá; brání-li tomuto prokázání překážka na vůli cizince nezávislá, lze prokázání nahradit čestným prohlášením.

§ 34

Náležitosti žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území

K žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území je cizinec povinen předložit

a) cestovní doklad, je-li jeho držitelem a neuplynula-li doba platnosti cestovního dokladu,

b) ověřenou kopii dokladu potvrzujícího existenci důvodu podle § 32 odst. 2 písm. a) nebo c); nemůže-li předložit takový doklad z důvodů na jeho vůli nezávislých, lze tento doklad nahradit čestným prohlášením,

c) fotografie.

§ 35

Prodloužení doby pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů

(1) Dobu pobytu na území, která je kratší než doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů, policie na žádost cizince opakovaně prodlouží za podmínky, že trvá stejný účel, pro který bylo vízum uděleno, nejdéle však do doby skončení platnosti tohoto víza.

(2) K žádosti o prodloužení doby pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů je cizinec povinen předložit náležitosti podle § 31, s výjimkou náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. f) a § 31 odst. 4 písm. a).

(3) Dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud policie shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).

§ 36

Prodloužení doby platnosti víza a doby pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území

(1) K žádosti o prodloužení doby platnosti víza a doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území je cizinec povinen předložit náležitosti podle § 34 písm. a) a b) a v případě změny podoby na žádost policie i fotografie.

(2) Dobu platnosti víza a dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území nelze prodloužit, pokud policie shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 38).

§ 37

Zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů

(1) Policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec

a) byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu,

b) neplní účel, pro který bylo vízum uděleno, nebo

c) o zrušení platnosti víza požádá.

(2) Policie dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže

a) cizinec v žádosti o udělení víza uvedl nepravdivé údaje nebo k žádosti předložil padělané nebo pozměněné doklady,

b) cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza,

c) policie při pobytové kontrole [§ 167 písm. d)] zjistí skutečnost podle § 9 odst. 1 písm. g), h) nebo i) a

1. cizinec ve lhůtě stanovené policií nepředloží potvrzení o tom, že požádal o vydání nového cestovního dokladu, nebo

2. ačkoli je důvod pro vydání cizineckého pasu nebo cestovního průkazu totožnosti, cizinec o vydání tohoto cestovního dokladu policii nepožádá,

d) cestovní doklad cizince byl orgánem státu, který jej vydal, prohlášen za neplatný nebo odcizený a cizinec nepředloží potvrzení podle písmene c) bodu 1 nebo z důvodu podle písmene c) bodu 2,

e) cizinec nesplnil povinnost podle § 88 odst. 2, anebo

f) jiný smluvní stát rozhodl o vyhoštění cizince ze svého území,[9a])

za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti policie přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

(3) Policie v rozhodnutí, kterým zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, stanoví lhůtu k vycestování z území a udělí cizinci výjezdní příkaz; cizinec je povinen ve stanovené lhůtě z území vycestovat.

§ 38

Zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území

(1) Cizinec je povinen požádat o zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území uděleného z důvodu podle § 32 odst. 2 písm. a) nejpozději do 3 dnů po zániku překážky vycestování a u víza uděleného z důvodu podle § 32 odst. 2 písm. b) bez zbytečného odkladu, nejpozději do 60 dnů po zániku překážky vycestování.

(2) Policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, jestliže pominuly důvody, pro které bylo toto vízum uděleno, a cizinec nepožádal o zrušení platnosti víza ve lhůtě podle předchozího odstavce.

(3) Policie v rozhodnutí o zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území stanoví lhůtu k vycestování z území a udělí cizinci výjezdní příkaz; cizinec je povinen ve stanovené lhůtě z území vycestovat.

§ 39

Dlouhodobé vízum smluvních států

(1) Dlouhodobé vízum smluvních států typu D+C opravňuje cizince k pobytu na území České republiky po dobu nejdéle 3 měsíců od data jeho platnosti.

(2) Dlouhodobé vízum smluvních států typu D opravňuje cizince k pobytu na území České republiky obdobně jako průjezdní vízum (§ 22), a to v průběhu 3 měsíců od data jeho platnosti.

Oddíl 2

Přechodný pobyt na území na diplomatické vízum a zvláštní vízum

§ 40

(1) Diplomatickým vízem se rozumí letištní vízum, průjezdní vízum, vízum k pobytu do 90 dnů nebo vízum k pobytu nad 90 dnů udělené cizinci na základě oficiální žádosti a označené jako „Diplomatické vízum". Diplomatické vízum lze vyznačit do diplomatického pasu nebo jiného cestovního dokladu cizince, který požívá příslušných výsad a imunit.

(2) Zvláštním vízem se rozumí letištní vízum, průjezdní vízum, vízum k pobytu do 90 dnů nebo vízum k pobytu nad 90 dnů, udělené cizinci na základě oficiální žádosti a označené jako „Zvláštní vízum". Zvláštní vízum lze vyznačit do služebního pasu nebo jiného cestovního dokladu cizince, který požívá příslušných výsad a imunit.

(3) K žádosti o udělení diplomatického nebo zvláštního víza je cizinec povinen předložit cestovní doklad a fotografie.

(4) Zastupitelský úřad uděluje diplomatické vízum a zvláštní vízum v zahraničí.

(5) Ministerstvo zahraničních věcí uděluje a vyznačuje diplomatické vízum a zvláštní vízum na území.

§ 41

Prohlášení neplatnosti diplomatického víza a zvláštního víza

Diplomatické vízum nebo zvláštní vízum prohlašuje za neplatné Ministerstvo zahraničních věcí.

Oddíl 3

Přechodný pobyt na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu

§ 42

Povolení k dlouhodobému pobytu

(1) Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je oprávněn podat cizinec, který na území pobývá na vízum k pobytu nad 90 dnů, hodlá na území přechodně pobývat po dobu delší než 1 rok a trvá-li, s výjimkou případů uvedených v § 32 odst. 1, stejný účel pobytu.

(2) Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je dále oprávněn podat cizinec, který na území pobýval na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu a následně na území pobývá na povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu vydaného podle § 43, pobývá-li na území nepřetržitě po dobu nejméně 3 let.

(3) Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je dále oprávněn podat cizinec, který na území pobývá jako člen personálu zastupitelského úřadu cizího státu nebo mezinárodní vládní organizace akreditované v České republice anebo jako jeho rodinný příslušník registrovaný Ministerstvem zahraničních věcí.

(4) Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu se podává policii na úředním tiskopisu. V žádosti je cizinec povinen uvést údaje v rozsahu žádosti o povolení k pobytu (§ 70 odst. 4).

(5) Cizinec je oprávněn pobývat na území po dobu uvedenou v povolení k dlouhodobému pobytu.

§ 43

Povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území

Povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území uděluje policie na žádost cizince, kterému bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území (§ 32 odst. 2), pokud pobyt cizince na území bude delší než 1 rok a trvají-li důvody, pro které bylo toto vízum uděleno.

§ 44

(1) Policie vydá cizinci povolení k dlouhodobému pobytu (§ 42 a 43) formou průkazu o povolení k pobytu podle § 81 odst. 1; v průkazu policie vyznačí údaj o povoleném účelu pobytu.

(2) Průkaz o povolení k pobytu je povinen mít cizinec starší 15 let, jemuž bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu, není-li dále stanoveno jinak; cizinci mladšímu 15 let se vydá rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu.

(3) Na průkaz o povolení k pobytu se § 82 odst. 2, § 83 a 86 vztahují obdobně.

(4) Průkaz o povolení k pobytu policie vydává s dobou platnosti potřebnou ke splnění účelu pobytu, nejdéle však na dobu 1 roku.

(5) Dobu platnosti průkazu o povolení k pobytu lze opakovaně prodloužit, vždy však nejdéle o 1 rok.

(6) Na prodloužení platnosti průkazu o povolení k pobytu se obdobně vztahuje § 35 odst. 2 a 3, § 36 a 47.

§ 45

Cizinec, který hodlá na území pobývat za jiným účelem, než který mu byl povolen, je povinen požádat policii o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu. Nové povolení k dlouhodobému pobytu nelze udělit v případech uvedených v § 32 odst. 2 s výjimkou případů uvedených v § 42 odst. 2.

§ 46

(1) Ustanovení § 31 odst. 1 písm. a) až d) a f), § 31 odst. 2, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na vízum k pobytu nad 90 dnů platí obdobně i pro povolení k dlouhodobému pobytu.

(2) Ustanovení § 56 platí obdobně pro povolení

k dlouhodobému pobytu (§ 42) a pro povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území (§ 43) z důvodu uvedeného v § 32 odst. 2 písm. a).

§ 47

(1) Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen podat nejdříve 90 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů. V případě, že podání žádosti ve lhůtě podle předchozí věty zabrání důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po zániku těchto důvodů; vízum se do doby zániku tohoto oprávnění považuje za platné.

(2) Pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů uplyne před rozhodnutím žádosti o povolení dlouhodobého pobytu, ačkoliv žádost byla podána ve lhůtě podle odstavce 1, považuje se vízum za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti.

(3) Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 odst. 3 je cizinec povinen podat v době platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného Ministerstvem zahraničních věcí nebo v době přechodného pobytu podle § 18 písm. a) nebo b) a ve lhůtě stanovené v odstavci 1. Na uvedené žádosti se obdobně vztahuje i ustanovení odstavce 2.

§ 48

Cizinec, kterému bylo uděleno vízum podle § 7 odst. 1 písm. a), § 33 nebo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území (§ 43), se pro účely úhrady poskytování zdravotní péče považuje za cizince, kterému bylo uděleno oprávnění k pobytu za účelem poskytnutí dočasné ochrany na území podle zvláštního právního předpisu,[3a]) nelze-li úhradu zajistit jiným způsobem.

Oddíl 4

§ 49

Přechodný pobyt na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu vydávaného Ministerstvem zahraničních věcí

(1) Ministerstvo zahraničních věcí vydává povolení k dlouhodobému pobytu členům personálu zastupitelského úřadu cizího státu nebo mezinárodní vládní organizace akreditované v České republice anebo jejich rodinným příslušníkům registrovaným Ministerstvem zahraničních věcí. Toto povolení lze vydat nejdéle na dobu platnosti jejich registrace.

(2) O povolení k dlouhodobému pobytu je člen personálu zastupitelského úřadu cizího státu nebo mezinárodní vládní organizace akreditované v České republice anebo jejich rodinný příslušník registrovaný Ministerstvem zahraničních věcí, s výjimkou osob pobývajících na území podle § 18 písm. a) nebo b), povinen požádat během pobytu na území České republiky, ke kterému jej opravňuje vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu vydávaného Ministerstvem zahraničních věcí.

(3) Člen personálu zastupitelského úřadu cizího státu nebo mezinárodní vládní organizace akreditované v České republice anebo jejich rodinný příslušník je oprávněn pobývat na území po dobu uvedenou v povolení k dlouhodobému pobytu.

(4) Dobu platnosti povolení k dlouhodobému pobytu lze opakovaně prodloužit.

(5) Povolení k dlouhodobému pobytu prohlašuje za neplatné Ministerstvo zahraničních věcí.

---

[9]) Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

[9a]) Směrnice Rady 2001/40/ES ze dne 28. 5. 2001 o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí.“.

40. V hlavě III se za díl 4 vkládá nový díl 5, který včetně nadpisu zní:

„*Díl 5*

Přechodný pobyt na území na výjezdní příkaz

§ 50

Výjezdní příkaz

(1) Výjezdní příkaz je doklad, který uděluje policie z moci úřední po zrušení platnosti víza, po zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, pokud uplynula platnost víza, po zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k pobytu nebo zvláštního pobytového povolení, po ukončení přechodného pobytu na území, k němuž se vízum nevyžaduje, po rozhodnutí o ukončení poskytování dočasné ochrany na území podle zvláštního právního předpisu[3a]) nebo při správním vyhoštění.

(2) Policie z moci úřední dále udělí výjezdní příkaz a stanoví lhůtu, ve které je cizinec povinen vycestovat z území

a) po nabytí právní moci rozhodnutí o neudělení oprávnění k pobytu za účelem poskytnutí dočasné ochrany na území podle zvláštního právního předpisu,[3a])

b) po nabytí právní moci rozhodnutí o odejmutí oprávnění k pobytu za účelem poskytnutí dočasné ochrany na území podle zvláštního právního předpisu,[3a])

c) po uplynutí lhůty stanovené pro poskytování dočasné ochrany na území, nebyla-li tato lhůta prodloužena, nebo po uplynutí prodloužené lhůty, nebo

d) po rozhodnutí o ukončení poskytování dočasné ochrany na území.

(3) Výjezdní příkaz dále uděluje Ministerstvo zahraničních věcí po uplynutí doby platnosti nebo po

prohlášení neplatnosti diplomatického nebo zvláštního víza (§ 41), po uplynutí doby platnosti nebo po prohlášení neplatnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydávaného tímto ministerstvem (§ 49 odst. 5) anebo po ukončení přechodného pobytu na území, k němuž se vízum nevyžaduje.

(4) Výjezdní příkaz opravňuje cizince k přechodnému pobytu na území po dobu, která je nezbytná k provedení neodkladných úkonů, a k vycestování z území.

(5) Doba přechodného pobytu cizince na výjezdní příkaz nesmí být delší než 60 dnů, dobu pobytu stanoví a ve výjezdním příkazu vyznačuje policie a v případech podle odstavce 3 Ministerstvo zahraničních věcí.

(6) Při ukončení pobytu občanu Evropské unie[1a]) nebo jeho rodinnému příslušníku, který není občanem Evropské unie, stanoví policie dobu pobytu na výjezdní příkaz minimálně na 15 dnů; byl-li cizinec držitelem zvláštního pobytového povolení, stanoví policie dobu pobytu minimálně na 1 měsíc. Podmínka stanovení minimální doby pobytu neplatí, pokud je důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl při svém pobytu na území ohrozit bezpečnost státu, závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo je zjištěno, že trpí závažnou nemocí.

(7) Výjezdní příkaz obsahuje údaje o totožnosti cizince, číslo cestovního dokladu a dobu, ve které je cizinec povinen z území vycestovat; v zájmu ochrany bezpečnosti státu, udržení veřejného pořádku nebo ochrany veřejného zdraví anebo v zájmu plnění mezinárodní smlouvy může být vycestování vázáno podmínkou spočívající v určení hraničního přechodu pro vycestování z území.

(8) Výjezdní příkaz má tvar štítku, který policie nebo Ministerstvo zahraničních věcí vyznačí do cestovního dokladu, v odůvodněných případech může být výjezdní příkaz vyznačen mimo cestovní doklad.“.

Dosavadní díl 5 se označuje jako díl 6.

41. V § 51 odst. 4 se slova „ ; to neplatí, jde-li o vízum výjezdní“ zrušují.

42. § 54 zní:

„§ 54

V žádosti o udělení víza je cizinec povinen uvést své jméno a příjmení, ostatní jména, pohlaví, den, měsíc a rok narození, místo a stát narození, státní občanství současné a při narození, jméno a příjmení otce a matky, rodinný stav, místo trvalého pobytu v cizině a telefonické spojení, druh, číslo a údaj o datu vydání a platnosti cestovního dokladu včetně označení orgánu, který jej vydal, a jde-li o cizince s povoleným pobytem na území jiného státu, i údaj o tom, zda je oprávněn se na jeho území vrátit, včetně údaje o čísle a platnosti příslušného dokladu, povolání, zaměstnavatele a jeho adresu včetně telefonického spojení (u studentů název a adresu školy), cíl cesty, požadovaný druh víza, dobu pobytu, počet vstupů a účel pobytu na území, zamýšlený den příjezdu a odjezdu, místo vstupu na území, v případě průjezdu jeho trasu, a zda již obdržel příslušné povolení pro vstup na území cílového státu včetně jeho platnosti a označení orgánu, který povolení vydal, zamýšlený dopravní prostředek, způsob zajištění úhrady nákladů spojených s pobytem, adresu pobytu na území včetně telefonického či jiného spojení, údaje k případné zvoucí osobě, v rozsahu příjmení, jméno a adresa pobytu na území, nebo jde-li o právnickou osobu, její název, sídlo a jméno a příjmení oprávněné osoby, upřesňující informace k účelu pobytu na území, údaje k vízům uděleným v posledních 3 letech včetně doby jejich platnosti, údaje o předchozím pobytu na území smluvních států, údaje k manželu a dětem v rozsahu jméno a příjmení, ostatní jména, den, měsíc, rok a místo narození.“.

43. V § 56 odst. 1 se slova „víza za účelem dočasné ochrany nebo“ zrušují.

44. V § 56 odst. 1 se slova „za účelem strpění podle § 35 odst. 1 písm. b)“ nahrazují slovy „k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 32 odst. 2 písm. b)“.

45. V § 56 odst. 1 se na konci textu písmene e) doplňují slova „nebo předloží-li padělané nebo pozměněné náležitosti“.

46. V § 56 odst. 2 se slova „víza za účelem dočasné ochrany nebo“ zrušují.

47. V § 56 odst. 2 se slova „za účelem strpění podle § 35 odst. 1 písm. b)“ nahrazují slovy „k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 32 odst. 2 písm. b)“.

48. V § 58 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Ve vízu k pobytu nad 90 dnů lze vyznačit jeden nebo více účelů pobytu.“.

49. V § 61 odst. 3 se slova „výjezdního víza“ nahrazují slovy „výjezdního příkazu“ a slova „výjezdním vízem“ se nahrazují slovy „výjezdním příkazem“.

50. V § 62 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Platnost víza k pobytu nad 90 dnů uděleného podle § 30 odst. 2 zaniká převzetím povolení k pobytu nebo povolení k dlouhodobému pobytu vydávaného Ministerstvem zahraničních věcí.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

51. V § 62 odstavec 3 zní:

„(3) Po vycestování cizince z území zanikne platnost víza podle § 22 odst. 4 písm. a), § 24 odst. 3 písm. a) a § 33 a jednorázového víza k pobytu do 90 dnů; platnost víza podle § 22 odst. 4 písm. b) a § 24 odst. 3 písm. b) zanikne po druhém vycestování ci-

zince z území. Platnost ostatních víz není vycestováním cizince z území dotčena.“.

52. V § 66 se slova „dlouhodobé vízum“ nahrazují slovy „povolení k dlouhodobému pobytu“.

53. V § 67 se slova „dlouhodobé vízum“ nahrazují slovy „povolení k dlouhodobému pobytu“.

54. § 68 zní:

„§ 68

(1) Do doby pobytu podle § 66 a 67 se započítává doba pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů a na povolení k dlouhodobému pobytu.

(2) Doba pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů a na povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia se do doby pobytu podle § 66 a 67 započítává jednou polovinou; do doby pobytu se nezapočítává doba studia na základě mezinárodní smlouvy nebo na základě rozhodnutí vlády České republiky o poskytnutí zahraniční pomoci.“.

55. V § 69 odst. 2 písm. b) se slova „dlouhodobého víza“ nahrazují slovy „víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu“.

56. Za § 69 se vkládají nové § 69a a 69b, které včetně nadpisu znějí:

„§ 69a

Podání žádosti o povolení k pobytu cizincem ve zvláštních případech po ukončení azylového řízení

(1) Žádost o povolení k pobytu může podat na území ministerstvu cizinec, který na území pobývá v rámci přechodného pobytu po ukončení azylového řízení a

a) pobýval na území na základě dlouhodobého víza nebo povolení k dlouhodobému pobytu a v postavení žadatele o azyl nebo o přiznání postavení uprchlíka nebo v postavení obdobném nepřetržitě po dobu nejméně 5 let, a

b) není občanem státu, který je podle zvláštního právního předpisu[2]) označen za bezpečnou zemi původu.

(2) Cizinec je povinen k žádosti o povolení k pobytu předložit náležitosti podle § 70 odst. 1 s výjimkou

a) dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území,

b) dokladu obdobného výpisu z evidence Rejstříku trestů vydaného státem, jehož je cizinec občanem nebo v němž měl trvalé bydliště.

(3) O žádosti o povolení k pobytu podané podle odstavce 1 ministerstvo rozhodne do 30 dnů ode dne doručení.

(4) Cizinci, kterému bylo ministerstvem vydáno povolení k pobytu, vydá policie průkaz o povolení k pobytu (§ 81).

§ 69b

(1) Ministerstvo platnost povolení k pobytu zruší, jsou-li dány důvody podle § 80 odst. 1 nebo 2.

(2) Ministerstvo v rozhodnutí, kterým zruší platnost povolení k pobytu, stanoví lhůtu k vycestování z území.

(3) Policie na základě rozhodnutí ministerstva o zrušení povolení k pobytu cizinci udělí výjezdní vízum a odebere průkaz o povolení k pobytu.“.

57. V § 69b odst. 3 se slovo „vízum“ nahrazuje slovem „příkaz“.

58. V § 70 odst. 1 písm. e) se slova „za účelem strpění pobytu podle § 35 odst. 1 písm. b)“ nahrazují slovy „k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území nebo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území“.

59. § 75 se včetně nadpisu zrušuje.

60. V § 80 odst. 2 se na konci písmene e) slovo „nebo“ zrušuje.

61. V § 80 odst. 2 se na konci písmene g) slovo „nebo“ zrušuje.

62. V § 80 odst. 2 se na konci písmene h) doplňuje slovo „nebo“ a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) jiný smluvní stát rozhodl o vyhoštění cizince ze svého území,[9a])“.

63. V § 80 odst. 3 se slovo „vízum“ nahrazuje slovem „příkaz“ a slovo „vízem“ se nahrazuje slovem „příkazem“.

64. V § 81 odstavec 1 zní:

„(1) Průkaz o povolení k pobytu je veřejnou listinou vydanou policií. Průkaz o povolení k pobytu je vydán jako samostatný doklad nebo ve formě štítku, který se vyznačuje do cestovního dokladu cizince. Průkazem o povolení k pobytu jeho držitel prokazuje své jméno a příjmení, ostatní jména, druh pobytu, rodné číslo a další skutečnosti týkající se povoleného pobytu na území; v případě průkazu vydaného ve formě samostatného dokladu jím dále prokazuje datum a místo narození a státní příslušnost.“.

65. V § 87a odst. 4 se za slovo „příslušníka“ vkládají slova „státního občana České republiky[1]) nebo“.

66. V § 87b se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Občanu Evropské unie,[1a]) který na území pobývá jako člen personálu zastupitelského úřadu cizího státu nebo mezinárodní vládní organizace akreditované v České republice, vydá na požádání povolení

k přechodnému pobytu Ministerstvo zahraničních věcí. Obdobné platí i pro jejich rodinné příslušníky registrované Ministerstvem zahraničních věcí, kteří nejsou občany Evropské unie.

(4) K žádosti podle odstavce 3 občan Evropské unie[1a]) a jeho rodinný příslušník, který není občanem Evropské unie, předloží cestovní doklad a fotografie.".

67. V § 87e odst. 1 návětí zní: „Policie vydá na žádost rodinného příslušníka státního občana České republiky[1]) povolení k trvalému pobytu. Toto povolení vydá i na žádost rodinného příslušníka občana Evropské unie, jestliže".

68. V § 87t odst. 2 se slova „odst. 3" nahrazují slovy „odst. 4".

69. V § 88 odst. 3 se ve větě první za slovo „základě" vkládají slova „povolení k dlouhodobému pobytu,".

70. § 93 zní:

„§ 93

(1) Cizinec je povinen do 3 pracovních dnů ode dne vstupu na území ohlásit na policii místo pobytu na území (§ 97); to neplatí, pokud jde o cizince mladšího 15 let, člena personálu zastupitelského úřadu cizího státu nebo mezinárodní vládní organizace akreditované v České republice, jeho rodinného příslušníka registrovaného Ministerstvem zahraničních věcí nebo cizince, kterému ministerstvo zajišťuje ubytování. Povinnost ohlásit místo pobytu na policii se dále nevztahuje na cizince, který tuto povinnost splnil u ubytovatele [§ 103 písm. b)].

(2) Občan Evropské unie[1a]) je povinen ohlásit na policii místo pobytu na území ve lhůtě do 30 dnů ode dne vstupu na území, pokud jeho předpokládaný pobyt bude delší než 30 dnů; tato povinnost se rovněž vztahuje na rodinného příslušníka občana Evropské unie, pokud tento občan pobývá na území. Povinnost ohlásit místo pobytu na policii se nevztahuje na cizince, který tuto povinnost splnil u ubytovatele [§ 103 písm. b)].".

71. § 97 zní:

„§ 97

Cizinec nebo osoba uvedená v § 96 odst. 1 jsou povinni při hlášení pobytu na území sdělit policii vyplněním přihlašovacího tiskopisu jméno, příjmení přihlašovaného cizince, den, měsíc, rok a místo jeho narození, jeho státní občanství, trvalé bydliště v zahraničí, číslo cestovního dokladu a víza, je-li v cestovním dokladu vyznačeno, počátek a místo pobytu, předpokládanou dobu a účel pobytu na území a státní poznávací značku motorového vozidla, se kterým na území přicestoval.".

72. V § 98 odst. 3 se slova „dlouhodobé vízum" nahrazují slovy „vízum k pobytu nad 90 dnů nebo na povolení k dlouhodobému pobytu".

73. V § 101 odstavec 1 zní:

„(1) Domovní kniha je dokument, do kterého ubytovatel zapisuje jméno a příjmení ubytovaného cizince, den, měsíc a rok narození, státní občanství, číslo cestovního dokladu, počátek a konec ubytování.".

74. V § 102 odst. 1 se slova „následující pracovní den" nahrazují slovy „do 3 pracovních dnů".

75. V § 102 odstavec 3 zní:

„(3) Povinnost oznámit ubytování lze splnit

a) předložením vyplněného přihlašovacího tiskopisu, nebo

b) prostřednictvím technických nosičů dat a jejich telekomunikačním přenosem v rozsahu údajů vedených v domovní knize, je-li takový přenos možný, s následným předložením přihlašovacího tiskopisu ve lhůtě do 10 dnů ode dne ubytování cizince.".

76. V § 103 písmeno b) zní:

„b) předložit ubytovateli cestovní doklad, průkaz o povolení k pobytu nebo průkaz o povolení k pobytu pro státního příslušníka členského státu Evropských společenství a osobně vyplnit a podepsat přihlašovací tiskopis (§ 97); povinnost osobního vyplnění a podepsání přihlašovacího tiskopisu se nevztahuje na cizince mladší 15 let věku,".

77. V § 103 písm. k) se slova „ , zjišťováním totožnosti anebo v souvislosti s poskytnutím dočasné ochrany" nahrazují slovy „anebo zjišťováním totožnosti".

78. § 105 včetně nadpisu zní:

„§ 105

Povinnost soudu, vazební věznice a věznice

(1) Soud, který pravomocně rozhodl o odsouzení cizince, informuje o odsouzení útvar policie příslušný podle místa hlášeného pobytu cizince; ve sporných případech informuje útvar policie místně příslušný podle sídla soudu.

(2) Vazební věznice nebo věznice informuje neprodleně útvar policie místně příslušný podle sídla vazební věznice nebo věznice o rozhodnutí o propuštění cizince z vazby nebo o ukončení výkonu trestu odnětí svobody cizince.".

79. V § 107 odst. 1 se slova „nebo povolení k pobytu" nahrazují slovy „ , průkaz o povolení k pobytu nebo průkaz o povolení k pobytu pro státního příslušníka členského státu Evropských společenství".

80. V § 109 odst. 1 se slova „písm. e)“ nahrazují slovy „písm. f)“.

81. V § 111 odst. 2 se slova „písm. e)“ nahrazují slovy „písm. f)“.

82. V § 113 odst. 1 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a písmeno c) se zrušuje.

83. V § 113 se odstavce 3 a 5 zrušují.

Dosavadní odstavce 4, 6 a 7 se označují jako odstavce 3 až 5.

84. V § 113 odst. 5 se za slovy „povolení k pobytu“ čárka nahrazuje slovem „nebo“ a slova „nebo ukončením poskytování dočasné ochrany“ se zrušují.

85. V § 114 odst. 1 písm. b) se slova „vízum za účelem strpění pobytu podle § 35 odst. 1 písm. a)“ nahrazují slovy „vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 32 odst. 2 písm. a) nebo mu ze stejných důvodů bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území podle § 43“.

86. V § 114 odst. 3 písm. b) se slova „dlouhodobého víza“ nahrazují slovy „víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu“.

87. V § 114 odst. 3 se na konci písmene d) doplňuje slovo „nebo“ a písmeno e) se zrušuje.

Dosavadní písmeno f) se označuje jako písmeno e).

88. V § 114 odst. 3 písm. e) se slova „víza za účelem strpění pobytu podle § 35 odst. 1 písm. b)“ nahrazují slovy „víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 32 odst. 2 písm. b) nebo po udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území podle § 43 ze stejného důvodu“.

89. V § 118 odst. 2 větě druhé se slovo „vízum“ nahrazuje slovem „příkaz“ a ve větě třetí se slovo „vízem“ nahrazuje slovem „příkazem“.

90. V § 119 na konci textu odstavce 3 se doplňují slova „ , jestliže marně uplynula lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu“.

91. V § 119 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který požádal o oprávnění k pobytu za účelem poskytnutí dočasné ochrany na území podle zvláštního právního předpisu,[3a]) je vykonatelné po nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí žádosti nebo po nabytí právní moci rozhodnutí o zastavení řízení o této žádosti, jestliže marně uplynula lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí ministerstva ve věci dočasné ochrany nebo soud nevyhověl jeho žádosti o přiznání odkladného účinku žaloby ve věci dočasné ochrany anebo soud přiznání odkladného účinku zrušil.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

92. V § 127 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Podání žádosti o azyl v průběhu zajištění není důvodem pro ukončení zajištění.“.

93. V § 129 odst. 1 se za slovo „vstoupil“ doplňují slova „nebo pobýval“.

94. V § 132 odst. 2 se na konci písmene c) doplňuje slovo „nebo“, na konci písmene d) se slovo „ , nebo“ nahrazuje tečkou a písmeno e) se zrušuje.

95. V § 157 odst. 1 písm. b) se slova „s úmyslem překročit státní hranice“ nahrazují slovem „úmyslně“ a slovo „přitom“ se zrušuje.

96. V § 157 odst. 1 písm. c) se slovo „úmyslně“ zrušuje.

97. V § 157 odstavec 2 zní:

„(2) Za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. a), b), c) nebo d) policie uloží pokutu do výše 10 000 Kč; za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. e), f), g), h) nebo i) uloží pokutu do výše 5 000 Kč; za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. j), k), l) nebo m) uloží pokutu do výše 3 000 Kč.“.

98. V § 157 se odstavce 5 a 7 zrušují.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 5.

99. Za § 157 se vkládají nové § 157a a 157b, které včetně nadpisu znějí:

„Blokové řízení

§ 157a

(1) Správní delikt, kterého se dopustí ubytovatel, lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže se jedná o méně závažné porušení povinnosti, správní delikt je spolehlivě zjištěn a ubytovatel je ochoten pokutu na místě zaplatit.

(2) Za méně závažné porušení povinnosti se považuje

a) porušení povinnosti podle § 100 písm. a), § 101 odst. 1 a 3,

b) nedodržení lhůty pro oznámení ubytování cizince podle § 102 odst. 1, nebo

c) porušení povinnosti podle § 100 písm. d) anebo e),

pokud se nejedná o opakovaný případ.

(3) V blokovém řízení o správním deliktu lze uložit pokutu do výše 5 000 Kč.

(4) K uložení a vybrání pokuty policie použije bloky k ukládání pokut (dále jen „pokutový blok“) používané v blokovém řízení o přestupcích.[22])

(5) Policie na pokutovém bloku vyznačí, komu, kdy a za porušení jaké povinnosti byla pokuta uložena.

(6) Pokutový blok platí jako stvrzenka o zaplacení pokuty na místě v hotovosti.

(7) Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.

§ 157b

V blokovém řízení o přestupku lze uložit pokutu do výše 3 000 Kč.“.

100. V § 159 odstavec 3 zní:

„(3) Policie předá údaje z informačního systému vztahující se k cizincům s povolením k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, zvláštním pobytovým povolením a cizincům, kteří na území pobývají na vízum k pobytu nad 90 dnů podle § 30 odst. 1, do 10 dnů ode dne jejich získání ministerstvu.“.

101. V § 160 odst. 2 písm. a) se za slovo „vízum“ vkládají slova „ , na povolení k dlouhodobému pobytu“.

102. V § 160 odst. 3 písm. a) se za slovo „vízum“ vkládají slova „ , na povolení k dlouhodobému pobytu“.

103. V § 163 písm. i) se slovo „vízum“ nahrazuje slovem „příkaz“.

104. V § 164 odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „a ve stanovených případech současně o zrušení platnosti víza [§ 9 odst. 1 písm. b) a odst. 5]“.

105. V § 164 odst. 1 písm. e) se slova „ , víza za účelem dočasné ochrany“ zrušují.

106. V § 164 odst. 1 písm. e) se slova „odst. 4“ nahrazují slovy „odst. 5“.

107. V § 164 odst. 1 písm. e) se slova „a víza za účelem strpění pobytu“ nahrazují slovy „ , včetně víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území“ a slova „výjezdního víza“ se nahrazují slovy „výjezdního příkazu“.

108. V § 164 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) rozhoduje o vydání povolení k pobytu, zvláštního pobytového povolení, povolení k dlouhodobému pobytu nebo zrušení platnosti těchto povolení,“.

109. V § 164 odst. 2 se věta druhá nahrazuje větou „Toto oddělení dále rozhoduje o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu do 90 dnů a o zrušení platnosti tohoto víza a o udělení, prodloužení doby pobytu a zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a o udělení výjezdního příkazu.“.

110. V § 164 odst. 3 se slova „§ 22 odst. 4“ nahrazují slovy „§ 22 odst. 5“.

111. V § 164 odst. 3 se slova „výjezdního víza“ nahrazují slovy „výjezdního příkazu“.

112. V § 165 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) ve správním řízení rozhoduje o žádostech podaných podle § 69a,“.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno d).

113. V § 167 písm. b) se slova „anebo v souvislosti s poskytnutím dočasné ochrany“ zrušují.

114. § 168 zní:

„§ 168

Správní řád se nevztahuje na řízení podle § 4 odst. 2 písm. b), § 7, 9 (s výjimkou řízení podle § 9 odst. 4), § 11, § 19 odst. 1, § 22, 24, 26, 29, 30, 33, 36, § 37 odst. 1 písm. c), § 38 odst. 1, § 40, 41, 49, 50, § 53 odst. 2, § 61, 92, § 122 odst. 1 a 2, § 124, 129, § 154 odst. 2, § 155 odst. 1, § 180 a 180b.“.

115. V § 169 odst. 3 větě druhé se za slovo „vydání“ vkládají slova „povolení k dlouhodobému pobytu,“.

116. V § 169 odst. 9 písmeno f) zní:

„f) podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti průkazu o povolení k pobytu vydaného za účelem přechodného pobytu na území v době, kdy k tomu není oprávněn.“.

117. V § 170 odst. 1 se slova „anebo víza za účelem dočasné ochrany“ zrušují.

118. V § 170 odst. 1 se slova „za účelem strpění pobytu“ nahrazují slovy „k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území“.

119. V § 170 odst. 2 se slova „ , víza za účelem poskytnutí dočasné ochrany“ zrušují.

120. V § 170 odst. 2 se slova „ , výjezdního víza“ zrušují.

121. V § 170 odst. 4 se slova „víza za účelem strpění pobytu podle § 35 odst. 1 písm. a)“ nahrazují slovy „víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 32 odst. 2 písm. a)“.

122. V § 170 odst. 5 se za slova „zvláštního víza“ vkládají slova „anebo víza k pobytu nad 90 dnů uděleného cizinci za účelem podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu vydávaného Ministerstvem zahraničních věcí (§ 30 odst. 2)“.

123. V § 170 odst. 7 se slova „a na vízum za účelem dočasné ochrany“ zrušují.

124. V § 170 odst. 7 se slova „pobytu na území na vízum za účelem strpění pobytu“ nahrazují slovy „platnosti víza nebo doby pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území“.

125. V § 172 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Doba řízení o žalobě se do doby platnosti

rozhodnutí o správním vyhoštění nezapočítává (§ 118 odst. 1).“.

126. V § 173 se za slovo „vydáno“ vkládají slova „povolení k dlouhodobému pobytu,“.

127. V § 176 odst. 1 se slova „po dobu platnosti víza za účelem dočasné ochrany a“ zrušují.

128. V § 176 odst. 2 se slova „a náklady spojené s lékařským úkonem podle § 48“ zrušují.

129. Za § 176 se vkládá nový § 176a, který včetně nadpisu zní:

„§ 176a

Úhrada pobytu cizince v přijímacím středisku v tranzitním prostoru mezinárodního letiště po pravomocném ukončení azylového řízení

(1) Cizinec, který je v době nabytí právní moci rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu[2]) umístěn v přijímacím středisku v tranzitním prostoru mezinárodního letiště, si hradí náklady spojené s pobytem v tomto středisku až do vycestování mimo území z vlastních prostředků.

(2) Cizinci uvedenému v odstavci 1 se poskytne zdravotní péče v souvislosti s úrazem nebo náhlým onemocněním, nařízenou karanténou nebo jiným opatřením v souvislosti s ochranou veřejného zdraví. Náklady spojené s poskytnutím zdravotní péče si hradí cizinec z vlastních prostředků.

(3) Nemůže-li cizinec náklady podle odstavců 1 a 2 hradit, byť i částečně, z vlastních prostředků a není-li jejich úhrada zajištěna jinak, nese tyto náklady stát. Úhradu nákladů zajišťuje ministerstvo z kapitoly státního rozpočtu Všeobecná pokladní správa.“.

130. V § 177 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Pro účely vyhoštění lze prokázání totožnosti nahradit daktyloskopickými otisky, obrazovým záznamem cizince a údaji, které policie k cizinci zjistila.“.

131. Za § 180 se vkládá nový § 180a, který zní:

„§ 180a

Zastupitelský úřad je oprávněn, stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, udělovat jednotné schengenské vízum v zastoupení jiného smluvního státu.“.

132. Za § 180a se vkládá nový § 180b, které včetně nadpisu zní:

„§ 180b

Identifikační průkaz vydávaný Ministerstvem zahraničních věcí

(1) Identifikační průkaz je veřejná listina platná pouze na území České republiky, kterou členům personálu zastupitelského úřadu cizího státu nebo mezinárodní vládní organizace akreditované v České republice nebo jejich rodinným příslušníkům vydává Ministerstvo zahraničních věcí.

(2) Identifikační průkaz je dokladem totožnosti, průkaz obsahuje rovněž údaje o rozsahu výsad a imunit, kterých jeho držitel požívá na území České republiky po dobu registrace Ministerstvem zahraničních věcí.

(3) Identifikační průkaz prohlašuje za neplatný Ministerstvo zahraničních věcí.“.

133. V § 181 se na konci písmene a) čárka nahrazuje tečkou a písmeno b) se zrušuje.

Označení písmene a) se zrušuje.

134. § 184 se zrušuje.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle právních předpisů platných v době zahájení řízení.

2. Žádost o prodloužení doby platnosti víza za účelem strpění pobytu na území podaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považuje za žádost o udělení povolení k dlouhodobého pobytu za účelem strpění pobytu na území, jsou-li splněny podmínky podle § 43; policie vydá cizinci průkaz o povolení k pobytu.

3. Kde se v jiných právních předpisech hovoří o pobytu cizince na dlouhodobé vízum, rozumí se tím pobyt na vízum k pobytu nad 90 dnů a pobyt na povolení k dlouhodobému pobytu.

4. Kde se v jiných právních předpisech hovoří o vízu za účelem strpění pobytu, rozumí se tím vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území a povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území.

5. Do doby nabytí účinnosti bodu 39 uvedeného v čl. I se cizinec, kterému bylo uděleno vízum podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění tohoto zákona, pro účely úhrady poskytování zdravotní péče považuje za cizince, kterému bylo uděleno oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany,[3a]) nelze-li úhradu zajistit jiným způsobem.

6. Dočasná ochrana poskytnutá podle dosavadní právní úpravy se považuje za dočasnou ochranu podle zákona o dočasné ochraně cizinců ode dne nabytí jeho účinnosti.

7. Tiskopisy žádostí o udělení víza podle dosavadní právní úpravy lze používat i nadále, nejdéle však ke dni vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí

Čl. III

Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 257/2000 Sb., zákona č. 272/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 518/2002 Sb., se mění takto:

V § 2 odst. 2 písm. c) se slovo „nebo" zrušuje, na konci písmene d) se tečka nahrazuje slovem „ , nebo" a doplňuje se písmeno e), které včetně poznámky pod čarou č. 2a) zní:

„e) pobývá s rodičem, který podal žádost o udělení oprávnění k pobytu za účelem poskytnutí dočasné ochrany na území České republiky nebo které pobývá na základě uděleného oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany na území České republiky podle zvláštního právního předpisu.[2a])

[2a]) Zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců.".

Dosavadní poznámka pod čarou č. 2a) se označuje jako poznámka pod čarou č. 2b) včetně odkazu na tuto poznámku pod čarou.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o azylu

Čl. IV

Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 519/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Z hlediska poskytování zdravotní péče (§ 88), ubytování, stravování a nezbytných hygienických potřeb se na cizince po dobu běhu lhůty podle § 32 odst. 1 nebo 2 hledí jako na žadatele o udělení azylu. Po uvedenou dobu může cizinec požádat ministerstvo o dobrovolnou repatriaci podle § 54a.".

Dosavadní odstavce 4 až 7 se označují jako odstavce 5 až 8.

2. V § 9 se za slovo „nevztahuje" vkládají slova „§ 33 odst. 2 a".

3. V § 93 odstavec 4 zní:

„(4) Přestupek podle odstavce 1 projednává ministerstvo.".

4. V § 93 se odstavec 5 zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

Čl. V

V § 7 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 127/1998 Sb. a zákona č. 155/2000 Sb., se na konci písmene n) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno o), které včetně poznámky pod čarou č. 16a) zní:

„o) cizince, kterým bylo uděleno oprávnění k pobytu na území České republiky za účelem poskytnutí dočasné ochrany podle zvláštního právního předpisu,[16a]) pokud nemají příjmy ze zaměstnání nebo ze samostatné výdělečné činnosti.

[16a]) Zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců.".

ČÁST PÁTÁ
ÚČINNOST

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2004, s výjimkou

a) části prvé bodů 56, 112 a 129, části třetí bodů 1 a 2, které nabývají účinnosti dnem vyhlášení,

b) části prvé bodů 1, 3, 4, 6, 7, 10, 13, 14, bodu 15 mimo textu uvedeného pod písmenem d), bodu 16 mimo textu uvedeného pod písmenem b), bodů 20 až 22, 39 až 41, 44, 47, 49 až 55, 57 až 59, 63 až 67, 69, 72, 79, 85, 86, 88, 89, 100 až 103, 107 až 109, 111, bodu 114 s výjimkou slov „§ 7" a „§ 180b", bodů 115, 116, 118, 120 až 122, 124 a 126, které nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost,

c) části prvé bodu 15 části textu uvedeného pod písmenem d), bodu 16 části textu uvedeného pod písmenem b), bodů 18, 33, 37, 38, 61, 62 a 131, které nabývají účinnosti dnem odstranění kontrol na státních hranicích, stanoveným v rozhodnutí Rady Evropské unie o vstupu v platnost Úmluvy podepsané dne 19. června 1990 v Schengenu mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Francouzskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím a Nizozemským královstvím k provedení dohody podepsané dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích pro Českou republiku.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

223

ZÁKON

ze dne 26. června 2003,

kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 354/1999 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 57/2001 Sb., zákona č. 185/2001 Sb., zákona č. 407/2001 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 13 se doplňuje odstavec 11, který zní:

„(11) Ministerstvo obrany a Ministerstvo financí vydávají pro zdravotnická a veterinární zařízení patřící do jejich působnosti tiskopisy receptů a žádanek s modrým pruhem s uvedením kódu příslušného ministerstva. Pro nakládání s těmito tiskopisy platí obdobně ustanovení odstavců 2 až 8 s tím, že místo obecního úřadu obce s rozšířenou působností zajišťuje stanovené činnosti Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo financí.“.

2. V příloze č. 4 se za položku „Para-methoxyamfetamin“ vkládá do sloupce „Mezinárodní nechráněný název (INN) v českém jazyce“ slovo „Para-methoxymetamfetamin“, do sloupce „Další mezinárodní nechráněný název nebo obecný název“ slovo „PMMA“ a do sloupce „Chemický název“ se vkládají slova „1-(4-methoxyfenyl)-2-(methylamino)propan“.

3. V příloze č. 5 se za položku „Amfetamin“ vkládá do sloupce „Mezinárodní nechráněný název (INN) v českém jazyce“ slovo „Buprenorfin“ a do sloupce „Chemický název“ se vkládají slova „21-cyklopropyl-7-α-[(S)-1-hydro-1,2,2-trimethylpropyl]-6,14-endo-ethano-6,7,8,14-tetrahydrooripavin“.

4. V příloze č. 5 se za položku „Fenmetrazin“ vkládá do sloupce „Mezinárodní nechráněný název (INN) v českém jazyce“ slovo „Flunitrazepam“ a do sloupce „Chemický název“ se vkládají slova „1,3-dihydro-5-(o-fluorfenyl)-1-methyl-7-nitro-2H-1,4-benzodiazepin-2-on“.

5. V příloze č. 6 se ve sloupci „Mezinárodní nechráněný název (INN) v českém jazyce“ slovo „Buprenorfin“ zrušuje a ve sloupci „Chemický název“ se slova „21-cyklopropyl-7-α-[(S)-1-hydro-1,2,2-trimethylpropyl]-6,14-endo-ethano-6,7,8,14-tetrahydrooripavin“ zrušují.

6. V příloze č. 6 se ve sloupci „Mezinárodní nechráněný název (INN) v českém jazyce“ slovo „Flunitrazepam“ zrušuje a ve sloupci „Chemický název“ se slova „1,3-dihydro-5-(o-fluorfenyl)-1-methyl-7-nitro-2H-1,4-benzodiazepin-2-on“ zrušují.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti třicátým dnem po dni jeho vyhlášení.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

224

ZÁKON

ze dne 26. června 2003,

kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě

Čl. I

Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění zákona č. 164/1993 Sb. a zákona č. 275/1994 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které včetně poznámky pod čarou č. 1) zní:

„e) podmínky pro výkon vybraných činností ve výstavbě v souladu s právem Evropských společenství.[1])

[1]) Směrnice Rady 85/384/EHS ze dne 10. června 1985 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci v oboru architektury obsahující opatření pro umožnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 99/42/ES ze dne 7. června 1999, kterou se zavádí postup pro uznávání dokladů o vzdělání pro profesní činnosti upravené směrnicemi o liberalizaci a o přechodných opatřeních a kterou se doplňuje obecný systém uznávání dokladů o vzdělání.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1) se označuje jako poznámka pod čarou č. 1a), a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

2. V § 2 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Autorizace není podmínkou pro výkon těchto činností osobami uvedenými v části šesté tohoto zákona.“.

3. V § 2 se na konci textu odstavce 5 doplňují slova „ , pokud tento zákon nestanoví jinak“.

4. V § 4 odst. 2 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno c).

5. V § 4 odst. 2 písm. c) se slova „krajinářská tvorba“ nahrazují slovy „krajinářské úpravy“.

6. V § 4 odst. 3 se písmeno „d)“ nahrazuje písmenem „c)“.

7. V § 5 odst. 3 písmeno c) zní:

„c) stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství,“.

8. V § 5 odst. 3 se doplňují písmena j) a k), která znějí:

„j) požární bezpečnost staveb,

k) stavby pro plnění funkce lesa.“.

9. V § 7 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) je občanem České republiky, nebo“.

10. V § 7 odst. 1 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) je státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie než České republiky (dále jen „jiný členský stát“) a“.

Dosavadní písmena b) až g) se označují jako písmena c) až h).

11. V § 7 odst. 2 se písmeno „e)“ nahrazuje písmenem „f)“.

12. V § 7 odstavec 6 zní:

„(6) Osoba, které byla odejmuta autorizace podle § 10 odst. 2 písm. b), může požádat o udělení autorizace nejdříve po uplynutí tří let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odejmutí autorizace.“.

13. V § 8 odstavec 2 včetně poznámek pod čarou č. 3a) a 3b) zní:

„(2) Vzděláním podle § 7 odst. 1 písm. e) se pro jednotlivé druhy autorizace rozumí:

a) vysokoškolské vzdělání[3a]) získané studiem v oblasti architektury pro autorizaci podle § 3 písm. a) v bakalářském studijním programu trvajícím nejméně čtyři roky nebo magisterském studijním programu,

b) vysokoškolské vzdělání[3a]) získané studiem v příslušných studijních oborech pro autorizaci podle § 3 písm. b) v bakalářském studijním programu trvajícím nejméně čtyři roky nebo magisterském studijním programu,

c) vysokoškolské vzdělání[3a]) získané studiem v příslušných studijních oborech pro autorizaci podle § 3 písm. c) v bakalářském nebo magisterském studijním programu, anebo střední či vyšší odborné vzdělání.[3b])

[3a]) § 44 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

[3b]) § 7 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění zákona č. 171/1990 Sb.".

14. V § 8 odst. 5 se v úvodní části věty písmeno „e)" nahrazuje písmenem „f)".

15. V § 8 odst. 5 písmena a) až c) znějí:

„a) nejméně tři roky pro autorizaci v oborech podle § 4 odst. 2, je-li uchazeč absolventem magisterského studijního programu, nejméně pět let, je-li uchazeč absolventem bakalářského studijního programu nebo jiného příbuzného vzdělání,

b) nejméně tři roky pro autorizaci v oborech podle § 5 odst. 1, je-li uchazeč absolventem magisterského studijního programu, nejméně pět let, je-li uchazeč absolventem bakalářského studijního programu nebo jiného příbuzného vzdělání,

c) nejméně tři roky pro autorizaci v oborech podle § 5 odst. 2, pokud má uchazeč požadované vysokoškolské vzdělání magisterského nebo bakalářského studijního programu, a nejméně pět roků, pokud má uchazeč požadované středoškolské vzdělání.".

16. V § 8 odst. 7 větě první se za slovo „způsobilosti" vkládají slova „obsah odborné praxe".

17. § 9 včetně poznámek pod čarou č. 3c) a 3d) zní:

„§ 9

(1) Komora zapíše osobu, které byla udělena autorizace, do seznamu autorizovaných osob vedeného Komorou a vydá této osobě osvědčení o autorizaci s vyznačeným oborem, popřípadě specializací a razítko s malým státním znakem České republiky.[3c])

(2) Nakládání se seznamem autorizovaných osob a písemnou dokumentací vztahující se k autorizovaným osobám je upraveno zvláštními právními předpisy.[3d])

[3c]) Zákon č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky a o změně některých zákonů.

[3d]) § 6 zákona č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 117/1974 Sb., kterou se stanoví kritéria pro posuzování písemností jako archiválií a podrobnosti skartačního řízení.".

18. V § 11 odst. 1 písm. a) se slovo „úmyslný" zrušuje.

19. V § 11 odst. 2 písm. a) se slovo „úmyslný" zrušuje.

20. V § 12 odst. 1 se za slova „vybraných činností" vkládají slova „a dalších odborných činností".

21. V § 12 odstavec 6 zní:

„(6) K zajištění řádného výkonu vybraných činností ve výstavbě, přesahujících rozsah oboru, popřípadě specializace, k jejímuž výkonu byla autorizované osobě autorizace udělena, je autorizovaná osoba povinna zajistit spolupráci osoby s autorizací v příslušném oboru, popřípadě specializací.".

22. V § 13 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Po zániku, odnětí nebo pozastavení autorizace zajistí Komora péči o dokumenty uvedené v odstavcích 3 a 4 podle zvláštních právních předpisů.[3d])".

23. V § 14 odstavec 1 zní:

„(1) Autorizované osoby vykonávají činnosti, pro které jim byla udělena autorizace, jako

a) svobodní architekti nebo svobodní inženýři vykonávající činnost podle tohoto zákona,

b) osoby vykonávající činnost podle živnostenského zákona,

c) zaměstnanci v pracovním poměru, služebním, členském nebo jiném obdobném poměru,

d) společníci veřejné obchodní společnosti.".

24. § 15 zní:

„§ 15

(1) Svobodný architekt nebo svobodný inženýr

a) vykonává projektovou činnost a poskytuje související odborné služby nezávisle, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost a za odměnu,

b) může současně vykonávat pouze činnost pedagogickou, přednáškovou nebo publikační, nesmí však vykonávat činnosti nebo zaměstnání, při nichž by ohrozil nezávislost svého postavení,

c) je oprávněn zaměstnávat další osoby.

(2) Místem podnikání svobodného architekta nebo svobodného inženýra je místo podnikání zapsané v seznamu vedeném Komorou.".

25. Za § 15 se vkládají nové § 15a a 15b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 15a

Sdružení

(1) Vykonávají-li svobodní architekti nebo svo-

bodní inženýři povolání společně, upraví si vzájemné vztahy písemnou smlouvou (dále jen „sdružení"). Účastníky sdružení mohou být výlučně svobodní architekti nebo svobodní inženýři. Účastníci sdružení jsou povinni vykonávat povolání pod společným jménem.

(2) Sdružení musí mít společné místo podnikání.

§ 15b

Veřejná obchodní společnost založená za účelem výkonu povolání

(1) Vykonávají-li svobodní architekti nebo svobodní inženýři povolání jako společníci veřejné obchodní společnosti, musí být společníky pouze svobodní architekti nebo svobodní inženýři.

(2) Svobodní architekti nebo svobodní inženýři, kteří jsou společníky společnosti podle odstavce 1, vykonávají povolání jménem společnosti a na její účet.".

26. V § 19 písmeno a) zní:

„a) vypracovávat projektovou dokumentaci, jestliže celá přísluší jeho oboru; v ostatních případech a v případě oboru pozemní stavby vypracovávat příslušné části projektové dokumentace,".

27. V § 20 odst. 1 písm. c) se slova „pěti let" nahrazují slovy „tří let".

28. V § 21 odst. 2 větě první se slovo „dvou" nahrazuje slovem „šesti" a slova „jednoho roku" se nahrazují slovy „tří let".

29. V § 21 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Nestanoví-li tento zákon nebo vnitřní předpisy Komory něco jiného nebo nevyplývá-li něco jiného z povahy věci, použijí se v disciplinárním řízení ustanovení správního řádu.

(4) Autorizovaná osoba, proti které je disciplinární řízení vedeno, má právo vyjádřit se k důvodům uvedeným v návrhu, ke způsobu jejich zjištění, navrhovat důkazy nebo jejich doplnění, klást svědkům nebo znalcům otázky při ústním jednání, které musí být vždy nařízeno.".

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5.

30. V § 21 odst. 5 se věta poslední zrušuje.

31. V § 22 odst. 3 se slova „Konečné rozhodnutí představenstva" nahrazují slovy „Rozhodnutí o odvolání" a slova „Nejvyšší soud České republiky" se nahrazují slovy „věcně a místně příslušný krajský soud ve správním soudnictví".

32. Za § 22 se vkládá nový § 22a, který včetně nadpisu zní:

„§ 22a

Disciplinární pravomoc související s volným pohybem osob podle práva Evropských společenství

(1) Komora předá příslušnému orgánu hostitelského členského státu všechny informace o disciplinárních opatřeních nebo trestních sankcích, které byly přijaty vůči autorizované nebo usazené osobě z důvodů závažného nebo opětovného porušení povinností souvisejících s výkonem její činnosti.

(2) Má-li příslušný orgán hostitelského členského státu konkrétní poznatky o závažné skutečnosti, ke které došlo mimo jeho území před usazením dotyčné osoby v tomto hostitelském státě, a informuje-li o tom Komoru, Komora prověří správnost skutečností, zejména, zda mohou ovlivnit výkon vybrané nebo další odborné činnosti ve výstavbě v České republice. Komora rozhodne o povaze a rozsahu prošetření, které má být provedeno, a informuje ve lhůtě tří měsíců hostitelský členský stát o opatřeních, která přijme.

(3) Komora dohodne podrobnosti spolupráce s příslušnými orgány jiných členských států při předávání informací podle odstavců 1 a 2 včetně způsobu zajištění ochrany předávaných osobních údajů a tyto podrobnosti následně upraví vnitřním předpisem.

(4) Pozastaví-li nebo odejme-li Komora autorizaci [§ 20 odst. 1 písm. c) a d)] autorizované osobě nebo pozastaví-li nebo odejme-li registraci usazené osobě, zajistí dočasné nebo trvalé odnětí osvědčení uvedeného v § 23 odst. 7 písm. c).

(5) Hostitelským členským státem se rozumí jiný členský stát Evropské unie, kde autorizovaná, usazená nebo hostující osoba podle tohoto zákona vykonává nebo hodlá vykonávat předmětné činnosti.".

33. V § 23 odst. 6 písmeno d) zní:

„d) vést seznamy autorizovaných osob a tyto seznamy včetně jejich změn uveřejnit i způsobem umožňujícím dálkový přístup,".

34. V § 23 odst. 6 se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:

„e) vést seznamy osob registrovaných podle § 30l odst. 1 nebo § 30n odst. 2 a tyto seznamy včetně jejich změn uveřejnit i způsobem umožňujícím dálkový přístup,".

Dosavadní písmena e) až s) se označují jako písmena f) až t).

35. V § 23 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Do působnosti Komory dále náleží vydávat následující doklady dotčeným osobám za účelem umož-

nění jejich volného pohybu podle práva Evropských společenství[1])

a) doklady o vykonání odborné praxe,

b) osvědčení o splnění podmínky bezúhonnosti podle tohoto zákona,

c) osvědčení, že dotčená osoba vykonává vybrané a další odborné činnosti ve výstavbě soustavně v souladu s právními předpisy České republiky,

d) osvědčení, že dotčená osoba je držitelem dokladu o formální kvalifikaci, který splňuje požadavky bodu 1, 2, 3 nebo 5 přílohy č. 1 k tomuto zákonu.".

36. V § 25 odstavec 2 zní:

„(2) Valná hromada se může platně usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech řádných členů; není-li nadpoloviční většina řádných členů přítomna, může se valná hromada platně usnášet, pokud byli všichni řádní členové písemně průkazně obesláni, a to nejméně 21 dnů před termínem konání valné hromady.".

37. V § 25 odst. 4 písm. a) se slovo „dvou" nahrazuje slovem „tří".

38. V § 25 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) schvaluje rozpočet.".

39. V § 26 odst. 1 větě první se slova „nejvyšším výkonným" nahrazují slovem „statutárním".

40. V § 26 odst. 2 větě první se slovo „místopředsedu" nahrazuje slovy „alespoň dva místopředsedy" a na konci odstavce 2 se doplňuje věta „Předsedu zastupuje po dobu jeho nepřítomnosti v plném rozsahu představenstvem určený místopředseda.".

41. V § 27 odst. 2 se slovo „místopředsedu" nahrazuje slovy „dva místopředsedy" a věta čtvrtá se nahrazuje větou „Předsedu zastupuje po dobu jeho nepřítomnosti v plném rozsahu dozorčí radou určený místopředseda.".

42. V § 27 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Dozorčí rada může rozhodnout o ustavení dozorčích komisí a přenést na ně část své pravomoci. Jejich předsedy volí dozorčí rada.".

43. V § 29 odst. 2 písm. b) se za slovo „obsah" vkládají slova „a způsob provádění".

44. V § 29 odst. 3 se slova „životního prostředí České republiky" nahrazují slovy „pro místní rozvoj" a slova „životního prostředí" se nahrazují slovy „pro místní rozvoj".

45. Za část pátou se vkládá nová část šestá, která včetně poznámky pod čarou č. 9a) zní:

„ČÁST ŠESTÁ

VÝKON ČINNOSTÍ OBČANY EVROPSKÉ UNIE

§ 30a

Základní ustanovení

(1) Vybrané činnosti ve výstavbě (dále jen „vybraná činnost") mohou v České republice vykonávat i státní příslušníci členských států Evropské unie (dále jen „členský stát"), kteří získali potřebnou kvalifikaci k vybrané činnosti v jiném členském státě.

(2) Vybranou činnost mohou osoby uvedené v odstavci 1 vykonávat v České republice jako usazení architekti, usazení inženýři a usazení technici činní ve výstavbě (dále jen „usazené osoby") nebo jako hostující architekti, hostující inženýři a hostující technici činní ve výstavbě (dále jen „hostující osoby").

(3) Usazenou osobou se rozumí osoba uvedená v odstavci 1, která na území České republiky vykonává soustavnou vybranou činnost nebo na území České republiky má podnik nebo organizační složku.

(4) Hostující osobou se rozumí osoba uvedená v odstavci 1, která je usazená na území jiného členského státu a na území České republiky vykonává vybranou činnost dočasně nebo příležitostně.

§ 30b

Posuzování kvalifikačních předpokladů

(1) K umožnění přístupu k vybrané činnosti se v České republice v souladu s právem Evropských společenství[1]) uznávají diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci, jakož i odborná praxe. Uznávacím orgánem je Komora příslušná podle § 30d odst. 1 a 2, která posuzuje splnění kvalifikačních předpokladů a provádí další úkony s touto činností spojené.

(2) Formální kvalifikací se rozumí znalosti a dovednosti potvrzené diplomy, osvědčeními a jinými doklady získanými žadatelem v rámci formalizovaného vzdělávání při přípravě na příslušnou profesi a dalším vzdělávání v ní.

(3) Ministerstvo pro místní rozvoj vyhlásí ve Sbírce zákonů sdělení, kterým zveřejní

a) seznam diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci udělovaných na území Evropské unie, jakož i institucí a orgánů, které je vydávají, splňující podmínky podle bodu 1.6 přílohy č. 1 k tomuto zákonu,

b) seznam diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci udělovaných na území Evropské unie, jakož i institucí a orgánů, které je vydávají, uznávané na základě nabytých práv podle bodu 3.2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu.

(4) Dokladem o pojištění je osvědčení vydávané

pojišťovacím subjektem v členském státě, ve kterém je uvedeno, že pojistitel vyhověl požadavkům platných právních předpisů v České republice, které se týkají podmínek a rozsahu pojištění.

§ 30c

Práva a povinnosti

(1) Činnost usazených osob nebo hostujících osob na území České republiky se řídí právními předpisy České republiky.

(2) Na usazené osoby a hostující osoby se vztahují obdobně ustanovení § 10 a 11 a ustanovení částí třetí a čtvrté.

(3) Hostující osoby, které jsou registrovány u Komory, ale nejsou jejími členy, jsou povinny dodržovat ustanovení profesního a etického řádu, disciplinárního a smírčího řádu a soutěžního řádu příslušné Komory. Činnost usazených osob se řídí vnitřními předpisy příslušné Komory.

§ 30d

Uznávací orgán

(1) Česká komora architektů je uznávacím orgánem pro posuzování splnění kvalifikačních předpokladů pro výkon vybraných činností podle § 4 odst. 2. Pro posouzení, zda jsou splněny požadavky na formální kvalifikaci a odbornou praxi pro činnost uvedenou v § 4 odst. 2 písm. a), postupuje podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu a pro činnosti uvedené v § 4 odst. 2 písm. b) a c) postupuje podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě je uznávacím orgánem pro posuzování splnění kvalifikačních předpokladů pro výkon vybraných činností podle § 5 odst. 3. Pro posouzení, zda jsou splněny požadavky na formální kvalifikaci a odbornou praxi, postupuje podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

§ 30e

Působnost uznávacího orgánu

(1) Uznávací orgán po posouzení kvalifikačních předpokladů provede bezodkladně zápis do seznamu registrovaných osob, nejpozději však do tří měsíců ode dne podání úplné žádosti nebo úplného oznámení.

(2) Pokud má uznávací orgán odůvodněné pochybnosti o pravosti dokladů o formální kvalifikaci, požádá příslušný orgán členského státu, ve kterém byly doklady vydány, o potvrzení jejich pravosti.

(3) Uznávací orgán informuje ve věcech týkajících se přístupu k vybrané činnosti a jejího výkonu, zejména o právních předpisech, profesním a etickém řádu, vnitřních předpisech příslušné Komory a zprostředkovává vzdělávání v českém jazyce.

(4) Uznávací orgán stanoví svými vnitřními předpisy formu žádosti a náležitosti předkládané dokumentace (§ 30i a 30o).

§ 30f

Akademické tituly

(1) Usazené osoby nebo hostující osoby jsou oprávněny používat zákonný akademický titul, popřípadě jeho zkratku, udělený členským státem původu nebo dřívějšího pobytu, a to v jazyce tohoto státu.

(2) Může-li být akademický titul užívaný v jiném členském státu zaměněn v České republice s titulem, který vyžaduje další vzdělání, které usazené osoby nebo hostující osoby neabsolvovaly, uznávací orgán určí jiné označení tohoto akademického titulu.

(3) Usazené osoby nebo hostující osoby, které splní podmínky formální kvalifikace a odborné praxe, jsou oprávněny používat profesní označení podle § 13 odst. 1.

§ 30g

Právo na soudní ochranu

(1) Žadatel, který prokázal splnění kvalifikačních předpokladů a nebyl uznávacím orgánem zapsán do seznamu registrovaných osob ve stanovené lhůtě (§ 30e odst. 1), je oprávněn podat žalobu k soudu podle zvláštního právního předpisu.[9a])

(2) Proti rozhodnutí Komory o odmítnutí zápisu do seznamu registrovaných osob (§ 30l odst. 2) a proti rozhodnutí Komory o omezení oprávnění vykonávat vybranou činnost na území České republiky (§ 30r odst. 2) lze podat žalobu k soudu podle zvláštního právního předpisu.[9a])

Usazená osoba

§ 30h

(1) Na území České republiky může usazená osoba vykonávat vybranou činnost, jestliže byla na základě žádosti zapsána do seznamu registrovaných osob (§ 30l odst. 1) a složila slib do rukou předsedy příslušné Komory.

(2) Text slibu zní: „Slibuji na svou čest a své svědomí, že budu při výkonu své činnosti na území České republiky usilovat o vytváření kvalitních architektonických a stavebních děl, budu ctít zájmy klientů, jakož i zájmy veřejné, budu respektovat přírodní a kulturní hodnoty a budu se vždy řídit profesní etikou.“

(3) Nemůže-li být forma slibu podle odstavce 2 použita státními příslušníky jiných členských států, zajistí uznávací orgán jeho odpovídající a rovnocennou formu.

§ 30i

Žádost o registraci

(1) Žadatel o registraci v žádosti uvede

a) vybrané činnosti, které hodlá na území České republiky soustavně vykonávat, a

b) adresu pro doručování na území České republiky.

(2) Žádost podle odstavce 1 musí být doplněna listinami prokazujícími

a) formální kvalifikaci,

b) odbornou praxi v předepsané délce,

c) bezúhonnost,

d) uzavření pojistné smlouvy o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu činnosti.

(3) Doklady podle odstavce 2 písm. a) a b) nesmějí být starší 12 měsíců. Doklady podle odstavce 2 písm. c) a d) nesmějí být starší 3 měsíců.

(4) Pokud nejsou doklady podle odstavců 1 a 2 v českém jazyce, musí být doloženy úředním překladem.

§ 30j

Usazená osoba (§ 30a odst. 3) opatřuje dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním podpisem a číslem, pod kterým je registrována v Komoře.

§ 30k

Bezúhonnost

(1) Dokladem o bezúhonnosti je

a) osvědčení vydané příslušným orgánem členského státu původu nebo členského státu, ze kterého žadatel přichází (dále jen „členský stát původu"), které dokládá, že požadavky tohoto členského státu na bezúhonnost a dobrou pověst pro zahájení výkonu předmětné činnosti byly splněny,

b) výpis ze zákonem stanovených rejstříků, nebo není-li k dispozici, rovnocenný doklad, vydaný příslušným orgánem členského státu původu, pokud tento členský stát nepožaduje doklad o bezúhonnosti nebo dobré pověsti u osob, které hodlají zahájit vybrané činnosti, nebo

c) nevydává-li členský stát původu doklady podle písmene b), postačí čestné prohlášení žadatele před příslušným soudním nebo správním orgánem tohoto členského státu, nebo, kde je to vhodné, před notářem nebo kompetentním profesním sdružením tohoto členského státu; takové prohlášení musí být opatřeno osvědčením o hodnověrnosti čestného prohlášení.

(2) Jestliže uznávací orgán má konkrétní poznatky o závažné skutečnosti, ke které došlo mimo území České republiky před usazením žadatele na jejím území, nebo ví-li, že doklad podle odstavce 1 písm. c) obsahuje nesprávné informace a tato skutečnost nebo nesprávná informace může ovlivnit zahájení a výkon vybrané činnosti na území České republiky, požádá příslušný orgán členského státu původu o prověření těchto skutečností. V takovém případě řízení přeruší a vyčká odpovědi dotázaného členského státu; lhůta podle § 30e odst. 1 po dobu přerušení řízení neběží.

(3) V řízení se pokračuje a lhůta pozastavená podle odstavce 2 pokračuje ode dne přijetí odpovědi od dotázaného členského státu. V případě, že dotázaný členský stát do tří měsíců od odeslání žádosti podle odstavce 1 neinformuje uznávací orgán o přijatém opatření ve vztahu k osvědčením nebo dokladům, které vydal, pozastavená lhůta pokračuje prvním dnem následujícím po uplynutí této tříměsíční lhůty.

(4) Uznávací orgán upraví vnitřním předpisem způsob zajištění ochrany předávaných osobních údajů podle odstavců 1 a 2.

§ 30l

Činnost uznávacího orgánu

(1) Žadatele, který doklady podle § 30i odst. 2 prokázal splnění kvalifikačních předpokladů, uznávací orgán zapíše do seznamu registrovaných osob [§ 23 odst. 6 písm. e)]. Tento zápis podléhá poplatku ve výši 500 Kč.

(2) Pokud uznávací orgán zjistí, že žadatel nesplňuje kvalifikační předpoklady, rozhodne o odmítnutí zápisu do seznamu registrovaných osob a žadateli sdělí důvody odmítnutí.

§ 30m

Členství v Komoře

Komora sdružuje jako řádné členy všechny usazené osoby.

Hostující osoba

§ 30n

(1) Hostující osoba může vykonávat vybranou činnost na území České republiky na základě písemného oznámení uznávacímu orgánu, počínaje dnem podání úplného oznámení (§ 30o) uznávacímu orgánu.

(2) Uznávací orgán provede na základě oznámení dočasnou registraci.

(3) Činnost hostující osoby na území České republiky není živností ve smyslu zvláštního právního předpisu.[2])

§ 30o

Oznámení

(1) Oznámení o výkonu vybrané činnosti na území České republiky obsahuje

a) předpokládanou dobu poskytování služeb na území České republiky,

b) odborné činnosti, které hodlá na území České republiky vykonávat, a

c) adresu pro doručování na území České republiky.

(2) Oznámení musí být doplněno

a) osvědčením vydaným jiným členským státem o splnění formální kvalifikace,

b) doklady o odborné praxi v předepsané délce,

c) dokladem o tom, že žadatel vykonává předmětnou činnost ve státě svého usazení v souladu s jeho právními předpisy, a

d) dokladem o uzavření pojištění z odpovědnosti za škody způsobené výkonem činnosti.

(3) Doklady podle odstavce 2 písm. a) až c) nesmějí být starší 12 měsíců. Doklad podle odstavce 2 písm. d) nesmí být starší 3 měsíců.

(4) Pokud nejsou doklady podle odstavců 1 a 2 v českém jazyce, musí být doloženy úředním překladem.

§ 30p

Hostující osoba opatřuje dokumenty vlastnoručním podpisem a číslem, pod kterým je registrována v Komoře.

§ 30r

Činnost uznávacího orgánu

(1) Uznávací orgán zapíše do seznamu registrovaných osob [§ 23 odst. 6 písm. e)] hostující osobu, která splnila kvalifikační předpoklady podle § 30o odst. 2, a o provedení zápisu vydá hostující osobě potvrzení. Zápis podléhá poplatku ve výši 500 Kč.

(2) Pokud uznávací orgán zjistí, že hostující osoba nesplňuje kvalifikační předpoklady podle § 30o odst. 2, rozhodne o odmítnutí zápisu do seznamu registrovaných osob a důvody odmítnutí sdělí hostující osobě; podle okolností konkrétního případu omezí hostující osobě oprávnění vykonávat vybranou činnost na území České republiky, nejdéle však do odstranění důvodů odmítnutí.

[9a]) Soudní řád správní.“.

Dosavadní část šestá se označuje jako část sedmá.

46. V § 33 odst. 3 se slova „životního prostředí České republiky“ nahrazují slovy „pro místní rozvoj“.

47. Doplňují se přílohy č. 1 a 2, které znějí:

„Příloha č. 1 k zákonu č. 360/1992 Sb.

Postup a náležitosti při uznávání formální kvalifikace a odborné praxe podle směrnice Rady 85/384/EHS ze dne 10. června 1985 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci v oboru architektury obsahující opatření pro umožnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb

1. Uznávání harmonizované formální kvalifikace

1.1 Jako rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci vydávaným v České republice, které se zde vyžadují pro přístup k příslušné profesi, se uznávají diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci vydané jiným členským státem, získané na základě teoretického i praktického vzdělání a splňující požadavky bodů 1.2 a 1.3.

1.2 Teoretické a praktické vzdělání vedoucí k získání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci musí být zajištěno studiem na vysokoškolské úrovni, které se v rozhodující míře týká architektury. Toto studium musí zajistit vyváženost teoretických a praktických stránek přípravy v architektuře a zabezpečit získání

a) schopnosti vytvářet architektonické projekty splňující jak estetické, tak technické požadavky,
b) odpovídající znalosti historie a teorie architektury a souvisejících umění, technologií a humanitních věd,
c) znalosti výtvarného umění jako jednoho z vlivů na kvalitu architektonického díla,
d) odpovídající znalosti týkající se urbanismu, územního plánování a dovedností spojených s procesem projektování,
e) schopnosti porozumět vztahu mezi lidmi a architektonickými díly a mezi architektonickými díly a jejich prostředím, potřebě propojit architektonická díla a prostory mezi nimi s lidskými potřebami a měřítky,
f) schopnosti chápat povolání architekta a jeho úlohu ve společnosti, zejména při přípravě návrhů, které zohledňují společenské faktory,
g) znalosti metod průzkumu a přípravy zadání pro návrh projektu,
h) schopnosti pochopit projektování stavby, konstrukční a stavebně technické problémy spojené s projektováním stavby,
i) odpovídající znalosti fyzikálních problémů a technologií a funkce staveb, aby poskytovaly vnitřní podmínky pro pohodlí a ochranu před vlivy počasí,
j) nezbytných dovedností pro projektování, aby byly uspokojeny požadavky uživatelů stavby v rámci omezení daných nákladovými faktory a stavebními předpisy, a
k) odpovídající znalosti průmyslových odvětví, organizací, předpisů a postupů, které souvisejí s integrací dílčích projektů do celkového projektu.

1.3 Teoretické a praktické vzdělání vedoucí k získání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci musí kromě požadavků stanovených v bodu 1.2 rovněž splňovat následující podmínky

a) celková délka teoretického a praktického vzdělání musí zahrnovat nejméně buď čtyři roky řádného denního studia na vysoké škole nebo ve srovnatelné vzdělávací instituci, nebo nejméně šest let studia na vysoké škole nebo ve srovnatelné vzdělávací instituci, z toho nejméně tři roky ve formě řádného denního studia,
b) vzdělání musí být zakončeno úspěšným složením zkoušky vedoucí k získání titulu.

1.4 Jako rovnocennou dokladům o formální kvalifikaci vydávaným v České republice, které se zde vyžadují pro přístup k příslušné profesi, uznávací orgán také uzná tříletou přípravu na „Fachhochschule“ ve Spolkové republice Německo, pokud tato příprava

a) splňuje formu, která existovala ke dni 5. srpna 1985,
b) odpovídá požadavkům stanoveným v bodu 1.2,
c) umožňuje ve Spolkové republice Německo přístup k odborným činnostem odpovídajícím činnostem uvedeným v § 4 odst. 2 písm. a) zákona,
d) je doplněna čtyřletou odbornou praxí ve Spolkové republice Německo; odborná praxe musí být doložena osvědčením vydaným profesní organizací, na jejímž seznamu je žadatel zaregistrován; toto osvědčení prokazuje, že práce provedené dotyčným žadatelem v oboru architektury představují nezvratný důkaz praktického uplatnění všech znalostí uvedených v bodu 1.2.

1.5 Jako rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci vydávaným v České republice, které se zde vyžadují

pro přístup k příslušné profesi, uznávací orgán dále uzná teoretické a praktické vzdělání získané v rámci programu zvyšování odbornosti nebo v rámci vysokoškolského dálkového studia, které odpovídá požadavkům stanoveným v bodu 1.2, a osoby, které alespoň sedm let pracují v oboru architektury pod dohledem architekta nebo architektonického atelieru, jej zakončily úspěšně složenou zkouškou z architektury vedoucí k získání titulu, která je rovnocenná závěrečné zkoušce uvedené v bodu 1.3 písm. b).

1.6 Seznam diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci udělovaných na území Evropské unie, které splňují předpoklady bodů 1.2 až 1.5, jakož i institucí a orgánů, které je vydávají, je uveden ve sdělení Ministerstva pro místní rozvoj [§ 30b odst. 3 písm. a) zákona].

2. Uznávací orgán uznává doklady o formální kvalifikaci obdržené mimo Evropskou unii, jestliže byly již uznány v jiném členském státě. Přezkoumává je stejně jako doklady získané v některém členském státě.

3. Uznávání formální kvalifikace na základě nabytých práv

3.1 Uznávací orgán uzná diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci vydané jiným členským státem státním příslušníkům členských států, kteří ke dni vyhlášení směrnice 85/384/EHS již tuto kvalifikaci mají nebo jejichž studium vedoucí k získání uvedených dokladů o formální kvalifikaci bude zahájeno nejpozději během třetího školního roku následujícího po jejím vyhlášení. Tyto doklady o formální kvalifikaci, i když nesplňují minimální požadavky stanovené v bodu 1 této přílohy, se uznávají jako rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci vydávaným v České republice, které se zde vyžadují pro přístup k příslušné odborné činnosti.

3.2 Seznam diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci udělovaných na území Evropské unie, které se uznávají podle bodu 3.1, jakož i institucí a orgánů, které je vydávají, je uveden ve sdělení Ministerstva pro místní rozvoj [§ 30b odst. 3 písm. b) zákona].

3.3 Jako rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci vydávaným v České republice, které se zde vyžadují pro přístup k příslušné profesi, uznávací orgán dále uzná

a) osvědčení vydávaná jinými členskými státy, ve kterých ke dni vyhlášení směrnice 85/384/EHS platí předpisy upravující přístup k předmětné činnosti a její výkon, která dokládají, že držitel získal oprávnění používat profesní označení, pod kterým se předmětná činnost v příslušném státě vykonává, před zavedením této směrnice a že skutečně vykonával předmětné činnosti v souladu s těmito předpisy po dobu nejméně tří po sobě následujících let během pěti let předcházejících vydání tohoto osvědčení,

b) osvědčení vydávaná jinými členskými státy, které v období mezi vyhlášením a zavedením směrnice 85/384/EHS vydaly předpisy upravující přístup k předmětné činnosti a její výkon, která osvědčují, že jejich držitel získal oprávnění používat profesní označení, pod kterým se předmětná činnost v příslušném státě vykonává, v době, kdy je směrnice 85/384/EHS zaváděna, a že skutečně vykonával předmětné činnosti v souladu s těmito předpisy po dobu nejméně tří po sobě následujících let během pěti let předcházejících vydání tohoto osvědčení.

3.4 Dnem vyhlášení směrnice se rozumí datum jejího vyhlášení, popřípadě vstupu v platnost v příslušném členském státě. Dnem zavedení směrnice se rozumí datum, kdy dojde nebo mělo dojít k transpozici této směrnice do právního řádu příslušného členského státu.

4. Odborná praxe se prokazuje doklady o tom, že žadatel vykonal praxi v oboru v délce stanovené podle § 8 odst. 5 zákona. Dokladem o praxi je osvědčení členského státu dokládající, že příslušná odborná praxe v tomto státě probíhala po odpovídající dobu.

5. Pokud právní předpisy členského státu umožňují příslušnému orgánu tohoto státu vydávat oprávnění k užívání zvláštního profesního označení pro výkon předmětné činnosti osobám, které obzvláště vynikly svými úspěchy v oboru architektury, uznávací orgán uzná osvědčení o existenci tohoto oprávnění vydané dotčené osobě v souladu s právními předpisy vydávajícího členského státu jako rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci a odborné praxi vydávaným v České republice, které se zde vyžadují pro přístup k příslušné odborné činnosti.

6. Nebyla-li formální kvalifikace uznána podle bodů 1 až 5, postupuje uznávací orgán podle bodu 1 přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

Příloha č. 2 k zákonu č. 360/1992 Sb.

Postup a náležitosti při uznávání formální kvalifikace a odborné praxe inženýrů a techniků ve výstavbě podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 99/42/ES ze dne 7. června 1999, kterou se zavádí postup pro uznávání dokladů o vzdělání pro profesní činnosti upravené směrnicemi o liberalizaci a o přechodných opatřeních a kterou se doplňuje obecný systém uznávání kvalifikací

1. Uznávání formální kvalifikace

1.1 Uznávací orgán zkoumá znalosti a dovednosti potvrzené diplomy, osvědčeními a jinými doklady o formální kvalifikaci získané žadatelem a provede jejich srovnání se znalostmi a dovednostmi vyplývajícími z dokladů o formální kvalifikaci vyžadovaných pro přístup k příslušné odborné činnosti v České republice.

1.2 Uznávací orgán považuje podmínku formální kvalifikace za splněnou, pokud na základě srovnání neprokáže, že mezi žadatelovou formální kvalifikací a kvalifikací vyžadovanou v České republice je podstatný rozdíl. Podstatným rozdílem se rozumí značné odlišnosti v délce a obsahu formální kvalifikace, v oblastech, jejichž znalost je nezbytná pro výkon příslušné činnosti. V takovém případě uznávací orgán posoudí, zda podstatný rozdíl nemůže být nahrazen znalostmi a dovednostmi získanými žadatelem na základě předložených dokladů o odborné praxi.

1.3 Pokud podmínka formální kvalifikace není splněna, vydá uznávací orgán rozhodnutí podle § 30l odst. 2, nebo § 30r odst. 2 zákona, v jehož odůvodnění mimo jiné uvede okruhy znalostí a dovedností, které žadateli na základě srovnání chybí a které jsou nezbytné k přístupu k příslušné odborné činnosti. Uznávací orgán poskytne žadateli možnost prokázat jejich znalost. Za tímto účelem si může žadatel vybrat adaptační období nebo zkoušku způsobilosti, jejichž rozsah a délku určí uznávací orgán v rozhodnutí. Adaptační období a zkouška způsobilosti se řídí analogicky předpisy Evropského společenství o obecném systému uznávání kvalifikací.

2. Uznávání odborné praxe

2.1 Podmínka odborné praxe se považuje za splněnou, pokud žadatel vykonával předmětnou činnost

a) po dobu šesti po sobě následujících let v nezávislém nebo vedoucím postavení,

b) po dobu tří po sobě následujících let v nezávislém nebo vedoucím postavení, prokáže-li žadatel, že pro příslušnou činnost získal předtím alespoň tříletou studijní praxi doloženou osvědčením uznávaným v členském státě nebo považovanou příslušným profesním sdružením za vyhovující,

c) po dobu tří po sobě následujících let v nezávislém postavení, prokáže-li žadatel, že předtím vykonával příslušnou činnost alespoň pět let v postavení zaměstnance, nebo

d) po dobu pěti po sobě následujících let ve vedoucím postavení, z toho alespoň tři roky v technické funkci s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku, prokáže-li žadatel, že pro příslušnou činnost získal předtím alespoň tříletou studijní praxi doloženou osvědčením uznávaným v členském státě nebo považovanou příslušným profesním sdružením za vyhovující.

V případech uvedených pod písmeny a) a c) nesmí být doba od ukončení předmětné činnosti do dne podání žádosti o uznání odborné praxe delší než deset let.

2.2 Výkonem předmětné činnosti ve vedoucím postavení se podle odstavce 1 rozumí výkon činnosti v příslušném odborném odvětví v podniku v postavení

a) vedoucího podniku nebo vedoucího pobočky podniku,

b) zástupce vlastníka nebo vedoucího podniku, pokud toto postavení zahrnuje odpovědnost odpovídající odpovědnosti zastoupeného vlastníka nebo vedoucího, nebo

c) vedoucího pracovníka pověřeného obchodními nebo technickými záležitostmi s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku.

2.3 Pokud je žadatel držitelem osvědčení vydaného a uznávaného v jiném členském státě, potvrzujícího znalosti nebo schopnosti žadatele v oboru předmětné činnosti odpovídající nejméně třem letům studijní praxe, považuje se toto osvědčení za doklad o studijní praxi, která trvala po dobu požadovanou podle bodu 2.1 písm. b) a d). Pokud toto osvědčení odpovídá méně než třem letům studijní praxe, prodlužuje se příslušným způsobem požadovaná doba výkonu předmětné činnosti v nezávislém nebo vedoucím postavení podle bodu 2.1 písm. b) a d).

2.4 Odborná praxe se dokládá osvědčeními vydanými příslušnými orgány dotčeného členského státu o charakteru vykonávané činnosti a délce jejího výkonu.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Řízení o uložení disciplinárního opatření zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2. Osoba, které byla udělena autorizace v oboru zahradní a krajinářská tvorba přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za autorizovanou osobu v oboru zahradní a krajinářské úpravy podle § 4 odst. 2 písm. c) zákona č. 360/1992 Sb., ve znění tohoto zákona.

3. Oprávnění k projektování a oprávnění k provádění staveb udělená podle vyhlášky č. 8/1983 Sb., o zvláštní způsobilosti k některým činnostem ve výstavbě, ve znění vyhlášky č. 73/1987 Sb., nebo vyhlášky č. 186/1990 Sb., o oprávnění k projektové činnosti, zaniká uplynutím 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna živnostenského zákona

Čl. III

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 61/2001 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 174/2002 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 130/2003 Sb. a zákona č. 162/2003 Sb., se mění takto:

V § 3 odst. 2 se na konci písmene h) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které včetně poznámky pod čarou č. 10a) zní:

„i) autorizovaných architektů a autorizovaných inženýrů činných ve výstavbě, kteří vykonávají svoji činnost jako svobodní architekti a svobodní inženýři.[10a])

[10a]) § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST TŘETÍ

ZMOCNĚNÍ K VYHLÁŠENÍ ÚPLNÉHO ZNĚNÍ ZÁKONA

Čl. IV

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, jak vyplývá z pozdějších zákonů.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2004, s výjimkou ustanovení bodu 1 [§ 1 písm. e)], bodu 2 (§ 2 odst. 2 věty poslední), bodu 10 [§ 7 odst. 1 písm. b)], bodu 32 (§ 22a), bodu 34 [§ 23 odst. 6 písm. e)], bodu 35 (§ 23 odst. 7), bodu 45 (části šesté) a bodu 47 (přílohy č. 1 a 2), která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

225

ZÁKON

ze dne 26. června 2003,

kterým se mění zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění zákona č. 517/2002 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o telekomunikacích

Čl. I

Zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 205/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se za odstavec 4 vkládají nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Účastnickým vedením se rozumí fyzický kovový pár vodičů spojující koncový bod sítě s hlavním rozvaděčem nebo obdobným zařízením ve veřejné pevné telefonní síti.

(6) Úsekem účastnického vedení se rozumí část účastnického vedení, která spojuje koncový bod sítě se soustřeďovacím bodem nebo se specifikovaným mezilehlým přístupovým bodem veřejné pevné telefonní sítě.“.

Dosavadní odstavce 5 až 19 se označují jako odstavce 7 až 21.

2. Za § 37 se vkládají nové § 37a a 37b, které znějí:

„§ 37a

(1) Držitel licence k provozování veřejné pevné telefonní sítě určený Úřadem jako držitel licence s výrazným podílem na trhu podle § 2 odst. 20 (dále jen „určený držitel licence“) je povinen poskytnout provozovateli oprávněnému k provozování telekomunikační sítě nebo poskytovateli oprávněnému k poskytování telekomunikační služby (dále jen „oprávněný provozovatel“) na základě jeho návrhu na uzavření smlouvy

a) plný přístup ke svému účastnickému vedení nebo jeho úseku umožňující využití celého kmitočtového spektra účastnického vedení nebo jeho úseku,

b) sdílený přístup ke svému účastnickému vedení nebo jeho úseku umožňující využívat nadhovorovou část kmitočtového spektra účastnického vedení nebo jeho úseku, přičemž účastnické vedení bude nadále využíváno vlastníkem účastnického vedení k poskytování veřejné telefonní služby,

(dále jen „zpřístupnění“).

(2) Určený držitel licence poskytne prostor a vybavení k umístění zařízení oprávněného provozovatele a k propojení zařízení oprávněného provozovatele se zařízením určeného držitele licence.

(3) Zpřístupnění nemá za následek změnu vlastnictví účastnického vedení nebo jeho úseku a nesmí jím být dotčena práva třetích osob.

(4) Určený držitel licence je dále povinen

a) oznámit Úřadu do 30 dnů od nabytí účinnosti tohoto zákona referenční nabídku zpřístupnění a současně požádat o její zveřejnění v Telekomunikačním věstníku,

b) průběžně aktualizovat referenční nabídku zpřístupnění a neprodleně požádat o zveřejnění změn v Telekomunikačním věstníku,

c) poskytovat oprávněnému provozovateli zpřístupnění za cenu, která pokrývá jeho oprávněné náklady na zpřístupnění, poskytnutí prostor a vybavení podle odstavce 2 a přiměřený zisk. Cenu sjednají smluvní strany tak, aby umožnila ověření způsobu jejího výpočtu,

d) uzavřít nejpozději do 60 dnů od doručení prvního návrhu oprávněného provozovatele smlouvu o zpřístupnění s oprávněným provozovatelem, předloží-li oprávněný provozovatel návrh na uzavření smlouvy po uplynutí lhůty stanovené pro oznámení referenční nabídky zpřístupnění Úřadu,

e) poskytovat prostor a vybavení podle odstavce 2 za stejných podmínek, za jakých je využívá sám nebo za jakých je poskytuje jím ovládaným osobám,

f) poskytnout Úřadu na základě jeho výzvy v Úřadem stanovené lhůtě informace související s plněním povinností uvedených v § 37a.

(5) Referenční nabídka zpřístupnění musí obsahovat

a) položky stanovené v příloze k zákonu,

b) rozčlenění položek tak, aby oprávněnému provo-

zovateli nevznikly náklady za využívání síťových prvků nebo vybavení, které nejsou nezbytné k poskytování telekomunikačních služeb oprávněného provozovatele,

c) popis všech položek obsažených v referenční nabídce, s výjimkou údajů o prostorách uvedených pod body I.2. a II.1. přílohy k zákonu; jejich popis však musí být poskytnut zájemci o zpřístupnění na vyžádání,

d) cenu, za jakou bude zpřístupnění poskytováno.

(6) Cena za zpřístupnění nesmí zahrnovat náklady na síťové prvky nebo zařízení, které nejsou nezbytné pro telekomunikační služby poskytované oprávněným provozovatelem.

(7) Návrh na uzavření smlouvy o zpřístupnění může určený držitel licence odmítnout pouze v případě, že je zpřístupnění technicky neproveditelné nebo by mohlo ohrozit integritu telekomunikační sítě. V případě odmítnutí návrhu určeným držitelem licence platí postup stanovený v ustanovení § 38 odst. 4 a 6 obdobně. V případě neoprávněného odmítnutí návrhu na uzavření smlouvy o zpřístupnění platí postup stanovený v odstavci 4 písm. d) obdobně.

§ 37b

(1) Úřad je povinen

a) rozhodnout o změně referenční nabídky zpřístupnění uveřejněné určeným držitelem licence v Telekomunikačním věstníku, nesplňuje-li požadavky stanovené tímto zákonem, neodpovídá-li požadavkům maximální hospodárnosti, ochrany hospodářské soutěže nebo požadavkům na zajištění maximálního prospěchu pro uživatele,

b) účastnit se jednání o uzavření smluv o zpřístupnění

1. požádá-li o to některá ze smluvních stran, nebo
2. z vlastní iniciativy, je-li to nutné k zajištění splnění povinnosti podle § 37a odst. 4 písm. e) a k zajištění maximální hospodárnosti, ochrany hospodářské soutěže nebo maximálního prospěchu pro uživatele,

a vydat své stanovisko k obsahu sporných částí projednávané smlouvy,

c) stanovit ověřitelný způsob výpočtu ceny za zpřístupnění, který bude použit vždy v případě nutnosti stanovení ceny Úřadem podle § 78 odst. 2 a 4 a zveřejnit jej v Telekomunikačním věstníku,

d) rozhodovat spory vzniklé po uzavření smlouvy o zpřístupnění, a to do 3 měsíců od doručení podnětu jednou ze smluvních stran.

(2) Úřad je oprávněn

a) požadovat od určeného držitele licence informace související s plněním povinností stanovených v § 37a,

b) rozhodnout, že určený držitel licence nemusí postupovat při stanovení ceny za zpřístupnění podle § 37a odst. 4 písm. c), jestliže na trhu místního přístupu je dostatečná hospodářská soutěž.“.

3. V § 78 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Při uplatňování regulace cen za zpřístupnění se postupuje obdobně podle odstavců 2 až 4.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

4. V § 95 bodě 4 se v úvodní části textu za slova „telekomunikačních sítí“ vkládají slova „a zpřístupnění účastnického vedení“.

5. V § 95 bodě 4 se na konci písmene c) středník nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) vykonává oprávnění uvedená v § 37b;“.

6. V § 95 bodě 7 písm. a) se za slovy „telekomunikačních služeb“ spojka „a“ nahrazuje čárkou a na konci textu písmene se doplňují slova „a cen za zpřístupnění“.

7. V § 97 odst. 1 písmeno v) zní:

„v) neumožnila propojení jiné sítě se svou sítí, přístup ke své síti, zpřístupnění nebo připojení telekomunikačního zařízení ke své síti, popřípadě znemožnila uzavření smlouvy o propojení, přístupu k síti, zpřístupnění nebo připojení,“.

8. V § 97 odst. 1 se na konci písmene ee) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno ff), které zní:

„ff) nesplní povinnosti uvedené v § 37a odst. 4 písm. a), b), e) nebo f).“.

9. V § 107 se odstavec 15 zrušuje.

10. Doplňuje se příloha, která zní:

„Příloha k zákonu č. 151/2000 Sb.

Položky podle § 37a odst. 5 písm. a)

I. Podmínky pro zpřístupnění účastnického vedení

1. Síťové prvky, k nimž se nabízí přístup, zejména pro případy, kdy jde o
   a) přístup k účastnickému vedení,
   b) přístup k nadhovorové části kmitočtového rozsahu účastnického vedení v případě sdíleného přístupu k účastnickému vedení.
2. Údaje týkající se míst fyzického přístupu a dostupnosti účastnických vedení ve specifických částech přístupové sítě.
3. Technické podmínky vztahující se ke zpřístupnění účastnického vedení a jejich využívání včetně technických charakteristik kovového páru vodičů v účastnickém vedení.
4. Postup pro objednávání a poskytování včetně omezení používání.

II. Služby společného umístění

1. Údaje o příslušných místech fyzického přístupu určeného držitele licence.
2. Možnosti společného umístění v místech uvedených v bodě 1 (včetně fyzického společného umístění, případně dálkového či virtuálního společného umístění).
3. Charakteristiky zařízení a případná omezení pro zařízení, která lze použít pro společné umístění.
4. Bezpečnostní otázky včetně opatření přijatých určeným držitelem licence pro zajištění bezpečnosti v jeho prostorách.
5. Podmínky přístupu pro zaměstnance oprávněného provozovatele.
6. Bezpečnostní normy.
7. Pravidla pro přidělování prostoru, je-li prostor pro společné umístění omezený.
8. Podmínky, za jakých si oprávněný provozovatel může prohlédnout prostory, kde je možné fyzické společné umístění, nebo prostory, kde bylo společné umístění zamítnuto v důsledku nedostatečné kapacity.

III. Informační systémy

Podmínky pro přístup k systémům provozní podpory (OSS) určeného držitele licence, k jeho informačním systémům nebo databázím pro přípravu objednávek, pro poskytování, objednávání, údržbu a žádosti o opravy a pro fakturaci.

IV. Dodací podmínky

1. Lhůty pro vyřízení žádostí o dodávku služeb a zařízení; dohody o rozsahu služeb, řešení poruch, postupy pro návrat k normální úrovni služeb a ukazatele kvality služeb.
2. Vzorové smluvní podmínky včetně případného odškodnění za nedodržení lhůty.
3. Ceny nebo způsoby pro stanovení cen každé služby, funkce a zařízení vyjmenovaných v této příloze.“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o poštovních službách

Čl. II

Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění zákona č. 517/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 18 odst. 1 se slova „350 g“ nahrazují slovy „hmotnost, kterou stanoví vláda nařízením“.

2. V § 19 písm. a) se slova „350 g“ nahrazují slovy „hmotnost, kterou stanoví vláda nařízením“.

3. V § 41 se za slovo „nařízením“ vkládají slova „hmotnost a“.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dvacátým dnem po jeho vyhlášení, s výjimkou části druhé, která nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

226

ZÁKON

ze dne 26. června 2003,

kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o technických požadavcích na výrobky

Čl. I

Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb. a zákona č. 205/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. h) bodu 1 se za slovo „předpisu“ vkládá čárka a slovo „jiném“ se zrušuje.

2. V § 2 písm. h) bodu 2 se za slova „uveden na trh“ vkládají slova „ , popřípadě do provozu“ a za slova „uvedení na trh“ se doplňují slova „ , popřípadě do provozu“.

3. V § 3 odst. 1 se za slova „uvádění výrobku na trh“ vkládají slova „ , popřípadě do provozu“.

4. V § 3 odst. 2 se slova „tohoto zákona“ nahrazují slovy „plnění informačních povinností podle § 7“ a slova „specifikace výrobku“ se nahrazují slovy „požadavky na výrobek“.

5. V § 5 odst. 8 se za slovo „souhlasem“ vkládá slovo „pověřené“ a slova „pověřené jejich tvorbou a vydáváním“ se zrušují.

6. V § 7 odstavec 1 zní:

„(1) Informace o návrhu a návrh technického předpisu nebo technického dokumentu, jejich změny nebo doplnění, na které se vztahují informační povinnosti vůči členským státům Evropské unie a orgánům Evropského společenství nebo informační povinnosti vyplývající z mezinárodních smluv, předávají Úřadu ministerstva, jiné ústřední správní úřady, Česká národní banka, orgány územních samosprávných celků, vláda, pokud se vyjadřuje k návrhům technických předpisů, jichž není navrhovatelem, a v případě technických dokumentů též osoby, pokud jsou oprávněny je vydávat podle zvláštního právního předpisu.“.

7. V § 7 odst. 3 se slovo „jiný“ zrušuje.

8. V § 7 odst. 4 písm. a) se slovo „jiných“ zrušuje.

9. V § 7 odst. 4 písm. b) se slovo „jiných“ zrušuje.

10. V § 7 odst. 6 se slovo „jiných“ zrušuje.

11. V § 7 odst. 9 se na konci tečka nahrazuje středníkem a doplňuje se věta „součástí tohoto oznámení musí být vždy vymezení důvodů ohrožení oprávněného zájmu stanovených nařízeními vlády vydanými podle § 12 odst. 1 písm. e), pro které bylo ochranné opatření uloženo.“.

12. V § 12 odst. 4 se slova „je uvedena“ nahrazují slovy „uvedených v odstavci 3 je stanovena“.

13. V § 12 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova „popřípadě osoby, jejichž oprávnění k činnostem při posuzování shody vyplývá z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.“.

14. V § 13 odst. 4 se slova „majících původ v České republice nebo ve státech, s nimiž je sjednána“ nahrazují slovy „na které se vztahuje“.

15. V § 13 odst. 5 se slova „mající původ ve státech, se kterými byla sjednána“ nahrazují slovy „na které se vztahuje“.

16. V § 13 odst. 9 se slova „u kterých prokáže, že mají původ ve státech, s nimiž je sjednána příslušná mezinárodní smlouva ve smyslu odstavce 4,“ zrušují.

17. § 13a se zrušuje.

18. V § 13 odst. 5 se slova „ , pokud nařízení vlády nestanoví jinak“ zrušují.

19. Za § 13a se vkládá nový § 13b, který zní:

„§ 13b

Pokud nařízení vlády stanoví podle § 12 a 13 požadavky, které nepřejímají požadavky stanovené příslušnými předpisy Evropských společenství, neuplatní se tyto požadavky na výrobky, které byly vyrobeny anebo uvedeny na trh v některém členském státě Evropské unie nebo mají původ v některém ze států Evropského sdružení volného obchodu, které jsou

současně smluvní stranou Evropského hospodářského prostoru, za předpokladu, že takový výrobek odpovídá

a) technickým předpisům, které jsou pro výrobu anebo uvedení na trh, popřípadě pro používání tohoto výrobku v některém z těchto států závazné,

b) technickým normám nebo pravidlům správné praxe, které jsou vydány národním normalizačním orgánem nebo subjektem jemu na roveň postaveným, v souladu s právními předpisy a požadavky státu, který je smluvní stranou Evropského hospodářského prostoru,

c) mezinárodním technickým normám, oprávněně používaným v některém z těchto států, nebo

d) tradičním či inovačním výrobním postupům používaným v některém z těchto států v souladu s jeho právními předpisy, pro které existuje dostatečně podrobná technická dokumentace zajišťující, že tento výrobek může být pro daný účel použití posouzen, v případě potřeby i na základě doplňujících (nikoliv shodných) zkoušek výrobku,

pokud tyto technické předpisy, technické normy, pravidla správné praxe nebo postupy zaručují míru ochrany oprávněného zájmu odpovídající míře této ochrany v České republice.“.

20. § 18 včetně poznámky pod čarou č. 4) zní:

„§ 18

Dozor

(1) Dozor nad tím, zda stanovené výrobky uváděné na trh jsou označeny stanoveným způsobem či zda nebyly neoprávněně označeny, popřípadě zda k nim byl vydán či je přiložen stanovený dokument (§ 13 odst. 2) a zda vlastnosti stanovených výrobků uvedených na trh odpovídají stanoveným technickým požadavkům, provádí

a) Česká obchodní inspekce,[4]) nebo

b) orgán stanovený zvláštním zákonem,

(dále jen „orgán dozoru“).

(2) Pokud orgán dozoru zjistí při kontrole odstranitelné nedostatky, uloží jejich odstranění v jím stanovené lhůtě.

(3) Při kontrole postupuje Česká obchodní inspekce podle zvláštního právního předpisu.[4])

(4) Zjistí-li orgán dozoru podle odstavce 1 písm. b) při kontrole, že výrobek je neoprávněně opatřen označením CE nebo jiným stanoveným označením podle tohoto zákona, zakáže kontrolované osobě uvádění takovéhoto výrobku na trh a jeho další distribuci a stanoví termín pro odstranění protiprávního stavu. Toto opatření oznámí orgán dozoru kontrolované osobě a neprodleně o něm učiní písemný záznam.

(5) Nesouhlasí-li kontrolovaná osoba s uloženým opatřením podle odstavce 4, může proti němu podat námitky nejpozději do 3 pracovních dnů ode dne seznámení se s písemným záznamem o tomto opatření. Podané námitky nemají odkladný účinek. O podaných námitkách rozhodne bezodkladně vedoucí organizační složky dozorového orgánu, která kontrolu provedla. Písemné vyhotovení rozhodnutí o námitkách se doručuje kontrolované osobě a není proti němu přípustný opravný prostředek.

(6) Pokud opatření uložené podle odstavce 4 ve stanoveném termínu nevede k nápravě, může orgán dozoru rozhodnout o ochranném opatření spočívajícím v povinnosti osoby odpovědné za uvedení výrobku na trh stáhnout jej z trhu.

---

[4]) Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.“.

21. V § 19 odst. 1 písm. c) se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) nesplnil opatření uložená k odstranění neoprávněného označení výrobku podle § 18.“.

22. Za § 20a se vkládá nový § 20b, který zní:

„§ 20b

Ustanovení zákona, která se týkají vztahů k členským státům Evropské unie, se týkají též vztahů ke státům Evropského sdružení volného obchodu, které jsou současně smluvní stranou Evropského hospodářského prostoru.“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o České obchodní inspekci

Čl. II

Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění zákona č. 240/1992 Sb., zákona č. 22/1997 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 189/1999 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 145/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 321/2001 Sb., zákona č. 205/2002 Sb. a zákona č. 309/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 1 se za slovo „zakáže“ vkládá slovo „až“ a za slovo „do“ se vkládá slovo „doby“.

2. V § 7 odst. 1 písmeno a) včetně poznámek pod čarou č. 3c) a 3d) zní:

„a) uvedení na trh, distribuci včetně nákupu, dodávky, prodeje nebo použití výrobků nebo zboží, které neodpovídají požadavkům zvláštních právních předpisů[3c]) pro činnosti uvedené v § 2, nebo které byly neoprávněně nebo klamavě opatřeny označením stanoveným zvláštním právním předpisem,[3d])

[3c]) Například zákon č. 634/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

nařízení vlády č. 17/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na elektrická zařízení nízkého napětí.

[3d]) Například § 13 zákona č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb. a zákona č. 205/2002 Sb.".

Dosavadní poznámka pod čarou č. 3d) se označuje jako poznámka pod čarou č. 3f) včetně odkazů na tuto poznámku.

3. V § 7a odst. 1 písm. b) se za slova „mohou ohrozit oprávněný zájem," doplňují slova „nebo v případě, že výrobky byly neoprávněně označeny a opatření podle § 7 nevedlo k nápravě,".

4. V § 7a se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 3e) zní:

„(2) V odůvodnění rozhodnutí o uložení ochranného opatření se uvedou vždy též konkrétní důvody ohrožení oprávněného zájmu stanovené zvláštním právním předpisem.[3e])

[3e]) Například § 5 nařízení vlády č. 17/2003 Sb.".

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 3e) se označuje jako poznámka pod čarou č. 3g) včetně odkazu na tuto poznámku.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o metrologii

Čl. III

Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění zákona č. 119/2000 Sb., zákona č. 13/2002 Sb. a zákona č. 137/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 7 se odstavec 3 zrušuje.

2. V § 7 se doplňují nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Pokud měřidlo bylo vyrobeno a uvedeno do oběhu v některém z členských států Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru nebo ve státě, s nímž je sjednána mezinárodní smlouva o uznávání, kterou je Česká republika vázána, v souladu s příslušnými předpisy tohoto státu, a v České republice podléhá požadavku na schválení typu, uznávají se výsledky metrologických zjištění provedených v tomto státě, pokud zaručují metrologickou úroveň, jakou vyžaduje právní úprava v České republice, a pokud tyto výsledky jsou k dispozici Českému metrologickému institutu.

(4) Měřidla uvedená v odstavci 3 se považují za měřidla, jejichž typ byl schválen podle tohoto zákona.".

3. V § 9 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

4. V § 9 se doplňují nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Pokud měřidlo bylo vyrobeno a uvedeno do oběhu v některém z členských států Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru nebo ve státě, s nímž je sjednána mezinárodní smlouva o uznávání, kterou je Česká republika vázána, v souladu s příslušnými předpisy tohoto státu, a pokud v České republice podléhá požadavku na prvotní ověření, uznávají se výsledky metrologických zjištění provedených v tomto státě, pokud zaručují metrologickou úroveň, jakou vyžaduje právní úprava v České republice, a pokud tyto výsledky jsou k dispozici Českému metrologickému institutu.

(6) Měřidla uvedená v odstavci 5 se považují za měřidla, u nichž bylo prvotní ověření zajištěno podle tohoto zákona.".

5. V § 12 odst. 1 se poslední věta zrušuje.

6. V § 12 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě

Čl. IV

Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 542/1991 Sb., zákona č. 169/1993 Sb., zákona č. 128/1999 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 315/2001 Sb., zákona č. 206/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 23 odst. 3 písm. b) se slova „schválený Českým báňským úřadem" zrušují.

2. V § 24 se odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 13c) zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

3. V § 25 odst. 1 se slova „který je příslušný k povolování trhacích prací nebo ohňostrojových prací, k nimž je výbušnina určena" zrušují.

4. V § 40 odst. 5 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena d) a e).

5. V § 40 odst. 6 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena d) a e).

6. V § 45 odst. 3 písmeno b) včetně poznámky pod čarou č. 20b) zní:

„b) nařídit výrobci nebo distributorovi stažení výbušniny nebo výbušného předmětu z trhu v případě, že výbušnina nebo výbušný předmět může ohrozit bezpečnost osob, zvířat nebo majetku; v případě neoprávněného označení výbušniny nebo výbušného předmětu značkou CE nebo jiným stanoveným označením se postupuje podle zvláštního zákona,[20b])

[20b]) § 18 zákona č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 226/2003 Sb.“.

7. V § 45 odst. 3 se písmena c) a e) zrušují.

Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno c) a čárka na konci se nahrazuje tečkou.

8. V § 45 odst. 4 se slova „písm. a) a b)“ nahrazují slovy „písm. a)“ a slova „písm. d)“ se nahrazují slovy „písm. c)“.

9. V § 46 se slovo „e)“ nahrazuje slovem „d)“.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, s výjimkou

a) čl. I bodů 13 až 17 a čl. III bodů 1 a 3, které nabývají účinnosti dnem jeho vyhlášení,

b) čl. I bodu 22 a čl. III bodů 2 a 4 v částech týkajících se Evropského hospodářského prostoru, které nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Dohodě o Evropském hospodářském prostoru v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

227

ZÁKON

ze dne 26. června 2003,

kterým se mění zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 119/2002 Sb. a zákona č. 309/2002 Sb., a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů

Čl. I

Zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva, pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 119/2002 Sb. a zákona č. 309/2002 Sb., se mění takto:

1. V nadpisu části první se slovo „předmětů“ nahrazuje slovem „výrobků“.

2. V § 1 písmeno a) zní:

„a) práva a povinnosti výrobců, dovozců, vývozců, distributorů a opravců střelných zbraní, střeliva nebo pyrotechnických výrobků (dále jen „kontrolované osoby“), jakož i držitelů průkazů zbraní při jejich ověřování,“.

3. V § 1 písm. b) se slovo „předmětů“ nahrazuje slovem „výrobků“.

4. V § 2 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 4a) zní:

„(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) kontrolovanými výrobky stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo a pyrotechnické výrobky,

b) ověřováním činnost, při které se technickými zkouškami, měřením a zkušební střelbou zjišťují vlastnosti kontrolovaných výrobků, shoda s technickými požadavky na ně stanovenými (§ 4) a označování uvedených výrobků zkušebními značkami (§ 19), jakož i ověření, zda se jedná o výbušninu, výbušný předmět nebo pyrotechnický výrobek,[4a])

c) výrobcem ten, kdo zhotovuje kontrolované výrobky anebo jejich hlavní části anebo se za výrobce označuje tím, že je opatří svou obchodní firmou, pod kterou je zapsán v obchodním rejstříku, nebo názvem, ochrannou známkou nebo jiným rozlišovacím znakem, anebo ten, kdo je upravuje,

d) dovozcem ten, kdo dováží kontrolované výrobky do České republiky anebo zastupuje výrobce, pokud se tento výrobce nenachází na území České republiky,

e) distributorem ten, kdo kontrolované výrobky prodává, jejich prodej zprostředkovává nebo jiným způsobem je poskytuje uživatelům, i když svou činností vlastnosti kontrolovaných výrobků přímo neovlivňuje,

f) vývozcem ten, kdo kontrolované výrobky vyváží z České republiky,

g) opravcem ten, kdo u stanovených střelných zbraní zejména odstraňuje závady, mění jejich vlastnosti podle objednávky nebo provádí jejich údržbu, úpravu, montáž nebo seřizování,

h) uvedením kontrolovaných výrobků na trh okamžik, kdy jsou kontrolované výrobky výrobcem, dovozcem, distributorem nebo opravcem v České republice úplatně nebo bezúplatně předány nebo nabídnuty k předání za účelem distribuce nebo používání anebo kdy jsou k nim převedena vlastnická práva.

[4a]) § 21 odst. 8 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.“.

5. V § 2 odst. 2 se za slova „které podléhají ověřování“ vkládá odkaz na poznámku pod čarou č. 4b).

Poznámka pod čarou č. 4b) zní:

„[4b]) Část první přílohy zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zá-

kona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních).".

6. V § 2 odst. 2 písm. a) bodu 7 se slova „balistické zbraně určené" nahrazují slovy „balistická měřidla určená".

7. V § 2 odst. 2 písm. b) se na konci textu bodu 3 doplňují slova „nebo na vzduchovou kartuš".

8. V § 2 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) části střelných zbraní, kterými jsou hlavní části zbraní, jakož i dnové šrouby střelných zbraní nabíjených ústím hlavně.".

9. V § 2 odst. 3 se za slova „které podléhají ověřování" vkládá odkaz na poznámku pod čarou č. 4c).

Poznámka pod čarou č. 4c) zní:

„[4c]) Část druhá přílohy zákona č. 119/2002 Sb.".

10. V § 2 odst. 3 se na konci textu písmene f) doplňují slova „ , pokud jsou na trh uváděny samostatně".

11. V § 2 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 5a) zní:

„(4) Pyrotechnické výrobky podléhající ověřování jsou předměty, které obsahují pyrotechnické slože nebo výbušniny a které jsou určeny pro zábavné nebo technické účely a jsou zařazeny podle Přílohy A mezinárodní smlouvy o přepravě nebezpečných věcí[5a]) do třídy I Výbušné látky a předměty s výbušnou látkou.

[5a]) Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR) vyhlášená pod č. 64/1987 Sb., ve znění změn vyhlášených pod č. 159/1997 Sb., č. 186/1998 Sb., č. 54/1999 Sb., č. 93/2000 Sb. m. s., č. 6/2002 Sb. m. s. a pod č. 65/2003 Sb. m. s.".

12. V § 2 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Ověřování podléhají i hlavní části pyrotechnických výrobků, zejména výbušné náplně, které jsou rozhodující pro jejich výrobu, pokud jsou na trh uváděny samostatně.".

13. Poznámky pod čarou č. 1), 2), 3), 5), 6), 7), 8), 9), 10) a 11) se včetně odkazů na tyto poznámky pod čarou zrušují.

14. § 3 včetně poznámek pod čarou č. 5b), 5c) a 5d) zní:

„§ 3

Tento zákon se nevztahuje na

a) stanovené střelné zbraně a střelivo určené pro účely výzkumu, vývoje a zkoušení, pokud Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva (dále jen „úřad") toto určení potvrdí,

b) střelné mechanické zbraně,

c) kontrolované výrobky, které jsou nabývány do vlastnictví a drženy ve výzbroji ozbrojených sil České republiky,[5b]) ozbrojených bezpečnostních sborů, ozbrojených složek celní správy, zpravodajských služeb České republiky, anebo ozbrojených sil nebo sborů jiných států při jejich pobytu na území České republiky, překračování státních hranic České republiky a průjezdu přes území České republiky nebo přeletu nad územím České republiky podle zvláštního právního předpisu[5c]) nebo podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,

d) kontrolované výrobky vyrobené nebo dovezené pro potřeby úřadu za účelem zajištění jeho činností stanovených v § 17,

e) náboje do střelných zbraní, které pro vlastní potřebu zhotovily osoby oprávněné k tomu podle zvláštních právních předpisů, byly-li zhotoveny z částí střeliva splňujících ustanovení tohoto zákona,

f) střelné zbraně držené k muzejním nebo sběratelským účelům nebo činnostem,[5d]) které nejsou určeny nebo používány ke střelbě a byly k těmto účelům nebo činnostem zaregistrovány příslušným útvarem policie.

[5b]) Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

[5c]) Například zákon č. 310/1999 Sb., o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky.

[5d]) § 16 odst. 2 písm. a) a § 31 písm. i) zákona č. 119/2002 Sb.".

15. Poznámky pod čarou č. 12) až 14) se včetně odkazů na tyto poznámky pod čarou zrušují.

16. Nadpis § 4 zní: **„Technické požadavky na kontrolované výrobky"**.

17. V § 4 odst. 1 se slova „stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo a pyrotechnické předměty" nahrazují slovy „kontrolované výrobky".

18. Poznámky pod čarou č. 15) a 16) se včetně odkazů na tyto poznámky pod čarou zrušují.

19. V § 4 odst. 2 se slova „u stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva a pyrotechnických předmětů" nahrazují slovy „u kontrolovaných výrobků".

20. Nadpis hlavy II zní: „OVĚŘOVÁNÍ KONTROLOVANÝCH VÝROBKŮ".

21. V § 5 odstavec 2 zní:

„(2) Ověřování podle odstavce 1 písm. a) až c) se neprovádí u dovezených stanovených střelných zbraní před jejich uvedením na trh, pokud jsou označené na

základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.[4])".

22. Poznámka pod čarou č. 17) se včetně odkazu na tuto poznámku pod čarou zrušuje.

23. V § 6 odstavec 1 zní:

„(1) Homologace stanovených střelných zbraní je postup, při kterém se po ověření dvou kusů od každého typu stanovené střelné zbraně vydává certifikát o homologaci, kterým se dokládá, že

a) typ stanovené střelné zbraně splňuje stanovené technické požadavky,

b) technická a průvodní dokumentace je úplná [§ 18 odst. 3 písm. a)] a

c) kontrolovaná osoba má k dispozici kalibrovaná měřidla a nástroje a má zajištěn systém technické kontroly v rozsahu, který stanoví vyhláškou Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „ministerstvo").

V případě, že některý z uvedených požadavků není splněn, úřad odmítne vydat certifikát o homologaci stanovené střelné zbraně.".

24. V § 6 odst. 2 písmeno a) zní:

„a) palné zbraně určené pro střelbu náboji typu flobert s nábojovou komorou o průměru do 5 mm včetně a délce do 15 mm včetně nebo ty, které mají nábojovou komoru o průměru a délce do 6 mm včetně, přičemž zápalková slož náboje je jedinou hnací náplní udělující střele energii na ústí hlavně do 7,5 J včetně,".

25. V § 6 odst. 2 písm. c) se za slova „energie střely je" vkládají slova „na ústí hlavně".

26. V § 6 odstavec 3 zní:

„(3) Homologaci nepodléhají stanovené střelné zbraně uvedené v odstavci 2, pokud týž výrobce nebo dovozce uvede na trh nejvíce pět kusů zbraní v jednom roce; v takovém případě podléhají kusovému ověřování.".

27. V § 6 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Platnost certifikátu o homologaci zaniká, není-li dále stanoveno jinak, dnem uvedeným v certifikátu, nejdéle však uplynutím dvou let ode dne jeho vydání. Nejpozději tři měsíce před uplynutím jeho platnosti může výrobce nebo dovozce požádat o prodloužení platnosti certifikátu na dobu nejdéle dvou let. Za tím účelem požádá o provedení kusového ověřování pěti kusů od každého typu homologované střelné zbraně ke zjištění, zda tyto typy odpovídají stanoveným technickým požadavkům.".

28. V § 7 se na konci doplňuje věta „Podrobnosti o postupu úřadu při kusovém ověřování stanovených střelných zbraní stanoví ministerstvo vyhláškou.".

29. § 8 zní:

„§ 8

Opakované kusové ověřování stanovených střelných zbraní je postup shodný s kusovým ověřováním a provádí se v případech, kdy stanovená střelná zbraň nevyhoví stanoveným technickým požadavkům při kusovém ověřování a je vrácena výrobci nebo dovozci po označení identifikační značkou úřadu (§ 19). Po splnění stanovených technických požadavků se stanovená střelná zbraň označí zkušební značkou pro kusové ověřování. Podrobnosti o postupu úřadu při opakovaném kusovém ověřování stanovených střelných zbraní stanoví ministerstvo vyhláškou.".

30. V § 10 odstavec 1 zní:

„(1) Typová kontrola stanoveného střeliva je postup, při kterém se ověřuje a dokládá vydáním certifikátu o typové kontrole střeliva, že

a) typ střeliva splňuje stanovené technické požadavky,

b) technická a průvodní dokumentace je úplná a

c) kontrolovaná osoba má předpoklady k provádění výrobní kontroly v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva.

V případě, že některý z uvedených požadavků není splněn, úřad odmítne vydat certifikát o typové kontrole stanoveného střeliva.".

31. V nadpise nad § 12 a v úvodní části ustanovení § 12 se slovo „předmětů" nahrazuje slovem „výrobků".

32. § 13 zní:

„§ 13

(1) Typovou zkouškou, kterou je nutno provést u všech pyrotechnických výrobků, je postup, při kterém se na vzorku pyrotechnického výrobku ověřuje a dokládá vydáním certifikátu o typové zkoušce, že

a) typ pyrotechnického výrobku splňuje stanovené technické požadavky,

b) technická a průvodní dokumentace je úplná,

c) kontrolovaná osoba má zajištěn systém technické kontroly v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva.

V případě, že některý z uvedených požadavků není splněn, úřad certifikát o typové zkoušce pyrotechnického výrobku nevydá.

(2) Platnost certifikátu o typové zkoušce pyrotechnického výrobku zanikne, není-li dále stanoveno jinak, dnem uvedeným v certifikátu, nejdéle však uplynutím tří let ode dne jeho vydání. Nejpozději tři měsíce před uplynutím jeho platnosti může výrobce nebo dovozce požádat o provedení opakovaného ověřování pyrotechnického výrobku a prodloužení platnosti certifikátu.".

33. § 14 zní:

„§ 14

Opakovaným ověřováním pyrotechnických výrobků je postup, při kterém se ověřuje na typu pyrotechnického výrobku, zda nadále odpovídá stanoveným technickým požadavkům, na základě kterých byl vydán certifikát o typové zkoušce. Pokud se při tomto ověřování zjistí, že těmto požadavkům neodpovídá, certifikát o typové zkoušce se ve správním řízení odejme. Při splnění stanovených technických požadavků se platnost certifikátu prodlouží nejdéle o tři roky.“.

34. Pod označení § 15 se vkládá nadpis „**Úhrady za ověřování**“.

35. V § 15 odst. 1 se slova „stanovené střelné zbraně, stanoveného střeliva a pyrotechnického předmětu“ nahrazují slovy „kontrolovaného výrobku“.

36. V § 15 odst. 2 se slova „pyrotechnických předmětů“ nahrazují slovy „pyrotechnických výrobků“.

37. § 16 včetně poznámek pod čarou č. 18a), 18b) a 18c) zní:

„§ 16

Povinnosti kontrolovaných osob a držitele průkazu zbraně

(1) Výrobce, dovozce a vývozce je povinen

a) před uvedením na trh nebo před vývozem předkládat kontrolované výrobky k ověřování a uvádět je na trh nebo vyvážet, jen pokud jsou ověřeny a opatřeny zkušební značkou,

b) po vydání certifikátu o homologaci označit alespoň jednu z hlavních částí střelné zbraně zkušební značkou určenou v certifikátu; pokud to není možné, úřad stanoví jiný vhodný způsob označení,

c) po vydání certifikátu o typové kontrole střeliva označit vnější stranu nejmenšího spotřebitelského obalu stanoveného střeliva zkušební značkou uvedenou v certifikátu a zajistit v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva výrobní kontrolu ke zjištění, zda jsou ve výrobě dodrženy stanovené technické požadavky, a vést o tom evidenci,

d) po vydání certifikátu o typové zkoušce označit vnější stranu pyrotechnického výrobku zkušební značkou uvedenou v certifikátu, a pokud to rozměry pyrotechnického výrobku neumožňují, tak vnější stranu nejmenšího spotřebitelského obalu pyrotechnických výrobků,

e) ponechat na hlavních částech zbraní, které jsou z kovu, měkké místo pro vyražení příslušné zkušební značky; pokud to není možné, úřad stanoví vhodný způsob označení,

f) do 30 dnů písemně informovat úřad o všech změnách ve výrobě kontrolovaných výrobků, pokud tyto změny mohou ovlivnit vlastnosti některého z těchto výrobků.

(2) Výrobce je dále povinen

a) opatřit kontrolované výrobky svou obchodní firmou nebo názvem, jde-li o právnickou osobu, nebo jménem a příjmením, jde-li o fyzickou osobu, anebo ochrannou známkou a dalšími údaji, pokud tak stanoví vyhláška ministerstva nebo zvláštní právní předpis,[18a])

b) umožnit zaměstnancům úřadu vstup do výrobních prostor a poskytnout jim potřebnou součinnost včetně používání zkušebního zařízení, poskytnutí střeliva, zkušebních a administrativních prostorů, jestliže je prováděno ověřování na jeho žádost v jeho provozovnách.[18b])

(3) Distributor může uvádět na trh jen kontrolované výrobky označené zkušební značkou. Pokud jde o pyrotechnické výrobky, nesmí být překročena doba jejich použitelnosti.

(4) Opravce, kterému byla vydána zbrojní licence podle zvláštního právního předpisu,[18c]) je povinen

a) provádět opravy a úpravy střelných zbraní tak, aby splňovaly stanovené technické požadavky; v případě vzniku pochybností je povinen úřadu předložit v písemné podobě postup opravy nebo úpravy střelné zbraně, pokud není dále stanoveno jinak,

b) předložit k ověřování opravenou střelnou zbraň, u níž byla provedena výměna některé z hlavních částí.

[18a]) Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

[18b]) Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[18c]) § 31 až 40 zákona č. 119/2002 Sb.“.

38. Poznámka pod čarou č. 19) se včetně odkazu na tuto poznámku pod čarou zrušuje.

39. Nadpis hlavy III zní: „STÁTNÍ SPRÁVA V OBLASTI KONTROLOVANÝCH VÝROBKŮ“.

40. V § 17 odst. 3 písm. a) se slova „stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva a pyrotechnických předmětů,“ nahrazují slovy „kontrolovaných výrobků,“.

41. V § 17 odst. 3 písm. c) se slova „stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva a pyrotechnických předmětů“ nahrazují slovy „kontrolovaných výrobků“.

42. V § 17 odst. 3 písm. e) se dosavadní po-

známka pod čarou č. 19a) označuje jako poznámka pod čarou č. 19b).

43. V § 17 odst. 3 se na konci písmene e) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena f) a g), která včetně poznámky pod čarou č. 19c) znějí:

„f) provádí další činnosti stanovené zvláštními právními předpisy,[19c])

g) spolupracuje se správními úřady a orgány územní samosprávy v oblasti přenesené působnosti, jakož i s jinými státními orgány a institucemi, jejichž spolupráce je pro činnost úřadu nezbytná. Zjistí-li úřad při své činnosti skutečnosti, na jejichž základě je třeba učinit opatření, jež jsou v pravomoci jiných orgánů, oznámí tyto skutečnosti těmto orgánům.

[19c]) Například § 74 odst. 7 zákona č. 119/2002 Sb.“.

44. V § 17 odstavce 4 až 7 znějí:

„(4) Úřad dále

a) rozhoduje o stažení kontrolovaných výrobků z trhu z důvodu technické vady, pokud zjistí prokazatelné ohrožení zdraví nebo bezpečnosti jejich uživatelů,

b) plní informační povinnosti vyplývající z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,[4])

c) před ověřováním každé stanovené střelné zbraně, která je předložena k ověřování po opravě nebo úpravě, posuzuje technologický postup opravy nebo úpravy podle § 16 odst. 4,

d) spolupracuje v oblasti kontrolovaných výrobků a balisticky odolných materiálů a konstrukcí s obdobnými zahraničními úřady a zkušebnami,

e) organizuje, koordinuje a provádí vědeckou činnost, výzkum a vývoj, které souvisí s odbornými činnostmi,

f) zajišťuje u kontrolovaných výrobků mezilaboratorní zkoušení referenčních materiálů,

g) poskytuje odborné informace a provádí odborná školení,

h) podílí se na certifikaci systémů řízení jakosti,

i) uchovává a porovnává referenční střelivo a referenční piezoelektrické snímače v rámci plnění povinností vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,[4])

j) podílí se na tvorbě českých technických norem a technických předpisů v oblasti kontrolovaných výrobků a balisticky odolných materiálů a konstrukcí.

(5) Úřad svými pověřenými zaměstnanci (dále jen „inspektoři úřadu“)

a) kontroluje plnění povinností uložených tímto zákonem,

b) ukládá pokuty za porušení povinností uložených tímto zákonem,

c) rozhoduje o zákazu dalšího nakládání s kontrolovanými výrobky, jestliže nesplňují podmínky uvedení na trh podle tohoto zákona nebo stanovené technické požadavky, podle kterých bylo provedeno ověření, nebo bezprostředně ohrožují bezpečnost,

d) vybírá správní poplatky, úplaty (§ 15) a blokové pokuty.

(6) Úřad vede evidenci střelných zbraní, střeliva, pyrotechnických výrobků a výbušnin včetně potřebných pomůcek, které používá při provádění ověřování a k odborným službám.

(7) Zaměstnanci úřadu, kteří provádějí ověřování, odbornou nebo kontrolní činnost podle tohoto zákona, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s prováděním ověřování kontrolovaných výrobků anebo při provádění odborné nebo kontrolní činnosti podle tohoto zákona, i když přestali být zaměstnanci úřadu, a to po dobu pěti let, pokud zvláštní právní předpisy nestanoví jinak.“.

45. Nadpis § 18 zní: **„Předkládání kontrolovaných výrobků úřadu“**.

46. V § 18 odst. 1 se slova „stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo a pyrotechnické předměty“ nahrazují slovy „kontrolované výrobky“.

47. V § 18 odst. 1 písm. b) bodu 3 se slovo „předmět“ nahrazuje slovem „výrobek“.

48. V § 18 odst. 2 se slovo „předměty“ nahrazuje slovem „výrobky“ a slovo „předmětů“ se nahrazuje slovem „výrobků“.

49. V § 18 odst. 4 se slovo „předmětů“ nahrazuje slovem „výrobků“.

50. V § 18 odst. 5 se slova „stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva nebo pyrotechnických předmětů“ nahrazují slovy „kontrolovaných výrobků“.

51. V § 19 odst. 1 se slova „Stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo a pyrotechnické předměty“ nahrazují slovy „Kontrolované výrobky“.

52. § 20 včetně poznámek pod čarou č. 20a), 20b) a 20c) zní:

„§ 20

Kontrola

(1) Kontrolu povinností stanovených tímto zákonem provádí úřad a jím pověření inspektoři úřadu, kteří se prokazují služebními průkazy. Vzor tohoto průkazu stanoví ministerstvo vyhláškou. Kontrolu lze provádět i bez předchozího ohlášení.

(2) Inspektoři úřadu jsou oprávněni

a) vstupovat při výkonu kontroly do objektů a provozoven kontrolovaných osob v souladu s jejich vnitřními bezpečnostními předpisy, ve kterých jsou vykonávány činnosti na úseku kontrolovaných výrobků,

b) ověřovat totožnost kontrolovaných osob a též totožnost fyzických osob, které při kontrole zastupují kontrolované osoby, a oprávnění těchto osob k zastupování,

c) požadovat od kontrolovaných osob potřebné doklady, poskytnutí pravdivých a úplných informací a písemná nebo ústní vysvětlení,

d) odebírat ke kontrole za náhradu vzorky kontrolovaných výrobků k posouzení souladu těchto výrobků s požadavky zákona a prováděcích předpisů; za odebrané vzorky se kontrolované osobě poskytne nejpozději do 90 dnů po posouzení úřadu náhrada ve výši ceny, za kterou se výrobek v okamžiku odebrání vzorku nabízí. Náhrada se neposkytne, pokud se jí kontrolovaná osoba vzdá nebo když je vzorek vrácen v nepoškozeném stavu. Nárok na náhradu nevzniká, pokud jde o kontrolovaný výrobek, který nesplňuje stanovené technické požadavky,

e) ukládat pokuty za porušení povinností uložených tímto zákonem.

(3) Inspektoři úřadu kontrolují u kontrolovaných osob, zda

a) kontrolované výrobky jsou uváděny na trh označené a zda splňují stanovené technické požadavky,

b) technická a průvodní dokumentace splňuje veškeré náležitosti stanovené zákonem,

c) plní další povinnosti uložené tímto zákonem.

(4) Inspektor úřadu na základě provedené kontroly zakáže opatřením do zjednání nápravy nákup, dodávku, prodej nebo použití kontrolovaných výrobků, které nesplňují požadavky zákona nebo zvláštních právních předpisů.[20a]) Toto opatření oznámí kontrolované osobě ústně a neprodleně o něm učiní písemný záznam do kontrolního protokolu.[20b])

(5) Nesouhlasí-li kontrolovaná osoba s uloženým opatřením, může proti němu podat námitky,[20c]) které se uvedou v kontrolním protokolu, nebo je může podat úřadu písemně nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne seznámení s opatřením. Podané námitky nemají odkladný účinek. O podaných námitkách rozhodne předseda úřadu bezodkladně. Písemné vyhotovení rozhodnutí o námitkách se doručuje kontrolované osobě a není vůči němu přípustný opravný prostředek.

(6) Pokud úřad rozhodl na základě výsledků kontroly o stažení výrobků z trhu podle § 17 odst. 4 písm. a) nebo o zákazu dalšího nakládání s nimi podle § 17 odst. 5 písm. c), jsou kontrolované osoby povinny ve lhůtě stanovené v rozhodnutí neodkladně provést nezbytná opatření a písemně podat v této lhůtě úřadu zprávu o těchto opatřeních a o jejich výsledcích.

[20a]) Například zákon č. 634/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 313/2000 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

[20b]) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

[20c]) § 17 zákona č. 552/1991 Sb.“.

53. Poznámka pod čarou č. 21) se včetně odkazu na tuto poznámku pod čarou zrušuje.

54. V § 21 odstavec 2 zní:

„(2) Jestliže úřad při ověřování zjistí, že kontrolované výrobky splňují stanovené technické požadavky, vydá podle povahy věci správní rozhodnutí, certifikát nebo označí výrobek zkušební značkou.“.

55. V § 21 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Při vydání opatření podle § 20 odst. 4 se nepostupuje podle správního řádu.“.

56. § 22 včetně poznámek pod čarou č. 23) až 25) zní:

„§ 22

Pokuty

(1) Úřad uloží kontrolované osobě pokutu

a) až do výše 200 000 Kč, jestliže zjistí, že nebyl dodržen stanovený termín pro předložení kontrolovaných výrobků k ověřování,

b) až do výše 500 000 Kč, jestliže nebyl umožněn zaměstnancům úřadu přístup za účelem provedení kontroly nebo jim nebyly předloženy požadované dokumenty nebo údaje ke kontrole nebo nebyly předloženy požadované vzorky,

c) až do výše 1 000 000 Kč, jestliže

1. byly uvedeny na trh neověřené kontrolované výrobky,
2. byly uvedeny na trh ověřené nebo neověřené kontrolované výrobky bez zkušební značky,
3. byly neoprávněně použity zkušební značky,
4. byly uvedeny na trh kontrolované výrobky, které nesplňují stanovené technické požadavky,
5. nesplní opatření uložená podle § 20 odst. 4,
6. byly uvedeny na trh pyrotechnické výrobky po datu spotřeby.

(2) Úřad může uložit kontrolované osobě, která

jinak než podle odstavce 1 písm. b) maří, narušuje nebo jiným způsobem ztěžuje výkon kontroly, pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč, a to i opakovaně.

(3) Inspektor úřadu je oprávněn uložit pokutu v blokovém řízení až do výše 5 000 Kč kontrolované osobě nebo tomu, kdo je zapsán v průkazu zbraně, za zaviněné porušení povinností vyplývajících z tohoto zákona nebo za ztížení výkonu kontroly způsobené jejich jednáním. Pokutu v blokovém řízení lze uložit bez dalšího projednání, bylo-li porušení povinnosti spolehlivě zjištěno a kontrolovaná osoba nebo ten, kdo je zapsán v průkazu zbraně, jsou ochotni pokutu zaplatit. Na blokové řízení podle tohoto zákona se použijí ustanovení o blokovém řízení podle zvláštního právního předpisu[23]) obdobně.

(4) Při ukládání pokut se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(5) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se úřad o porušení povinnosti dozvěděl, nejpozději však do dvou let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. Pokutu nelze uložit, uplynuly-li od porušení povinnosti tři roky.

(6) Pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty.

(7) Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu. Pokuty vybírají a vymáhají územní finanční orgány[24]) podle zvláštního právního předpisu,[25]) s výjimkou pokut uložených v blokovém řízení.

[23]) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

[24]) Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

[25]) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.“.

57. § 24 zní:

„§ 24

Zmocnění

Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 6 odst. 1, § 7 a 8, § 10 odst. 1 písm. c), § 13 odst. 1 písm. c), § 15 odst. 2, § 16 odst. 1 písm. c), § 16 odst. 2 písm. a), § 18 odst. 2, § 18 odst. 3 písm. a), § 19 odst. 1 a § 20 odst. 1.“.

Čl. II

Zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, jak vyplývá ze zákonů jej měnících.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o zbraních

Čl. III

Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 41 odst. 4 se slovo „jestliže“ nahrazuje slovy „anebo pokud“.

2. V § 41 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Na základě údajů uvedených v protokole, který byl vystaven po kontrole nebo ověření zbraně Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, příslušný útvar policie vydá nový průkaz zbraně a současně odebere dosavadní průkaz zbraně.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o ochraně spotřebitele

Čl. IV

V § 23 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 104/1995 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 64/2000 Sb., zákona č. 145/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se doplňuje odstavec 9, který včetně poznámky pod čarou č. 21e) zní:

„(9) Dozor nad dodržováním povinností stanovených v § 8 odst. 1, § 9 odst. 1, § 10 odst. 1 písm. a) a odst. 5 až 8, § 11 a § 12 odst. 1 tohoto zákona na úseku střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických výrobků provádí Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva.[21e])

[21e]) Zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě

Čl. V

Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 542/1991 Sb., zákona č. 169/1993 Sb., zákona č. 128/1999 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 315/2001 Sb., zákona č. 206/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 21 odstavce 1 a 2 včetně poznámky pod čarou č. 13a) znějí:

„(1) Výbušninami podle tohoto zákona se rozumí látky a předměty (dále jen „látky"), které jsou uvedeny v mezinárodní smlouvě o přepravě nebezpečných věcí, kterou je Česká republika vázána[13a]) a která je vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv nebo ve Sbírce zákonů, a jsou zařazeny v Příloze A této smlouvy do třídy I těchto látek, jakož i látky, které mají vlastnosti trhavin, třaskavin, střelivin nebo pyrotechnických složí, pokud nejde o střelivo nebo pyrotechnické výrobky.

(2) Tento zákon se vztahuje také na pyrotechnické výrobky a výrobky obsahující látky uvedené v odstavci 1, pokud mohou výbuchem ohrozit bezpečnost osob a majetku (dále jen „výbušné předměty").

[13a]) Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR) vyhlášená pod č. 64/1987 Sb., ve znění změn vyhlášených pod č. 159/1997 Sb., č. 186/1998 Sb., č. 54/1999 Sb., č. 93/2000 Sb. m. s., č. 6/2002 Sb. m. s. a pod č. 65/2003 Sb. m. s.".

2. V § 21 odst. 4 se za slovo „předávání" vkládají slova „a přejímání, zpracování".

3. V § 21 odstavec 6 zní:

„(6) Za ohňostrojné práce se považují práce, při kterých se využívá chemické přeměny výbušnin a výbušných předmětů k vyvolání světelných, popřípadě zvukových efektů.".

4. V § 25 odst. 8 se tečka za slovem „let" nahrazuje středníkem a vkládají se slova „účastníkem řízení o vydání povolení k opakovanému předávání výbušnin je pouze žadatel.".

5. V § 27 se na konci odstavce 5 doplňují věty „Pokud je dokumentace přiložená k žádosti o povolení trhacích prací neúplná, vyzve obvodní báňský úřad organizaci, aby nedostatky odstranila ve lhůtě jím stanovené. Pokud tak organizace neučiní, obvodní báňský úřad řízení o povolení trhacích prací zastaví.".

6. V § 46 se slovo „a" nahrazuje čárkou a na konci textu se doplňují slova „a § 45 odst. 3".

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 2003.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

228

ZÁKON

ze dne 4. července 2003,

kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o zbraních

Čl. I

Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odstavec 1 zní:

„(1) Tento zákon upravuje kategorie střelných zbraní (dále jen „zbraně“) a střeliva, podmínky pro nabývání vlastnictví, držení, nošení a používání zbraní nebo střeliva, práva a povinnosti držitelů zbraní nebo střeliva, podmínky pro vývoz, dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva a pro provozování střelnic, provádění pyrotechnického průzkumu, provozování informačních systémů v oblasti zbraní a střeliva, sankce a výkon státní správy v oblasti zbraní a střeliva, provozování střelnic a provozování a provádění pyrotechnického průzkumu.“.

2. V § 1 odst. 2 se na konci písmene d) slovo „a“ zrušuje.

3. V § 1 odst. 2 se na konci písmene e) tečka nahrazuje slovem „a“ a doplňuje se písmeno f), které včetně poznámky pod čarou č. 3a) zní:

„f) výbušniny vymezené zvláštním právním předpisem[3a]) (dále jen „výbušnina“), s výjimkou výbušnin vyhledaných pyrotechnickým průzkumem.

[3a]) § 21 odst. 1 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.“.

4. V § 2 odst. 2 se na konci písmene e) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) pyrotechnickým průzkumem

1. cílevědomé vyhledávání munice nebo výbušnin prováděné držitelem skupiny zbrojního průkazu F pomocí detekční techniky a jejich identifikace stanoveným postupem, případně jejich vyzvednutí nebo
2. dohled držitele skupiny zbrojního průkazu F při zemních pracích, při nichž se očekává nález munice nebo výbušnin, který provede identifikaci nalezené munice nebo výbušnin.“.

5. V § 16 odst. 1 se za slovo „nošení“ vkládají slova „nebo k provádění pyrotechnického průzkumu podle oprávnění stanoveného pro skupinu F zbrojního průkazu“.

6. V § 16 odst. 2 na konci písmene d) se slovo „nebo“ zrušuje.

7. V § 16 odst. 2 se na konci písmene e) tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) F – k provádění pyrotechnického průzkumu.“.

8. V § 17 odst. 2 písm. a) se za slovo „střelivo“ vkládají slova „nebo provádět pyrotechnický průzkum, jedná-li se o vydání zbrojního průkazu skupiny F,“.

9. V § 17 odst. 2 písm. b) se za slovo „střelivo“ vkládají slova „nebo provádět pyrotechnický průzkum, jedná-li se o vydání zbrojního průkazu skupiny F,“.

10. V § 19 odst. 1 se slova „skupiny A, D nebo E“ nahrazují slovy „skupiny A, D, E nebo F“.

11. V § 20 odst. 2 se za slova „skupiny D“ vkládají slova „a F“.

12. V § 21 nadpis zní: „**Odborná způsobilost žadatele o zbrojní průkaz skupiny A až E**“.

13. V § 21 odst. 1, 3, 6, 8 a 9 se za slovo „průkazu“ vkládají slova „skupiny A až E“.

14. Za § 21 se vkládá nový § 21a, který včetně nadpisu zní:

„§ 21a

Odborná způsobilost žadatele o zbrojní průkaz skupiny F

(1) Žadatel o vydání zbrojního průkazu skupiny F prokazuje odbornou způsobilost před komisí jmenovanou ministrem vnitra složenou ze zástupců navržených ministerstvem, policií, Ministerstvem obrany, Ministerstvem průmyslu a obchodu a Českým báňským úřadem.

(2) Zkouška se skládá z teoretické a praktické části.

(3) Teoretická část zkoušky se provádí formou písemného testu a ústního pohovoru a žadatel při ní osvědčuje znalost

a) tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení,

b) předpisů upravujících nakládání s municí a výbušninami,

c) nauky o munici, výbušninách a detekční technice a

d) zdravotnického minima.

(4) Praktická část zkoušky se skládá z

a) identifikace a stanovení míry nebezpečnosti nevybuchlé munice a výbušniny a jejich detekce,

b) zajišťování místa nálezu nevybuchlé munice a výbušniny,

c) bezpečné manipulace s nevybuchlou municí a výbušninou a

d) likvidace munice a výbušnin.

(5) Ke zkoušce odborné způsobilosti se žadatel o vydání zbrojního průkazu skupiny F přihlašuje na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Přihláška obsahuje údaje uvedené v § 17 odst. 1 a podává se u ministerstva, které podané přihlášky eviduje podle data doručení a žadateli oznámí termín a místo konání zkoušky. Oznámení o konání zkoušky musí být žadateli doručeno nejpozději 10 dnů přede dnem konání zkoušky.

(6) Pokud žadatel při zkoušce odborné způsobilosti neuspěl, může se ke zkoušce znovu přihlásit za podmínek podle odstavce 5, nejdříve však po uplynutí 3 měsíců ode dne neúspěšného vykonání zkoušky.

(7) Náklady spojené s provedením zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny F hradí žadatel; může je hradit i držitel zbrojní licence skupiny K.

(8) Obsahovou náplň teoretické a praktické části zkoušky a celkové vyhodnocení zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny F stanoví prováděcí právní předpis.“.

15. V § 22 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Za bezúhonného podle tohoto zákona se v případně žádosti o vydání zbrojního průkazu skupiny F nebo zbrojní licence skupiny K nepovažuje také ten, kdo byl pravomocně uznán vinným trestným činem porušování předpisu o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, útoku na státní orgán, útoku na veřejného činitele, nedovoleného ozbrojování, vývoje, výroby a držení zakázaných bojových prostředků, nedovolené výroby a držení radioaktivního materiálu a vysoce nebezpečné látky, hanobení národa, etnické skupiny, rasy a přesvědčení, podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod, mučení a jiného nelidského a krutého zacházení, podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka, používání zakázaného bojového prostředku a nedovoleného vedení boje, válečné krutosti, persekuce obyvatelstva nebo jiným trestným činem spáchaným se zbraní.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

16. V § 23 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Za spolehlivého podle tohoto zákona se v případě žádosti o vydání zbrojního průkazu skupiny F nebo zbrojní licence skupiny K nepovažuje také ten, kdo

a) byl v posledních 5 letech pravomocně uznán vinným z přestupku na úseku zbraní a střeliva nebo na úseku výbušnin, nebo

b) vyvíjí nebo podporuje činnost proti zájmům České republiky nebo proti zájmům, k jejichž ochraně se Česká republika zavázala.“.

17. V § 27 odst. 1 se na konci písmene c) slovo „nebo“ zrušuje.

18. V § 27 odst. 1 se na konci písmene d) tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) skupiny F porušil povinnost stanovenou v § 29 odst. 7 písm. a) až h), nebo porušil zákaz stanovený v § 29 odst. 8; o vydání nového zbrojního průkazu skupiny F lze opětovně požádat po uplynutí pěti let od právní moci rozhodnutí o jeho odnětí.“.

19. V § 28 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Držitel zbrojního průkazu skupiny F je oprávněn provádět pyrotechnický průzkum pouze

jako zaměstnanec nebo podnikatel; pokud munice nebo střelivo nalezené při pyrotechnickém průzkumu ohrožuje bezprostředně život, zdraví nebo majetek, je držitel zbrojního průkazu skupiny F oprávněn provést jejich deaktivaci.".

20. V návětí § 29 odst. 1 se za slovo „průkazu" vkládají slova „skupiny A až E".

21. V § 29 odst. 2 se za slova „skupiny D" vkládají slova „nebo F".

22. V návětí § 29 odst. 3 se za slovo „průkazu" vkládají slova „skupiny A až E".

23. V § 29 se doplňují odstavce 7 a 8, které znějí:

„(7) Držitel zbrojního průkazu skupiny F je povinen

a) dbát zvýšené opatrnosti při zacházení s nevybuchlou municí nebo výbušninou,
b) vyzvat k zastavení zemních prací v případě bezprostředního ohrožení života a zdraví nebo majetku zjištěnou nevybuchlou municí nebo výbušninou,
c) označit místo nálezu nevybuchlé munice nebo výbušniny,
d) zajistit místo nálezu nevybuchlé munice nebo výbušniny před nepovolanými osobami,
e) upozornit osoby zdržující se na místě nálezu nevybuchlé munice nebo výbušniny nebo v jeho blízkém okolí na možné hrozící nebezpečí a vyzvat je k opuštění nebezpečného prostoru,
f) neprodleně ohlásit útvaru policie nález nevybuchlé munice nebo výbušniny,
g) dodržovat podmínky pro zacházení s nevybuchlou municí nebo výbušninou,
h) zabezpečit nalezenou nevybuchlou munici nebo výbušninu před zneužitím, ztrátou nebo odcizením,
i) zabezpečit svůj zbrojní průkaz proti zneužití, ztrátě nebo odcizení,
j) na výzvu příslušného útvaru policie předložit zbrojní průkaz ke kontrole,
k) neprodleně oznámit příslušnému útvaru policie ztrátu nebo odcizení zbrojního průkazu a nalezené nevybuchlé munice nebo výbušniny,
l) provést u příslušného útvaru policie výměnu zbrojního průkazu za nový, pokud došlo ke změně jména, příjmení nebo místa pobytu držitele zbrojního průkazu, a učinit tak do 10 pracovních dnů ode dne, kdy změna nastala, a zároveň odevzdat doklady původní,
m) mít u sebe zbrojní průkaz, jestliže provádí pyrotechnický průzkum nebo vyhledávání nevybuchlé munice nebo výbušniny,
n) na výzvu příslušníka policie se před výkonem činnosti nebo při výkonu činnosti podrobit orientační zkoušce, popřípadě lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky,[11])
o) neprodleně zapisovat nálezy nevybuchlé munice nebo výbušniny do evidenční knihy a
p) na vyzvání policie spolupracovat s příslušníky policie při zajišťování nevybuchlé munice nebo výbušniny.

(8) Držitel zbrojního průkazu skupiny F nesmí

a) provádět pyrotechnický průzkum, pokud je jeho schopnost snížena požitím alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek, léků anebo v důsledku nemoci, popřípadě úrazu,
b) manipulovat s nalezenou municí nebo výbušninou v rozporu s tímto zákonem a
c) zneškodňovat nevybuchlou munici nebo výbušninu.".

24. V § 31 se za slova „skupiny zbrojní licence" vkládají slova „nebo k provozování pyrotechnického průzkumu podle oprávnění stanoveného pro zbrojní licenci skupiny K".

25. V § 31 se na konci písmene i) slovo „a" nahrazuje čárkou.

26. V § 31 se na konci písmene j) tečka nahrazuje slovem „a" a doplňuje se písmeno k), které zní:

„k) K – provozování pyrotechnického průzkumu.".

27. V § 32 odst. 1 se na konci textu písmene d) doplňují slova „jedná-li se o vydání zbrojní licence skupiny A až J,".

28. V § 33 odst. 1 písm. a) se za slova „nebo F" vkládají slova „nebo v oboru pyrotechnického průzkumu, žádá-li o vydání zbrojní licence skupiny K".

29. V § 38 se doplňuje odstavec 9, který zní:

„(9) Držitel zbrojní licence skupiny K je oprávněn provozovat pyrotechnický průzkum vyhledáváním a identifikací nevybuchlé munice nebo výbušnin a jejich zajištěním.".

30. V § 39 se doplňují odstavce 7 a 8, které znějí:

„(7) Držitel zbrojní licence skupiny K je povinen

a) zpracovat před zahájením činnosti technologický postup prací při vyhledávání a manipulaci s nevybuchlou municí a výbušninami a předat jej příslušnému útvaru policie ke schválení,
b) zajistit, aby nalezení nevybuchlé munice nebo výbušniny bylo neprodleně nahlášeno útvaru policie,
c) kontrolovat, zda je nalezení nevybuchlé munice nebo výbušniny nahlášeno policii a zda nalezená nevybuchlá munice nebo výbušnina není používána k jiným účelům, než je uvedeno ve zbrojní

licenci, a zda s ní není nakládáno v rozporu s oprávněním uvedeným v § 38 odst. 9,

d) zajistit pyrotechnický průzkum pouze prostřednictvím fyzické osoby, která je k němu v pracovním, členském nebo obdobném poměru a je držitelem zbrojního průkazu skupiny F,

e) neprodleně ohlásit příslušnému útvaru policie ztrátu nebo odcizení zbrojní licence,

f) na výzvu příslušnému útvaru policie předložit ke kontrole zbrojní licenci, včetně příslušných dokladů,

g) požádat příslušný útvar policie o vydání nové zbrojní licence v případech, kdy došlo ke změně názvu nebo sídla právnické osoby, jména, příjmení nebo místa pobytu fyzické osoby; žádost musí být podána do 10 pracovních dnů ode dne, kdy změna nastala, a původní doklad musí být připojen,

h) vést a po dobu 5 let uchovávat dokumentaci obsahující přehled o nálezech nevybuchlé munice a výbušnin,

i) při nálezu munice nebo výbušniny učinit nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti osob a majetku,

j) provádět do stavebního deníku denní záznamy o provedeném pyrotechnickém průzkumu.

(8) Podrobnosti o náležitostech a o vedení dokumentace obsahující přehled nálezů nevybuchlé munice a výbušnin se stanoví prováděcím právním předpisem.“.

31. V § 68 nadpis zní: „**Nálezy dokladů, zbraní, munice nebo výbušnin**“.

32. V § 68 odst. 2 se za slovo „zbraní“ vkládají slova „ , munici nebo výbušninu“.

33. V § 68 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Nevybuchlá munice nebo výbušnina, která byla nalezena v rámci pyrotechnického průzkumu, je majetkem státu určeným k likvidaci nebo k její deaktivaci. Likvidaci nařizuje a provádí policie.“.

34. V § 71 odst. 2 se na konci písmene h) slovo „a“ nahrazuje čárkou.

35. V § 71 odst. 2 se na konci písmene i) tečka nahrazuje slovem „a“ a doplňuje se písmeno j), které zní:

„j) nalezené nevybuchlé munici nebo výbušninách.“.

36. V § 74 odst. 1 se slova „zbraní a střeliva“ nahrazují slovy „zbraní, střeliva a pyrotechnického průzkumu“.

37. V § 74 odst. 2 v návětí se slovo „a“ nahrazuje čárkou a za slovo „střeliva“ se vkládají slova „a pyrotechnického průzkumu“.

38. V § 75 odst. 1 se v úvodní části textu slovo „oprávnění“ nahrazuje slovem „licencí“.

39. V § 75 odst. 2 se na konci písmene b) slovo „a“ nahrazuje čárkou.

40. V § 75 odst. 2 se na konci písmene c) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena d) a e), která znějí:

„d) provádět kontrolu výkonu pyrotechnického průzkumu a

e) zajistit u držitele zbrojní licence skupiny K nalezenou nevybuchlou munici nebo výbušninu, jestliže je neodevzdal policii.“.

41. V § 76 odst. 1 písm. a) se za slova „§ 39 odst. 4,“ vkládají slova „§ 39 odst. 7 písm. d), h) nebo i),“.

42. V § 76 odst. 1 písm. b) se za slova „nebo m)“ vkládají slova „ , § 39 odst. 7 písm. b), c) nebo e)“.

43. V § 76 odst. 1 písm. c) se za slova „nebo j)“ vkládají slova „ , § 39 odst. 7 písm. a), f), g) nebo j)“.

44. V § 79 odst. 2 se za slova „§ 21 odst. 9,“ vkládají slova „§ 21a odst. 8“ a za slova „§ 39 odst. 5“ se vkládají slova „ , § 39 odst. 8“.

45. V druhé části přílohy se za bod 3 vkládá nový bod 4, který zní:

„4. **Munice** – souhrnné označení pro střelivo, ruční granáty, letecké pumy, reaktivní střely, nálože, miny, torpéda a jiné, zpravidla výbušné předměty, které energii výbušnin využívají buď přímo k vyvolání žádoucího účinku v cíli, zejména ničení, nebo nepřímo k přepravě určitých předmětů na cíl.“.

Dosavadní body 4 až 15 se označují jako body 5 až 16.

46. V druhé části přílohy se doplňuje bod 17, který zní:

„17. **Nevybuchlá munice** – souhrnné označení pro munici, která byla připravena k použití anebo byla použita (například vystřelena, shozena, rozhozena, odpálena, vržena anebo vymetena) a zůstala nevybuchlou například v důsledku selhání iniciačního mechanismu anebo byla konstruována tak, aby vybuchla z jiných příčin (například našlápnutím).“.

ČÁST DRUHÁ

Změna živnostenského zákona

Čl. II

V příloze č. 3 k zákonu č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 356/1999 Sb. a zákona č. 119/2002 Sb., ve skupině 302: Výroba strojů a přístrojů všeobecná a pro určitá hospodářská odvětví se za

obor živnosti „Provozování střelnic“ doplňuje obor živnosti „Provádění pyrotechnického průzkumu“, text ve sloupci 2 zní: „a) pyrotechnický průkaz bez rozlišení druhu pyrotechnického oprávnění, b) věk nejméně 21 let“, text ve sloupci 4 zní: „Ministerstvo vnitra*)“, text ve sloupci 5 zní: „*) § 1 odst. 5 zákona č. 451/1991 Sb., zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů“.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2004.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

229

ZÁKON

ze dne 4. července 2003,

kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o místních poplatcích

Čl. I

Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 184/1991 Sb., zákona č. 338/1992 Sb., zákona č. 48/1994 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 185/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. § 2 včetně poznámek pod čarou č. 1), 1a) a 1b) zní:

„§ 2

(1) Poplatek ze psů platí držitel psa. Držitelem je fyzická nebo právnická osoba, která má trvalý pobyt nebo sídlo na území České republiky.

(2) Poplatek ze psů se platí ze psů starších 3 měsíců. Od poplatku ze psů je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, bezmocná[1]) a osoba s těžkým zdravotním postižením, které byl přiznán III. stupeň mimořádných výhod podle zvláštního právního předpisu,[1a]) osoba provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, osoba provozující útulek zřízený obcí pro ztracené nebo opuštěné psy nebo osoba, které stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní právní předpis.[1b])

(3) Sazba poplatku ze psů činí až 1 500 Kč za kalendářní rok a jednoho psa. Sazba poplatku ze psa, jehož držitelem je poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmů, anebo poživatel sirotčího důchodu, činí až 200 Kč za kalendářní rok. U druhého a každého dalšího psa může obec horní hranici sazby zvýšit až o 50 %. V případě držení psa po dobu kratší než jeden rok se platí poplatek v poměrné výši, která odpovídá počtu i započatých kalendářních měsíců.

(4) Poplatek ze psů platí držitel obci příslušné podle místa trvalého pobytu nebo sídla. Při změně místa trvalého pobytu nebo sídla platí držitel psa poplatek od počátku kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém změna nastala, nově příslušné obci. Při změně místa trvalého pobytu nebo sídla platí pro výpočet poměrné výše poplatku obdobně odstavec 3.

---

[1]) § 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění.

[1a]) § 86 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

[1b]) Například zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 3 odst. 2 písm. a) se slova „držitelé průkazu ZTP/P (zvlášť těžce postižený s průvodcem)“ nahrazují slovy „osoby s těžkým zdravotním postižením, kterým byl přiznán III. stupeň mimořádných výhod podle zvláštního právního předpisu[1a])“.

3. V § 3 odst. 2 se písmeno b) včetně poznámky pod čarou č. 3) zrušuje.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b).

4. V § 3 odst. 3 se za slova „vybírá pro obec“ vkládají slova „ubytovatel, kterým je“ a za slova „tato osoba“ se vkládají slova „je plátcem poplatku a“.

5. V § 3 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který včetně poznámky pod čarou č. 4a) zní:

„(4) Ubytovatel je povinen vést v písemné podobě evidenční knihu, do které zapisuje dobu ubytování, účel pobytu, jméno, příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo místa trvalého bydliště v zahraničí a číslo občanského průkazu nebo cestovního dokladu fyzické osoby, které ubytování poskytl. Zápisy do evidenční knihy musí být vedeny přehledně a srozumitelně. Tyto zápisy musí být uspořádány postupně z časového hlediska. Evidenční knihu ubytovatel uchovává po dobu 6 let od provedení posledního zápisu. Zpracování osobních údajů v evidenční knize se řídí zvláštním právním předpisem.[4a])

[4a]) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

6. V § 4 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 4b) zní:

„(1) Poplatek za užívání veřejného prostranství se vybírá za zvláštní užívání veřejného prostranství,[4b]) kterým se rozumí provádění výkopových prací, umístění dočasných staveb a zařízení sloužících pro poskytování prodeje a služeb, pro umístění stavebních nebo reklamních zařízení, zařízení cirkusů, lunaparků a jiných obdobných atrakcí, umístění skládek, vyhrazení trvalého parkovacího místa a užívání tohoto prostranství pro kulturní, sportovní a reklamní akce nebo potřeby tvorby filmových a televizních děl. Z akcí pořádaných na veřejném prostranství, jejichž výtěžek je určen na charitativní a veřejně prospěšné účely, se poplatek neplatí.

[4b]) § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).“.

7. V § 4 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3, 4 a 5 se označují jako odstavce 2, 3 a 4.

8. V § 4 odst. 3 se slova „osoby invalidní[5])“ včetně poznámky po čarou č. 5) nahrazují slovy „osoby zdravotně postižené[1a])“.

9. V § 4 odst. 4 větě první se slova „a den“ nahrazují slovy „a každý i započatý den“.

10. V § 6 odstavec 1 zní:

„(1) Poplatek ze vstupného se vybírá ze vstupného na kulturní, sportovní, prodejní nebo reklamní akce, sníženého o daň z přidané hodnoty, je-li v ceně vstupného obsažena. Vstupným se pro účely tohoto zákona rozumí peněžitá částka, kterou účastník akce zaplatí za to, že se jí může zúčastnit. Z akcí, jejichž celý výtěžek je určen na charitativní a veřejně prospěšné účely, se poplatek neplatí.“.

11. V § 7 odst. 1 se slova „sloužících nebo“ zrušují.

12. V § 7 odstavec 3 zní:

„(3) Poplatek platí ubytovatel, kterým je fyzická nebo právnická osoba, která přechodné ubytování poskytla. Ubytovatel je povinen vést evidenční knihu obdobně jako u poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt (§ 3 odst. 4) s výjimkou údaje o účelu pobytu.“.

13. V § 7 odst. 4 se částka „2 Kč“ nahrazuje částkou „4 Kč“.

14. V § 11 se ve větě první slova „a může zvýšit včas nezaplacené (neodvedené) poplatky až o 50 %“ zrušují a vkládá se nová druhá věta, která zní: „Včas nezaplacené (neodvedené) poplatky nebo jejich nezaplacenou (neodvedenou) část může obec zvýšit až na trojnásobek.“.

15. § 12 zní:

„§ 12

(1) Pokud poplatník nebo plátce nesplní svoji poplatkovou povinnost stanovenou obecně závaznou vyhláškou obce, lze dlužné částky vyměřit nebo doměřit do 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém poplatková povinnost vznikla.

(2) Byl-li před uplynutím této lhůty učiněn úkon směřující k vyměření nebo doměření poplatku, běží tříletá lhůta znovu od konce roku, v němž byl poplatník nebo plátce o tomto úkonu písemně uvědoměn. Vyměřit a doměřit poplatek lze nejpozději do 10 let od konce kalendářního roku, ve kterém poplatková povinnost vznikla.“.

16. § 16 zní:

„§ 16

Obec, která poplatky spravuje, může na žádost poplatníka z důvodu odstranění tvrdosti poplatek nebo jeho příslušenství zcela nebo částečně prominout.“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o krajích (krajské zřízení)

Čl. II

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb., zákona č. 231/2002 Sb. a zákona č. 404/2002 Sb., se mění takto:

Za § 97 se doplňuje nový § 97a, který včetně poznámky pod čarou č. 27a) zní:

„§ 97a

(1) Kraje obdrží ze státního rozpočtu příspěvek[27a]) určený na úhradu nákladů spojených s převzetím výkonu státní správy v souvislosti s druhou fází reformy veřejné správy v celkovém objemu 536 mil. Kč pro rok 2003.

(2) Výši příspěvku pro jednotlivé kraje určí vláda svým usnesením.

(3) Příspěvek neobdrží kraje, které budou dlouhodobě využívat administrativní budovy v majetku státu nebo na něž tento majetek přejde.

(4) V případě, že kraje budou administrativní budovy dlouhodobě využívat pouze částečně, odstavec 3 se použije přiměřeně.

[27a]) § 7 odst. 1 písm. r) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změnách některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).“.

ČÁST TŘETÍ
ÚČINNOST

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2004, s výjimou části druhé, která nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: 974 832 341 a 974 833 502, fax: 974 833 502 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 519 305 161, fax: 519 321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2003 činí 3000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 179, 519 305 179, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna**: www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov**: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno**: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14, Knihkupectví JUDr. Oktavián Kocián, Příkop 6, tel.: 545 175 080; **Břeclav**: Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 519 322 132, fax: 519 370 036; **České Budějovice**: SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové**: TECHNOR, Wonkova 432; **Hrdějovice**: Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno**: eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice**: Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most**: Knihkupectví „U Knihomila", Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc**: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Otrokovice**: Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň**: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1**: Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Na Florenci 7–9, tel.: 606 603 946, e-mail: prodejna.zakonu@moraviapress.cz, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7, Knihkupectví Seidl, Štěpánská 30, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2**: ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům); **Praha 4**: PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405, Donáška tisku, Nuselská 53, tel.: 272 735 797-8; **Praha 5**: SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8**: JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9**: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362; **Praha 10**: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, Mediaprint & Kapa Pressegrosso, Štěrboholská 1404/104; **Přerov**: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov**: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk**: Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor**: Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice**: Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov**: Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem**: Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 603 866, fax: 475 603 877, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec**: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 519 305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.